

Caminant junts
Fundacions Vedruna
de Tarragona
1989-2017
Josep M.
Roca i Carles

desembre 2022

Caminant junts
Fundacions Vedruna
de Tarragona
1989-2017
Josep M.
Roca i Carles

desembre 2022

Als Equips Provincials de Tarragona per la seva valentia i visió de futur.

A vosaltres, Patrones i Patrons, per tot el que vàreu fer
per cadascuna de les vostres escoles.

A les meves companyes i companys de Junta de la CEV
per la seva implicació i les llavors sembrades.

A tu, Rosa M., pel suport incondicional i per ser-hi sempre.

Caminant junts. Fundacions Vedruna de Tarragona (1989-2017)

Josep M. Roca i Carles

Primera edició: desembre de 2022. © de l'edició: Vedruna Catalunya. © dels textos: Josep M. Roca i Carles © de les fotografies: els seus autors. Correcció: Maria Petit. Disseny gràfic: Casals i Cots / DiacDisseny. Impressió: Gràfiques Diac Vic. Dipòsit legal: B.21125-2022.

ISBN: 978-84-125038-9-0.

Tots els drets reservats. Cap part d'aquest llibre no podrà ser reproduïda per cap mitjà sense prèvia autorització escrita de l'editor.

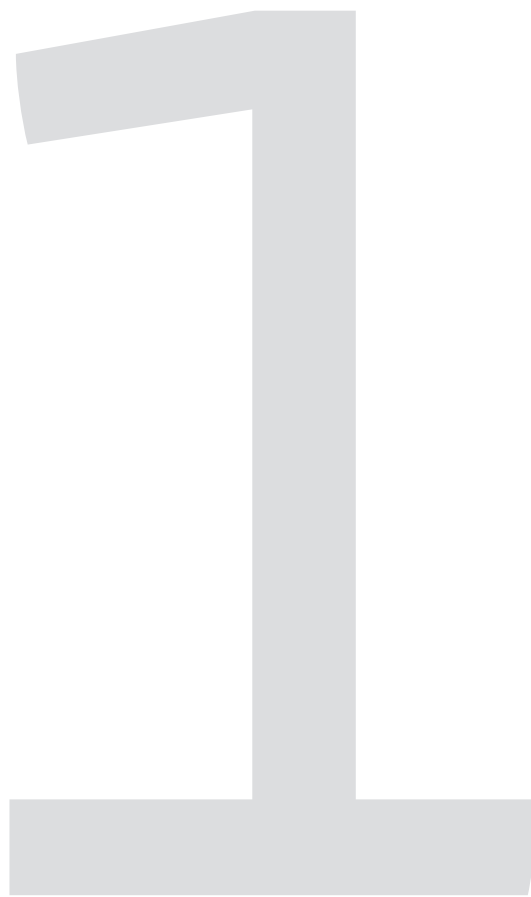
Guió

---

	1 Pròleg	7
	2 Introducció	11
	3 Context històric	17
4	L'ensenyament primari a l'Espanya del segle XIX	23
	5 El per què de les Fundacions	29
6	Inici de l'activitat dels patronats i composició de la primera Junta	49
	7 Això ens expliquen les escoles	97
8	A ritme de la Coordinadora Educativa Vedruna	153
9	El pas de la Coordinadora Educativa Vedruna a Vedruna Catalunya Educació	185
	10 Estadístiques de les escoles	209
	11 Annexos	233
	12 Fonts bibliogràfiques	271

Pròleg

Qui et creu et crea!

Parteixo d'una certesa: l'educació amb el tarannà Vedruna, iniciada per Joaquina de Vedruna fa 196 anys, continua sent vàlida avui gràcies a la capacitat de renovació i adaptació de Germanes i seglars.

Tots VAM CREURE i el fruit ha estat CREAR; sí, crear una entitat educativa innovadora a Catalunya. És el que trobareu ben expressat i argumentat en aquest llibre. L'escriptor n'és Josep M. Roca, professor durant 39 anys a l'escola de Sant Boi. D'aquests anys, 36 els va exercir com a director i titular; posteriorment com president de la "Coordinadora" de tots els col·legis de la província canònica de Tarragona i, finalment, sent membre del primer Patronat de la Fundació Vedruna Catalunya Educació.

En aquest llibre, amarat de història, no trobareu tan sols un passat, també hi trobareu un present que ens posa en dinàmica de FUTUR. No és una mirada enrere, sinó un horitzó obert i engrescador. Quan contemplem un camí trepitjat, esbrossat, aplanat i recorregut amb agilitat malgrat els entrebancs, ens adonem de tots els valors que JUNTS, Germanes i seglars, colze a colze, hem posat en joc. Un "joc de pistes" que hem tingut la gosadia de seguir amb fermesa, tot i les pors al risc que implicava. Ha calgut superar entrebancs: saltar pedres d'ensopec, sortejar obstacles, suportar amb elegància pedagògica pluges i vent, sol ardent i núvols amenaçadors, neus geladores i foc. Foc que mantenia enceses les nostres brases, tot recordant que *els alumnes són com a carbons que hem de mantenir encesos*.

Voldria destacar en el pròleg d'aquest llibre les qualitats que descobreixo en el text i que faig també meves. Crec fermament que han sigut claus en les que es troba arrelat l'esdeveniment recorregut i que ens han mantingut en moviment. Per aconseguir arribar al cim de l'Everest, a la *mntanya més alta* com deia Joaquina, no ens podem permetre el luxe d'adormir-nos. Diuen els alpinistes que la temptació dels qui s'aturen en el camí provoca una somnolència perillosa. Vedruna Tarragona no s'ha adormit!

Les claus que ens han acompanyat i sostingut tot el camí són: la **importància**, la **novetat**, la **unitat** i la **veracitat**. Aquestes són les que trobareu de manera implícita en el següent text, elaborat amb fidelitat i perícia pel seu autor. Podreu descobrir amb claredat com la **importància** que s'ha donat al procés, fonamentada en una fidelitat dinàmica al carisma que Joaquina va entregar, ens ha portat a CREURE en la tasca encomanada, la qual porta la solidesa de 196 anys de història educativa en els nostres pobles de Catalunya. Conduïts i mobilitzats contínuament per la **novetat** de l'Esperit que no ha deixat mai de dinamitzar els camins inèdits recorreguts i que descobríem viables i útils darrere de cada pas donat. Sens dubte, quan més penso, constato i llegeixo el llibre, més m'adono de l'originalitat sostinguda i expressada en el text i que es constitueix en l'argument fonamental de tota mirada crítica, històrica, creient i fins i tot poètica. Perquè tot, absolutament tot, expressat amb tanta credibilitat, delicadesa i afecte, inclou una dimensió poètica que dona **unitat** a tot allò viscut. La **unitat** aconseguida, treballada i celebrada, permet instaurar un criteri d'igualtat en la diversitat.

Unir 34 escoles que havien viscut la seva identitat pròpia, alimentada i sostinguda durant anys, suposa una fidelitat a la història i un tot harmònic i plural. Es respecten les riqueses de totes, però unides en les seves essències, mantenint clar i definit el carisma rebut. Es pot esbrinar, tot llegint el llibre, que el procés es converteix en un potencial creatiu i dinàmic cridat a donar molt de fruit. I d'aquí parteix la **veracitat**. Vull destacar allò que l'autor del llibre reivindica com a seu i com de tots: un mèrit que no es tan sols fruit d'un empeny ètic per aconseguir-ho, sinó que també contempla el talent, que implica consciència, sinceritat i esforç per a la veracitat en cada pas donat.

Els qui llegireu aquest llibre sou essencialment professionals de l'Escola Vedruna, autèntics autors del mateix, del procés viscut i potenciadors del camí que teniu al davant per recórrer. Per suposat, llegireu aquest llibre totes les Vedruna que heu fet possible amb la vostra tasca educadora el present dels nostres centres, deixant petjades ben significatives. Us alegrareu de constatar que no ens hem equivocat en aquest risc compartit entre Germanes, professors i famílies. Sí, també les famílies, que heu participat formant part d'una escola que ha viscut el canvi per romandre viva i amb futur, oberta holísticament a una educació humana, integral i cristiana. També a vosaltres us agradarà trobar en aquest llibre com s'han esmerçat esforços per la seva transformació. I qualsevol lector, amb ment clara, lúcida i sentit crític constructiu, sabrà valorar i gaudir d'aquesta lectura, descobrint la part d'un tot IMPORTANT, INNOVADOR, UNIT i VERAÇ.

Finalment, desitjo justificar el títol, que crec prou important, que traspua unitat en la diversitat i molta veracitat per part de tots per fer possible un somni: la Família Educativa Vedruna continua tenint futur a Catalunya. Aquest futur és engrescador i respon a la realitat. **Junts fem camí** vol dir que no caminem en solitari, que no té futur cada escola de forma independent, que necessitem fer-nos forts en el compartir i plantejar-nos junts com volem l'educació d'avui. L'opció de seguir junts ens permet donar resposta a les necessitats que el nostre entorn ens reclama per seguir essent escoles significatives i fidels als reptes del nostre país.

Vull advertir al lector que el text al qual s'apropa forma part d'un mapa més global. El conjunt de les narracions fetes en cada una de les antigues províncies de Catalunya formaran un TOT. Comenceu a gaudir d'unes pàgines on, sumades a altres, es podrà contemplar una identitat educativa, ampla i plural, que se sustenta en el passat i, mirant el futur, va creant aquest present carregat de desafiaments i fortaleces, amarades de somnis educatius que s'han fet possibles.

Gràcies, Josep M., pel teu rigor històric, la teva fidelitat al carisma, el teu tarannà educatiu amarat dels valors Vedruna, per la teva honradesa i humilitat per deixar-te interpel·lar. És garantia que, realment, "CAMINEM JUNTS".

NARCISA FIOI, CCV

Introducci3

2

Em sento un privilegiat perquè he tingut la sort de poder treballar en un centre i una institució que m'han permès desenvolupar la meva professió d'educador.

Crec que conec força bé el món Vedruna, tenint en compte que he exercit de mestre durant 39 anys; 36 dels quals he compaginat la meva tasca docent amb la de Director Pedagògic, Titular o Director General; 12 com a President de la CEV i gairebé 5 com a Patró de la Fundació VEDRUNA Catalunya Educació. He treballat per fer realitat objectius comuns, sempre buscant el millor pel col·lectiu.

Tot això m'ha permès conèixer a moltes persones amb els qui he treballat per fer realitat els objectius comuns, buscant sempre el millor per cadascuna de les nostres escoles. Amb algunes d'aquestes hem creat llaços d'amistat fora del terreny purament professional. Altres han deixat en mi un enyor permanent, perquè de tots he après moltes coses.

És en aquest context quan, un dia de primavera de l'any 2017, en Manel Salas em va proposar fer una ressenya, un assaig, quelcom que quedés escrit, per tal de deixar constància i testimoni a les futures generacions dels fets més rellevants de les escoles de l'antiga província de Tarragona. Especialment des que es van constituir en Patronats i poc després van passar a formar part de la Coordinadora Educativa Vedruna.

Em va semblar una proposta interessant; entre altres coses perquè quan érem Patronats independents, sempre hi havia algú a cada escola que amb motiu d'alguna commemoració (com podria ser un centenari, un canvi d'edifici, etc.) feia una recopilació gràfica i escrita de fets i vivències que deixava per escrit.

Possiblement ara això es pot arribar a perdre, perquè la vida de cada escola ja està molt lligada al conjunt de la resta d'escoles de Catalunya.

En Manel Salas em va deixar llibertat de càtedra i per tant he pogut fer aquest llibre de la manera que m'ha semblat més convenient i entenedora. També vull fer constar que, tot i que el llibre el vaig acabar el setembre de 2020, la pandèmia i les mesures de restricció han fet que no se'n pogués fer la presentació fins dos anys després.

Ha estat una feina llarga, de moltes hores, de la qual n'estic molt satisfet. Principalment perquè m'ha permès conèixer els trets més rellevants del passat i del present de cadascuna de les 15 escoles, inclòs Montblanc, que formaven part de la província tarragonina.

Al llarg del llibre he volgut donar unes pinzellades històriques de cada col·legi, des del moment de la fundació fins a l'actualitat, perquè penso que no és possible interpretar el present de cada escola si no coneixem part del seu passat.

Però el gruix d'aquest llibre està dedicat bàsicament als fets més rellevants que van succeir a la província de Tarragona, des del moment de les primeres fundacions a les nostres escoles del Penedès l'any 1990 fins a l'entrada a la Fundació Vedruna Catalunya Educació el setembre de 2017. Per arribar on som ara i conquerir aquest cim, va caldre afrontar els obstacles propis de travessar moltes valls complicades.

Anatole France deia que tots els canvis, fins i tot els més desitjats, impliquen certa melancolia, perquè el que deixem enrere és part de nosaltres mateixos, però per llarg que sigui el viatge cal començar

per un simple pas. I aquests passos es van anar fent, primer molt lentament i al final corrent més. Els petits detalls ens van portar a grans consensos, que van culminar amb un acord global. De ben segur que tots els que vam estar preparant el camí des de l'Equip Coordinador de Vedruna Catalunya som conscients que el recorregut no ha estat pas fàcil. Per veure l'arc de Sant Martí, hem hagut de conviure amb llargues ràfegues de pluja.

Soc conscient que moltes vegades no hem fet les coses correctament. Tots hi vam posar molta voluntat, però tots vam cometre errors. Les tres províncies veníem de realitats distintes i teníem sinergies diferents. No obstant això, vam ser tres grups molt diversos que vam saber sumar les diferències. Malgrat les dificultats anàvem fent camí.

Moltes vegades ens descoratjàvem per petites coses, però la mirada en l'objectiu ens empenyia a seguir endavant. Més enllà de temors i recances, tots vam fer dels problemes oportunitats que ens van conduir a la realitat actual. Al final crec que compta més el què hem fet, que els possibles errors que hem comès.

Sovint em venen a la memòria les moltes hores que algunes persones vam invertir per començar a planificar Vedruna Catalunya Educació. El fet de reunir-nos va ser un començament. Quan ens vam mantenir junts, malgrat les moltes dificultats, va ser un progrés i treballar plegats per buscar el consens ens va portar a assolir l'èxit.

Estar junts en una mateixa taula ens va atorgar noves oportunitats i ens va plantejar reptes que ens van permetre cosir espais diferents per arribar a una entesa. Fos com fos, no vam deixar mai de caminar.

Vaig conèixer personalment gairebé tots els Patrons i Patrones de les escoles de Tarragona i de tots ells vull destacar-ne el compromís vers els seus col·legis i vers la Institució Vedruna. Van donar gran part del seu temps, que és un bé molt preuat, per dedicar-se a millorar les seves escoles. I és ben cert que ho van aconseguir. Quan al setembre de 2017 en van fer entrega a Vedruna Catalunya Educació, totes estaven en molt millors condicions que quan les van rebre de la Congregació. Van fer el que els va demanar la Congregació i van marxar, possiblement amb el cor enconguit, però sense fer soroll. Ells han estat els veritables herois de tot aquest procés. A més, ho van fer deixant empremta, amb molta humilitat i discreció.

En el meu parlament de la trobada del dia 30 de gener de 2014 a Tàrrrega, davant de molts d'ells, la Gna. Provincial d'Europa, la Gna. Coordinadora General de l'Equip de Centres Educatius i la Delegada de la Congregació a Catalunya, vaig pronunciar aquestes paraules:

...els Patronats som bona gent, molt bona gent, només ens mou l'estima a les nostres escoles i un model educatiu que hem fet nostre. Estic segur que es posi on es posi el punt de convergència, el camí que ens cal assolir, ho farem i serem capaços de renunciar a petites coses pròpies per assolir una fita molt més àmplia...

En definitiva, els Patrons i les Patrones no preteníem res més que intentar realitzar el somni de Joaquim i també el nostre: fer una escola de qualitat, oberta a tothom però, de manera més implícita, als més necessitats, amb compromís social, on tothom sigui ben acollit. Una escola evangelitzadora, arrelada al país i capaç de donar la resposta que cada moment històric precisa.

Hem fet un llarg camí com a escola dins de cada població, i un camí més curt com a Patronats, que el vam finalitzar per iniciar-ne un altre juntament amb la resta d'escoles Vedruna de Catalunya.

I no vull acabar sense fer menció a la feina feta pels meus companys i companyes de la Junta de la CEV. Sempre presents, sempre donant el millor de cadascú pel col·lectiu de les escoles de Tarragona. Tots ells van treballar incansablement pel conjunt de les nostres escoles, van gaudir, i van patir també, els molts moments i les dificultats que ens va tocar viure; però de la mateixa manera que passa amb els arbres, les tempestes fan que es generin arrels més profundes. Vam formar un gran equip, vam crear lligams d'amistat i vam saber veure tots plegats que darrere d'un turó de problemes hi ha una muntanya d'oportunitats.

Gràcies, Roser Galceran, Rosa Bonet, Manel Salas, Josep Nolla, Àngels Guardiet i Francesc Recasens. Sense la vostra dedicació i encert hagués estat molt més difícil arribar a port.

De fet, en el pas de la CEV (Coordinadora Educativa Vedruna) a la VCE (Vedruna Catalunya Educació), ni tan sols han canviat les lletres de les sigles, simplement s'han combinat diferent. Som una generació que ha plantat un arbre, l'altra en rebrà l'ombra.

El dia que vaig signar davant del notari com a Patró de la nova estructura, vaig oblidar totes les tensions que havia viscut i vaig donar gràcies per haver pogut formar part d'aquest engranatge...

Context **històric**

3

L'Església des dels primers segles es va constituir com a recol·lectora i distribuïdora d'almoines i ajuts. Tan bon punt va tenir potestat per disposar de béns, els va utilitzar per ajudar els pobres. Una tercera part dels seus béns els invertia en la fundació d'hospitals, asils per esclaus, hospicis, orfes, homes sense llar...

Des del començament del segle VI, i especialment a partir de l'època visigoda, l'Església havia estat molt lligada al poble. Podríem dir que era una espècie de representant del poble davant l'Estat. Aquest fet tindrà molta més validesa durant els vuit segles d'invasió musulmana. Durant els segles XVI i XVII, degut a l'augment de la pobresa, es creen molts establiments per fer front a la misèria. No hi ha cap regularització a nivell estatal i molts abusen dels béns caritatius o bé hi donen altres aplicacions. La mendicitat era el millor recurs per la vagància. Una gran quantitat de gent vivia del que s'anomenava "sopa boba", que es donava als convents a una hora determinada, i també de les almoines. És en el segle XVIII, amb la dinastia dels Borbons, quan l'Estat comença a compartir amb l'Església les seves funcions benèfiques.

A partir dels incendis i les matances a Barcelona, Madrid i Saragossa els anys 1834 i 1835¹ es demostra que comença a haver-hi un fort trencament entre el poble i el clero regular.² Fins i tot la burgesia, que podia evitar aquesta mena de coses, deixava actuar les masses populars contràries a l'estament eclesiàstic.

Immediatament després de la mort de Ferran VII, el corrent liberal existent va intentar reduir la influència i el pes econòmic, polític i sociològic de l'Església al país, mitjançant la supressió de les ordres religioses i la desamortització eclesiàstica.³

Entre el 1834 i el 1837, es va dictar una sèrie de mesures contra les comunitats religioses: l'extinció de gairebé la totalitat d'elles, la desamortització i la subhasta pública dels seus béns.

Per la llei del 29 de juliol de 1837, obra del Ministre d'Hisenda Mendizábal, es van declarar propietat nacional els béns, les rendes, els drets i les accions de les comunitats religioses masculines i femenines, i es van treure a pública subhasta.

Segons Artola, l'Església, per haver-se posat al costat dels carlistes: *hubo de sufrir un auténtico desmantelamiento institucional y patrimonial*.⁴ El pressupost de l'Església abans del 1834 equivalia, segons Artola, al de l'Estat. Les terres de propietat i el fur eclesiàstic (en mans mortes) suposaven uns quatre milions d'hectàrees, és a dir, un 18% del total de la terra cultivable.

---

1. 26 de març de 1834: primeres mesures d'exclaustració contra alguns convents enemics del règim liberal.

17-18 de juliol de 1834: a Madrid matança de frares acusats d'enverinar l'aigua.

11 d'octubre de 1835: dissolució de les ordres religioses excepte les hospitalàries.

2. Clero regular: qui fa els vots de pobresa, castedat i obediència.

Clero secular: qui no fa aquests vots.

3. Aquestes mesures legals van començar amb el decret del 26 de març de 1834 i van culminar amb la Llei Recapituladora del 29 de juliol de 1837. Aquestes mesures legals van posar fora dels seus convents a 32.000 frares i 15.000 monges.

4. Artola, Miguel: La burgesia revolucionaria. Madrid, 1973; p.136 i s.

També s'ha de fer constar que el procés desamortitzador es va realitzar en diferents etapes, alguna de les quals és anterior a la dècada dels anys trenta. Aquest procés no va aconseguir canviar ni l'estructura econòmica ni social de la terra, però sí que va provocar el desmantellament econòmic de l'Església.

La desamortització va esdevenir una errada econòmica: no va influir decisivament en millorar la producció i va provocar un desastre social, puix que va proletaritzar els antics cultivadors i no va aconseguir incrementar la base mitjana de la classe mitja camperola.

L'Església, mancada de béns després de les desamortitzacions, es dedicarà a col·laborar amb les organitzacions civils des de les seves estructures. D'aquesta manera podrà seguir tenint cura dels pobres i les seves necessitats. Precisament per aquest motiu, arreu va començar a sorgir una bona colla de congregacions religioses dedicades a l'assistència caritativa. Entre elles, naturalment, les Germanes Carmelites de la Caritat-Vedruna.

Jaume Balmes, uns anys més tard, n'explica el per què:

Se ha reconocido ya generalmente que los hospitales no pueden ser bien atendidos no estando encomendados a la caridad personificada en alguna institución religiosa; se ha reconocido que el interés del salario es insuficiente para ejercer sobre el corazón aquel influjo constante y eficaz que es indispensable para someterse a un tenor de vida fatigosa y repugnante...⁵

La Santa Seu va haver d'acceptar aquests fets i així va quedar palès en negociar amb el Partit Moderat el Concordat de l'any 1851. En aquest Concordat es va pactar, entre altres acords, que els compradors de béns eclesiàstics no serien molestats. Es va acordar també una dotació econòmica pel culte, el clergat i l'educació religiosa de la joventut, tant en escoles públiques com privades.

Entre el 1855 i el 1856, Pascual Madoz va dur a terme una segona desamortització. El 4 d'abril de 1860 s'arriba a un nou acord amb la Santa Seu, en el qual l'Estat es comprometia a pagar a l'Església una espècie de lloguer o interès.

Tanmateix, a Espanya torna a ressorgir una onada romàntica que porta de nou la fe a molts que l'havien perduda. Al capdavant hi ha Catalunya, on sorgeix una nova manera de veure el paper de l'Església dins l'Estat. A aquest fet hi va contribuir, sobretot, gent com Jaume Balmes i un planter de capellans-missioners que, amb Sant Antoni Maria Claret al capdavant, van donar un nou impuls a les vocacions i a les activitats missioneres. A més a més, es restaura el Monestir de Montserrat i es proclama la "Moreneta" patrona de Catalunya l'any 1881. En el camp literari, Mossèn Cinto Verdaguer tindrà un paper cabdal.

A partir del 1875, durant l'època de la Restauració, es va desenvolupar una política més tolerant entre l'Església i l'Estat. L'ensenyança religiosa va ressorgir i els centres d'ensenyament a càrrec de congregacions es van anar multiplicant. D'aquesta manera, a principis del segle XIX hi havia a Espanya 597 comunitats religioses masculines (de les quals 294 es dedicaven a l'ensenyament), amb 10.630 re-

---

5. Balmes, Jaime: Estudios Sociales. T. V, p. 606.

ligiosos i 2.656 comunitats femenines (910 dedicades a l'ensenyament i 1.029 a l'assistència), amb un total de 40.030 religioses.

Pels voltants del 1901 el clima de tolerància de la Restauració comença a desaparèixer. Aleshores s'arriba a la Setmana Tràgica de Barcelona (1909), on es van incendiar molts convents. S'ha comprovat que n'hi havia molts que pertanyien a ordres religioses dedicades a l'ensenyament. Les classes menys afavorides recriminaven el paper de l'Església al costat de la burgesia.

En resum, es pot afirmar que l'Església espanyola i catalana adoptaren una postura de caire conservador, tant en l'aspecte polític com social. Els fets del 1909 a Barcelona i la proliferació del moviment literari ateu la van conduir cap a aquesta tendència. Però a partir de llavors, l'Església comptarà amb un aliat: l'exèrcit, que l'hi era de gran manera hostil des del 1833.

Els partits republicans deien en els seus programes, des de començaments del segle XX, que volien disminuir la influència de l'Església per establir una societat laica. Aquesta va ser la qüestió més greu del règim republicà (1931-1936), la que va dividir més profundament els espanyols.

Les relacions Església-Estat, en un principi habituals, es van deteriorar a causa de tres fets: els incendis d'esglésies, l'expulsió del Primat i els articles laics de la Constitució. L'article més polèmic i que va generar la topada definitiva va ser el número vint-i-sis, que prohibia a les ordres religioses l'exercici de qualsevol activitat industrial o comercial i de l'ensenyament. Disposava també l'expulsió immediata dels jesuïtes.

L'article quaranta-vuit de la Constitució de 1931 establia que l'escola seria única, és a dir, que en endavant no hi hauria escoles riques i pobres, i que no serien ateses pels professors amb una formació diferent. És a dir, a partir d'aquell moment, l'Estat es feia responsable del sistema educatiu.

Aquesta política va provocar un enfrontament amb les ordres religioses, que regentaven la majoria de les escoles privades.

Durant la Guerra Civil, el Govern Republicà va confiscar totes les escoles religioses, els va canviar el nom i hi va posar mestres seglars.

Després de la guerra s'arriba gairebé a una total sintonia entre els dirigents eclesiàstics i l'Estat fins que, al voltant dels anys 60, molts membres de la clerecia comencen a denunciar la manca de llibertat al país.

A la Constitució Espanyola, aprovada per les Corts el 31 d'octubre de 1978, es remarca a l'article setze la llibertat ideològica i religiosa, i al vint-i-set, la llibertat d'ensenyament, puntualitzant que: *els poders públics garanteixen el dret que assisteix als pares per tal que els fills rebin la formació religiosa i moral que vagi d'acord amb les seves conviccions*.⁶

---

6. Article 27-3 de la Constitució espanyola de 1978.

L'ensenyament primari a l'Espanya del segle XIX

4

El paper de l'Estat¹

Des de la segona meitat del segle XVIII i coincidint amb el regnat de Carles III, l'Estat Espanyol vol sistematitzar i donar una certa coherència a l'ensenyament primari. Intenta bàsicament dues coses: el monopoli estatal de l'ensenyament i la seva secularització.

Ja en el segle XIX i durant la Guerra del Francès es va compondre la Constitució de Cadis. En el títol IX, dedicat a la instrucció pública, l'article 368 proclamava la generalització i uniformitat de l'ensenyament a tot el país, donant als ajuntaments la responsabilitat de vetllar per les escoles de primeres lletres (article 321) i a les diputacions provincials el promoure l'educació de la joventut (article 325).

Aquests articles van servir de base per a futurs plans liberals que es van dur a la pràctica a principis del segle XIX (anys 1821, 1834 i 1836).

En ells es reconeixia que l'ensenyament privat era *absolutamente libre* i que el Govern només hauria d'exercir sobre ell: *La autoridad necesaria para hacer observar las reglas de buena policía establecidas en otras profesiones igualmente libres, impedir que se enseñasen máximas contrarias a la religión divina que profesa la nación o subversivas de los principios sancionados en la constitución política de la monarquía.*²

Situació a principis de segle

Un cop acabada la Guerra de la Independència (1814), a Espanya hi havia una escola rudimentària en què s'utilitzaven mètodes tradicionals que ja no s'empraven a Europa i, a més, mancaven escoles i mestres. Els pocs mestres que hi havia es dirigien a centres urbans i això feia que molts pobles es quedessin sense cap docent. Aquesta professió no tenia cap prestigi. Tampoc hi havia cap escola dedicada a formar futurs docents. Per arribar a ser mestre només s'havia de passar per una Junta d'Exàmens³ on els aspirants tan sols havien de demostrar el seu coneixement de la Doctrina Cristiana i llegir un llibre imprès. A les dones, a més a més, se'ls demanava que completessin unes mostres de labor sense acabar. Una vegada superades les proves, els futurs mestres podien escollir lliurement el seu destí, mitjançant un conveni amb l'ajuntament. El sou era mínim, de tal manera que els mestres acostumaven a fer altres coses per poder viure.

Quant als resultats efectius, cal tenir en compte dues dades especialment reveladores. Per una banda, l'altíssim percentatge d'analfabets, que a Espanya l'any 1900 representava un percentatge del 63,79%

---

1. Aquest apartat ha estat elaborat en base als estudis de:

– ALONSO, Ana María: Historia documental de la Congregación de las Hermanas Carmelitas de la Caridad. Editorial Viedma. 2 V. Madrid, 1968 i 1971.

– SOLDEVILA, Ferrà: Un segle de vida catalana. Ed. Alcides. T.I. Barcelona, 1961.

2. QUINTANA, Manuel José: Obras completas. Biblioteca de autores españoles. Rivadeneira. Madrid, 1861. P. 188.

3. Fins el 1804, les llicències per ensenyar les donaven entitats de tipus gremials. L'any 1804 l'Acadèmia de Primera Educació es va convertir en Junta especial d'exàmens, que ja tenia un cert aire estatal i que el 1806 es va formar a totes les capitals de les províncies.

(la província de Barcelona el 54,18%); referent a totes les nacions del nord i centre d'Europa, inclosa França, el problema estava pràcticament resolt. D'altra banda, la matrícula de l'escola pública que era insuficient per atendre tots els alumnes.

L'ensenyament de la dona

Existien tres tipus d'escoles per a les nenes: la pública, la privada i la congregacional.

La història de l'ensenyament congregacional femení és molt antiga. L'any 1836 s'instal·la a Barcelona un convent de la companyia de Maria, creat a França el 1806 per Joana de Lestonac, que es dedicava especialment a la classe alta. No gaire abans, les anomenades Beates de Sant Domènec obriren una costura per a noies humils. Però la gran entrada de monges d'ensenyament es va produir a mitjan segle XIX, a despit del liberalisme i de les revoltes més o menys anticlericals. Cal fer esment especial de dues ordres d'origen català: les Carmelites de la Caritat, fundades a Vic l'any 1826 per Joaquina de Vedruna, i les Dominiques de l'Anunciata, constituïdes pel dominic P. Francesc Coll l'any 1856. Les Carmelites de la Caritat van formar el primer institut religiós espanyol nascut amb finalitats docents per a l'educació de les noies (seran les primeres religioses espanyoles que es convertiran en mestres rurals).

L'escola pública s'anomenava *la costura*: eren centres on s'ensenyava fonamentalment *las labores propias del sexo*. La lectura i l'escriptura només s'ensenyaven de forma rudimentària. Tenia una proporció estadística ínfima, ja que en una població de més de cinc milions de dones, només 91.258 nenes rebien alguna instrucció. Endemés, durant tot el segle XIX la seva educació va anar a remolc de la masculina.

Respecte a la privada, i a Catalunya en concret, la immensa majoria de la població escolar era repartida en tres tipus d'institucions: una reduïda escola particular que anomenaven *escola de pis* o *de botiga*, l'escola congregacional i una petita selecció d'escoles vinculades a Ateneus o institucions particulars.

Durant tot el segle XIX les escoles de nenes representaren un grup minoritari. Com a exemple il·lustratiu: l'any 1860, de les 22.060 escoles que hi havia a Espanya, només 7.302 eren de nenes. Estadísticament això representa un 33%. És a dir, hi havia el doble d'escoles per a nens.

Tot seguit podem observar un resum gràfic de les dades corresponents a les escoles primàries de nenes existents al llarg de la segona meitat del segle XIX.

Anys	Públiques	Privades	Vedruna
1855	937	860	23
1865	1.816	1.578	38
1870	5.424	1.824	46
1880	5.657	2.044	68
1885	5.977	1.992	86

Cal fer notar que les escoles privades a partir del 1885 arriben a disminuir numèricament degut al pas d'escoles de primera ensenyança a col·legis d'ensenyament mitjà.

El nombre de mestres augmenta tant a les escoles privades com a les públiques. Malgrat això, no totes les mestres que donaven classes estaven en possessió del títol corresponent, ni tan sols del certificat d'aptitud. Això ocorria principalment a les escoles privades regentades per religioses. Per exemple, el 1860 el 12% de mestres públiques i el 23% de privades no tenien títol, tot i que a partir del 1838 el títol era *conditio sine qua non*. Això no va millorar amb el temps; així doncs, el 1880 el percentatge de mestres als centres privats va passar del 23% al 30%, bàsicament pel privilegi concedit pel Govern.

A mitjans de segle la població escolar d'ambdós sexes superava els dos milions però únicament estaven matriculats una mica més d'un milió, i la meitat d'aquests no assistien al curs complet.

La població rural, especialment, tenia menys possibilitats d'anar a l'escola que la urbana. Entre altres motius perquè als pobles hi havia menys escoles, els alumnes hi anaven menys temps i també perquè en èpoques determinades, aquests havien d'ajudar a llurs pares.

Aquests problemes s'accentuaven quan es tractava de les nenes, ja que la mentalitat de l'època considerava poc important i fins i tot perillosa la instrucció de les noies.

Tot i això, l'assistència de les nenes a les escoles va anar augmentant al llarg del segle XIX.

Aportació de les Vedrunes a l'ensenyament

Quan el 26 de febrer de 1826 Joaquina juntament amb nou noies més anaven a l'església dels Pares Caputxins de Vic, començà oficialment la creació d'un nou institut que volia posar remei, en la mesura del possible, a una urgent necessitat social: l'ensenyament de les nenes. Tot això va adaptar-se molt bé a les voluntats de l'Estat, que trobava col·laboració amb l'Església. D'aquesta manera, l'Església podia fer arribar la seva pastoral d'una forma directa a les nenes i noies, fent-les gaudir d'una educació que les circumstàncies de l'època els havia negat.

La immensa majoria de noies no anava a l'escola. Les dones eren un col·lectiu que l'educació escolar deixava pràcticament al marge. El 95% de les dones del país era analfabet. Per això cal destacar la visió i encert de Joaquina de Vedruna al fundar el seu institut, ja que va donar una resposta a les necessitats socials d'aquell moment: l'ensenyança de les nenes, sobretot les que tenien menys possibilitats econòmiques. D'aquí rau que les primeres fundacions es fan gairebé totes als pobles, que eren els llocs on més abandonada estava l'ensenyança de les noies.

Joaquina, posant-se d'acord amb els ajuntaments i amb les Juntes Locals d'Ensenyament o de Beneficència, teixí tota la xarxa de centres on es donava educació a les noies del poble. *Oferir als pobles una educació cristiana sòlida i, especialment, a les noies de les famílies de condició modesta* era el pensament que la guiava.

Les Germanes Carmelites de la Caritat serà el primer institut religiós espanyol nascut amb finalitats docents per a l'educació de les noies. Les filles de la Mare Vedruna són les primeres religioses espanyoles que es convertiran en mestres rurals.

Els testimonis de servei docent que les Vedrunes van fer pels pobles de Catalunya, durant la primera meitat del segle XIX (a partir del 1855 es comença a fer fundacions fora de Catalunya), van rebre l'aprovació i lloança dels ajuntaments i altres institucions. A més, els seus serveis no costaven diners als pobles, ja que amb el menjar i el vestir en tenien prou.

El mèrit de Joaquina va ser, no crear escoles, sinó utilitzar-les, entrant a les escoles estatals amb un desig o propòsit apostòlic.

La seva escola va tenir des d'un principi un caràcter popular: era subvencionada per fons municipals o llegats particulars, era gratuïta i, quan era imprescindible demanar honoraris, aquets eren reduïts.

No feia mai distincions de classes socials. Precisament per aquest motiu va crear uns internats per ajudar els pagesos i va obrir les portes a les dones adultes. Joaquina *volia posar remei a les necessitats de tots els pobles*.

El per què de les Fundacions

5

Em vaig despertar d'un somni que el vaig definir com el de l'esperit i va fer que em posés en moviment amb creativitat i esperança: Quants seglars implicats en les nostres obres educatives! Per què no confiar-los-hi el futur de les escoles...? (Narcisa Fiol)

Aquestes paraules de la Gna. Narcisa Fiol cal situar-les dins de l'impuls de canvi que ja s'havia plantejat la Congregació en els darrers Capítols Generals. La realitat del món educatiu de les províncies va propiciar una reflexió profunda i un compromís de transformació de centres.

Ja en el número 24 del Document Capítular de l'any 1977 es parla de *revisió i planificació* en referència a les nombroses obres educatives a Espanya, per adequar-les a l'esperit evangèlic del Vaticà II i per exigència de la realitat del moment. Per citar el que d'immediat mou les Germanes en els anys previs a la constitució de les Fundacions, cal anar al document de 1987: *Camins de Conversió*, 22.6, on es proposa *continuar l'esforç de transformació dels nostres centres i, a la vista de la disminució de possibilitats, buscar solucions apropiades amb mirada de futur*.

A la província Vedruna de Tarragona s'escolta la crida, reforçada per l'apressada necessitat de moltes escoles i poques Germanes en elles. S'encara el compromís que això suposarà. Cal afrontar-ho i posar fil a l'agulla.

Les Fundacions de les 14 escoles de Tarragona van ser una visió de futur, carregada de fe i d'esperança, que van dur a terme cinc provincials. La Gna. Narcisa Fiol (1988–1994), la provincial que va iniciar les primeres, m'explica que a partir del 1987, quan ella era provincial de la província canònica de Tarragona, va compartir el seu somni amb el seu equip, format per M. Dolors Bosch i M. Dolors Tribó. Ella puntualitza que havien escoltat algunes expressions com *hem de tancar escoles, no podem amb tot*, però tot seguit el seu raonament va ser aquest: *per què ho hem de fer si majoritàriament qui tira endavant les escoles són els seglars?* Amb l'objectiu de trobar com podria implicar-los en un procés de major compromís vers el futur. I la resposta va ser que elles soles no podrien però amb els seglars **SÍ**.

No va ser gens fàcil repensar tot el procés, reflexionar sobre la forma jurídica que calia adoptar i tampoc ho va ser dur-ho a la pràctica.

Calia descobrir els camins a seguir, per no iniciar una dinàmica feixuga i dolorosa de tancament d'escoles, tot vetllant pel sosteniment i arrelament del carisma educatiu Vedruna de tancaments. Calia buscar quelcom que entusiasmés a Germanes i seglars i els comprometés en un procés que ajudaria a donar futur a l'escola Vedruna. Es tractava de fer una aposta per la llibertat i la disponibilitat, perdre seguretats, com m'explicava la Gna. Narcisa i pensar que *ningú ho pot fer com nosaltres*, s'havia de desmitificar, posant la confiança en els seglars i les famílies.

Els seglars ja feia anys que teníem cada dia més protagonisme. Era evident que si volíem seguir tenint escola Vedruna, ens hauríem de mullar, i ho podríem fer colze amb colze amb les Germanes que, tot i ser poques, ens acompanyarien en el camí. A alguns ens havien confiat la direcció de les nostres escoles i altres espais de responsabilitat. Havíem rebut sempre de les Germanes, no només suport tècnic, sinó també carismàtic. Formació molt completa que ens convertia en una bona aposta pel futur. Per tant, crec fermament que estàvem preparats per donar el pas, i així ho va creure també l'equip provincial.

Històricament, sempre havien estat les Germanes les úniques dipositàries del Carisma Vedruna. Anys de formació avalaven la seva expertesa, i generació rere generació transmetien amb tota fidelitat i

garantia l'obra heretada. Així havia estat durant decennis, però els canvis iniciats durant l'últim quart del segle XX en el si de la societat comportà, entre altres, la dràstica disminució de les vocacions.

Davant d'aquests fets ineludibles, les Germanes es mostraven preocupades pel futur de la congregació i especialment per l'esdevenir de l'Obra de Santa Joaquina. Sabien que, més aviat que tard, calia fer un esforç d'imaginació i de fe per decidir el destí del magnífic llegat que la congregació tenia a les seves mans.

La província Vedruna de Tarragona es va erigir el 2 de febrer de 1964, essent la Gna. Guadalupe Bosch la primera provincial, i va deixar d'existir com a tal quan es va constituir una única província Vedruna d'Europa l'any 2012. Per tant, van ser 48 anys de vida. Durant aquest període, són moltes les Germanes i laics que, a nivell general, han creat pàgines memorables en la província, i en cadascuna de les nostres escoles de manera més particular.

En el cas dels centres educatius de la província Vedruna Tarragona es va optar per la via jurídica de Fundació, amb traspàs de la titularitat i cessió en ús de l'edifici, tot creant el corresponent Patronat com a òrgan de govern de l'escola. La designació dels primers membres de la Junta eren elegits per la Congregació i, en les successives renovacions, la meitat seguien renovats per la Congregació i la resta per part del mateix Patronat.

La transformació de cada escola en Fundació es va fer seguint ritmes diferents i atenent les necessitats i la realitat de cada lloc. A partir del juny del 2005 es va mantenir un lligam entre tots ells a través de la Coordinadora Educativa Vedruna.

El pas a Patronats es va dur a terme en un període de 20 anys, per tant, hom pot veure que es va voler fer sense presses, respectant ritmes locals i acompanyant processos amb l'ajut d'un savi assessorament. Va ser un camí que va iniciar la Germana Narcisa Fiol el 1989 amb l'escola de Santa Coloma de Queralt, malgrat que aquesta escola en concret va ser el que tècnicament en el món jurídic-associatiu es coneix com a Associació Promotora. El 1990 es van fundar les de Sant Sadurní d'Anoia i de Vilafranca del Penedès. El 1992 es va registrar la fundació de Cardona, que serà un cas molt peculiar que explico més endavant, quan parlem de cada Fundació en concret.

La Gna. Narcisa Fiol va ser substituïda com a provincial per la Gna. Dolors Tribó (1994-2000), que va continuar l'obra iniciada durant el temps que va exercir de provincial, de l'any 1964 al 2000. Ella mateixa m'explicava que sempre va creure que els seglars podien fer un gran paper i eren l'esperança de futur. En el temps que la Gna. Tribó va ser provincial es va dur a terme la Fundació de Cambrils el 1995, la de Valls el febrer de 1999 i la de Balaguer el juny del mateix any.

La següent provincial va ser la Gna. Carme Lleyda (2000-2006) que va dur a terme les Fundacions de Sant Boi l'any 2000, de Tarragona el 2001 i de Tàrraga el 2005.

La resta d'escoles va tenir un ritme més pausat perquè van patir, per part de l'administració jurídica de la Generalitat de Catalunya, un rigor molt més exhaustiu. Així doncs, la severitat imposada va fer que des del moment en què es va presentar la documentació de cada Patronat fins que van ser aprovats i reconeguts de tal manera van passar en alguns casos gairebé tres anys.

Aquest procés el va concloure la següent i darrera provincial, la Germana M. Dolors Ribes (2006-2013).

Aquests són cronològicament els últims Patronats. Manresa inicia els tràmits el 2005 i és reconegut el 2007. L'Espluga de Francolí i Bellpuig es constitueixen el 2006, però són reconeguts uns anys més tard, el 2007. I el darrer Patronat va ser a Mollerussa que es va constituir també el 2006, però que no va ser acceptat oficialment fins el 2009.

Res és fàcil i aquest procés tampoc ho va ser, va caldre picar molta pedra, fer molta pedagogia per totes les bandes, molt diàleg amb l'Església, amb assessors, famílies, professorat, Germanes... però això va ser possible perquè la província tenia una bona relació amb tots. Calia fer-ho, entre altres coses, perquè els criteris de renovació havien demanat ajustar les estructures a les persones, i era evident que la manca de vocacions obligava a fer una lectura atrevida. No hi ha innovació sense interrelació i corresponsabilitat. Tampoc no hi ha innovació sense treball, sense procés, sense comptar amb els altres, sense un sentit que sostingui la ideologia del treball que es proposa i sense el compromís i l'esforç que suposa arribar-hi.

Això va generar força optimisme, al contrari de la càrrega negativa que generava la possibilitat d'haver de tancar escoles. Estàvem tots junts i es va crear una corrent cada vegada més positiva, en el sentit que ens en sortiríem junts.

Era qüestió de donar informació clara i esperançadora, explicant amb molta sinceritat que el futur de l'escola Vedruna passava per la implicació de tots i totes, o bé s'hauria d'iniciar un litigi lent de tancament de centres. La darrera opció preocupava seriosament a l'equip provincial per dos motius: perdre presència educativa Vedruna però també, i molt especialment, haver de deixar sense feina a tants mestres que estaven molt implicats i donaven la vida per la seva escola, i altrament pel fet d'haver-ho d'anunciar als pares que havien optat per un estil d'educació molt concret i que, fins i tot, molts eren antics alumnes de la pròpia escola Vedruna.

La transformació dels centres era qüestió de tots. La Gna. Narcisa comenta que *no hi ha canvi ni innovació des del desinterès, des de la comoditat ni des dels projectes individuals*. La innovació que sí que funciona és la que prové de la inquietud, de la motivació i del compromís entusiasta de tots els membres del grup.

Totes les provincials, quan els diferents centres van passar a Fundació, coincideixen en afirmar que van decidir començar per dues escoles en concret perquè els seglars ja tenien assumit un alt grau de participació i corresponsabilitat, així com la forta implicació de les famílies. Eren centres sanejats econòmicament i claustrats amb una clara identitat Vedruna. L'elecció d'aquestes escoles i el seu procés reeixit va ser molt important perquè van fer de mirall a la resta d'escoles que van venir després i van esvaïr dubtes i recels que poguessin existir.

Malgrat això, el primer pas de diàleg amb les comunitats no va ser fàcil, l'equip provincial dubtava si la proposta seria ben acollida. Pensaven que potser calia esperar una mica més de temps. A més, des del Bisbat tampoc hi havia un suport clar i implícit, especialment perquè s'havia decidit fer una fundació civil i no canònica, encara que això és el que havien aconsellat les persones expertes que les van assessorar. La valentia del primer equip provincial va ser digna de ressaltar, van fer el que els dictava el cor, el que creien que era el millor, el que els havien aconsellat i el que creien. Tenien molt clar que com a institució volien la comunió eclesial, però que farien les Fundacions perquè creien fermament que es jugaven el futur de l'escola Vedruna, especialment a Catalunya.

Façana de les 14 escoles Vedruna de la província de Tarragona.

Després de donar tot tipus d'informació a tots els estaments de cadascuna de les dues escoles del Penedès, en ambdues assemblees abarrotades de professors, personal no docent i famílies en general interessats pel tema i oberts de cor i de ment, escolten la determinació congregacional avalada per un bon fonament racional i jurídic. La proposta va ser: iniciar un nou camí junts, en què les Germanes no marxessin, sinó que iniciarien junts un procés de FUNDACIÓ, que poc a poc s'aniria estenent a la resta d'escoles de la província canònica de Tarragona. Hi va haver un diàleg serè i molt intens a la sala. Al dia següent, en un diari local de Vilafranca sortia la següent informació: *les Germanes Carmelites, amb molta visió de futur, volen que les seves escoles continuïn endavant, però que ens necessiten...*

L'experiència va ser tan positiva que, sense presses, però també sense pauses, seguint l'exemple i l'experiència de Sant Sadurní d'Anoia i Vilafranca del Penedès, es va anar seguint el camí, i una darrere l'altra, cada escola es va anar convertint en Fundació, fins arribar a l'any 2009 en què els 14 centres de Tarragona érem tots Fundacions independents.

Elecció dels Patrons i Patrones

L'elecció dels Patrons va seguir gairebé sempre el mateix model. En primer lloc, es procurava que hi hagués sempre alguna Germana, si podia ser que estigués en actiu a la mateixa escola i, si no era possible, que visqués fora del municipi, però que en el passat hagués tingut alguna relació més o menys intensa en el temps o en l'afecte amb l'escola.

Els Patrons, a part de tenir alguna relació directa o indirecta amb l'escola, podien ser exalumnes, pares d'alumnes, cooperadors, membres d'estaments com el Consell Escolar o l'AFA... Cada futur candidat era proposat a l'equip provincial per membres de la pròpia escola, que era qui més coneixia les persones del seu municipi. Normalment es demanava consell a les persones que tenien la representació de la titularitat i la direcció de cada col·legi. Tot seguit, l'equip provincial feia els diàlegs i la proposta a cada candidat.

La Germana Carme Lleyda em comentava que personalment tenia molt clar que feien un pas històric, amb la convicció que afavorien uns valors: confiança en les persones, autonomia de cada centre amb la seva autogestió, implicació directa de les persones properes a cada realitat, que l'estimen i la coneixen i, alhora, potenciar la responsabilitat compartida. *Ben aviat anàvem valorant com les escoles milloraven i tiraven endavant, malgrat les dificultats i mancances que patien o hi havia en cadascun dels centres.*

Va anar sorgint una bona colla de professorat compromès amb el carisma Vedruna i amb la Institució. Anava creixent una consciència col·lectiva convençuda que el Projecte Vedruna tenia futur.

Crec que tots podem afirmar que les eleccions dels Patrons van ser un encert indiscutible. Persones amb molta solera a cada poble, amb un alt grau de compromís amb l'escola i amb una capacitat d'esforç i de treball digna de ser ressaltada. Treballaven i feien les coses per la seva escola i ho feien amb gran professionalitat i enginy, aportant els seus coneixements diversificats des de diferents punts del món de l'empresa.

Quan les coses surten del cor, l'èxit és assegurat. Van contribuir a deixar les escoles molt millor, a nivell pedagògic, estructural o de recursos.

Hi ha hagut Patrons o Patrones que ho van ser durant uns anys en concret i després ho van deixar, però tots ells han deixat la seva petjada en cadascuna de les 14 escoles. Part del camí de la seva vida l'han feta de manera altruista, dedicant hores i esforç a l'escola Vedruna. Alguns membres s'han mantingut a cada escola des de l'inici del Patronat fins a la seva desaparició el 31 d'agost de 2017, en passar tots a la nova Fundació de Vedruna Catalunya Educació. En general hi va haver 106 Patrons i Patrones en el total de les 14 escoles.

De totes maneres, el nombre de Patrons que hi havia a cada centre no era ni estàndard ni uniforme, depenia dels estatuts estudiats i aprovats pensant en cada escola en concret. Els primers estatuts parlaven de set membres: quatre, la meitat més un, representants de la Congregació i tres a renovar pel mateix Patronat.

El nombre de Patrons l'any 2017 era el següent:

- Màxim nombre de 9 membres a les escoles de Bellpuig, Cardona, Valls i Cambrils.
- Amb 8 Patrons: Balaguer, Sant Boi i Santa Coloma de Queralt.
- Amb 7 Patrons: L'Espluga de Francolí, Mollerussa, Tarragona, Tàrrrega i Vilafranca.
- Amb 6 Patrons: Sant Sadurní d'Anoia.
- Amb 5 Patrons: Manresa.

En alguns llocs també assistia permanentment a la reunió de Patronat alguna altra persona que ho feia amb veu però sense vot.

La conclusió final per a mi és molt simple i clara: hem tingut pluralitat en la composició dels Patronats, adequada a les diverses realitats, així com una gran autonomia en resposta adient a persones, situacions i llocs.

També m'agradaria ressaltar el fet que els Patrons i Patrones eren gent del municipi, que coneixien el poble i l'entorn, que tenien o havien tingut una relació molt estreta amb l'escola i que aquest factor de proximitat va ser un plus afegit a l'hora d'entomar els possibles contratemps i aportar-hi les solucions més racionals possibles.

Trobades de Patronats

El 23 de maig de 1998, essent provincial la Germana M. Dolors Tribó, es va iniciar un acte que en el decurs del temps es va convertir en tot un referent per a la nostra antiga província. Va ser la primera trobada de Patronats que es va fer a Cambrils, en la qual hi van participar 29 persones, pertanyents només a les cinc primeres escoles que ja eren Fundació i tenien Patronat propi. Va ser una trobada en què la Gna. Mabel Burgell i la Gna. M. Dolors Tribó van fer una conferència-col·loqui sobre els criteris que calia prioritzar en la gestió dels col·legis. L'acte es va concloure amb un dinar de germanor de tots els assistents.

Va ser tan apreciable el grau de satisfacció que es va considerar que valia la pena fer-ne una anual per tal que els Patrons poguéssim conuiuere plegats i intercanviar experiències sobre les nostres escoles i la nova tasca que ens havia tocat desenvolupar. Al quadre que adjunto a continuació hi ha un resum de l'ordre, la data, el lloc, la temàtica, i les persones que van fer de ponents, els assistents i altres aspectes que he volgut destacar.

Nº	Data	Lloc	Temàtica	Ponents	Assist.	Altres
1	23.05.1998	Cambrils	Criteris que cal prioritzar en la gestió dels col·legis	Gna. Mabel Burgell i Gna.M.D. Tribó	29	Dinar de germanor
2	08.05.1999	Vilafranca	Joaquima de Vedruna i la seva obra S. XIX-XXI. Taula rodona	Gna. Pilar Bas, Teresa Masqué, Martí Barberà i Joan Andreu Torres	50	Dinar de germanor
3	13.05.2000	Vic	Eucaristia al Manso		30	Dinar de pícnic a Folgueroles
4	14.04.2001	Cardona	Evolució de l'esperit educatiu en Joaquina V	Gna. Mabel Burgell	30	Dinar de germanor
5	09.03.2002	Valls	Declaració programàtica del Fòrum de Valladolid	Gna. Mabel Burgell	35	Calçotada a la pròpia escola

Nº	Data	Lloc	Temàtica	Ponents	Assist.	Altres
6	22.03.2003	Tarragona	Trets pedagògics de Santa Joaquina	Gna. M. Dolors Tribó	40	Dinar de germanor a la pròpia escola
7	18.04.2009	Balaguer	Identitat-missió compartida. Dades del camí fet en 20 anys	Gna. M. Dolors Ribes i Gna. M. Dolors Bosch	71	Visita Balaguer antic i dinar de germanor al restaurant del "Sant Crist"
8	17.04.2010	Sant Boi	Carisma Vedruna. Etapes de creixement. Recursos educatius	P. Ignasi Salat sj. Gna. M. Dolors Ribes	60	Visita casc antic S. Boi i termes romanes. Dinar a "El Castell"
9	07.05.2011	Mollerussa	Eucaristia Salutació Cloenda	Mn. Orobí Josep M. Roca Gna. M. Dolors Ribes	70	Visita Museu Aigua i Museu Vestits Paper. Dinar a "Resquitx"
10	14.04.2012	Manresa	Paraules de comiat als Patronats. Passa torxa a Junta CEV	Gna. M. Dolors Ribes	80	Itinerari casc antic i cova. Dinar a "Els Miradors de Montserrat" de Santpedor
11	06.04.2013	Tàrraga	Paraules Gna. Rosa Estruch; Josep M. Castelló i Josep M. Roca	Conferència Teresa Masqué. "Educador Vedruna"	82	Visita Ermita i Parc de Sant Eloi i Església Alba amb pintures de Minguell. Dinar al "Gat del Rosal"
12	26.04.2014	Sant Sadurní	Projecte Robòtica. Hta. De les trobades de Patronats	Josep M. Batalla Josep M. Roca	81	Visita Museu del Cava i de la xocolata. Dinar a "Cal Blai"
13	10.04.2015	L'Espluga	Paraules. Pla marc de Pastoral	Mar Callau Alba Company	76	Visita Museu de la Vila Rural i dinar a "Art"
14	02.04.2016	Bellpuig	Hem fet camí junts. Iniciem una nova etapa. Paraules. Cloenda	Josep M. Roca Gna. Montse Espinalt Gna. Narcisa Fiol	103	Visita casc antic i parròquia. Dinar al castell del Remei

A la vista de la gràfica, em permeto destacar algunes premisses que crec que ens poden ajudar a entendre millor el veritable valor d'aquestes trobades, i com d'importants i esperades van ser per tots i cadascun dels Patrons i moltes Germanes que també ens acompanyaven.

A les sis primeres trobades, des del 1998 fins al 2003, només hi assistien les escoles que ja eren constituïdes com a Fundacions. Per tant, podreu observar que el nombre de participants a cadascuna de les trobades és inferior. També el fet que el curs 1999-2000 es va decidir fer-la a Vic; sortint, d'aquesta manera, de l'entorn de cada escola.

A partir del 2004 i fins el 2009 aquestes trobades es van paraitzar, coincidint amb el canvi de l'Equip d'Educació Provincial a la Coordinadora Educativa Vedruna constituïda el 16 de juny de 2005.

Val a dir també que el curs 2006-2007 es va produir la visita de l'equip provincial a cada Patronat. Per tant, aquest contacte entre l'equip provincial i els Patronats va seguir existint. El fil no es va trencar mai, i recordo que jo mateix vaig viure aquesta visita amb molta esperança i gratitud, perquè demostrava que les Germanes de l'equip provincial de Tarragona no es desentenien de les escoles, que eren allà, que estaven per ajudar-nos i explicar-nos les novetats que a nivell congregacional s'anaven produint. I no voldria destacar només el *què* d'aquesta visita, sinó també el *com*. Aquest *com* va ser reafirmar el diàleg que s'havia mantingut sempre des del mateix moment que es va constituir cada Patronat i ho van fer desplaçant-se a cadascuna de les nostres escoles. Van ser curoses no només en el fons, sinó també en la forma. El curs següent vam rebre la visita de l'Equip General de Missió.

Recordo que en una reunió de la Junta de la CEV del curs 2008-2009, vam aprovar presentar a l'Assemblea la possibilitat de tornar a fer les trobades de Patronat i reiniciar-les a les escoles i poblacions que encara no les havien tingudes. Cal afegir que les 14 escoles ja estàvem totes constituïdes com a Fundacions i cadascuna tenia el seu propi Patronat. La primera escola proposada per reprendre les trobades va ser la de Balaguer.

El procés sempre era el mateix: la Junta de la CEV decidíem uns dies abans l'escola que organitzaria la següent trobada. Jo, personalment, com a president de la CEV ho consensuava amb el/la titular de l'escola escollida i al final del dinar de cada trobada, a l'hora del cafè ho comunicàvem a tots el Patrons assistents. L'escola que ho havia d'organitzar tenia un curs per endavant.

El president de la CEV, juntament amb el representant de la titularitat, i en alguns casos amb el president del Patronat del centre escollit, dissenyàvem els actes que es farien a la trobada pertocant. Sempre la Junta de la CEV vam acceptar de bon grat el guió i protocol que ens presentava cada centre. D'aquesta manera podreu veure que, a part de les conferències-col·loqui dels primers anys en què la Gna. Mabel Burgell era gairebé sempre la conferenciant, altres centres van decidir fer una eucaristia, projectes de centres com la demostració de robòtica que ens va presentar Sant Sadurní i altres activitats.

Es marcava l'hora d'arribada, que era sempre les 10.00h del matí. Cada centre ens preparava un bon esmorzar que compartíem tots plegats mentre anàvem arribant. Després fèiem una petita visita a l'escola i al voltant de les 11.00h començava l'acte més formal en si, amb els parlaments d'algunes persones. Seguidament s'acostumava a fer alguna visita cultural per als llocs més remarcables de cada població, i a les 14.00h de la tarda es feia el dinar de germanor, del qual se'n va fer sempre càrrec la província de Tarragona, fins i tot els últims anys en què l'equip provincial ja havia desaparegut. Aquest dinar els primers anys es feia a la pròpia escola, però després ja es va optar per anar a un

restaurant. Destacar també, en aquest aspecte, l'autonomia de cada centre. A tall d'exemple, Valls va voler que féssim una calçotada, en què els propis Patrons vam ajudar a coure, i Tàrrrega ens va portar al Gat del Rosal, de l'Associació Alba dedicada a persones amb síndrome de Down. Aquest va ser precisament el primer any sense equip provincial.

Aquestes trobades lúdiques, culturals i gastronòmiques ens van permetre conèixer, encara que només fos de manera superficial, la realitat estructural i pedagògica de cada centre. També els indrets culturals més rellevants de cada població i compartir taula tots els Patrons en un dinar, normalment en un lloc molt significatiu de cada població.

La Junta de la CEV ja vam deixar establerta la data del primer dissabte després de Pasqua. Era un dia que acostumava a ser bo de cara al temps, una època de no gaire fred ni calor, i també consideràvem que encara no hi havia comunions i podia facilitar l'afluència de Patrons.

Aquestes trobades van ser una roda en la qual cadascuna de les escoles de Tarragona va poder organitzar la seva trobada. Precisament la darrera, que es va fer a Bellpuig el dia 2 d'abril de 2016, va ser la més nombrosa pel nombre d'assistents, i en ella hi van ser presents per primera vegada les quatre Germanes provincials que van ser les que, en un moment o altre, van portar a terme les Fundacions de cada escola. Elles eren Narcisa Fiol, que en aquell moment era provincial d'Europa, M. Dolors Tribó, Carme Lleyda i M. Dolors Ribes. També la M. Dolors Bosch que, malgrat no ser provincial, ha estat sempre un motor en nombroses activitats de la província, i la Montse Espinalt que ja era nomenada Delegada de Vedruna Catalunya Educació, i que avui és la presidenta del Patronat. Va ser una trobada festiva molt maca en què es va homenatjar també la Junta de la CEV per tota la tasca feta des de l'any 2005.

Vaig ser present en gairebé totes les trobades. Coneixia pràcticament tots els Patrons i Patrones i he de dir que vaig poder gaudir i aprendre molt de cadascuna de les trobades en general. També del bon fer i sentit comú de molts dels Patrons a nivell individual. La manera de fer va ser comuna en tots els Patronats: moltes hores de dedicació, no mirant mai el rellotge, escrupolosos en la gestió, respecte profund a les persones, especialment als equips directius i al professorat de cada centre, i un treball constant buscant el màxim de bé per cada col·legi, sense protagonismes, posant sempre com a principal objectiu la millora de l'escola.

I és ben cert que les 14 escoles de Tarragona van millorar molt la seva gestió, especialment econòmica. Aquesta millora va fer possible arremetre en cada centre unes importants reformes a nivell estructural i unes millores tecnològiques, com mai abans s'havien produït.

Quan el dia 1 de setembre de 2017, les 14 escoles de Tarragona vam ser els primers inquilins en entrar a l'edifici comú de Vedruna Catalunya Educació, la feina dels Patrons va arribar a la seva fi. Es va acabar de la mateixa manera que havíem treballat: amb la màxima discreció i sense fer soroll, malgrat el dolor i la contrarietat que va suposar perdre el que havien cuidat amb tan recel.

En la darrera trobada de Patronats a Bellpuig, la Gna. Montserrat Espinalt, com a Cap de Vedruna Catalunya Educació, va fer una petita conferència sobre el tema "**Iniciem un nou camí**", i jo mateix vaig inaugurar l'acte amb una altra que portava per títol "**Hem fet camí plegats**" i recordo que, entre d'altres coses, explicava que la situació actual jo l'havia viscuda com uns pares als que demanen que cuidin un nadó, o fins i tot que l'adoptin.

Afegia que l'hem cuidat, estimat i criat, el que menys feia 9 anys, que correspondria a les darreres escoles que es van convertir en Fundacions, i el que més feia 27 anys. En un moment concret, ve la seva mare biològica, referint-me a la Congregació, i com que en té el legítim dret, ens el reclama. Nosaltres el retornem amb la joia de saber que ho fem en millor estat del que el vam rebre. Afegia també que em consolava el fet que no el donàvem a ningú estrany, que ni tan sols canviava de família, concloent que creia que en aquesta nova estructura tindria un futur millor i més garantit.

I és ben cert que els Patronats en general i els Patrons en particular, en el moment d'adonar-se'n, ho poden fer com ho fan dos de les persones que ens descriu la *Paràbola dels Talents*. Les nostres escoles no només han estat conservades, sinó que és evident que han sofert moltes millores que només són possibles amb l'estima i la bona gestió. Estic segur que els antics equips provincials, molt concretament la Gna. Narcisa Fiol, i la Congregació en dirien el mateix que va dir l'amo d'aquells servents: *"Molt bé, servent bo i fidel; has estat fidel en poc, i jo et posaré sobre molt; entra al goig del teu senyor"*. (Mt 25:14-31). Gna. Narcisa Fiol va ser qui va engegar tot el procés de Fundacions a Tarragona quan era provincial, restant sempre atenta des de la responsabilitat de Germana General de la Congregació.

Normalment els membres dels Patronats de cada escola es van anar renovant per meitats cada quatre anys. Molts d'ells em consta que hi van ser des de l'inici del seu Patronat fins el dia 1 de setembre de 2017, alguns van canviar de càrrec i altres van fer la seva col·laboració per un període més curt.

Tots els Patronats es van extingir en finalitzar el curs 2016-2017, ja que les nostres escoles van passar a formar part de Vedruna Catalunya Educació. Vam ser les primeres 14 escoles en entrar a la casa comuna de Vedruna Catalunya. A la graella que adjunto a continuació hi ha els darrers 108 herois i heroïnes que formaven part del Patronat de cada escola. Per ells, tot el meu més profund respecte, admiració i agraïment per la tasca que van desenvolupar. En la meva intervenció a la darrera trobada de Patronats celebrada a Bellpuig, concloïa el meu parlament amb aquestes paraules que vull deixar escrites en aquesta ocasió: *Gràcies, Patrones i Patrons, per tot el que heu fet per les escoles Vedruna i gràcies especialment perquè ho heu fet com deia Santa Joaquina, tot per amor, res per força.*

Membres del darrer Patronat de les escoles de Tarragona

Escola	Darrera renovació	President	Vicepresident	Secretari	Tresorer	Vocals
Balaguer	18.12.2012	Josep Rosell Garrofé	Maria Mercè Viola Torra	Jesús Polo Sellart	José Maria Mentuy Fornons	Roser Galceran Folch Antònia Nadal Gené Laura Pons Mediavilla Manel Salas Flotats
Bellpuig	19.02.2015	Montserrat Boleda Grañó	Albert Garrós Iglesias	Irene Jové Pedrós	Xavier Albà Oria	M ^a Angels Cuñat Colell Núria Fortuny Plaixats M ^a Mercè Garriga Bacardí Leonor Ortiz Roca Josep M. Solé Clària
Cambrils		Francesc Recasens Massagué	Rosa Bonet	Carles Martí	Concepció Manresa	Ramon Farrés Santiago Mateu M. Dolors Bosch Vicent Sanromà Mn.Norbert Miracle (R.Bisbat) M. Pilar Bas Sarrà (directora)
Cardona	31.12.2014	Manel Sala Queralt	Xavier Tristan Claret	Montserrat Ruiz de León	Maria Rosa Moya Herrerías	Mercè Boixadera de León Ermínia Cunill Serra Pilar Moreno Terricabres Marta Ribalta Ribera Empar Rubio Martínez
L'Espluga	25.09.2013	Teresa Roig Gaya	Lluís Poca Casanovas	Ramon Cera Espasa	Josefina Salvadó Òdena	M. Dolors Abel Mateu M. del Mar Callau Roig Carmen García Madrid
Manresa	10.01.2014	Josep Domènech José	Maria Trullols Fort	Jordi Creus Borràs	Joan Vilalta Ballús	Lluís Font Berenguer
Mollerussa	10.12.2013	Antònia Martí Ricart	Alfred Bros Cucurull	M. Àngels Argelich Llanes	Josefa Rodríguez Guimerà	Magí Carné Tella Miquel Font Barqué Marta Tàssies Cortadelles
Sant Boi	05.01.2015	Jordi Vilella Català	Felicitas Martínez Fuentelsaz	Josep M. Roca Carles	Xavier Galcerán Terés	Antònia Bonet Castellà M. Teresa Martí Armengol Francesc Inarejos de las Heras Miquel Amargós Marduenga
Sant Sadurní	10.06.2014	Rosa M. Salord Solé	Josep M. Batalla Rosell	Silvia Raventós Cuyàs	Jaume Luján Escoto	Anton Amat Ibáñez Josep M. Estruch Jané Carme Tena Canals
Santa Coloma	23.02.2015	Begoña Aranda Roma		Susana Orga Prats	Pietat Monné Solé	Francesx X. Abelló Mateu Núria Cabau Roset Andreu Hernández Roset Montserrat Soler Canela Imma del Río Torrents

Escola	Darrera renovació	President	Vicepresident	Secretari	Tresorer	Vocals
Tarragona	28.10.2015	Joan Andreu Torres Sabaté	Josep M. Adam Anfrons	Esther Clotet Romeu	Isidro Bonet Miró	Teresa Marce Casas M. Mercedes Martorell Comas Josep Nolla Salvadó
Tàrrrega	06.10.2014	Rosa Estruch Pijoan	Antonio Montoliu Torné	Jaume Plens Porta	Isaac Pardo Cortés	Josep M. Castelló Mateu Manolita Perelló Panadès Carles Segarra Alcubierre
Valls	10.03.2015	Antonio Salat Brunel	M. Teresa Solé Domingo	Núria Canals Sabaté	Josep Menero Güell	Martí Barberá Montserrat M. Dolors Farré Cuadras Marta Güell Guasch Francisca Solé Gordo Núria Tomàs Borràs
Vilafranca	12.03.2013	M. Àngels Guardiet Bergalló	M. Teresa Masqué Rodón	M. Teresa Gamisans Reixachs	Joan Torrents Andreu	Josep Arayo Sánchez M. Dolors Queralt Viñals Assen Càmara Pérez

Hem fet un llarg camí com a escoles dins de cada població, i un camí més curt com a Patronats, però realment aquest darrer ha estat molt intens i apassionant. Ple de desafiaments i de reptes que cada escola ha assolit en la seva immensa majoria. Caminar junts ens va permetre a les escoles caminar més ràpid, tot i que cada centre es va poder organitzar segons les seves necessitats i les seves possibilitats, sense haver de dependre de terceres persones o d'altres organismes o institucions. Les infraestructures, les millores tecnològiques i l'estat econòmic de cada centre, malgrat que uns més que altres, em porten a afirmar que la decisió de la provincial d'aquell moment, Narcisa Fiol, i de l'equip provincial, no va ser cap somni. És a dir, era una realitat que, amb la perspectiva dels anys, hom pot afirmar que va ser una decisió arriscada que ha esdevingut un èxit per cadascuna de les 14 escoles de Tarragona que ens vam constituir en Patronats.

Algunes d'elles, possiblement, no haguessin tirat endavant sense preveure el futur. Mica en mica es va anar teixint el fet de ser Escola Vedruna més enllà de la presència de les Germanes. Va ser un pas històric i, com em comentava la Gna. Carme Lleyda, tenia la convicció que afavorien uns valors que ella resumia en quatre: confiança en les persones, autonomia de cada centre amb la seva autogestió, implicació directa de les persones properes a cada realitat que coneixien i estimaven la seva escola i afavorir la responsabilitat compartida.

Fundació rere Fundació ens feia creure a tots plegats que el projecte Vedruna tenia futur. Va ser una sembra, no per una collita immediata, sinó per tal d'assegurar el millor futur per a cada centre. Podríem dir que va ser una aposta de confiança mútua que amb el temps es va convertir en encertada i exitosa, malgrat les pors inicials de professors, pares, personal no docent i especialment algunes Germanes que temien perdre protagonisme, que el projecte fracassés i tenien també una certa obsessió per no perdre el control de les escoles. Tampoc gaires de les restants Províncies Canòniques entenien aquest projecte que havia iniciat Tarragona. Però el temps i les circumstàncies han donat la raó a aquelles Germanes visionàries que van repensar un futur nou i necessari per salvar les escoles, i d'un bon grupat de seglars que vam creure en el projecte i el vam fer nostre.

L'entrada en vigor de la LOGSE el 3 d'octubre de 1990 va representar un canvi important per al sistema educatiu, i de retruc per la gran majoria de les nostres escoles, especialment a nivell d'estructures.

La majoria d'escoles teníem fonamentalment parvulari i EGB. Per tant, els alumnes entraven als nostres centres amb 3 anys i en sortien amb 14. Aleshores, es va allargar l'obligatorietat de l'ensenyament fins als 16 anys. Ergo, això significava que les escoles havíem d'habilitar espais per dos cursos més si volíem cobrir tot l'ensenyament obligatori. A més, per poder impartir l'ESO, s'exigien unes noves aules i infraestructures que en els espais de molts dels nostres col·legis eren inviables. Seguint les directrius del Secretariat de l'Escola Cristiana de Catalunya, es van iniciar converses entre diferents institucions religioses que estaven en els mateixos pobles, però van ser molt feixugues i improductives, de tal manera que només a Mollerussa amb La Salle i a Sant Boi amb els Salesians es va poder arribar a un acord que a dia d'avui encara és vigent.

Balaguer, Tarragona i Tàrrrega no van pactar amb ningú i van implementar a les seves escoles tot l'ensenyament obligatori i el batxillerat.

Cardona, Sant Sadurní i Vilafranca van cobrir tot l'ensenyament obligatori. Per tant, van haver de buscar espai per dos cursos més, ja que abans els alumnes sortien de les seves escoles als 14 anys i ara ho farien als 16.

Bellpuig, Manresa, l'Espluga de Francolí, Santa Coloma de Queralt i Valls es van quedar amb l'Educació Infantil i la Primària. Aquestes escoles van perdre dos cursos. Abans amb l'EGB els seus alumnes sortien als 14 anys, i ara ho farien als 12.

Cambrils serà un cas a part: La Salle i les Vedrunes tenien dues línies cadascuna, malgrat que La Salle n'havia perdut una a primer i a segon de Primària. Per això es va acordar que es faria una fusió dels dos centres i es passaria a tenir tres línies enlloc de les quatre que hi havia anteriorment. És a dir, des de parvulari fins l'ESO.

1. *Dinar de germanor del Patronat. Any 2009*
2. *Trobada a Bellpuig*
- 3, 4 i 5. *Trobada a Manresa*

1 i 2. Trobada a l'Espluga de Francolí

3 i 4. Trobada a Mollerussa

5. Membres del Patronat de Mollerussa

1, 2 i 3. Trobada a Sant Boi

4, 5 i 6. Trobada a Sant Sadurní

- 1, 2. *Trobada a Tarragona*
3. *Cursa del dia de Sant Josep*
- 4 i 5. *Trobada a Tàrraga*

Inici de l'activitat
dels Patronats i
composició de la
primera Junta

6

Certament, el fet d'optar per Patronats no va ser una decisió ni improvisada ni irreflexiva. Els problemes que tenien algunes escoles, la manca d'alumnat i el fet que hi haguessin menys Germanes en actiu va portar a l'Equip Provincial de Tarragona a replantejar la situació. Les Germanes no ho podien assumir tot i es necessitava una col·laboració molt més directa, especialment per part dels docents de cada centre. És així com va sorgir la idea de cedir el protagonisme de les escoles als seglars. De fet, ja hi començava a haver algun director o directora seglar en algun centre, cosa que no era gens freqüent en altres Províncies Canòniques de la pròpia Institució, inclús dins de Catalunya mateix, i molt menys en altres institucions religioses.

Així doncs, calia salvar les escoles i especialment assegurar el seu futur. Era necessari fer aquesta feina, que exigia un fort grau de valentia i responsabilitat. D'aquesta manera, deixant de banda Santa Coloma de Queralt que va ser la primera escola en què les Germanes van cedir la titularitat a una associació promotora perquè es fes càrrec de l'escola l'any 1989, les escoles del Penedès van ser les primeres en obrir camí. Les realitats eren molt diferents d'una escola a una altra, però a totes calia preparar-los el millor futur possible. Totes les Fundacions es van dur a terme en un període de 17 anys. El cas més trist va ser l'escola de Montblanc, on després d'una fusió de dos titularitats es va decidir vendre l'escola al Bisbat de Tarragona. Crec sincerament que va ser una molt mala decisió per part de l'Equip Provincial del moment. Era una escola que de ben segur tenia problemes, alguns dels quals possiblement no conec, però tot i així, per damunt de tot era una escola que tenia alumnat i això és la matèria primera necessària i imprescindible per fer viable una escola. La resta només requereix paciència i intel·ligència a l'hora de fer la gestió oportuna.

Tot seguit trobareu un resum, escola per escola, de com es va produir cada Fundació, així com els noms de les persones que van formar el primer Patronat. També intento fer algunes pinzellades de la història de cada població i de la pròpia escola, per tal que es pugui entendre més i millor la realitat de cada col·legi. Conèixer el passat ens permet interpretar d'una manera més aguda i profunda el present de cadascuna de les nostres escoles. Els moviments polítics, històrics i laborals han condicionat i condicionen el dia a dia de cada centre. Sense conèixer-los, es fa més difícil entendre algunes variabilitats.

No són més que pinzellades i, per tant, no he volgut posar subtítols en el tractament que he fet de cada escola. Malgrat tot, soc conscient que possiblement fer-ho hagués resultat més entenedor.

L'ordre que he donat a cada escola és purament cronològic, començant per Santa Coloma de Queralt, la qual va ser la primera escola a qui es va cedir la titularitat el 22 de maig de 1989, i acabant amb Montblanc, que es va vendre al Bisbat de Tarragona el dia 1 de febrer de 2011.

1a Cessió de titularitat: Santa Coloma de Queralt

L'escola de Santa Coloma de Queralt es va fundar durant l'època del mandat de la Germana General Paula Delpuig. Va ser inaugurada el 27 d'octubre de 1862 amb l'arribada de quatre Germanes, essent la Gna. Francisca Capdevila la primera superiora. El col·legi es va ubicar a una casa bastant gran de dos pisos del carrer Major. Allí s'impartia escola elemental i parvulari. Poc després es va afegir també l'escola dominical, que va arribar a tenir matriculades unes 200 noies. Cal dir que l'escola dominical i també la nocturna eren apropiades per a les nenes que durant el dia havien de treballar, majoritàriament ajudant a casa en les tasques pròpies de la pagesia. L'any 1897 l'escola es va traslladar a una altra casa fora del recinte emmurallat, ja que oferia millors condicions per a tots.

Els orígens de la vila de Santa Coloma de Queralt es remunten al segle X. El segle XIII el municipi va ser emmurallat i alhora es va produir un elevat creixement humà. Destaca el fet que en aquesta època hi va haver una important comunitat jueva que va deixar moltes petjades a la vila. En l'època medieval, Santa Coloma de Queralt era coneguda per la producció i comercialització de safrà, que s'exportava arreu del Mediterrani.

Santa Coloma de Queralt ha estat en el passat un poble eminentment rural amb un nucli de població que a finals del segle XV, concretament l'any 1497, era de 101 focs o cases habitades. Al llarg del segle XVIII experimentà un fort augment: va passar de 837 habitants l'any 1717 a 2.099 l'any 1787. En aquesta època es van edificar diferents ravals fora de les muralles. En 70 anys es produeix un augment de 1.262 habitants que percentualment equival a un creixement d'un 250%.

Per altra banda, en els darrers temps es poden apreciar importants creixements de població en dos moments concrets. Als voltants de 1930, degut a la creació de nombroses fàbriques de filats i teixits de cotó i llana a la població. Algunes com Ferrer i Cia van arribar a tenir més de 300 treballadors. Altrament, a començaments del segle XXI amb la creació de nombroses empreses del sector del formigó. Fins a l'arribada de la crisi general i molt particularment en el sector de la construcció, Santa Coloma va establir la seva població per sobre dels 3.000 habitants. L'any 2017 el seu cens era de 2.695 habitants.

El 1970 es va edificar una nova escola, donada la possibilitat de les subvencions del Ministeri d'Educació i del Banc de la Construcció. La nova estructura tenia espais amplis de patis, capella i dormitoris. Endemés, incloïa dependències per acollir l'internat de nenes i nens, que reforçava l'alumnat de l'escola i possibilitava a les famílies dels pobles de l'entorn una educació cristiana concertada. Instal·lacions esplèndides que afavorien una època brillant i un alt nivell educatiu amb satisfacció de tots: Germanes i famílies.

Després van arribar temps desfavorables. Degut a la baixa natalitat, l'alumnat va notar una considerable davallada, que cada any feia perillar el concert educatiu i això provocava una forta competitivitat amb l'escola pública en aquesta realitat rural.

La pèrdua d'alumnes, sumada al fet que les Germanes cada vegada eren menys i la forta competència de l'escola pública van fer trontollar la viabilitat de l'escola de cara al futur. La titularitat del moment ho va fer arribar al Departament d'Ensenyament. Aquest fet va crear un fort moviment de rebuig al poble i les pròpies famílies de l'escola van demanar al Departament d'Ensenyament que paralitzés i suspengués l'expedient que s'havia iniciat per tancar l'escola. També sol·licitaven que s'autoritzés la creació de l'Associació Promotora Mare de Déu del Carme.

El desembre de 1988 la Congregació es plantejà seriosament la conveniència de tancar el centre. Els motius greus que he mencionat portaven a aquesta conclusió i, pensant amb l'equip de mestres, també hi feia la possibilitat d'aprofitar l'avinentesa que facilitava aleshores la Generalitat de ressitu- ar el professorat.

Els pares, en assemblea l'any 1989, van decidir constituir-se com a Associació de Pares que assu- mien la titularitat amb l'ideari Vedruna i van demanar a la Congregació que els cedís les instal- lacions del col·legi. En el context que ara ens ocupa, és la primera escola que en els documents bilaterals entre la Congregació i la nova titularitat figura la condició de la cessió de l'immoble: *la Congregación deja a precario... las dependencias del Centro señalizadas en los planos... de forma indefinida.*

Val a dir que les tres condicions per deixar quelcom en precari són: un acte de cessió per part de qui entrega, en aquest cas les dependències concretes de l'escola, ja que la zona on vivia la comunitat va quedar-ne apartada; que la cessió sigui gratuïta i, per últim, no fixar cap terme per la seva devolució (el que s'entén com a caràcter indefinit). D'aquesta manera, i en aquest cas concret, la Congregació podia reclamar en qualsevol moment la devolució de les dependències deixades en precari.

La provincial d'aquell moment a Tarragona era la Gna. Narcisa Fiol. Ella i el seu equip, amb el con- sentiment de la Congregació, van acceptar la proposta.

Amb l'assessorament necessari s'arribà a constituir l'associació que va perdurar fins a la Fundació única a Catalunya, que la va assumir el setembre del 2017, conjuntament amb la resta d'escoles Ve- druna de Catalunya.

Es va fer una valoració de l'inventari que s'estima en 1.855.400.- pessetes i es va fundar la Junta de l'Associació com a titularitat col·legiada nomenada per la Congregació.

De forma assembleària i amb gran dedicació, la Junta de l'Associació va aconseguir una implicació seriosa de les famílies que es van bolcar per salvar l'escola amb un esforç i interès extraordinari. Pares, mares i mestres van fer un gran treball per poder seguir ofertant escola concertada i cristiana en aquesta realitat rural. La perseverança els va fer superar entrebancs econòmics seriosos.

Més tard van demanar l'aprovació d'una Fundació que els permetés tenir uns ingressos econòmics, necessaris per la subsistència, ja que van perdre el concert d'alguna aula per manca d'alumnat.

Les 7 persones que van formar la primera Junta de l'Associació van ser les següents:

Sr. Josep Bergadà

Sr. Santiago Solé

Sr. Magí Trullols

Sr. Josep Maria Farré

Sra. Maria Teresa Meroño

Sra. Maria dels Àngels Albí

Sra. Josefina Mas

Dia de la Pau. Any 2016.

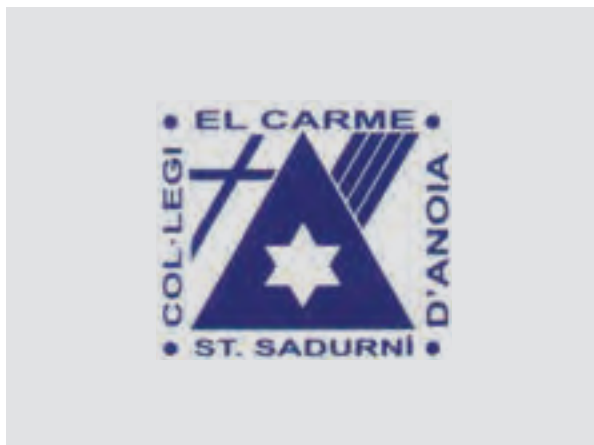

Remodelació façana. Any 2017.

Inauguració de la nova sala d'actes el 22 de març de 2019.

2a Fundació: Sant Sadurní d'Anoia

Un any i mig després de la creació de l'Associació Promotora de l'escola de Santa Coloma de Queralt, els ulls de l'Equip Provincial de Tarragona van encarar-se cap al Penedès. Les escoles de Sant Sadurní i Vilafranca seran les següents Fundacions.

L'escola El Carme de Sant Sadurní d'Anoia va ser fundada el 1864, sent Superiora General Paula Delpuig. Pocs anys després, l'11 de febrer de 1873, es va proclamar la Primera República Espanyola i les Germanes van haver d'abandonar-la. Per tant, van restar-hi només 9 anys. Tanmateix, van deixar tan grat record que van tornar el 1884 per tenir cura de l'hospital i l'escola.

El Sr. José Ferrer Sallés, propietari molt ric del poble, els va cedir el terreny i després es va crear una junta compromesa a col·laborar en tot el que fos necessari. Entre d'altres, es va construir l'edifici demanant la col·laboració de tots els veïns, especialment amb préstecs sense interès. El 30 de novembre de 1883 van començar les obres i en menys d'un any, concretament el 24 d'octubre de 1884, el Bisbe de Barcelona va concedir a les Germanes el permís corresponent.

En les primeres estadístiques de l'any 1885 trobem que a l'escola de Sant Sadurní hi havia 4 germanes que tenien cura de l'ensenyament de 98 noies. L'any 1935 l'escola canviarà d'indret i serà ubicada al lloc on es troba actualment.

Sant Sadurní té els seus orígens al voltant de l'any 1080. No era més que un petit nucli de cases situat al camí que anava de Barcelona a Tarragona. L'any 1497 tenia 37 focs o cases habitades, i el 1717 passaran a ser 483 habitants. Al cap de 100 anys, aquesta quantitat es dobla i a partir de mitjan segle XIX té un creixement sostingut, fins arribar al 2017 amb 12.749 habitants.

A finals del segle XIX la seva agricultura es va orientar gairebé exclusivament al sector de la viticultura. El 1872 es van començar a elaborar les primeres ampolles de cava. La plaga de la fil·loxera que va arribar pels voltants de 1887 va ser un daltabaix i també un motiu de superació per fer front al greu problema que havia creat.

La Germana provincial d'aquell moment, Narcisa Fiol, acompanyada i recolzada pel seu equip, especialment la Germana M. Dolors Bosch i la Germana M. Dolors Tribó, va fer els primers plantejaments a la directora de l'escola, que en aquell moment ja era una persona seglar, l'Antònia Ventura. Posteriorment ho va proposar al Claustre de professors i professores, de manera que el 20 de desembre de 1990 es va oficialitzar la Fundació Cultural Privada Vedruna. Es va fer una valoració de l'inventari per un

valor de 7.720.985.- pessetes. En aquell moment no es va fixar cap temps concret com a cessió d'úsde-fruit. Els estatuts no ho van especificar.

Del diàleg amb les Germanes i amb la direcció de l'escola en va sortir el primer Patronat que va ser format per:

Gna. Felicidad Colàs (presidenta)

Sra. Mercè Domènech, mare d'alumna (secretària)

Sr. Jaume Lujàn, pare d'alumne (tresorer)

Gna. Mercè Armengol (vocal i presidenta des de 1996 a 1999)

Sra. Maria Forn, professional vinculada a l'escola (vocal)

Sra. Antònia Ventura, directora de l'escola (vocal)

Sr. Josep M. Batalla, professor, president entre 2014-2017 (vocal)

Entrada principal de l'escola.

Edifici de Primària.

3ª Fundació: Vilafranca del Penedès

Coincidint amb l'escola de Sant Sadurní, es va dur a terme la Fundació a l'escola Sant Elies de Vilafranca del Penedès.

L'escola de Vilafranca es va fundar el 1881, sent la Superiora General la Gna. Paula Delpuig, la mateixa que 17 anys abans havia portat les primeres Germanes a Sant Sadurní. De fet, les Germanes ja estaven a Vilafranca des del 1852, quan la Germana Joaquina de Vedruna encara era viva. Allà van començar el seu apostolat benèfic-docent a l'hospital de la població, i s'hi van estar gairebé 30 anys, fins que van comprar una casa al carrer Santa Magdalena per situar-hi una nova escola, que es va inaugurar el 20 de juny de 1881. Aquesta casa va ser comprada per 4.200.- pessetes i va ser venuda 24 anys més tard.

Es van mantenir els dos centres. Aquest fet va generar certes tensions entre ambdues escoles ja que eren, en certa manera, la competència. Però es va considerar que una ciutat com Vilafranca, que tenia al voltant de 7.000 habitants en aquella època, podia fer front a dues escoles, tot i que fossin de la mateixa institució. Però aquesta casa no tenia les garanties higièniques necessàries. D'aquesta manera, al cap de tres anys, concretament l'octubre de 1884, es va comprar una nova casa al carrer Puigmoltó, que és la seu de l'actual escola, tot i que s'ha ampliat i remodelat molt en el decurs dels anys. Allà es van poder refer, amb l'amplitud suficient, les classes de pàrvuls i d'ensenyament elemental i superior, així com l'ensenyament de tota classe de labors, cosa que gairebé era matèria obligatòria en aquells temps. L'ajuntament els va concedir l'exempció d'impostos i molt aviat van arribar a tenir quasi 200 alumnes. Després de la Guerra Civil, les Germanes només van tornar a l'escola de Sant Elies.

Es creu que Vilafranca del Penedès va ser fundada cap a mitjan segle XII. Però molt aviat va experimentar un important desenvolupament econòmic i social, i es consolidà la repoblació de la seva àrea d'influència i la seva posició puntera com a centre comercial en la confluència d'importants vies de comunicació.

El 1497 ja tenia un nucli de població relativament important de 315 focs. En el moment de ser fundada l'escola, la població era d'uns 7.000 habitants aproximadament. El conreu agrícola continuava en escreix, fet que va suposar un important creixement demogràfic. Quan va arribar la fil·loxera el 1879 va representar per a la ciutat una forta davallada econòmica i una important disminució de la població. Abans d'acabar el segle es va recuperar i la viticultura va tornar a ser la primera font de riquesa de la Vila, consolidant el seu caràcter agrícola i vinícola. De totes maneres, el creixement més espectacular es produeix entre 1950 i 1981, ja que Vilafranca acollia diverses indústries i es va desenvolupar amb molta força el sector del vi i del cava.

Porteria nova de l'escola.

Pati de l'escola.

Actual façana principal del centre.

El mateix Equip Provincial que va iniciar les converses amb Sant Sadurní és el que ho va fer també amb la Gna. Rosa Bonet, que era la Superiora, i la Carme Via que va ser la primera directora seglar que va tenir l'escola.

L'actual directora general Àngels Guardiet m'explicava els dubtes i les pors que la proposta va generar. En aquells moments, que una congregació renunciés a la titularitat d'una escola era quelcom tan innovador que esdevenia estrany. Creiem que va ser l'envelliment de les Germanes i la manca de vocacions el que va portar a reflexionar i a fer un pas valent i certament arriscat. Veient-ho ara, amb la perspectiva dels anys que han passat, confirma la gran confiança que van demostrar tenir en tots els seus claustres.

Per part dels professors i de les famílies (AMPA), aquest pas va crear, d'entrada, dubtes i temors sobre la continuïtat i el futur de les escoles i la seguretat dels llocs de treball. Es van fer consultes i es demanava assessorament. Tota la informació rebuda confirmava que no calia témer res.

El 20 de desembre de 1990, davant notari es va fer oficial la Fundació, amb un inventari que va donar una valoració de 7.712.809.- pessetes. De la mateixa manera que va passar a Sant Sadurní, no es va fixar cap temps concret com a cessió d'usdefruit.

El primer Patronat va estar format per 7 persones, entre les quals 2 eren Germanes que tenien una forta vinculació amb l'escola i la població.

Gna. Rosa Bonet (presidenta)

Sr. Antoni Comas (vocal 2n)

Sr. Joan Solé (secretari)

Sra. Carme Via (vocal 3a)

Sr. Josep Roca (tresorer)

Sr. Josep Arayo (vocal 4t)

Gna. Montserrat Gillué (vocal 1ª)

4a Fundació: Cardona

Cardona serà la quarta població o escola que la Congregació deixarà en mans d'un Patronat perquè en faci la gestió. Cardona va ser ja en el passat una població molt important i amb un bon nucli.

Malgrat que el seu naixement com a ciutat data de l'any 986, s'han trobat restes ibèriques que ens indiquen que pels contorns ja hi havia població molts anys abans. El 1497 tenia 205 focs i el 1717 va passar a tenir 1.720 habitants. Va anar augmentant la seva població en el decurs dels anys de manera sostinguda, amb un creixement molt més marcat a partir dels inicis del segle XX i fins el 1960. A partir d'aquesta data la població anirà decreixent de manera constant, passant dels 7.885 habitants que tenia la ciutat el 1960 als 4.728 que hi vivien el 2017.

Cardona ha tingut un passat històric molt gloriós durant l'època medieval. Va ser un indret clau en el desenvolupament històric i social de Catalunya. Els vescomtes de Cardona van donar el màxim prestigi a la ciutat des de la fi del segle X fins al segle XVI, època en què la família Cardona va marxar per anar a Barcelona.

Els segles XIX i XX, Cardona va viure un esplendor econòmic i una nova activitat social amb l'arribada d'indústries, especialment tèxtils, i amb l'explotació de les mines de potassa des de l'any 1929 fins el 1991.

Cardona va ser de les primeres escoles que va regentar la Congregació, concretament l'any 1831, sis anys després que Joaquina de Vedruna comencés la seva aventura a Vic. En aquell moment, Cardona ja era una ciutat molt important dins de Catalunya amb 4.000 habitants aproximadament.

Les Germanes van entrar a la vila el 1831 demanades per l'ajuntament, ho van fer per cooperar i reorganitzar l'hospital i l'escola de primeres lletres. Serà la primera Fundació que adoptarà una forma mixta: beneficència i ensenyança. A mitjans d'octubre de 1831, la Mare Joaquina i quatre de les seves monges van fer cap a Cardona. Van ser ubicades a una casa del carrer Sant Miquel, preparada per ésser el provisional Hospital de San Jaime. Prèviament es va signar un conveni entre la Mare Joaquina i els administratius de l'ajuntament. Deixà les Germanes sota la protecció de l'administració que es va comprometre a mantenir-les *en la salud y enfermedad*. Per contra, les Germanes van quedar obligades a cuidar els malalts i les nenes. El local on s'impartien les classes estava en el mateix hospital, malgrat que l'entrada era per una porta diferent. Allà s'ensenyava el que era prescriptiu en aquell temps: doctrina cristiana i els principis de la religió, juntament amb les labors i *las habilidades propias del sexo*; aquesta era la formació que es

donava a les nenes en aquella època. El conveni del moment estava centrat bàsicament en dos punts fonamentals: la part religiosa i les feines de la llar. A Cardona es va posar en marxa amb la finalitat que *puedan concurrir las niñas de todos los vecinos de la Villa mediante una módica retribución mensual*.

La Germana Carme Bertran m'ha explicat moltes vegades que Cardona va viure el 1991 una situació molt preocupant pel tancament de la mina i per la situació econòmica que es va desencadenar arran d'aquest tancament.

L'escola, igual que les altres entitats i comerços, en va rebre directament les conseqüències. Aquestes van ser agreujades pel mal estat de l'edifici i les modificacions que la llei de la LOGSE exigia, que feien inviable poder assumir la remodelació.

De fet, el cas de Cardona va ser molt especial i digne de ser remarcat. A punt d'arribar al tancament de l'escola perquè no es podia fer front a una remodelació summament costosa de l'edifici escolar, es va posar en marxa tot un poble i tota la comunitat educativa per buscar-ne una solució.

Pares, mares i professors van presentar una proposta a l'Equip Provincial per tal de salvar l'escola. D'aquesta manera es va constituir la Fundació Cultural Privada Mare de Déu del Carme el 26 de novembre de 1992. Es va aplicar la LOGSE amb la consegüent permanència de l'alumnat fins als 16 anys (final de l'ESO) i la construcció d'un nou edifici que s'adaptés als requisits legal.

Foto d'entrada de l'escola fins l'any 2017.

Hospital de Sant Jaume on les Germanes van atendre els malalts.

Edifici de l'antiga escola.

Tothom hi va col·laborar: empreses, pares i mares d'alumnes, comerços i, especialment, la Congregació que va acordar fer la venda de l'edifici antic amb un valor de 36.000.000.- de pessetes i donar-los a la nova Fundació més 3.600.000.- de pessetes. Quantitat que va haver de pagar una societat que se l'havia de quedar i es va desdir, també 9.000.000.- de pessetes més que la pròpia província va aportar-hi desinteressadament. Finalment, el professorat que es va comprometre a donar un 10% del seu salari durant 10 anys per fer front a les despeses hipotecàries de la compra i construcció del nou edifici. A més, es va demanar un préstec a l'Institut Català de Finances que, després d'un tira i arronsa, va ser concedit. Amb tot això es va inaugurar el nou edifici el 18 d'abril de 1995, tornant de vacances de Setmana Santa i amb l'inici del tercer trimestre del curs escolar 1994-1995.

Realment, un fet digne de ser ressaltat que ens demostra que sovint les dificultats es poden vèncer si s'uneixen voluntats i esforços.

Cardona serà la darrera Fundació que signarà la Germana provincial Narcisa Fiol el 26 de novembre de 1992. Es registra notarialment la donació de l'edifici, la província fa una aportació de 9.000.000.- de pessetes i es valora l'inventari en 6.000.000.- de pessetes més.

La Fundació queda registrada el 26 de novembre de 1992 amb el Patronat més nombrós que hi ha hagut en les 14 escoles de la província de Tarragona. La seva composició va ser la següent:

Gna. Carme Bertran (presidenta i representant de la titularitat)

Sra. Roser Creus (secretària)

Sr. Josep Badia (vicepresident)

Sr. Josep Bascompte (tresorer)

Sra. Hermínia Cunill (vocal)

Sra. Engràcia García (vocal)

Sr. Pere Dam (vocal)

Sr. Antoni M. Fidalgo (vocal)

Sra. Núria Prat (vocal)

5a Fundació: Cambrils

Cambrils serà la primera població on es crearà una de les tres Fundacions que es faran durant l'etapa de provincial de la Gna. M. Dolors Tribó.

Aquesta Fundació serà diferent de les altres ja que va ser formada agrupant dues escoles de diferent titularitat del municipi.

L'arribada de les Vedrunes a Cambrils va ser per petició del canonge de Tarragona Benet Vidal i Gimbernat, que va demanar que s'encarreguessin de l'educació de les nenes de la vila. El dia 16 de desembre de 1886 van arribar a Cambrils cinc Germanes, sent la Superiora la Mare Victòria Granés, i cinc mesos després, el 2 de maig de 1887, van arribar tres mossens de la Sagrada Família que obriran també les seves classes per a nois. D'aquesta manera, noies i nois tindran noves escoles.

En aquell temps ja hi havia escola municipal a Cambrils, tant de nens com de nenes, però molt possiblement les Vedrunes van absorbir gairebé tota la matrícula, ja que des del primer moment van tenir més de 200 alumnes, sense comptar les dominicals.

Es creu que la família Vidal i Barraquer el 1886 els va cedir casa i alguna quantitat fixa anual, amb la finalitat d'assegurar l'ensenyança de les nenes pobres de la població, deixant oberta la possibilitat d'admissió d'alumnes de pagament.

El 1990 van entrar al servei de la institució els Germans de les escoles cristianes, que van ocupar tot l'edifici, i les Germanes van passar a viure al carrer Creus, on hi havia hagut la casa de la família Vidal i Barraquer, que es va acomodar per fer-la operativa a nivell docent.

En arribar les Germanes a Cambrils, en l'època de la Gna. General Paula Delpuig, la ciutat tenia 2.000 habitants aproximadament. Però hauríem d'anar molts més anys enrere, fins l'època prehistòrica, per situar els seus orígens.

A Cambrils s'han trobat les restes d'una de les comunitats neolítiques agrícoles i ramaderes més antigues de la península. El 1497 ja era un nucli amb 157 focs, que va anar pujant esglaonadament fins a experimentar un fort creixement, de finals del segle XIX fins a principis del segle XX. L'any 1990 tenia 15.232 habitants, i el 2000 va passar a 19.942. Tanmateix, el creixement més gran es va produir als voltants de 2010, tenint en compte que Cambrils tenia censats 32.422 habitants. Aquest creixement s'ha estancat els darrers anys, arribant així al 2017 amb 32.855 habitants. De totes maneres, els darrers

temps hi ha hagut una població oficial o d'hivern i una altra no censada que gairebé duplica la ciutat des de Setmana Santa fins a principis de setembre.

Cambrils tradicionalment ha estat format per dos nuclis, el que correspon a la vila i el del port. Avui en dia aquests dos nuclis estan plenament integrats.

La Fundació de Cambrils serà la primera que es farà sense els adjectius inicials de "Fundació Cultural Privada" de les darreres Fundacions. Per contra, portarà només el precedent "Fundació Privada" i tot seguit el nom de l'escola o del poble. Això es deu a la fusió de les dues escoles en una sola, passant a l'antic edifici de la Salle tots els alumnes de Primària, i els d'Educació Infantil i els d'ESO a l'edifici Vedruna del carrer Creus. Els edificis d'ambdues escoles i on vivien les GG eren propietat de la família Vidal i Barraquer. Es va cedir a la Congregació de GG Carmelites de la Caritat Vedruna quan es va fer la Fundació Vidal i Barraquer. L'Art. 6è a) diu que la Fundació està dotada d'*El dret d'usdefruit dels dos Col·legis la Salle i Vedruna existents a Cambrils fins ara*. És per això que al primer Patronat, format per 7 persones, hi haurà una proporció exacta de membres de cada antiga escola o Congregació.

La LOGSE de 1990 va fer plantejar el futur de moltes escoles, i aquest serà també el cas de les dues escoles religioses de Cambrils: la Salle i Vedruna. Durant l'època en què el Director Titular de Vedruna Cambrils era en Francesc Recasens i el de la Salle el Germà Jaume Prat, es va dur a terme la fusió. De les dues línies que tenia cada escola, malgrat que la Salle n'havia perdut una a 1r i 2n de Primària, es va passar a tenir-ne tres entre ambdues. Per tant, es renunciava a una línia, però en canvi s'assegurava omplir cobrint 75 places a Educació Infantil i Primària i 90 a l'ESO.

Cantada dels alumnes de Primària.

Edifici Vedruna del carrer Creus.

Edifici de La Salle.

Cal ressaltar que les converses entre ambdues institucions (la Salle i Vedruna) van ser llargues i en alguns moments molt difícils i complicades. Forces reticències i dubtes inicials per part del professorat, alguns pares i mares dels alumnes i també alguns membres de la titularitat, especialment de la institució de la Salle, que no ho acabaven de veure clar i que els sabia greu perdre el nom propi que durant tants anys havien tingut a Cambrils. És aquí on entra per a mi la figura cabdal del Germà Ramon Farré. Ell es va posar al front d'aquest projecte i va ser qui el va abanderar i defensar davant dels seus propis Germans de Congregació. Entenc que sense ell aquella nova Fundació, de la manera que es va fer, hagués estat molt més complicada.

Vaig conèixer el Germà Ramon Farré durant els darrers anys, i molt especialment des del 1995, essent jo president de la Coordinadora Educativa Vedruna. Sempre va ser una persona d'idees molt clares. Home d'una gran bondat, que es mossegava la llengua abans de dir una paraula o una expressió que et pogués ferir. Per ell la formació del professorat era fonamental. Però el que més em m'impactava sempre era el seu compromís vers la Institució Vedruna. A tall d'exemple, es va fer present a totes les trobades de Patronats que anualment organitzava l'Equip Provincial de Tarragona i la Coordinadora Educativa Vedruna, des de la primera trobada a Cambrils el 23 de maig de 1998 fins la darrera celebrada a Bellpuig. En aquesta darrera trobada ell encara hi va ser present, malgrat que ja estava força minvat per la seva malaltia. Va ser l'últim moment que el vaig veure, que ens vam saludar i intercanviar algunes paraules. La seva mort es va produir el 15 de juliol de 2016. Molts familiars i amics el vam acompanyar. Va ser un funeral molt emotiu i senzill a l'antiga casa de formació que la Salle té a Cambrils. Molts Germans de la Salle hi van ser presents, però hi havia també una molt bona representació de la família Vedruna, com no podia ser menys.

L'acte notarial es va dur a terme recent iniciat el curs escolar 1995-1996, concretament el dia 29 de setembre de 1995. El curs següent 1996-1997 serà el primer curs que començarà la implementació dels acords de fusió signats. El curs va ser format per part del professorat que abans era de la Salle i hi treballava i que a partir d'ara, per ser llicenciat o especialista en Educació Infantil, passaria a treballar a les dependències de l'antiga escola Vedruna del carrer Creus, i també a l'inrevés. El nom escollit per la nova Fundació va ser consensuat per Vedruna i la Salle, arribant a l'acord, com no podia ser d'una altra manera, de batejar la nova Fundació com a Fundació Col·legi Cardenal Vidal i Barraquer. La valoració de l'inventari es va xifrar en 137.200.- pessetes, donat que el material estava en un estat molt precari.

Per part Vedruna va signar la provincial M. Dolors Tribó, i el primer Patronat va estar format per les següents persones:

Sr. Ramon Vidal-Barraquer (representant família Vidal-Barraquer)

Germà Ramon Farré (la Salle)

Germà Jaume Prat (la Salle)

Gna. Pilar Bas (Vedruna)

Sr. Francesc Recasens (Vedruna)

Sr. Carles Martí (veí de Cambrils)

Sra. Concepción Manresa (veïna de Cambrils)

6a Fundació: Valls

Quatre anys després de la Fundació compartida amb la Salle a Cambrils, va arribar el torn de l'escola de Valls, també amb la Germana M. Dolors Tribó com a provincial. Cal dir que Valls era l'única escola, si exceptuem el cas de Cardona, on l'edifici no era propietat de la Congregació. L'edifici pertanyia a l'ajuntament i el contracte de lloguer era amb la comunitat, la qual cosa representava un greu problema, sobretot quan l'Equip General, presidit per la Gna. Felisa Aragón, va decidir abandonar el projecte engegat a la casa de la Caritat i traslladar les poques Germanes que hi quedaven a altres indrets. Això podia afectar molt greument a l'escola. Els problemes es van anar multiplicant i els interrogants creats no paraven de créixer, mentre que pel poble circulaven tot tipus de rumors que no afavorien a un clima de tranquil·litat per buscar solucions als reptes presentats.

Alguns serveis com el de menjador, que fins aleshores portaven les Germanes, podia tenir solució buscant pel proper curs una empresa de *càtering*, però altres requerien plantejaments més complicats. A finals d'agost del 1991, les Germanes van deixar la seva presència comunitària i centenària a la vila de Valls. Es va plantejar la continuïtat de l'escola per totes les raons mencionades: per manca de vocacions i pel greu reclam d'una estructura deteriorada, que era de propietat municipal, i que demanava millores des de feia temps.

És en aquest punt on l'APA de l'escola i el claustre de professors van tenir un paper especial que culminarà amb el suport de tot un poble i una demanda col·lectiva perquè les Germanes no marxin de Valls. D'aquesta manera, el curs 1991-1992 s'aconsegueix que continuïn a l'escola impartint classes dues Germanes. Crec que és de justícia destacar el sacrifici i compromís de les Germanes de la província de Tarragona i molt especialment el de la Gna. M. Dolors Bosch, que va assumir ser la nova titular pel curs 1991-1992. El toc definitiu va ser que les Germanes van poder renovar el contracte d'arrendament amb l'ajuntament el 31 de juliol de 1998, fent constar que es crearia una Fundació a l'escola de Valls de la qual en seria la titular, i que mantindria el projecte educatiu de l'escola Vedruna en continuïtat institucional amb la història anterior. Tot això es va plasmar notarialment el febrer de 1999.

Però tirant enrere i situant-nos a l'any 1860, trobarem els inicis de l'escola de Valls. Tot va començar amb la iniciativa de donar resposta social a la infància necessitada, tot assumint la direcció d'una casa de misericòrdia a la vila. Al poble hi havia, al costat del Santuari del Lledó, un convent dels caputxins que estava tancat des de la desamortització de Mendizábal el 1836. Va semblar que seria un bon espai per a les finalitats proposades. El 15 de març de 1860, una comissió representativa d'associats va fer palès els seus plans a l'ajuntament i va demanar la cessió d'aquests locals.

Edifici de l'escola.

Xerrada escoles verdes als alumnes de 2n. Any 2019.

Calçotada 2018.

El 25 de desembre de 1860 la Mare Paula Delpuig va signar el contracte amb la Junta Directiva de la casa, comproment-se a comptar amb el nombre de Germanes necessari per tenir cura dels aspectes domèstics de tota la casa i de l'ensenyament gratuït de la sessió de nenes acollides. Cinc dies després, el dia 30, es va fer la inauguració oficial amb un acte solemne a l'església parroquial de Sant Joan Baptista amb l'assistència de totes les autoritats locals, la Superiora General i la comunitat veïna de Montblanc, que estava ja aposentada a la Conca des del 1853. En un primer moment, el total va ser de 23 nenes acollides.

Quatre anys després de l'arribada de les Germanes, concretament el 1864, es va obrir al mateix edifici una escola de pagament que dirigiran les Germanes i que servirà per afrontar les despeses que generava la casa.

L'èxit de l'escola va ser tan aclaparador que, malgrat que Valls en aquell moment tenia 13.000 habitants, l'ajuntament va prendre la decisió de suspendre dues de les escoles públiques.

L'estructura inicial de la casa amb finalitat benèfica, a la qual es va afegir una escola de pagament, com ens explica Ana Maria Alonso, va crear des del començament una separació classista difícil de superar. Per altra banda, la coexistència de dues activitats: una assistencial sota l'administració de l'ajuntament i una altra docent, dirigida i administrada lliurement per les Germanes. Aquesta situació va fer que es produís una dualitat entre alumnes de pagament i altres asilades, que certament avui esdevé un fet anacrònic.

La zona de Valls té un molt bon enclavament, això fa que des de la prehistòria ja hagués estat ocupada per l'home. No obstant això, el naixement de la ciutat no es va produir fins a la primera meitat del segle XII. En destacava l'església parroquial i el castell que era propietat de l'arquebisbe.

La vila de Valls sempre ha tingut una gran vitalitat i durant els segles XIV, XV i XVI va ser la segona ciutat de Tarragona quant a importància. Les guerres a finals del segle XVI contra França, la Guerra dels Segadors i posteriorment la de Successió, i tenint en compte que Valls es trobarà en un lloc estratègic i de pas entre Tarragona i Lleida, faran que la ciutat entri en crisi.

L'estancament econòmic va ser present fins a finals de la Guerra Civil i, amb la creació del Polígon Industrial el 1964, es donarà una nova empremta a la ciutat. Malgrat tot, Valls ha tingut un creixement força sostingut al llarg de la història, amb un major creixement a partir de mitjans del segle XIX. Dels 245 focs que hi havia l'any 1497, es passarà a 3.116 habitants el 1717, 12.625 l'any 1900, 15.091 l'any 1970 i 24.112 l'any 2017.

Durant més de set anys (darrer trimestre del 1991 i inicis del 1999) assumeix la representació de la titularitat una Comissió Gestora, que amb total dedicació i gran responsabilitat va encarar riscos per afrontar el futur i consolidar l'escola Mare de Déu del Lledó. Era formada per una Germana, M. Dolors Bosch Vila primer i Pilar Bas Cabré després, juntament amb pares i professors que tenien estima pel centre i que es van encarregar de preparar el que va ser la nova Fundació.

El dia 9 de febrer de 1999 es va signar l'acta de la Fundació a la notaria de Valls i es va formar el primer Patronat amb les següents 10 persones designades:

Sr. Antonio Francisco Tudela (president)	Sr. Martí Barberà (vocal)
Gna. Pilar Bas (vicepresidenta)	Sr. Jordi Domènech (vocal)
Sra. Maria Dolores Farré (secretària)	Sr. Agustín Moncunill (vocal)
Sr. Eduard González (tresorer)	Sr. Eduardo Torrens (vocal)
Sr. Francisco Cases (vocal)	Sr. Antonio Salat (vocal)

Quan el 2017 va quedar adherida a la Fundació Vedruna Catalunya Educació, l'escola Vedruna Mare de Déu del Lledó de Valls ho va fer estant ben viva, plena de projectes i amb l'empenta d'una identitat que l'ha duta a conquerir tot el que és actualment.

7a Fundació: Balaguer

El mateix any 1999 es va dur a terme la Fundació de Balaguer. Serà la darrera que es fundarà sent-ne provincial la Gna. M. Dolors Tribó. Balaguer era una escola amb força alumnat, una economia sanejada i també s'hi sumava el fet que la titular era una Germana, Roser Galceran, que continuaria allí perquè no es produïssin recels i suspicàcies per part d'altres centres.

L'any 1846, l'hospital de Balaguer es trobava en una situació de decadència càtica tant pels seus béns com per les seves instal·lacions, i l'ensenyament de les nenes estava molt descuidat.

En aquell temps, l'obra de Santa Joaquina estava molt ben acreditada i tenia un bon prestigi per la tasca que ja havien fet en altres poblacions i establiments similars. D'aquesta manera, la Junta de Beneficència es va posar en contacte amb la Mare Joaquina de Mas i de Vedruna. Prèviament l'ajuntament, en concret el 13 de febrer, ja havia donat llum verda a la proposta de la Junta de Beneficència. Ella mateixa va viatjar a Balaguer per conèixer i veure de primera mà l'estat i les necessitats de l'hospital. El dia 1 de maig Joaquina tenia cita a l'ajuntament per tal d'establir les bases del conveni. Es van posar d'acord molt aviat i van pactar que, per donar-hi més validesa, signarien els acords notarialment, tal com es va fer davant el notari de la ciutat Tomás Giró i Company.

Va ser un bon acord. Cinc Germanes serien les que vindrien a Balaguer, tres per a l'hospital i dues per a l'ensenyament de les nenes. No faltaria res a les Germanes. Tot s'havia previst i assegurat: ajuda per la seva tasca, suport econòmic, indrets moblats i fins i tot una petita tribuna oberta a l'església de l'hospital.

L'ajuntament cedia a la Germana Joaquina l'organització minuciosa de l'establiment, i pel que fa a l'ensenyament, un cop establert el grau que calia aconseguir, es deixava en mans de la Congregació l'elecció d'horaris i textos.

La Junta es va encarregar d'arreglar l'edifici de l'hospital, fent les obres necessàries per ubicar el dormitori de les Germanes i altres dependències. També va arreglar les sales dels malalts i la sala que s'havia destinat a l'ensenyança de les alumnes. Es van comprar mobles, roba i altres coses que necessitaven per a l'hospital i l'església.

La posada en marxa es va fer en un temps molt breu: quatre mesos. Joaquina es va presentar novament al poble amb les cinc Germanes que havien acordat. Va nomenar Superiora a Vicenta Coders, la novícia que l'havia seguida anys abans des de Berga al desterrament al sud de França. El 28 de juny de 1846 es va oficialitzar la Fundació.

*Piscina del col·legi. Inaugurada el 18 de juny de 2011.
Vista aèria de l'escola actual.*

L'ensenyança va tenir variacions i millores. Es va dividir l'escola en dues sales: *una de las niñas pequeñas para hacer calceta; y otra para las niñas mayores dedicada a coser y bordar como también a leer y escribir.*

Dos anys després, Joaquina va fer una visita a Balaguer i en una carta que la pròpia Joaquina va enviar a la Mare Mestra, li afirmava el següent: *en Balaguer todo está al corriente; las Hermanas contentas y los demás también, gracias a Dios.*

Cal buscar l'inici de la ciutat de Balaguer a començaments del segle VIII, arran de l'arribada de les tropes àrabs.

L'any 877 es construeix el Castell i Balaguer ja comença a tenir una certa importància. Posteriorment, la ciutat passà a mans dels comptes catalans el 1105 i d'aquesta manera es va incorporar al comtat d'Urgell.

Balaguer en el passat va ser una ciutat eminentment agrària, dedicada als productes de l'horta: els cereals, la vinya i el cultiu de cànem i lli.

Al segle XIX era una ciutat rica, aixecada sobre un turó, al capdamunt d'on hi havia l'església de Santa Maria. El nucli de la població estava limitat pel riu Segre, que regava una horta important. La ciutat encara conserva avui dia restes de l'antiga muralla, com a símbol de la seva grandesa passada, nucli i fortalesa dels Comtes d'Urgell. Balaguer tenia la seva entrada a un pont de pedra que servia per travessar el riu.

La ciutat es va anar construint i ampliant i es va mantenir dins de les muralles fins a meitat del segle XX, quan es va iniciar el seu eixample, envaint les hortes del marge esquerre del riu Segre.

La població de Balaguer ha tingut sempre un creixement molt equilibrat. El 1497 tenia 467 focs o famílies, xifra molt remarcable tenint en compte la demografia del moment. L'any 1717 ja comptava amb 1.620 habitants i el 1846, data en què van venir les cinc primeres Germanes, hi havia aproximadament uns 5.000 habitants. El punt demogràfic més alt està en el cens de 2012 amb 16.952 habitants i el 2017 hi havia un lleuger descens que situava la xifra a 16.670 habitants.

L'escola de Balaguer es va fundar en època de Joaquina de Vedruna, concretament el 1846. Per tant, serà una de les escoles més antigues de la Congregació i la segona en antiguitat de la província de Tarragona, només Cardona la supera en 15 anys.

L'escola de Balaguer tindrà tres indrets diferents al llarg de la seva història. El primer va ser a la plaça Manuel Marín, on hi havia l'hospital i on van arribar per primera vegada les cinc Germanes que formaren la comunitat. L'any 1932 es van traslladar a un nou edifici al carrer del Miracle i van deixar les seves responsabilitats hospitalàries per dedicar-se exclusivament a la tasca docent. Finalment, l'arribada de nou alumnat, que venia especialment de poblacions veïnes i que es quedava a l'escola com a intern, juntament amb noves necessitats, va fer que es busqués un nou indret a l'eixample que s'estava construint a Balaguer. Es va comprar un terreny a la cruïlla dels carrers Sanahuja i Barcelona, on es troba l'escola actual.

Balaguer serà una de les darreres comunitats en què es van mantenir escola i Germanes. L'any 2003 encara n'hi havia cinc que vivien a la comunitat dins de les dependències de l'escola.

El dia 15 de juny de 1999, els sis primers membres que van formar el primer Patronat es van presentar a la notaria per signar l'acceptació dels càrrecs i per ser inscrits posteriorment al Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya el 20 de desembre de 1999 amb el número 1.350.

És la primera vegada que la Congregació introdueix una clàusula de cessió d'usdefruit per 30 anys. Dos anys més tard es va fer la primera remodelació ampliant els membres a dos persones més, passant així de 6 a 8 Patrons, xifra que es mantindrà fins a la dissolució del Patronat per integrar-se en la xarxa d'escoles de la Fundació Vedruna Catalunya Educació. La valoració que es va fer de l'inventari va ser de 18.316.000.- pessetes.

Els primers 6 valents i valentes van ser els següents:

Gna. Pilar Bas (presidenta)	Sr. Josep Rosell (secretari)
Gna. Roser Galceran (vicepresidenta)	Gna. Antònia Nadal (vocal)
Sr. Josep Maria Mentuy (tresorer)	Sra. Magda Margineda (vocal)

8a Fundació: Sant Boi de Llobregat

Sant Boi és la vuitena escola de la província on la Congregació decideix que cal crear una Fundació, per tal que sigui el Patronat qui assoleixi la titularitat del centre. També serà la primera Fundació que es portarà a terme durant el mandat de la Gna. provincial Carme Lleyda.

El 24 de maig de 1882, qui era Germana General Paula Delpuig, que aleshores tenia 71 anys, va comprar dues finques i una ploma d'aigua en el mateix lloc que avui en dia hi ha l'escola. El preu de venda de la primera finca va ser de 12.500.- pessetes que corresponien a: 11.500.- pessetes per l'edifici i la finca i 1.000.- pessetes per la ploma d'aigua. La segona finca era molt més petita i tenia una extensió de 4.400 pams (uns 166 metres quadrats).

La casa d'una sola planta i el soterrani habitable, envoltats de jardí, algunes plantacions de regadiu i molts arbres eren, fins a aquell moment, l'adquisició més extensa que havia comprat mai la Congregació. L'explicació és ben senzilla: per una banda es pretenia instal·lar una casa de repòs per a Germanes grans i malaltes i, per l'altra, s'havia de construir una escola per les nenes de la població. De l'estada de les Germanes velles o malaltes no en tenim cap document que ho ratifiqui.

Sant Boi en aquells moments tenia 3.560 habitants. Comptava amb una escola elemental de nenes que, passats cinc mesos de l'arribada de les Germanes a Sant Boi, va quedar sense cap alumna i també sense l'escola de parvulari. Això es devia a l'absorció que van fer les Germanes de tota la població escolar femenina, de manera que l'ajuntament, que era qui es feia càrrec del dispendi i dels sous dels mestres, va aprofitar aquesta situació per reduir despeses.

La transformació de l'escola de Sant Boi al llarg dels anys és del fàcilment palpable. S'evidencia en l'aixecament d'un segon pis pocs anys després de l'arribada de les Germanes i en les construccions de nous pavellons per atendre l'alumnat que va anar creixent en el decurs del temps. Però cal ressaltar que, a diferència de gairebé totes les escoles, la seva ubicació no ha canviat mai. L'escola actual segueix al mateix indret on era quan la Gna. General Paula Delpuig en va fer la compra.

Històricament, a Sant Boi s'han trobat restes humanes de l'època dels ibers que daten del segle VI a. C., però no va ser fins l'arribada dels romans que el territori ocupat avui en dia es va convertir en un nucli pròsper.

Ubicat dins l'àrea metropolitana de Barcelona, a 6km de l'aeroport, 9km del port i 10km de Barcelona, Sant Boi és un dels principals nuclis de població de la comarca i un punt estratègic en el sistema de comunicacions al sud de Barcelona.

L'escola l'any 1900.

Acte al Saló de Plens de l'Ajuntament amb motiu dels 125 anys de l'escola. Novembre 2007.

Façana de l'escola. Any 2015.

Pocs anys després de la Guerra Civil Espanyola, Sant Boi va viure un intens creixement demogràfic provocat per les allaus migratòries provinents d'Espanya. En tan sols 30 anys va passar de tenir 10.000 habitants el 1950 a tenir una població propera als 75.000 habitants el 1981. Aquest fet va provocar un espectacular creixement de la ciutat.

El 1497 ja tenia 147 focs. El 1717 la seva població era de 842 habitants. El 1900 la xifra rondava els 5.300 habitants i el 1950 en tenia censats 10.811. No obstant això, el creixement espectacular es va produir en 30 anys: l'any 1981 va passar a tenir 74.550 habitants. El 2017 n'hi havia censats 82.142.

Malgrat que la seva agricultura d'horta té encara una certa importància, la gran majoria dels seus habitants treballen en el sector terciari. La ciutat s'ha convertit en els darrers anys en ciutat dormitori de gent que treballa fora, principalment a Barcelona.

Sant Boi els darrers anys ha estat coneguda especialment pel seu psiquiàtric. Molta gent parla, en sentit col·loquial, del *poble dels bojós* des de l'any 1853, quan el doctor Pujades es presentà amb dotze malalts. Ell i els malalts s'instal·laren on hi havia hagut un convent caputxí, allà hi va crear el que es convertí en l'actual manicomi, anomenat en un principi Institut Frenopàtic. El procés de millora i creixement fou ràpid. El 1854 es va inaugurar un nou pavelló d'homes i immediatament es construí el de dones. El psiquiàtric ha passat a ser tot un referent de Sant Boi.

Durant el curs 1999-2000 l'Equip Provincial va anar tenint reunions amb la Gna. Antònia Bonet i el director Josep M. Roca. La Gna. Pilar Bas va ser qui ens va orientar i donar resposta als dubtes que ens

va generar l'anunci que deia que, de cara al curs vinent, Sant Boi havia de deixar de dependre directament de la Congregació i passar a formar una Fundació.

En un primer moment, ni a l'equip directiu ni al claustre ens feia cap gràcia el fet de passar a ser una Fundació, és a dir, de passar a dependre de les decisions d'un Patronat. Per tant, els primers moments van ser de recels i dubtes. Alguns teníem la sensació que ens deien: *us deixem l'escola i ja us ho fareu, ja us espavilareu...* Especialment perquè en el transcurs dels darrers 20 anys l'escola havia passat moltes dificultats a nivell econòmic. Però mica en mica vam anar superant les reticències, i a partir d'aquí ens van demanar que busquéssim les persones que crèiem que havien de formar part d'aquest Patronat. El nombre total de Patrons havia d'estar entre 5 i 10 membres.

D'aquesta manera vam posar fil a l'agulla i el 22 de juny de l'any 2000 vam anar tots els membres del primer Patronat, en total 8 persones, a la notaria per fer-ne les signatures d'acceptació reglamentàries. El 21 de març de 2001 es va fer una primera reunió protocol·lària per conèixer-nos tots els Patrons i assignar els càrrecs corresponents a cadascú.

La Congregació de Religioses Carmelites de la Caritat Vedruna va cedir gratuïtament l'usdefruit de les dependències de l'escola per un termini de 30 anys a la Fundació Cultural Privada Sagrat Cor Vedruna, valorant aquest usdefruit en 431.358,41.- €.

Algunes persones vam insistir molt en el fet que al Patronat era molt important que hi hagués alguna Germana, per no donar la sensació que el col·legi de les monges, que era com es coneixia popularment l'escola, seguia mantenint vincle amb la Congregació, ja que en el seu màxim òrgan de decisió, el Patronat, hi havia 3 Germanes que en formaven part.

Aquest va ser el primer Patronat, escollit per la Germana provincial i el seu equip, mitjançant un diàleg amb els propis escollits, fent constar en els estatuts que les renovacions successives es farien en dues fases. La primera a partir dels tres primers anys amb la meitat dels seus membres (president, secretari i la meitat dels vocals). I la segona després dels sis primers anys, proposant a renovació els membres restants, procedint així successivament. En aquestes renovacions, la part entera de la meitat més u dels seus membres serien designats per la Congregació.

Gna. Antònia Bonet (presidenta)	Gna. M. Teresa Martí (vocal)
Sra. Manuela Carranco (vicepresidenta)	Sra. Pilar Ribera (vocal)
Sr. Francesc Inarejos (secretari)	Sr. Josep M. Roca (vocal)
Sr. Xavier Galceran (tresorer)	Gna. Pilar Bas (vocal)

9a Fundació: Tarragona

Un any després de la Fundació de Sant Boi va ser el torn de Tarragona. Seguirà de provincial Carme Lleyda. Per a ella serà la seva segona Fundació.

La situació de Tarragona, a la riba de la Mediterrània, converteix la ciutat en un centre d'atracció turística important.

Fundada el segle III a. C. amb el nom de Tàrraco, els romans la van fer capital de la província Tarraconense. Després de la caiguda de l'Imperi Romà van arribar els pobles germànics i els visigots van saquejar i destruir la ciutat. Posteriorment va ser ocupada pels àrabs i, com a conseqüència, Tarragona perdria rellevància quant a centre urbà. El 1116, el comte Ramon Berenguer III farà que Tarragona passi a domini cristià de manera definitiva, això permeté una important expansió econòmica, acompanyada d'un notable creixement demogràfic.

Al llarg del segle XVI i XVII la ciutat representarà un centre important de poder al sud de Catalunya. Durant el segle XIX, Tarragona va viure un important procés de creixement demogràfic, canvi econòmic i transformació urbana. L'element essencial d'aquests canvis va ser l'activitat portuària, lligada especialment a l'exportació del vi.

Des de sempre ha tingut una forta rivalitat amb la ciutat de Reus. Cal destacar actualment la importància del seu port i el seu conjunt petroquímic, així com la seva història, especialment el seu passat romà que ha fet que Tarragona sigui declarada Patrimoni de la Humanitat.

La seva població sempre ha tingut força rellevància. Ja el 1497 hi havia censats 637 focs, xifra considerable atenent a la demografia de l'època. El 1717 ja tenia 4.915 habitants, però l'augment més gran de població va ser al llarg del segle XX, des del 1900 fins a l'actualitat. El sostre es va produir el 2010 amb 140.184 habitants censats. El 2017 la xifra total era de 131.507 habitants.

La història de l'escola Sagrat Cor de Tarragona comença el 1866 quan tres Religioses Carmelites de la Caritat Vedruna es responsabilitzaren de l'Asil d'Órfenes Maria Immaculada, a la plaça de Palau de Tarragona. El 1917 es van instal·lar en un nou col·legi al carrer August. Finalment, el 1966, data que commemorava els 100 anys de l'arribada de les Germanes a la ciutat, s'estableix al carrer Santa Joaquina de Vedruna, seu de l'actual escola.

Durant la Guerra Civil, malgrat que a Tarragona es van cremar pocs convents, un incendi va destruir l'asil. Va ser el mateix 18 de juliol de 1936, quan van haver de marxar a correueta les Germanes amb

les residents orfes i altres senyores que vivien en aquell indret. Acabada la guerra, les Germanes van tornar a la ciutat, però només a l'escola, perquè l'asil sense rendes i sense local havia deixat d'existir. La seva acció educativa i evangèlica deixà petjada del seu carisma en generacions d'infants i joves de la ciutat i pobles dels voltants de Tarragona.

El pas del temps ha fet que la pròpia institució religiosa s'anés adaptant als esdeveniments pedagògics, socials i culturals del país i de la ciutat, essent pionera en innovació educativa i formació en valors evangèlics i humans.

Després d'un llarg període de govern de les Germanes, el dia 22 de maig de 2001, davant el notari de Tarragona Sr. José Luis Maroto Ruiz, se signa l'acte notarial amb presència de la Gna. Maria-Carme Lleyda Basiana, apoderada en nom i representació de la Congregació de Religioses Carmelites de la Caritat Vedruna i en la seva qualitat de Superiora de la Cúria Provincial de la província de Tarragona. Per part de la Fundació, la Gna. Pilar Bas Cabré, el Sr. Enric Anton Grau, el Sr. Josep Nolla Salvadó, la Sra. Carme Vericat Royo, el Sr. Isidre Bonet Miró, el Sr. Joan-Andreu Torres Sabaté i la Sra. Carme Artells Ribas, sota la denominació de FUNDACIÓ CULTURAL PRIVADA SAGRAT COR DE JESÚS.

La Congregació és plena propietària dels béns que es descriuen tot especificant els espais que seran propis del Col·legi Sagrat Cor de Jesús, dels espais comuns i dels qui seran de la Comunitat de Religioses.

L'inventari dels béns va ser valorat en 32.069.700.- pessetes (192.742,78 euros) i l'usdefruit serà per 20 anys.

Festa 50è aniversari de l'escola.

Es van aprovar els primers estatuts de la Fundació i quedà registrada a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el número 1.599.

Els Patrons presents a l'acte de constitució de la Fundació acorden la creació i distribució dels càrrecs següents assumint la Fundació a partir d'aquest moment, la titularitat del Col·legi Sagrat Cor de Jesús de Tarragona per continuar la tasca educativa i formativa de la seva comunitat educativa en la línia del carisma Vedruna.

Gna. Pilar Bas (presidenta)

Sr. Enric Anton (vocal)

Sr. Joan-Andreu Torres (vicepresident)

Sra. Carme Artells (vocal)

Sra. Carme Vericat (secretària)

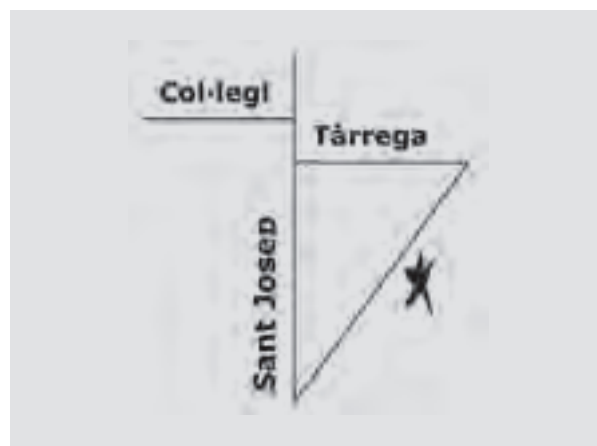
Sr. Josep Nolla (vocal)

Sr. Isidre Bonet (tresorer)

10a Fundació: Tàrrrega

Quatre anys després de la Fundació de l'escola de Tarragona, i essent encara provincial la Germana Carme Lleyda, es va posar en marxa la Fundació del col·legi Sant Josep de Tàrrrega. Serà la primera escola en què es farà la cessió d'usdefruit de l'edifici només per 10 anys. A partir d'aquest moment, la resta de Fundacions que sorgiran per completar tota la província tindran la mateixa durada en el temps de cessió de l'edifici, excepte Bellpuig que serà de 20 anys.

Tàrrrega va ser la primera Fundació que va fer Joaquina de Vedruna, concretament el 1827. Hi va fer cap amb tres Germanes més per atendre l'hospital de la ciutat. Per diferents motius, les Germanes es desdiran del seu compromís i abandonaran la vila el 1831 i no s'hi tornarà fins el 1862, ja en època de la Gna. General Paula Delpuig. En realitat, el que volia l'Ajuntament de Tàrrrega era obrir una escola privada a càrrec de les Germanes. Tàrrrega en aquella època tenia uns 3.800 habitants i només comptava amb una escola de nenes. La corporació municipal va demanar una nova escola i va sol·licitar, a més, que fos regentada per les Germanes. La seva motivació va ser exclusivament administrativa, ja que amb el pressupost que havia de pagar per una mestra oficial podia comptar amb tres religioses. D'aquesta manera, l'ajuntament va pensar en un únic indret on les pròpies Germanes podrien encarregar-se de portar l'ensenyança de les nenes i l'hospital.

Així doncs, es va cedir a les Germanes la casa de Sant Anton, al costat de l'hospital, perquè poguessin instal·lar allà l'escola, ja que la mestra oficial va ser desplaçada a un altre lloc. Això va provocar durant un llarg temps una gran controvèrsia i una oposició important per part d'un sector de la població. Malgrat tot, el 5 de gener de 1862, cinc Germanes de les quals era Superiora Francisca Llaveria entraven novament a Tàrrrega per quedar-s'hi, aquesta vegada, de manera definitiva.

El 1873 les Germanes van ser expulsades de Sant Anton de manera violenta, però la bona acceptació que tenien per part d'un ampli sector de la població i del propi ajuntament va fer que s'instal·lessin a una casa d'estiueig que tenia la senyora Concepción Perelló, que vivia a Barcelona durant l'any. D'aquesta manera van poder continuar amb el seu apostolat.

Arribat l'estiu, van haver d'abandonar la casa de la Sra. Perelló i van fer lloc al propi hospital per continuar amb la docència. Però la manca d'espai, ja que en aquell moment tenien aproximadament unes 200 nenes, va fer que busquessin un indret definitiu. La solució va arribar el 1885, quan la Congregació va decidir comprar un edifici on es va traslladar part de l'alumnat. A partir d'aquest moment a l'hospital només funcionarà el parvulari i l'ensenyança dominical. Després de la Guerra Civil, igual com va passar a Tarragona, les Germanes ja no tornaran a encarregar-se de l'hospital i només ho faran

de l'escola. El col·legi canviarà dues vegades de lloc, fruit de la bona acollida que tindrà entre la població local i la dels pobles dels voltants.

Els orígens de Tàrraga es remunten a mitjans del segle XI, quan el comte de Barcelona Ramon Berenguer I va conquerir el seu castell.

Dos fets s'han de remarcar en el seu creixement demogràfic i econòmic. En primer lloc, l'arribada del ferrocarril el 1862, que comunicarà la ciutat amb Lleida, Manresa i Barcelona. Per altra banda, el fet que l'any 1884 va rebre el títol de ciutat, durant el regnat d'Alfons XII. La concessió d'aquesta denominació va ser un adveniment que va esperonar la transformació urbana, obrint les portes a la modernització d'infraestructures i organitzacions, que va propiciar un creixement i millora de la ciutat a tots els nivells.

Malgrat que Tàrraga ha tingut sempre una població no gaire nombrosa, ha sigut molts anys el segon municipi de la província de Lleida demogràficament parlant. Però cal destacar que el seu creixement ha estat sempre molt equilibrat, sense grans increments de població, amb l'excepció del període dels darrers 20 anys, quan passarà de 12.548 habitants l'any 2000 a 17.189 el 2010, i amb una lleugera pèrdua en el darrer cens que va ser el 2017, amb 16.599 habitants.

Les primeres dades de població que es tenen del 1497 parlen de 285 focs. L'any 1717 hi haurà 1.413 persones, i el 1900 s'arriba a la xifra de 6.477 habitants.

Quan Tàrraga es va convertir en Fundació, ja ho havien fet abans 9 escoles. Però aquest fet no va ser suficient per calmar les pors i els dubtes que sorgiren davant la nova situació que els proposava la Congregació.

Finalment, després de molt diàleg i una tria exhaustiva dels futurs Patrons, aquests van acceptar davant del notari el dia 25 de febrer de 2005 el seu compromís, essent present també la Gna. provincial Carme Lleyda. La valoració de l'inventari va ser de 586.834,81.- €.

El primer Patronat el formaran 7 persones, sent aquests els seus respectius càrrecs.

Gna. Rosa Estruch (presidenta)	Sr. Joan Novell (vocal)
Sr. Antoni Montoliu (vicepresident)	Sra. Manolita Perelló (vocal)
Sr. Jaume Plens (secretari)	Sr. Josep M. Castelló (vocal)
Sra. Montserrat Tenas (tresorera)	

*Façana de l'escola Sant Josep.
Vista general del pati i els edificis.
Menjador del col·legi.*

11a Fundació: Manresa

Manresa i les següents Fundacions tindran totes un denominador comú: una data en què es formalitzi la Fundació i una altra en què el Protectorat del Departament de Justícia ho accepti i es registri ja oficialment com a nova Fundació. En alguns casos hauran de passar fins i tot 3 anys entre les dues dates. Per tant, el procés serà llarg i angoixant en certs moments, no tant per la constitució, sinó per l'aprovació. A Manresa, l'Espluga, Bellpuig i Mollerussa es va fer la cessió de la titularitat més tard de la constitució del Patronat, seguint les directrius de l'equip jurídic contractat, puix ja estaven els diàlegs fets i les persones designades ja havien assumit el compromís. Així doncs, es va considerar que calia donar-hi formalitat i no retardar-ho més, malgrat que els estatuts encara no estaven aprovats i, per tant, la Fundació i el Patronat en si no tenien validesa legal.

Manresa serà la primera escola de l'antiga província de Tarragona que es fundarà en l'època de la Gna. Paula Delpuig, malgrat que les Germanes ja van estar en aquesta ciutat dos anys atenent l'hospital de San Andrés. Va ser el primer fracàs que va patir la institució, només 6 anys després d'haver iniciat la Fundació. Tants van ser els problemes que la pròpia Joaquina es va desdir del compromís adquirit el 1831. Tanmateix, Manresa serà la primera Fundació que es farà després de la seva mort. En cinc anys, les Germanes es van fer càrrec de la gestió de dos establiments benèfics de la ciutat: el 23 d'octubre de 1854 la casa dels nens orfes i l'agost del 1859 la casa de la caritat.

Respecte a la casa dels nens orfes, van tenir moltes dificultats degut al seu mal estat i la nul·la conservació, la pròpia Paula Delpuig va afirmar que *encontraron la Casa enteramente abandonada y casi sin muebles, y las pobres huérfanas daban lástima...* Per tant, les Germanes en un primer moment es van haver de centrar en dos objectius fonamentals: buscar recursos per mantenir l'establiment i crear una organització que fes viable l'obra que es duia a terme.

Una de les accions principals per disposar d'una estabilitat econòmica va ser crear una escola que dotés a la casa d'uns ingressos mensuals fixos. També va començar a funcionar l'escola dominical ja que, amb la inauguració del Carrilet que comunicava Manresa amb Barcelona, la ciutat va iniciar el seu procés d'industrialització que va portar com a conseqüència un fort creixement demogràfic, arribant en aquell moment als 16.000 habitants. Hi havia moltes noies que treballaven a les diferents fàbriques al llarg de la setmana i que només podien anar a l'escola durant la nit o els diumenges. El creixement va ser tan gran que es va haver de canviar l'edifici i buscar-ne un de més gran, que es va inaugurar el 1901.

L'altre edifici de Manresa en el qual van entrar les Germanes va ser la casa de la caritat, que es va inaugurar el 31 d'agost de 1859. Per ajudar econòmicament a la casa i millorar el nivell cultural del

Dependències exteriors de l'escola.

barri, van obrir dos escoles: una per a nenes de pàrvuls, que es va inaugurar el 30 de gener de 1860, i l'altra per l'ensenyament de tota classe de labors. Passats tres anys tenien una matrícula de 130 nenes.

Manresa ha jugat al llarg de tots els temps un paper molt destacat en l'organització de la Catalunya central. Els primers pobladors de Manresa els podem trobar a l'època del neolític.

A l'època antiga es creu que va ser capital dels lacetans, que habitaven les comarques de l'actual Bages, Solsonès, Anoia i Segarra.

Durant l'època dels àrabs, Manresa va ser destruïda més d'una vegada (any 827 i 841) però la reconquesta definitiva es produirà a finals del segle IX a mans de Guifré el Pilós. Manresa tindrà una gran importància militar i es faran noves muralles que la protegiran d'atacs i saquejos. A partir d'aquest moment va començar a créixer, organitzar-se i fer-se més poderosa econòmicament. La ciutat experimentarà un fort creixement demogràfic, que generarà riquesa i treball.

A l'Edat Moderna cal destacar un fet de força transcendència: l'estada de Sant Ignasi de Loyola els anys 1522 i 1523 a la cova coneguda com la Cova de Sant Ignasi, tot un símbol encara avui de la Manresa actual.

A l'Època Contemporània, la ciutat aconseguirà consolidar-se com un dels centres industrials tèxtils més importants de Catalunya. Durant els primers anys del segle XX hi va haver una gran mobilització política i social a la ciutat. Van néixer diferents fundacions de caire polític i social que avui dia

encara existeixen. A partir dels anys 60, Manresa va tornar a créixer molt demogràficament degut a l'emigració que va venir des d'Espanya.

Totes aquestes dades demogràfiques són evidents si mirem les estadístiques de la població, que l'any 1497 era de 305 focs i el 1553 de 353 focs. L'any 1717 hi havia censats 5.669 habitants, que van créixer fins arribar a 23.252 l'any 1900. El 1960 eren 52.216 i el 2010 es va tocar sostre amb 76.209. La darrera estadística del 2017 ens dona un total de 75.152 habitants.

A l'octubre del 2004, la que llavors era la Gna. titular Maria Trullols parla per encàrrec de l'Equip Provincial amb les persones que creu que podrien formar part del patronat. El 2 de novembre de 2004, la Gna. Carme Lleyda es va desplaçar a Manresa per conversar amb cadascun dels proposats. Tots els membres van acceptar la proposta.

El 18 de març de 2005, el futur Patronat amb la Gna. Carme Lleyda i la Gna. Rosa Bonet van anar al notari per signar-ne l'acceptació del càrrec de Patró i Patrona. Malgrat això, la cessió de la titularitat no es produirà fins el 29 de maig de 2007, havent canviat ja el càrrec de Gna. provincial que ara serà la Gna. M. Dolors Ribes. La cessió d'usdefruit serà de 10 anys. Es valorarà l'inventari de 150.000.- a 180.000.- €.

La Congregació va proposar a la Gna. Maria Trullols com a presidenta del nou Patronat, però aquesta va declinar perquè estimava que hi havia altres persones més preparades que ella.

D'aquesta manera, el primer Patronat de Manresa ja constituït anirà a celebrar-ho amb un dinar. La composició d'aquest primer Patronat serà la següent:

Sr. Josep Parareda (president)	Sr. Toni Garriga (vocal)
Gna. Maria Trullols (vicepresidenta)	Sr. Ignasi Claret (vocal)
Sr. Josep Domènech (secretari)	Srta. Montse Gubinas (vocal)
Srta. Silvia López (tresorera)	Sra. Joani Vilalta (vocal)
Sra. Alba Company (vocal)	

12a Fundació: L'Espluga de Francolí

Un any després de la Fundació de Manresa va ser el torn de l'Espluga de Francolí. L'Espluga serà la darrera escola de la província de Tarragona i crec que també de les darreres de Catalunya on es va crear una escola. En el moment de la seva Fundació l'any 1909 hi havia com a Gna. General Margarita Arolas. En aquell moment, a l'Espluga de Francolí hi havia censades poc més de 3.400 persones, i calia donar resposta a una demanda creixent de gent que reclamava una escola religiosa pels habitants de la vila i també de la comarca. El 1970 es va inaugurar el nou edifici, on hi ha l'escola actual, format de bones i espaioses instal·lacions que donaven una molt bona imatge a l'escola, especialment per una escola d'una població no excessivament gran (en aquells moments l'Espluga tenia uns 3.500 habitants).

També es va dotar a l'escola d'habitacions per l'internat que havia d'atendre. Bàsicament, format per gent de la comarca que en aquella època no podien o no volien assumir el trajecte diari d'anada i tornada per anar de casa a escola. L'Espluga de Francolí, Tàrrrega o Balaguer en seran alguns exemples.

L'escola de l'Espluga ha passat, al llarg de la seva curta història, per moments molt brillants i altres de molt patiment per la manca d'alumnat.

L'any 2002, l'Equip Provincial de la Congregació, presidit per la Gna. Carme Lleyda, va reunir el claustre de professors per explicar-los que la Congregació no veia viable seguir mantenint l'escola i proposaven anar tancant-la gradualment.

És aquí on el professorat va unir forces, va fer pinya i va decidir que, amb el suport i compromís de cadascun dels membres del claustre, la situació poc esperançadora de la demografia i la manca d'alumnes es podien revertir.

Davant el coratge expressat pel claustre, l'Equip Provincial va explicar que continuar implicaria canviar a la forma jurídica de Fundació, tal com ja havien fet abans 11 escoles de l'antiga província.

El claustre de professors proposà la Maria Dolors Abel com a presidenta de la Fundació i representant de la titularitat de l'escola.

Recordo que una bona representació, en què hi havia la M. Dolors Abel, la Teresina Roig, en Ramon Cera i alguna persona més, van venir a veure'm a Sant Boi perquè els expliqués els pros i els contres

de la Fundació que feia uns 5 anys que era vigent a la nostra escola. Vaig fer el que vaig poder per encoratjar-los i sobretot tranquil·litzar-los. Crec que els vaig manifestar les pors i els recels que a nosaltres en general i a mi en particular també ens va provocar l'anunci que ens havíem de convertir en Fundació. Tanmateix, superat aquest preàmbul, dotar qualsevol escola de més autogovern permet un millor apropament a les famílies del municipi i una gestió més personalitzada i directa.

Sempre he tingut un afecte especial per l'escola de l'Espluga i el seu claustre i, després del que van passar, del que van lluitar, ara hi afegiria també una gran admiració. Realment, les dificultats les vençem o ens vencen a nosaltres i en aquest centre l'esforç, la constància, la perseverança i el sacrifici han fet possible quelcom en el que poques persones creien.

La vila de l'Espluga es va crear al voltant d'un castell que es va edificar al cim d'un turó el segle XI, malgrat que al subsol de la vila hi ha oberta una llarga cova o espluga que havia estat el curs subterrani del Francolí, on s'ha trobat material que va des del neolític fins a la cultura ibèrica.

Durant l'Edat Mitjana la vila tenia una gran vitalitat comercial i econòmica, amb menestrals dedicats als principals oficis. A partir del segle XIII es veurà alguna part dominada i, si més no, eclipsada pel domini de Poblet. La seva població tindrà un creixement progressiu, equilibrat i sostingut.

Al llarg del segle XX es van crear algunes petites indústries de gèneres de punt, destil·lació d'alcohol, pastes, galetes i carquinyolis.

Actualment, destaca la importància de l'agricultura, i especialment l'avicultura. El sector del vi s'ha expandit a l'Espluga i a tota la Conca de Barberà.

El 1965 es va fundar el Casal de caire popular que va tenir una rellevància molt notòria pel municipi.

El primer Patronat es va constituir el dia 6 d'abril de 2006, essent la Gna. provincial Carme Lleyda, però igual que va passar a Manresa, la cessió de la titularitat no serà admesa pel Protectorat fins el 29 de maig de 2007. En aquell moment, la Gna. provincial ja era la M. Dolors Ribes.

El primer Patronat començarà a gestionar el centre el curs 2007-2008, i estarà format per 7 persones:

Sra. Maria Dolors Abel (presidenta)	Sra. Teresina Roig (vocal)
Sra. Maria Corsà (vicepresidenta)	Gna. Teresa Roig (vocal)
Sra. Josefina Salvadó (tresorera)	Carme García (vocal)
Sr. Ramon Cera (secretari)	

Exposició de fotografies commemoratives en el centenari de l'escola. Any 2009.

M. Dolors Abell, Gna. M. Dolors Ribes i l'Arquebisbe de Tarragona Jaume Pujol el 14 de novembre de 2009.

13a Fundació: Bellpuig

Bellpuig serà la penúltima escola que passarà a ser Fundació, i la sisena escola que ho farà essent provincial la Gna. Carme Lleyda. També hauran de passar dos anys des que és creat el Patronat fins que el Protectorat en doni el vist i plau. Això succeirà el 12 de març de 2008, quan la nova provincial serà M. Dolors Ribes.

Per conèixer els orígens del col·legi de Bellpuig cal anar fins a Vic, on el canònic de la catedral Jaime Ripoll Vilamajor, natural de Bellpuig, va deixar part dels seus béns perquè es fes una escola al seu poble natal. El seu nebot, també canònic a Vic, va ser qui va posar fil a l'agulla i va pensar des del primer moment en les Filles de Santa Joaquina, a qui coneixia força bé. Cal destacar també el paper que va jugar el rector de la Parròquia Baltasar Alzamora i l'interès de la pròpia Congregació per fer-se present en un altre indret de Catalunya.

Les condicions econòmiques que es van pactar van ser molt favorables per a les Germanes, quedant com a usufructuàries, mentre estiguessin a Bellpuig, d'una casa a la plaça de Sant Roc (lloc on haurien de muntar l'escola) i cinc parcel·les més de terreny en altres indrets del municipi, a més d'una quantitat de diners que el Sr. Rector els abonaria anualment.

L'ajuntament va fer els tràmits davant el Governador d'Instrucció Pública de Lleida, que va acceptar el nomenament de mestra en propietat de l'escola de la Germana Maria Saborit. Ella i dues Germanes més van considerar que serien suficients per engegar l'obra a aquest poble. El dia 19 de març de 1854 serà el tret de sortida de la tasca docent que les Germanes iniciaran a Bellpuig.

Bellpuig no ha destacat mai per tenir un nombre important d'habitants i això dificultarà molt la vida de l'escola, que haurà de competir amb l'altra escola del municipi, l'escola pública, per un alumnat que no donava per mantenir les tres línies a Primària. La gran sort per a l'escola va ser que, en els pitjors moments de la crisi d'alumnat, Inspecció d'Ensenyament va decidir tancar una línia a l'escola pública, passant, d'aquesta manera, de dues línies a una. Per tant, el municipi va passar a tenir dues línies a Infantil i Primària, de les quals una era l'escola pública i l'altra l'escola Vedruna.

També va ser positiu per l'escola la seva modernització amb la creació del que ells anomenen "La Sala Les Fonts", que ve a ser una sala polivalent que serveix per fer exposicions, com a sala d'actes, pavelló cobert per fer educació física... Va ser una forta inversió que la Congregació va avalar amb els propis terrenys de l'escola per tal d'obtenir el finançament pertinent. Tot un repte i un compromís de tirar endavant per part de molta gent, però en especial per part del professorat del propi centre.

Coral de l'escola cantant a la sala Les Fonts.

Pati de l'escola.

També es va crear la llar d'infants com a plataforma i planter dels futurs alumnes d'Infantil i Primària. La seva creació garantia la continuïtat de nens i nenes que de ben petits entraven a l'escola i que després hi continuarien fins arribar a 6è de Primària. Actualment, jo mateix formo part del consell escolar de l'escola, i tant la llar com l'escola tenen una demanda envejada per la resta d'escoles.

Coratge, visió de futur i compromís han fet que l'escola de Bellpuig hagi superat els pitjors auguris, i que avui en dia tingui una forta consolidació amb un nombre de famílies que la prefereixen i la demanen, cosa que ens fa ser a tots molt optimistes de cara al futur. Tots hem de lluitar per superar els entrebancs del dia a dia, però les escoles petites ho tenen realment molt més complicat. L'esforç i el compromís del claustre i formar part d'un gran grup d'escoles com Vedruna Catalunya Educació fan que es tingui la protecció d'un paraigües que dona solidesa i emparament a tots, però especialment als qui disposen de menys recursos, i no només els econòmics.

La vila de Bellpuig va ser fundada el 1079, any en què també es va construir el castell. A partir d'aquest moment Bellpuig va créixer de manera esglaonada fins al segle XVIII. La població, impulsada per l'increment del regadiu, va augmentar un 44% entre el 1900 i 1965, passant de 2.374 habitants a 3.418. Així doncs, es va compensar l'emigració autòctona cap a Barcelona i rodalies amb la immigració procedent del sud de la península.

La vila que es concentrava al costat de l'església es va anar engrandint amb un nou barri sorgit al voltant de l'estació i la carretera de Lleida a Barcelona.

La base econòmica segueix sent l'agricultura, amb una important àrea de regadiu i d'arbres fruiters, que es combina amb el conreu dels cereals.

Fins el 1950 la seva població va ser força important, situant-se per damunt d'alguna ciutat veïna com Mollerussa, que fins a la segona meitat del segle XX havia tingut menys població que Bellpuig.

L'escola es crearà el 1854, poc abans de la mort de Joaquina de Vedruna. Serà la darrera escola de l'antiga província de Tarragona que es fundarà sent encara viva Santa Joaquina. En aquell moment, Bellpuig tenia aproximadament 1.600 habitants.

Dels 87 focs que tenia la vila el 1497, es passarà a 486 habitants l'any 1717 i, al cap de 300 anys, en el darrer cens computat el 2017, hi havia censats 4.985 habitants.

La primera acta del Patronat de Bellpuig és la que correspon al dia 22 de febrer de 2006, uns dies abans d'anar al notari per deixar constància de l'acceptació de càrrecs per part de tots els Patrons i Patrones. La dotació inicial va ser de 30.000.- € i es va establir una cessió d'usdefruit de 20 anys de l'edifici, 10 anys més del que s'acostumava a fer amb la resta de les Fundacions. I això va ser un acord de la Congregació i el Patronat designat, donada la situació precària i d'incertesa del futur de l'escola. La Gna. M. Dolors Bosch em va manifestar que eren conscients que era una excepció necessària.

A continuació, els 9 membres que formaren el primer Patronat, amb els càrrecs següents:

Sra. Anna Eulàlia García (presidenta)	Sra. Mercè Cuñat (vocal)
Sr. Alberto Garrós (vicepresident)	Sra. Maria Mercè Garriga (vocal)
Sra. Irene Jové (secretària)	Gna. Núria Fortuny (vocal)
Sr. Josep Maria Solé (tresorer)	Sr. Josep Maria Baldrich (vocal)

14a Fundació: Mollerussa

Mollerussa serà la darrera escola de la província a convertir-se en Fundació. Per tant, forma part del darrer grup d'escoles juntament amb l'Espluga i Bellpuig, que van fer els tràmits l'any 2006, totes elles quan la Gna. Carme Lleyda era provincial. Tot i que el Patronat es va constituir el 7 d'abril de 2006, no va ser acceptada la Fundació fins al gener de 2009. Concretament es va fer la seva publicació en el DOGC 5.291 el 7 de gener de 2009. La seva dotació inicial va ser de 30.000.- € i es va fer una cessió d'usudefruit de l'edifici de 10 anys.

Mirant la història de Mollerussa trobarem que la primera menció escrita de la ciutat data de 1079. Com bona part de la comarca del Pla d'Urgell, pertanyia a la casa d'Anglesola. Durant uns 300 anys Mollerussa, ja lliure dels islàmics i dels almoràvits, va anar passant d'una casa o família feudal a una altra, en aquell temps ja sota el domini del bisbat de Vic. Fins el 1597 no passarà a dependre del bisbat de Solsona.

L'arribada del ferrocarril el 1961 i la seva situació central respecte al Pla d'Urgell van fer que la població fos seu de l'administració del nou canal d'Urgell i del Sindicat de Regants, fets decisius en el desenvolupament del sector comercial i de serveis.

El creixement econòmic de les darreres dècades ha anat acompanyat d'un augment de la població que l'han convertit en una de les principals ciutats de la província.

D'ençà que va començar el segle XXI, la ciutat ha experimentat una forta immigració d'estrangers, especialment musulmans, que l'han convertit en el segon municipi de la província de Lleida amb més estrangers. L'alta població contrasta amb l'escàs terme municipal, fet que ha provocat que Mollerussa tingui més densitat de població que ciutats com Saragossa o Lleida.

Tot i això, Mollerussa no destaca pas per haver tingut un gran nucli de població en el passat. De fet, fins a mitjan segle XX no va fer un salt important. D'aquesta manera, passarà de l'any 1950 amb 3.705 habitants a gairebé triplicar la seva població l'any 2000, amb 9.581 persones censades. El 2017 hi havia 14.574 habitants, res a veure amb les xifres modestes de 34 focs el 1497 i 132 habitants el 1717.

L'inici de l'escola de Mollerussa té un nom propi: el rector de la ciutat, Antonio Fornells, que en va ser rector des de 1867 fins a 1892. Ja el 1875 havia demanat a la superiora general una petita comunitat de Germanes perquè s'encarreguessin de l'ensenyament de les nenes del poble. Ell mateix, el març de 1879 va comprar una casa, la va condicionar i, quan tot va estar enllestit, va tornar a insistir en la

seva petició que vinguessin Germanes a la vila. D'aquesta manera, la mateixa Superiora General Paula Delpuig va acompanyar les quatre Germanes el dia 15 d'octubre de 1880. Rosa Rovirola serà la Superiora del grup.

Les coses de ben segur que van anar molt bé perquè als dos anys es va ampliar l'escola amb la compra d'una casa del costat, i el 1886 va passar a ser propietat de la Congregació, amb l'única condició que s'havien de quedar al poble impartint ensenyança. Des d'un primer moment, van ser un centenar les nenes que assistien a les classes. Avui en dia l'escola disposa d'un edifici gran, espaiós i amb els darrers avenços estructurals i tecnològics que han substituït l'edifici de la casa inicial del carrer Carril.

Cal fer esment que Mollerussa va viure sota el paraigües de la Congregació fins el 2006. Tot i la manca de vocacions i el fet que les altres escoles Vedruna de la província ja feia més o menys anys que estaven constituïdes en Fundació, l'escola va prendre dues decisions cabdals en vista a assegurar-ne el futur i el temps ens demostrarà que va ser un encert.

El curs 1994-1995 els responsables dels centres la Salle i el Carme endeguen un procés de fusió d'ambdues entitats, provocat en gran part pel desplegament de la LOGSE, unificant així l'oferta educativa confessional des dels 3 anys fins als 18.

El col·legi el Carme atindrà dues línies d'Educació Infantil i Educació Primària. Per altra banda, el col·legi la Salle oferirà ESO, Batxillerat i Cicles Formatius a totes les famílies que ho desitgin.

La Germana Antònia Martí passarà a formar-ne part com a representant de la titularitat del col·legi la Salle, participant en el Consell Escolar del centre, així com també formarà part del claustre com a professora d'ESO i Batxillerat i membre de l'Equip de Pastoral.

De la mateixa manera, els Germans de la Salle també formen part com a representants de la titularitat del col·legi el Carme, amb la corresponent participació al Consell Escolar.

S'inicia una etapa d'intensa col·laboració, en la qual el dos centres presenten una proposta comuna d'actuació a la ciutat de Mollerussa. El pla inclou compartir professorat i activitats adreçades a alumnes i pares/mares dels dos centres, formació per als docents dels dos claustres, organització de conferències conjuntament per les dues AMPES... D'aquesta manera, van establir un lligam on la bona entesa i la unitat d'acció potenciaven de forma decisiva la proposta educativa confessional de la nostra comarca.

Ja un cop fusionats amb la Salle, i concretament pel setembre de 2002, l'escola del Carme de Mollerussa augmentarà el nombre de línies a Infantil i Primària, passant de dues a tres a causa de la forta demanda de pares i mares que demanen matricular els seus fills en aquest centre.

Caldrà buscar espais nous dins l'edifici per poder fer front a aquest increment i s'haurà de resistir a les dures crítiques per part dels sectors més bel·licosos de l'escola pública, que no veien amb bons ulls aquest increment.

Malgrat els molts recels que va crear al claustre i a la Comunitat Educativa el fet de passar la titularitat del centre a mans d'un Patronat, el fet que al centre hi hagués dues Germanes amb molt de pes a

l'escola i al poble va ajudar a tranquil·litzar els ànims de tots. D'aquesta manera, davant notari, el dia 7 d'abril de 2006, es produeix l'acceptació dels càrrecs de Patró i Patrona, amb la conseqüent distribució de les funcions de cadascú.

Gna. Antònia Martí (presidenta)

Sra. Marta Tassies (vocal)

Sr. Alfred Bros (vicepresident)

Sr. Miquel Font (vocal)

Sra. M. Àngels Argelich (secretària)

Sr. Magí Carné (vocal)

Sra. M. José Rodríguez (tresorera)

Façana antiga del col·legi El Carme.

Sala d'actes nova.

Montblanc

Montblanc serà un cas a part. Hi conviuen dues escoles regentades per institucions religioses: l'escola Nostra Senyora del Carme de la Congregació de les Carmelites Vedruna i l'escola Mare de Déu de la Mercè, que formava part de les escoles diocesanes del Bisbat de Tarragona.

El 1973, ambdues institucions van signar un document pel qual es va crear l'Agrupació Sindical Mare de Déu de la Serra, amb la voluntat de fer de les dues titularitats, una de sola. Oficialment, la data en què aquesta fusió es va posar en pràctica va ser el 15 d'octubre de 1974.

Antigament, l'escola del Bisbat impartia parvulari, Educació Primària i Educació Secundària i la nostra escola només parvulari i Primària. Tot això va generar força controvèrsia entre el professorat i també provocava una manca de coordinació entre ambdues titularitats. El document signat el 1973 parlava d'una sola titularitat, però en el fons ambdues escoles seguien funcionant com si fossin entitats independents. Cal precisar que en aquell temps el Bisbat tenia molt poca experiència en tot el que calia fer per a una bona organització docent i també un gran desconeixement del que representa la vida diària d'una escola. L'Equip Provincial Vedruna de Tarragona, en aquell moment amb 14 escoles, disposava d'equips que treballaven pel conjunt de totes les escoles a nivell pedagògic, pastoral i d'organització, i en l'escola del Bisbat això no succeïa.

D'aquesta manera, l'escola de Montblanc es va anar separant de la resta de les escoles Vedruna de la província de Tarragona. El director era convocat i convidat a tots els actes que s'anaven fent de manera conjunta, però cada vegada costava més que hi fos present. Jo, com a president de la CEV, sempre el convocava, però molt poques vegades es va presentar a les convocatòries.

Crec fermament que a Montblanc hi havia cert desgovern, i això va provocar que els mestres d'una escola i de l'altra sentissin que nedaven en terra de ningú. Penso que es va patir un gran desarmament que va generar una desmotivació col·lectiva. També hi va fer la manca de persones que poguessin afrontar el lideratge per tirar endavant l'escola des d'un compromís Vedruna, juntament amb el fet que les 14 escoles de Tarragona ja havien fet el seu procés de descentralització i autogovern en forma de Fundacions. Aquestes van ser les raons fonamentals per les quals l'Equip Provincial va enviar una carta a l'Arquebisbat l'abril del 2010, en la qual, segons m'explica la Germana M. Dolores Bosch, des de la Congregació es proposava el següent: *Ens adonem que tot plegat fa que el professorat es trobi desorientat i fins i tot desmotivats, donat que no se senten ni d'aquí ni d'allà i saben, des de temps dels diàlegs i de la nostra intenció. No voldríem que, amb tots aquests afers, l'educació dels infants se'ns ressentís. També nosaltres desitgem que aquesta escola pugui passar la titularitat el més aviat possible als seglars, com ja s'ha fet en totes les altres escoles. A nivell Congregacional es treballen canvis d'estructures per a reorganitzar les actuals províncies canòniques. Desitgem que l'escola de Montblanc tingui el camí fet, quan nosaltres ja estarem incloses en una altra demarcació. Això va succeir després d'haver entaulat molts diàlegs i sense poder arribar a cap conclusió, ja que la situació estava encallada i no avançava. Va ser un ultimàtum presentat a l'Arquebisbat on es va acabar conclouent el següent: O l'Arquebisbat ho assumeix tot o ens separem definitivament tornant a la situació anterior a l'Agrupació Sindical Mare de Déu de la Serra (de 1973).*

Al meu parer, aquesta decisió va ser un desencert. Montblanc era una escola sanejada i amb alumnat, i penso que es va actuar buscant el camí més fàcil. És cert que entre el professorat hi havia confusió i

desmotivació, però des de l'Equip Provincial tampoc es va buscar o no es va saber trobar el lideratge adequat dins el claustre per modificar la situació, tal com es va fer en altres escoles.

Es marcaren les condicions de la venda de l'immoble i els terminis dels pagaments. Es va aconseguir concloure els diàlegs i que assumís la titularitat de tot el centre la Fundació Sant Fructuós de l'Arquebisbat de Tarragona, mitjançant la compra aplaçada de les nostres instal·lacions del Col·legi Mare de Déu de la Serra. Finalment, i després de molts tira i arronses, es va dur a terme la venda el dia 1 de febrer de 2011.

Va ser una sortida molt meditada i dolorosa per part de les Germanes, especialment pensant amb els mestres de l'escola Vedruna. I segons les persones que ho van decidir, també va ser la sortida més coherent en aquell context, donada la realitat conjunta del Col·legi Mare de Déu de la Serra de Montblanc, repartit en dos edificis i amb dificultats administratives, d'animació conjunta i de gestió única. Va ser la fi definitiva de la titularitat Vedruna a Montblanc.

Històricament, cal ressaltar que tot i que s'han trobat restes prehistòriques a la zona, el naixement de Montblanc es considera que va ser el febrer de 1163 degut a la necessitat de tenir una bona fortificació al camí que anava de Lleida a Tarragona. D'aquesta manera, el rei Alfons II va traslladar la població dels voltants a un petit turó que avui és part de l'actual Montblanc.

La vila va créixer ràpidament i el seu escut és el més antic que es coneix, ja que data del 1287.

Durant l'època medieval es van celebrar Corts Catalanes a Montblanc diverses vegades.

La Guerra dels Segadors va significar un cop extremadament dur per a la població i la ciutat: assalts, saquejos i incendis van acabar amb la grandesa de Montblanc, que va perdre definitivament el seu pes polític i també econòmic.

La població es va anar recuperant a mitjans del segle XIX amb artesans i agricultors del conreu de la vinya. Es va produir una explosió demogràfica i comercial quan es van millorar les comunicacions amb les carreteres a Valls el 1821 i a Reus el 1843, també amb l'arribada del ferrocarril el 1863.

La seva població experimentarà un creixement molt discret i sostingut. Crida l'atenció la pèrdua de població a finals del segle XIX, amb la plaga de la fil·loxera. Començarà a recuperar-se a partir de 1950, però d'una manera molt discreta, fins arribar als 7.307 habitants el 2017, xifra que es pot considerar baixa tenint en compte que el 1497 ja hi havia 334 focs i l'any 1857, 6.601 habitants.

Faltant menys de dos anys perquè es produís la mort de la fundadora Joaquina de Vedruna, es va rebre una sol·licitud de la vila de Montblanc en què es projectava portar religioses al poble per atendre els malalts de l'hospital i per tenir cura de l'ensenyament de les nenes.

En aquell temps Montblanc tenia al voltant d'uns 4.000 habitants. No era gran cosa, però en canvi era una ciutat plena d'història i amb un passat gloriós, on els seus habitants tenien fama de posseir un gran sentit de religiositat.

Qui va fer la sol·licitud per portar les Germanes a Montblanc va ser el rector de Santa Maria. La Mare Joaquina s'obligava a enviar cinc Germanes, una d'elles amb títol oficial de mestra guanyat per oposició.

El 4 de juny de 1853 es va signar en conveni. Ho va haver de fer la Germana Paula Delpuig, ja que Joaquina estava molt malmesa físicament i no va poder viatjar. Tanmateix, uns dies més tard la van veure arribar a cavall d'un *ruquet*, va venir a conèixer la casa i a passar uns dies amb les cinc Germanes que hi vivien. Possiblement aquest va ser el seu darrer viatge.

En l'acord subscrit s'especificava que tindrien cura dels malalts de l'hospital i de l'educació de les nenes, tant del mateix Montblanc com de les poblacions veïnes.

Oficialment, va ser el dia 30 de novembre de 1853 quan les Germanes van prendre possessió de la casa. A la planta baixa de l'edifici hi havia l'hospital. Tan sols hi havia 14 llits repartits en dues sales, una per a homes i l'altra per a dones. Al primer pis es va ubicar l'escola que es va inaugurar oficialment el dia 1 de desembre de 1853. Josefa España en va ser la primera Superiora.

Les dificultats van ser nombroses. Per un costat, l'antic hospital de Sant Bartolomé i Santa Magdalena necessitava moltes millores i els recursos que s'hi destinaven eren escassos. Per l'altra, l'ajuntament augmentava les seves despeses ja que, en un primer moment, havia de fer front a les despeses de la mestra oficial i a les de les religioses. Això es va resoldre concedint a una de les Germanes, concretament el 1854, la plaça de mestra oficial de la vila per oposicions, quedant així assegurada la permanència de l'escola en mans de les Germanes. La solidesa de l'escola i la seva bona acceptació queden justificades, tenint en compte que els primers anys ja van tenir una matrícula d'unes 180 nenes aproximadament.

**Això ens
expliquen
les escoles**

7

Vaig demanar a cada escola que em fes un breu resum de la seva història per conèixer els trets més rellevants de la seva Fundació i el seu Patronat. El que jo pretenia era, a part de quantificar i datar els fets més importants de cada Fundació, que també deixessin constància de les persones que van acceptar el repte de formar part de cada Patronat. Per damunt de tot, m'interessava conèixer com es van viure els diferents canvis que en poc temps es van produir: passar del paraigües de la Congregació al del Patronat i després al de Vedruna Catalunya Educació.

Un camí gens senzill i molt complex que ha estat farcit d'anècdotes, de molts contratemps i de moltes persones, especialment Patrones i Patrons, que han dedicat tota mena d'esforços. Jo afirmaria sense por a equivocar-me que, més enllà de mantenir l'herència rebuda tant a nivell pedagògic com estructural, van millorar el col·legi.

He intentat respectar al màxim les aportacions que ha fet cada escola sense tocar res. Això és el que ens diu cada Patronat i jo tan sols n'he donat fe. Només he intentat paginar les aportacions d'una mateixa manera per raons purament estètiques, però l'escrit és el que cada escola ha volgut fer. He respectat, com no podia ser d'altra manera, la personalitat i la llibertat de cada Fundació i, per tant, al no haver-hi un guió predeterminat, les explicacions de les vivències viscudes són molt diferents d'un centre a l'altre.

A mode de síntesi, diria que és un recull de fets cronològics i dels moments que s'han viscut a cada escola.

També voldria fer esment que vaig demanar a cada Director General de cadascuna de les nostres escoles que em fes un resum. Em consta que alguns ho van fer ells mateixos i altres que ho van encarregar a altres persones que consideraven més adients o preparades per fer aquest tipus de ressenya. Així doncs, vull agrair l'esforç i les aportacions de les persones que han buscat, pensat i escrit el text de cadascun dels seus col·legis.

Finalment, dir que l'ordre en què apareixen les escoles és purament alfabètic, i que no hi figura la nostra antiga escola de Montblanc per raons òbvies, ja que Montblanc mai va actuar com a Fundació de la província de Tarragona, puix va ser venuda a la Fundació Sant Fructuós del Bisbat de Tarragona el dia 1 de febrer de 2011.

Balaguer

De la Congregació a la Fundació Vedruna Balaguer

L'empremta Vedruna a Balaguer va començar el dia 28 de juny de 1846, quan les cinc Germanes de la Comunitat van prendre possessió i es van instal·lar a l'edifici de l'hospital de la ciutat, situat al que avui és la plaça Manuel Marín. En un acord amb l'ajuntament del poble van concordar que vetllarien per la cura dels malalts i l'ensenyament de les nenes. Els primers passos van ser prou difícils, encara que van tenir molt bona acollida per part dels habitants de Balaguer: *l'ensenyament de les nenes serà primera-ment de doctrina cristiana, fer mitja, cosir, fer punt de creu, brodar en sedes i en or, llegir i escriure.*

L'any 1932 es van traslladar a l'edifici del carrer del Miracle, on van continuar amb la seva tasca docent, abandonant d'aquesta manera la responsabilitat hospitalària. L'indret escollit, el número 7 del carrer Miracle, era idoni tenint en compte que al costat hi havia l'església de la Verge del Miracle. Aquesta nova ubicació comptava amb un altre gran avantatge, la Muralla: aquí les alumnes podrien jugar a l'aire lliure com si fossin en ple carrer. La Comunitat de Balaguer comptava en aquell moment amb tretze Germanes.

Després de la revolta del 1936 calgué tornar a començar. Les Germanes no ho tingueren fàcil. La situació econòmica i social no era la més desitjable. El 1940 les alumnes del col·legi estrenaren per primera vegada un uniforme. El fet de portar uniforme respon a una voluntat de fer minvar les diferències d'estatus, ja que tothom vesteix de la mateixa manera. Al cap de poc temps el col·legi veié incrementat el nombre d'alumnes amb noies provinents de localitats veïnes, les quals es quedaren internes.

Així doncs, amb el temps aquest edifici es va anar quedant petit, degut a la gran expansió que les Germanes van aconseguir en el món de l'educació a Balaguer. Calia cercar un nou espai per tal de poder acollir aquella demanda educativa. El lloc adequat era a l'eixample de Balaguer, a la cruïlla dels carrers de Pare Sanahuja i de Barcelona, que és on es troba situat avui en dia.

L'any 1965 la totalitat de les activitats docents, a més de la residència de les Germanes i de les alumnes internes, es dugueren a terme en aquest edifici nou. Durant aquest any el col·legi de les Germanes Carmelites de la Caritat emprèn una gran embranzida educativa i social.

Al llarg de tots aquest anys, les Germanes responsables de l'educació de les nenes de Balaguer van haver de superar temps molt difícils, a causa dels diferents canvis socials, culturals, econòmics i polítics, gens fàcils de viure. La tenacitat, constància, esforç, sacrifici i sobretot la força que obtingueren sempre de Santa Joaquina han fet possible salvar tots els obstacles i així poder arribar fins als nostres dies...

Però com sempre passa a la història de la humanitat, la societat canvia i va començar una davallada de les vocacions religioses. El nombre de Germanes va minvant i això fa plantejar una nova estratègia per assegurar la continuïtat de l'obra de Santa Joaquina. No només a Balaguer, sinó a tots els col·legis Vedruna del territori català.

D'aquesta manera, el 1999, després de 153 anys de presència Vedruna a Balaguer i representada sempre per les Gnes. de la Congregació, es passa a constituir una Fundació: **FUNDACIÓ CULTURAL PRIVADA NOSTRA SRA. DEL CARME DE BALAGUER**. Així doncs, el Patronat d'aquesta Fundació, format

per Germanes, professors/es i laics, serà, a partir d'ara, el responsable de la gestió econòmica i de l'organització acadèmica del col·legi, fins a nous canvis socials i estructurals.

Membres del primer Patronat de la Fundació Cultural Privada Ntra. Sra. del Carme de Balaguer (constituïció davant notari el 15-06-1999, inscrita al Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya el 20-12-1999 amb el número 1.350):

Presidenta: Gna. Pilar Bas Cabré

Secretari: Josep Rosell Garrofé

Vicepresidenta: Gna. Roser Galceran Folch

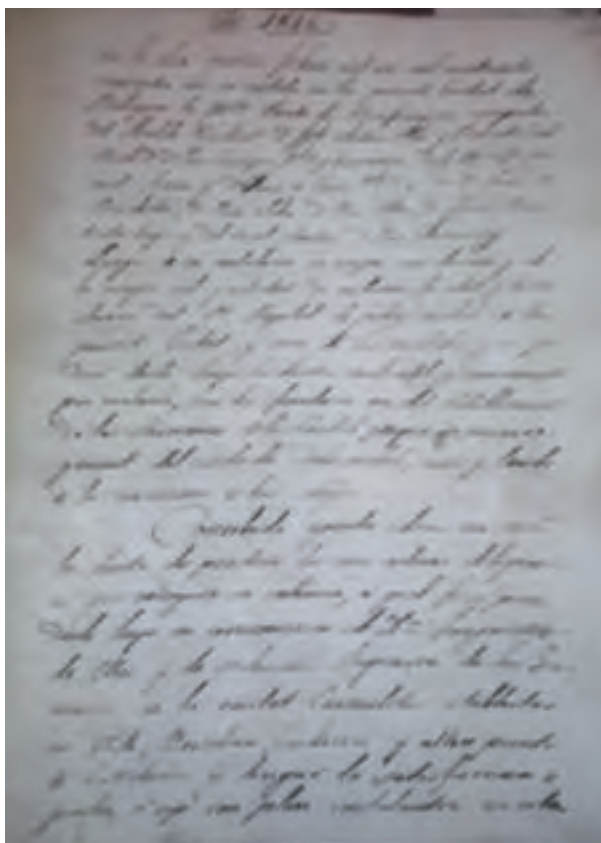
Vocal: Gna. Antònia Nadal Gené

Tresorer: Josep Maria Mentuy Fornons

Vocal: Magda Margineda Raich

No us podeu imaginar amb quina tristesa i al mateix temps amb quina gran il·lusió ens vam agafar tots i totes aquesta responsabilitat. Tristesa per veure com les hereves de Santa Joaquina havien de cedir a altres persones la responsabilitat de la continuïtat de la seva obra. Per altra banda, il·lusió per donar-nos la seva confiança en continuar-la. També amb por de no saber-ho fer prou bé i que per la nostra mala gestió comencés una davallada de l'obra iniciada feia tants anys. El repte era molt gran perquè el llistó era molt alt.

Aquest nou funcionament es va fer extensiu als altres col·legis de l'antiga província de Tarragona, formant entre tots ells la **COORDINADORA EDUCATIVA VEDRUNA TARRAGONA**.

Documentació de la presa de possessió per part de les Germanes, amb la signatura de Joaquina de Vedruna.
(Arxiu municipal de Balaguer)

*Espai on es van instal·lar les Germanes.
Antic hospital i actualment plaça Manuel Marín.*

*Gnes. Última Comunitat de Balaguer (2003):
Roser Galceran, Jenara Osácar, Miracle Pey,
Carme Minguella i Antònia Nadal.
Gnes. Equip General: Narcisa Fiol, Anna Joseph
Chathanatt i Maureen Ann Foltz.*

*Escola Vedruna de Balaguer en el moment
de la seva compra.*

Durant aquests 18 anys que ha durat la Fundació, exactament fins l'1 de setembre de 2017, comença un nou plantejament estructural i organitzatiu a nivell de les 35 escoles Vedruna de Catalunya, sota el nom de **FUNDACIÓ VEDRUNA CATALUNYA EDUCACIÓ**, i com ha de ser, el col·legi de Balaguer ha anat endavant, prosperant acadèmicament, amb alumnat i amb instal·lacions. Cal remarcar la construcció del pavelló poliesportiu amb la seva piscina climatitzada (inauguració 18-06-2011), així com també l'ampliació del pati amb la compra d'un solar al costat del col·legi (28-04-2015), oferint d'aquesta manera unes instal·lacions acadèmiques i esportives força atractives.

I així, l'empremta Vedruna a Balaguer continua sent viva, ara amb aquesta nova organització i funcionament. La nostra missió i responsabilitat és donar continuïtat a l'obra iniciada a Balaguer el 1846, adaptant-la als temps nous, però sense perdre els trets fonamentals inspirats per Santa Joaquina. La nostra acció educativa va dirigida a l'home integral i a la societat. La societat que volem impulsar s'inspira en els valors evangèlics d'amor, justícia i fraternitat, on els homes i les dones puguin trobar resposta als seus problemes i aspiracions i viure en pau. Una societat lliure i creativa, fraterna, solidària, justa i participativa.

Bellpuig

L'obertura del llibre d'actes de la Fundació privada Mare de Déu del Carme de Bellpuig s'inicia el dia 22 de febrer de l'any 2006.

Els membres que van formar el primer Patronat foren els següents, juntament amb la sòcia fundadora Maria del Carme Lleyda Basiana, en nom de la Congregació de Religioses Carmelites de la Caritat Vedruna.

Presidenta: Anna Eulàlia Garcia Vizcaíno	Vocal : Maria Àngels Cuñat Colell
Vicepresident: Alberto Garrós Iglesias	Vocal: Maria Mercè Garriga Bacardí
Secretària: Irene Jové Pedrós	Vocal: Núria Fortuny Plaixats
Tresorer: Josep Maria Solé	Vocal: Josep Maria Baldrich Ortega
Vocals: Mercè Cuñat Colell	

En aquesta primera reunió s'acordà constituir una Fundació privada sense ànim de lucre i formar un Patronat per realitzar els tràmits necessaris per la seva constitució.

Una de les propostes importants va ser la de promocionar la construcció d'una sala multifuncional, ja que l'escola no disposava de cap espai gran.

El dia 6 d'abril de 2006 quedà constituïda en escriptura pública davant de la notaria de Bellpuig, amb la presència de les Germanes Dolors Bosch i Antònia Nadal.

Més endavant, vam entrar a formar part de la Coordinadora Vedruna de Tarragona.

A finals de setembre la Sra. presidenta presenta la seva dimissió per motius personals, càrrec que ocupa la Sra. Leonor Ortiz Roca des de la data 24 d'octubre de 2007.

La major inversió econòmica i a la qual vam dedicar la majoria dels esforços va ser la construcció de la Sala les Fonts, amb una inversió total de quatre cents seixanta mil euros. La Caixa d'Estalvis de Pensions de Barcelona va ser l'entitat financera de la hipoteca, amb una quantitat total de tres-cents cinquanta mil euros, essent la Congregació de Germanes Carmelites la part hipotecant, deixant com a garantia els terrenys i les instal·lacions de l'escola amb un termini de quinze anys.

Vam haver de fer front a diversos entrebancs. Per començar, la crisi econòmica que va fer molt laboriós aconseguir un finançament; per altra banda, l'obtenció del permís d'obres a causa de l'alçada de la construcció; l'ampliació de l'escala per poder obtenir la sala superior d'ús educatiu i la necessitat d'una llicència ambiental. Amb l'acompanyament d'un advocat d'ofici per demandar el SWAP es van poder recuperar quaranta mil euros.

Sempre avançant amb il·lusió, la Sala les Fonts s'inaugurà el divendres dia 24 d'abril del 2009 amb la presència de les Germanes Carmelites, l'il·lustríssim batlle de Bellpuig, Sr. Ramon Jounou, la inspectora d'ensenyament Sra. Carme de Andrés, el president de la Coordinadora Vedruna Sr. Josep Maria Roca

*Inauguració sala Les Fonts amb autoritats assistents.
Any 2009.*

Sopar de comiat del Patronat. 30 d'abril de 2018.

*Inauguració de la sala Les Fonts amb la Sra. Carme de
Andrés signant al llibre d'honor i l'Alcalde Sr. Ramon
Jounou. Any 2009.*

acompanyat d'altres membres de la Junta, els membres del Patronat de Bellpuig i tota la Comunitat Educativa de la nostra escola.

El dia 2 de juliol de 2014 es fa l'última modificació d'alguns dels membres del Patronat. L'anterior presidenta passa a ser vocal i la substitueix la Sra. Montserrat Boleda Grañó. Dimiteix el vocal Sr. Josep Maria Baldrich Ortega, càrrec que ocupa el Sr. Josep M. Solé Clària, i el càrrec de tresorer és assumit pel Sr. Xavier Albà Oria, cessant del càrrec de vocal i cedint-lo a la Sra. Mercè Cuñat.

La nostra escola acollí de bon grat l'última trobada anual de Patronats, fet que encetà una nova etapa on totes les escoles Vedruna s'havien d'anar integrant de mica en mica en una sola Fundació Vedruna Catalunya.

L'última reunió de Patronat fou el dia 8 de maig de 2017, on s'aprovà la fusió de la nostra Fundació amb la Fundació Vedruna Catalunya Educació.

Volem agrair de tot cor el recolzament rebut al llarg dels anys per part de les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna i de tots i cadascun dels membres de la Coordinadora Vedruna. Esperem gaudir-ne molts i molts anys.

Tal com deia Joaquina: *Tot per amor, res per força.*

Cambrils

El canonge de Tarragona Benet Vidal i Gimbernat va voler fundar a la seva vila natal de Cambrils un Patronat per a l'educació de la joventut. Per aquest afer va sol·licitar la col·laboració de les Filles de Joaquina de Vedruna, encarregades de l'educació de les noies, i dels Pares de la Sagrada Família, que s'encarregarien de l'educació dels nois. Més tard serien els Germans de la Salle els educadors dels nois.

De llavors ençà, primer conjuntament a l'edifici de l'actual col·legi la Salle i des de l'any 1900 en edificis separats (l'escola Vedruna al carrer Creus, propietat també de la família Vidal i Barraquer), les dues institucions hem intentat amb total dedicació i sobretot amb molta il·lusió consagrar-nos en la formació intel·lectual, humana i cristiana dels infants i adolescents d'aquesta vila.

Abans d'acabar el curs 1995-1996 i a les portes de la fusió comuna que es va iniciar el curs 1996-1997, ambdues escoles, la Salle i Vedruna, vam enviar una carta als pares dels alumnes de les dues escoles per explicar la nova estructura. Deia així:

Benvolguts pares i alumnes:

Els nostres col·legis tenen futur i cal garantir-lo. Les Germanes Carmelites Vedruna i els Germans de la Salle, titulars del centre, han reflexionat sobre la millor manera d'aconseguir-ho i avui us volem comunicar el resultat de la nostra reflexió. Després d'uns tràmits inevitablement llargs, ha quedat finalment constituïda la Fundació "Col·legi Cardenal Vidal i Barraquer" que regida per un patronat integrat per un membre de la família Vidal i Barraquer, representants de l'escola Vedruna i del col·legi la Salle, juntament amb uns representants de la localitat vinculats a la comunitat educativa, ostentarà la titularitat de la nova escola, continuant amb la línia comuna de les escoles cristianes marcada per un caràcter propi i comú.

Entenem que la participació de laics i religiosos i la fusió d'aquests dos centres que tenen una història comuna garanteixen la viabilitat del nou centre davant el repte del futur. És sens dubte una nova etapa, és un repte que pot generar desconfiança, però en el nostre cas ha de generar il·lusió i esperança per a la nostra població, que gaudirà d'un nou centre, més ric i plural, capaç de garantir una bona educació i una continuïtat dintre de les diferents etapes educatives del nou sistema educatiu.

Els estatuts aprovats de la Fundació Privada "Col·legi Cardenal Vidal i Barraquer" de Cambrils fores aquests:

- 1.- Amb el nom de "Col·legi Cardenal Vidal i Barraquer" de Cambrils, Fundació privada de caire docent queda constituïda la present Fundació que es regirà pels presents Estatuts, la llei 1/1982 del parlament de Catalunya i per les altres disposicions legals que li siguin aplicables.*
- 2.- La finalitat fundacional és regir i administrar el "Col·legi Cardenal Vidal i Barraquer" de Cambrils, que es crea per la fusió dels antics col·legis: "la Salle" dels Germans de les Escoles Cristianes i "Vedruna" de les Germanes Carmelites de la Caritat, tots dos de Cambrils, fundats en el seu dia pel Canonge Benet Vidal Gimbernat.*

Dinar d'alumnes i professors al pati de l'escola.

Claustre de professores i professors. Curs 2015-16.

La Fundació té per objectiu promoure les activitats culturals, educatives i formatives, i de manera especial la presentació del servei d'ensenyament de qualsevol matèria i grau del sistema educatiu, d'acord amb els principis de formació cristiana i segons el caràcter propi de les institucions fundadores de les quals destaquem les següents característiques:

L'escola

- *Promou la formació integral dels alumnes, entesa com el creixement equilibrat i harmònic dels aspectes i valors que integren la persona, preparant-los a participar en la transformació i millora de la societat.*
- *És una opció educativa que considera els pares com a principals responsables de l'educació dels seus fills.*
- *Compta amb un equip de professors i col·laboradors compromesos a donar una educació coherent i de qualitat a tots els seus alumnes.*
- *S'insereix en la realitat socio-cultural de Catalunya, contribuint a l'expansió de la seva llengua i de la seva cultura, i s'obre solidàriament a tots els altres pobles del món, reconeixent els seus drets i deures.*

La formació

- *Afavoreix el creixement i la maduració dels alumnes en totes les seves dimensions.*
- *Els ajuda a descobrir i potenciar les seves possibilitats físiques, intel·lectuals, artístiques i afectives.*
- *Fomenta el desenvolupament de la dimensió ètica i transcendent de la persona en oferir-los una visió de l'home, de la vida i del món, basada en l'humanitat cristiana, alhora que els educa per a la llibertat, la justícia i la pau.*
- *Desenvolupa la dimensió social dels alumnes i promou la seva inserció en el món de forma responsable i constructiva, mitjançant una adequada formació personal i professional.*

El primer Patronat va estar format per les següents persones:

Sr. Ramon Vidal i Barraquer (Representant família Vidal i Barraquer)

Germà Ramon Farré (La Salle)

Germà Jaume Prat (La Salle)

Gna. Pilar Bas (Vedruna)

Sr. Francesc Recasens (Vedruna)

Sr. Carles Martí (veí de Cambrils)

Sra. Concepción Manresa (veïna de Cambrils)

En aquest Patronat es va voler donar cabuda a membres d'ambdues escoles, així com a persones significatives del nostre poble i a un representant de la família Vidal i Barraquer, com no podia ser d'altra manera. Es va fer palès el desig de servir a la gent de Cambrils en el camp educatiu des de la nova Fundació, tal com ho havien fet anteriorment ambdues escoles per separat.

Cardona

Situats a Cardona l'any 1991, podem copsar que el poble cardoní vivia una situació preocupant com a conseqüència del tancament de la mina. Per altra banda, la situació econòmica de moltes famílies rebia un revés significatiu amb repercussió a l'àmbit comercial, ja que la manca de treball obligava a cercar-lo a altres poblacions.

L'escola, immersa en aquestes circumstàncies, també vivia la preocupació de permanència de l'estat de l'edifici, que no podia respondre a les exigències legals com tampoc a les modificacions que la nova llei de la LOGSE requeria.

Inauguració escola nova.

Pati dels petits.

Nenes de l'escola al carrer Cambres.

Davant aquest dilema i amb el desig de buscar una alternativa que mantingués la permanència de l'escola Vedruna a la vila, els pares i professors iniciaran un triple projecte que van presentar a l'Equip Provincial.

El projecte consistia en:

- Constituir una Fundació
- Aplicar la LOGSE que permetia tenir l'alumnat fins els 16 anys
- Construir un nou edifici que s'adaptés als requeriments legals

Amb aquest desig es va acabar el curs 1990-1991. El juliol del 1991 es comença un seguit de reunions que volen ser el fonament de les gestions preparatòries del nou projecte, particularment en l'aspecte legal i econòmic.

Tot i essent estiu, es van dur a terme visites a diverses famílies properes a l'escola, presentant-los la realitat que vivíem i el projecte que s'iniciava. Tot seguit se'ls demanava si podíem comptar amb la seva col·laboració i, cadascuna segons les seves possibilitats, van donar una resposta afirmativa.

La Institució Vedruna es va comprometre a col·laborar amb l'import de la venda de l'edifici del carrer Cambras i a fer donació de 9.000.000.- de pessetes (54.091.-€), fent-los efectius en diversos terminis.

En aquest mateix sentit, cal destacar el compromís del professorat i del personal no docent d'entregar el 10% del seu sou mensual a fons perdut durant 10 anys.

Durant l'estiu les reunions amb l'AMPA i el grup impulsor del projecte varen ser freqüents, tot preparant les convocatòries informatives als pares dels alumnes en començar el curs, convocatòries sovintejades fins arribar a la definitiva que, amb proposta a votació, els pares havien de pronunciar per fer efectiu el projecte o desestimar-lo. La votació resultà positiva i, amb aquesta resolució, s'iniciaren totes les gestions, posant-nos en comunicació amb l'Equip Provincial Vedruna, amb el Secretariat de l'Escola Cristiana, amb el Departament d'Ensenyament, amb entitats jurídiques i, pel que fa referència a l'economia, amb l'Institut Català de Finances.

Totes aquestes gestions anaven lligades a la compra del terreny, el qual va ser motiu per què tres entitats de construcció s'unissin formant una UTE (Unió Temporal d'Empreses), adquirint així la totalitat del terreny de 22.000 metres quadrats i afavorint a l'escola per poder adquirir els 4.800 metres necessaris per a la construcció de l'edifici i els corresponents patis. L'amo del terreny volia vendre la seva totalitat i per aquest motiu ens era impossible la seva adquisició.

En l'àmbit organitzatiu i de responsabilitat per tal de dur a terme l'agosarat projecte, es va crear un Patronat d'onze membres en el qual hi havia 5 representants de la titularitat Vedruna i la resta eren pares i professors. El Patronat es constituí el dia 26 de novembre de l'any 1992.

Un segon grup de dues persones es responsabilitzaren del seguiment de l'obra, i un tercer grup format per pares i mares d'alumnes es van constituir en equip col·laborador.

El professorat i el personal no docent compartia la inquietud i el desig de fer realitat el projecte, posant en joc tota classe de mecanismes per tal d'afavorir la seva realització.

La Junta de l'AMPA vivia de prop la inquietud i el desig de l'escola, i col·laborava en tot el que tenia al seu abast. El denominador comú de cadascun dels grups ha estat sempre restar incondicionals amb generositat i gratuïtat. Sempre a punt.

Al formalitzar la decisió compromesa entre la Institució Vedruna, el Patronat, el grup de gestió de l'obra i el grup col·laborador, entra en joc l'acció de responsabilitat de cadascun dels grups.

En la part econòmica cal destacar:

- Gestions bancàries, els préstecs, capital i interessos, temporalitat... Afer meticulós de l'administrador que va ser un dels membres del Patronat.
- Dins d'aquest àmbit econòmic vam poder comptar amb l'aportació de 3.000 pessetes (18,03.- €) mensuals de les famílies que ens confiaven l'educació dels seus fills, a més de la quota assignada. Mai l'aspecte econòmic va ser obstacle perquè, qui ho desitgés, pogués matricular llurs fills a l'escola.
- És molt notòria la generositat de moltes persones que varen valorar amb el projecte Vedruna, desitjant la seva permanència a la vila. L'escola sempre els restarà agraïda.

La creativitat, fruit de la pobresa i de l'anhel per aconseguir la fita desitjada, posava en joc al grup col·laborador que va extremar les seves habilitats per aconseguir alguna ajuda econòmica. Els responsables de l'obra, sempre d'acord amb el Patronat, es van posar en contacte amb l'aparellador i l'arquitecte per tal d'iniciar els plànols i tots els requisits legals que es precisaven, i també amb totes les persones i entitats que l'obra requeria.

Els membres del Patronat, en constants reunions i in comptables viatges a Barcelona, seu de les entitats que l'obra precisava, vivien pas a pas la inquietud d'una realització agosarada orientada vers l'objectiu desitjat.

Per tal d'afavorir el poder donar treball a les empreses de la vila en les diverses modalitats que l'obra requeria, s'acordà admetre únicament els pressupostos dels cardonins que hi estiguessin interessats, requisit complert fins al final.

El condicionant econòmic marcava el temps de l'obra i també els permisos i l'aprovació constructiva amb els requisits precisos. Així doncs, aquests condicionants anaven marcant el camí a seguir.

En primer lloc, la prospecció del terreny molt particular pels diversos materials del subsol, la pedra, els nivells, etc. El següent pas va ser l'estructura de l'edifici amb la modalitat escollida i adaptada a la irregularitat del terreny. En acabar la construcció de l'estructura es va aturar temporalment l'obra per tal de seguir buscant més préstecs, amb l'aval d'aportacions de persones involucrades a l'escola. Moments difícils, però podem constatar que sempre vàrem experimentar l'ajuda del cel, obrint camins i solucions inesperades. Generositat i gratuïtat d'entrega van ser una constant.

S'inicià de nou l'obra després d'un temps de reflexió i decisions del dia a dia, i així es va configurar l'edifici. El voluntariat de pares amb coneixements d'electricitat, pintura i altres aspectes que l'obra precisava, dedicant in comptables hores quan lliuraven del treball, va fer possible tirar endavant. Va ser una donació incondicional que va esdevenir imprescindible.

La creativitat que complementa motius significatius de l'escola són les alegories Vedruna i Cardona que formen part de l'entrada i de recepció. Es va proposar escollir dibuixos que complissin els requi-

sits indicats i s'escolliren els d'una exalumna, actualment professora per l'al·legoria Vedruna, i d'un cardoní per la pròpia de la vila. Els dibuixos foren passats a rajoles que mans artistes van acollir a la ceràmica amb el material necessari. No cal dir que aquesta obra artística també forma part de la gratuïtat en favor de l'escola.

Cadascuna de les rajoles eren adquirides per persones amb ànim de col·laboració, que es va justificar amb l'entrega d'un títol acreditatiu.

Amb el treball del dia a dia s'arriba a l'any 1995. L'edifici ja ha pres forma i possibilita iniciar la tasca educativa abans d'acabar el curs, quedant pendent l'espai dedicat a la capella, l'adequació dels patis i la vorera. Espais que havien d'esperar, sempre pendents del condicionant econòmic.

Novament podem constatar que l'enginy, la creativitat i la dedicació de tots els membres en cadascuna de llurs responsabilitats obrien de nou el camí per anar completant aquells aspectes pendents que, en un principi, no es consideraven imprescindibles.

En arribar el dia 7 de juny de l'any 1998, novament la festa ens reunia a tota l'escola per poder celebrar haver completat les pistes d'esbarjo i el pati infantil.

Encara quedava un detall de l'edifici molt significatiu: l'espai destinat a la capella i també a usos diversos de trobada de caire cultural. Passats cinc anys de la inauguració de l'escola, es va poder tornar a inaugurar amb solemnitat tan digne recinte. Era la síntesi d'una dedicació en clau de gratuïtat del grup de col·laboradors que, persistint amb constància, propiciaven completar l'edifici.

Després de viure tots els esdeveniments per completar l'obra, quedava pendent la vorera de l'entorn. L'ajuntament de la vila ens va indicar la necessitat de realitzar l'obra, ja que no es podia classificar l'entorn habitat per altres famílies si no complíem aquest requisit. És en aquest moment que la Junta de l'AMPA pren la iniciativa de proposar a les famílies i convilatans l'oportunitat de seguir col·laborant. La proposta de pavimentar cada metre quadrat de vorera amb una rajola amb l'anagrama de l'escola va tenir èxit i, una vegada més, la resposta cardonina coronava amb generositat el darrer requisit del complex educatiu.

En la crisi viscuda durant aquells anys en què l'equilibri econòmic era una constant, es preveia l'increment de l'aportació de les quotes, aspecte de preocupació contínua, però una altra vegada, aquella Mà provident va evitar que esdevingués realitat, ja que els interessos del préstec es van reduir i es va poder cancel·lar el deute.

Les millores i adaptacions segueixen el ritme del temps i el binomi *consolidar i innovar*, que són la norma de la vida de l'escola.

Per molt que es descriguin les vivències d'uns anys plenament significatius, mai arribarem a expressar el que significa pels qui formem l'escola. Tanmateix, podem constatar que la nostra escola és un monument de solidaritat.

Tenint en compte les característiques que han fet possible el projecte de l'escola, consta una nota molt significativa en els documents legals de la Fundació. Si anys a venir, Déu no vulgui, hagués de deixar el servei educatiu, l'edifici seria del poble, però amb el condicionant de ser dedicat a espai cultural de caire cristià.

L'Espluga de Francolí

La història de l'escola de l'Espluga de Francolí és plena de canvis, amb alts i baixos, amb anys pròspers i amb moments adversos.

Dels últims 50 anys, des de la inauguració de l'edifici actual el 1971 fins ara, es poden remarcar alguns esdeveniments.

Ja teníem l'edifici amb classes grans i boniques, però calia omplir-les d'un bon nombre d'alumnes per poder aconseguir les subvencions. Així va ser com va arribar alumnat de tota la comarca i de comarques veïnes que va conformar un bon internat. Aquest fet i la feina ben realitzada van donar renom a l'escola.

Fins els anys noranta van passar uns cursos de relativa bonança, si no es retardaven les subvencions d'Ensenyament, fet que passava algunes vegades i en conseqüència no hi havia prou fons per pagar el professorat. Per altra banda, al claustre de professors anaven disminuint les Germanes i s'hi anava incorporant professorat seglar.

Però amb els anys les escoles públiques dels petits pobles de la Conca de Barberà van anar millorant, i això, junt a la baixada de natalitat, va fer que l'alumnat disminuís. En aquells temps i ara, l'Espluga no té gaire indústria i la poca que tenia va desaparèixer aleshores. Malauradament, molts dels joves que havien passat per l'escola van haver de buscar altres llocs per poder desenvolupar les seves professions.

Els temps canviaven i l'internat acabà desapareixent.

Començà la davallada d'alumnes amb els problemes que això comportava. Tot i aquesta situació anàvem resistint i treballant el millor que sabíem i podíem.

L'any 2002, l'Equip Provincial de la Congregació reuní el claustre de professors per plantejar un futur desesperançador: no veien viable continuar mantenint l'escola i proposaven anar tancant-la gradualment. El professorat va mostrar ràpidament la seva disconformitat, tenia el convenciment de poder continuar. Feia pocs cursos que s'havia reformat la llar d'infants i es tenia tot: permisos i bones instal·lacions, a més de les ganes de tirar endavant. Una bona llar assegura l'alumnat per al segon cicle d'Infantil i d'Educació Primària. També s'havia aconseguit que les famílies dels pobles adscrits a l'Espluga (Vilanova de Prades, Vallclara i Senan) s'adonessin que se'ls donava el mateix tracte, transport i menjador gratuïts, que a l'escola pública.

Davant aquesta reacció de tot el claustre, l'Equip Provincial va proposar constituir una Fundació com s'havia fet a gairebé totes les escoles de la província de Tarragona.

Es va demanar a la professora Maria Dolors Abel que agafés el càrrec de la titularitat de la Fundació, aquesta ho acceptà amb la condició que tot el professorat hi posés el seu esforç i il·lusió.

A partir d'aquell moment, formant una pinya i amb el ferm suport de la germana Teresa Roig, en aquell moment titular de l'escola, es va començar el procés per a la constitució de la Fundació privada Mare de Déu del Carme Vedruna.

Va ser un procés llarg, durant el qual varen demanar consell als titulars d'altres Fundacions, fet que és molt d'agrair.

Es va procedir a les cessions d'edifici i de titularitat.

Finalment, la Fundació es constituí el 6 d'abril de 2006.

El primer Patronat de la Fundació va estar format per les següents persones:

Maria Dolors Abel Mateu (Titular)	Teresa Roig Gaya (Vocal)
Maria Corsà Solé (Vicepresidenta)	Teresa Roig Roig (Vocal)
Josefina Salvadó Odena (Tresorera)	Carme García Madrid (Vocal)
Ramon Cera Espasa (Secretari)	

Aquest patronat va començar a regir el centre però no va ser fins el curs 2007- 2008 que no es va fer efectiu per Ensenyament.

En següents renovacions del Patronat van entrar a formar-ne part: Mar Callau Roig i Lluís Poca Casanovas, en substitució de Teresa Roig Roig i Maria Corsà Solé.

Alumnes de l'escola enlairant globus per l'inici del centenari el dia 14 de novembre de 2009.

Actuació grups folklòrics de l'Espluga en la cloenda dels actes del centenari. Any 2010.

Sopar amb motiu de la cloenda del centenari de l'escola.

No cal dir que tot el claustre de professors se sentí cofoi i orgullós d'haver aconseguit el seu objectiu: continuar el projecte i carisma Vedruna a l'Espluga de Francolí.

L'any 2009 l'escola va celebrar, amb joia i amb tot un seguit d'actes ben lluïts, el centenari de l'arribada de les Germanes de la Caritat Vedruna a l'Espluga de Francolí.

Tota la Comunitat Educativa i sobretot l'Equip Docent s'ha sentit sempre part integrant de l'escola. Aquest últim ha aportat tot el seu esforç, tant amb el treball rigorós, la il·lusió i les ganes de superació, com amb els serveis fets sense remuneració i les aportacions econòmiques quan ha fet falta. També cal destacar el recolzament de la Comunitat de Germanes que encara romanen a l'escola i de les AMPES que han procurat ajudar en tot moment.

Durant aquests anys que l'escola ha sigut una Fundació, ha format part de la Coordinadora Educativa Vedruna a qui hem d'agrair el seu suport i acompanyament.

Actualment, l'escola de l'Espluga de Francolí continua essent un referent a la Conca de Barberà, formant part de la Fundació Vedruna Catalunya. L'esforç i els neguits continuen, però entremig de totes les escoles Vedruna de Catalunya ens sentim acompanyats.

Acostumats a lluitar no ens deixarem vèncer fàcilment.

Manresa

Història del nostre Patronat

El pas de la Congregació al Patronat es va dur a terme amb tota naturalitat. No hi ha res com fer confiança en les persones, formar-les i possibilitar-los que creguin en el projecte. Amb il·lusió i embranzida van donar el màxim, superant tots els obstacles que es van presentar. En el nostre cas, vàrem haver de superar una gran cursa d'entrebancs per aconseguir l'aprovació dels estatuts. En tot moment actuàrem amb tenacitat i amb la convicció que estàvem en el camí correcte.

El procés del nostre Patronat fou llarg i força dolorós, no tant per la constitució sinó per l'aprovació.

El nostre va ser dels últims de l'antiga província de Tarragona. Tot té el seu temps i el seu moment... ja ho diu la Bíblia...

Conscients de la necessitat cada dia més urgent de garantir la continuïtat de l'Escola i alhora assegurar el Carisma Vedruna, ens disposàrem a donar els primers passos per dur a terme la fundació del Patronat.

Fou en motiu de la celebració dels 150 anys de presència Vedruna a Manresa.

Any 2004

Octubre

Comencem a donar els primers passos. La Gna. Maria parla amb les persones que creu que podrien formar part del Patronat: Josep Domènech, Toni Garriga, Josep Parareda, Ignasi Claret, M. Alba Company, Montse Gubianas, Sílvia López i Joani Vilalta.

Novembre

El dia 2 de novembre ve a Manresa la provincial Carme Lleyda, per parlar amb cadascuna de les persones que la Maria proposa per a formar part de la Fundació. Tots acceptem la proposta i la Carme queda gratament sorpresa de la reacció tan positiva de les persones.

Any 2005

Gener

El dia 20 venen la Carme Lleyda i la Rosa Bonet, per anar al notari. Els acompanya en Josep Parareda i la Gna. Maria Trullols.

A la tarda, la Carme Lleyda proposa a la Maria el càrrec de presidenta de la Fundació. Ella, òbviament i amb molt de gust, no accepta aquesta responsabilitat perquè està convençuda que hi ha persones molt més ben preparades en tots els àmbits que ella. Així doncs, proposa en Josep Parareda per a ostentar la presidència de la Fundació.

Març

El dia 18: gran esdeveniment a l'escola. Aquest dia quedà constituïda la Fundació Privada Vedruna Manresa. Vam signar a la notaria.

En el moment present, la Fundació queda formada de la següent manera:

Sr. Josep Parareda, president	Sra. M. Alba Company, vocal
Gna. Maria Trullols, vicepresidenta	Sr. Toni Garriga, vocal
Sra. Sílvia López, tesorera	Sr. Josep Domènech, vocal
Sr. Ignasi Claret, secretari	Sra. Montse Gubianas, vocal
	Sra. Joani Vilalta, vocal

És sens dubte un fet històric i d'una gran responsabilitat. Per a celebrar-ho, anem tots a dinar al Restaurant Cal Ramon. A l'hora del brindis la Maria ens comenta la pregària que de bon matí ha fet:

Perquè els membres que formen la Fundació copsin la llum de l'esperit per tal de garantir el futur de l'escola segons el carisma de Joaquina de Vedruna.

És un fet molt important i no dubten que entre tots desenvoluparan la gran missió que se'ls ha confiat.

Dinar de celebració de la constitució del Patronat al restaurant Can Ramon de Santpedor.

Signatura davant el notari en la constitució del Patronat de la Fundació Privada de Manresa el 18 de maig de 2005.

Canvi de logotip: Deixem de ser SAGRAT COR MANRESA! Finalment serem: VEDRUNA MANRESA.

Tenim el gran goig de poder presentar el LOGOTIP VEDRUNA MANRESA. Nous temps exigeixen noves formes.

Després de 150 anys iniciem una nova etapa. Vam voler que això es reflectís en la imatge de l'escola. Sovint sense conèixer un producte l'identifiquem per la marca, el logotip. Per això en aquesta nova etapa presentem un nou logotip en el que res és casual.

Volem mostrar en síntesi el dinamisme del centre i l'acompanyament en el creixement intel·lectual i humà dels nostres nens i nenes; des de la Llar d'Infants fins a l'adolescència. Un projecte que després de 150 anys s'actualitza per donar resposta als nous reptes que ens plantegen els nous temps. I que, per tant, continua essent un projecte ferm i definit al servei de l'educació.

Reunions extraordinàries

El Patronat de la Fundació Privada Vedruna Manresa, en reunió extraordinària celebrada el dia 03-10-2005, exposa:

I.- La dotació inicial de la Fundació està constituïda pels següents béns:

- La quantitat de 30.000.- euros que la Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna aporta a la Fundació, segons certificació bancària que s'acompanya.*
- Els elements de mobiliari, material didàctic i tècnic que la Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna aporta a la Fundació, segons valoració que s'està realitzant per part d'un enginyer tècnic.*

II.- La Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna CEDEIX a la Fundació Privada Vedruna Manresa, que l'adquireix, la titularitat que aquella ostenta sobre el col·legi SAGRAT COR, de Manresa, que té autorització de funcionament segons resolució del 24 de novembre de 1976 (BOE de 12 de març de 1977), amb quants drets i obligacions de tot ordre (civil, administratiu, laboral, econòmic...) siguin inherents a dita titularitat.

En conseqüència, es comprenen en la cessió tots els elements que integren la citada escola i, per tant, tot el seu actiu i passiu, però ve exclosa expressament de la cessió la finca en què està ubicat el centre.

Concretament, la Fundació Privada Vedruna Manresa assumeix i se subroga amb tot el personal del centre, respectant la seva antiguitat, sou i categoria professional.

La cessió es formalitza a títol gratuït tenint en compte les finalitats de la Fundació, si bé es valora el bé objecte de la cessió en la quantitat de sis-mil euros.

Aquesta cessió es realitza en concepte de trobar-se la titularitat cedida lliure de càrregues i gravàmens i al corrent en el pagament de tota classe de contribucions, impostos, taxes i arbitris.

Se subordinen els efectes de la present cessió a la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya de la resolució, autoritzant el canvi de titularitat del col·legi Sagrat Cor de Manresa a favor de la Fundació Privada Vedruna Manresa.

III.- Establir que la cessió d'usdefruit de l'edifici on està ubicada l'escola Sagrat Cor, constituït per escriptura notarial de 18 de març de 2005 i establerta per un període de deu anys, es prorrogarà

anualment si no es manifesta el contrari per la Congregació cedent amb una antelació mínima de tres mesos.

Modificar l'apartat sisè de la cessió d'usdefruit constituïda manifestant que la Fundació assumirà els préstecs pendents de pagament una vegada publicada en el DOGC l'autorització de canvi de titularitat del col·legi Sagrat Cor de Manresa a favor de la Fundació.

En Josep Parareda informa que del protectorat se'ns demana la presentació de nova documentació que ve pautaada per unes normatives molt recents, que entenem que no eren d'aplicació en el moment en què es van iniciar els tràmits de constitució de la Fundació. Ens dona la sensació que estem davant una situació sense fi, es demanarà una reunió amb el Director General del protectorat per tal d'intentar trobar el bon camí per resoldre aquest tema. A l'esmentada reunió hi assistiran en Josep Parareda i la Germana Maria.

Finalment, el 6 de novembre de 2007 la Fundació Cultural Privada Vedruna Manresa va ser inscrita amb el número de registre 2306.

Any 2009

Juny

La Gna. Maria comenta que haurem de començar a treballar en la renovació de la nova normativa de Fundacions (no assalariats i no proveïdors).

Novembre

Després d'haver fet tots els passos pertinents i d'haver parlat amb les persones corresponents, la constitució del nou Patronat queda de la següent manera:

Josep Domènech, president

Joan Vilalta, tresorer

Maria Trullols, vicepresidenta

Josep Haro, vocal

Jordi Creus, secretari

El nostre Patronat de 9 membres queda reduït a 5, sense cap mestre ni cap proveïdor.

Parlament de Josep Domènech durant la trobada de Patronats de la CEV a Manresa el 14 d'abril de 2012

El 15 de febrer de 2010 va morir el vocal Josep Haro; seguidament es va comunicar al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya que seria substituït pel Sr. Lluís Font Berenguer.

El 4 d'abril de 2012 es va fer la trobada de Patronats de les escoles Vedruna de Tarragona a Manresa. Va ser un dia de festa i retrobament, tots vam gaudir molt del dia de convivència.

Any 2016

El 23 de novembre de 2016 ha passat a ser una data històrica en el recorregut dels 190 anys d'existència de les Escoles Vedruna de Catalunya, que vam celebrar fa pocs mesos. A Vic es va formalitzar la constitució de la Fundació Vedruna Catalunya Educació.

L'Escola Vedruna Manresa, juntament amb les escoles de l'antiga CEV de la província de Tarragona, s'integra així en aquesta nova xarxa educativa.

El 17 de juliol de 2017 a les 16:30h a la Sala Polivalent de la Casa Mare de Vic, Jordi Creus, com a secretari del Patronat, signa la fusió amb la Fundació Vedruna Catalunya Educació davant de notari.

Mollerussa

1.- Introducció

La transformació de cada escola en Fundació a la província de Tarragona es va fer seguint ritmes diferents i atenent les necessitats i la realitat de cada lloc. Tot seguit us oferim un petit retall de la història del Patronat de la Fundació Col·legi Vedruna El Carme de Mollerussa, que gràcies al compromís dels seus Patrons, a la seva fe en el projecte i a la generositat esmerçada ha fet possible la continuïtat de la tasca educativa de l'Escola Vedruna a les terres del Pla d'Urgell.

2.- Etapa de transició. Precedents del Patronat

Cal esmentar que entre la diagnosi del problema (manca de vocacions) i la constitució del Patronat, l'escola viu uns anys de transició, durant els quals cal continuar vetllant i prenent decisions per garantir-ne el seu futur.

Del camí recorregut en aquesta etapa destacarem dos fets que al nostre entendre van potenciar de forma decidida l'educació Vedruna a la ciutat de Mollerussa.

Primer pas

El curs 1994-1995 els responsables dels centres la Salle i El Carme endeguen un procés de fusió d'ambdues entitats, unificant l'oferta educativa confessional des dels 3 anys fins als 18.

El col·legi El Carme atindrà dues línies d'Educació Infantil i Educació Primària, i el col·legi la Salle oferirà ESO, Batxillerat i Cicles Formatius a totes les famílies que ho desitgin.

S'inicia una etapa d'intensa col·laboració, en la qual el dos centres presenten una proposta comuna d'actuació a la ciutat de Mollerussa (compartir professorat i activitats adreçades a alumnes i pares/mares dels dos centres, formació per als docents dels dos claustres, organització de conferències conjuntament per les dues AMPES...). D'aquesta manera, van aconseguir establir un lligam on la bona entesa i la unitat d'acció van potenciar de forma decisiva la proposta educativa confessional de la nostra comarca.

Capella de l'escola.

Segon pas

Any rere any, el col·legi El Carme gaudeix d'una demanda que supera l'oferta de places que ofereix el centre. Aquesta realitat condueix a què el curs 2002-2003, l'escola incorpori una tercera línia d'Educació Infantil i Primària per atendre la demanda que repetidament es produeix a la ciutat.

La decisió comporta una tasca burocràtica inimaginable, reformes arquitectòniques importants per adequar les instal·lacions a la normativa establerta, tensions per la pressió exercida per part d'alguns representants de l'escola pública... Malgrat tot, la convicció és ferma i el projecte tira endavant.

És rellevant destacar el paper que jugà l'equip directiu en aquest procés: com a veritable motor del canvi, és evident que recaigué en la idoneïtat del seu lideratge el desplegament de les funcions de guia i d'orientador; de la mateixa manera com l'eficàcia que demostrà per delegar i distribuir responsabilitats de forma organitzada i consensuada amb la resta de docents.

Aquesta acció conjunta i ben sincronitzada de tots els estaments permeté establir un front més sòlid per donar respostes adients als reptes que es plantejaren durant aquells anys. Un dels desafiaments més problemàtics que va sorgir fou quan la institució escolar es va convertir en l'espai integrador que obria les portes a l'allau de corrents migratòries procedents de països llunyans. En aquest sentit, l'àmbit educatiu era ideal per facilitar la seva integració social, evitant així la injustícia i les desigualtats que aquest col·lectiu acostumava a patir. Per aquest motiu, s'impulsà uns mecanismes multiculturals que van afavorir un respecte recíproc entre les diferents cultures, races i religions existents, com també van promoure actituds d'acceptació mútua entre l'alumnat per a conviure pacíficament.

Entrada hall amb text "tot per amor, res per força"

3.- Inicis del Patronat

La notícia que la Congregació deixaria la titularitat del col·legi El Carme de Mollerussa per convertir-se en una Fundació va crear una certa inquietud. La Congregació era per a nosaltres com la xarxa de seguretat pel trapezista: ens sentíem protegits i confiàvem plenament en el seu lideratge. Davant d'aquest canvi de titularitat que se'ns plantejava, vam experimentar una certa desorientació i desconcert que van fer brollar ràpidament un grapat d'interrogants:

- Què és una Fundació?
- Qui la regirà?
- Es respectaran els drets dels professors?
- Continuarem sent una escola Vedruna?
- De qui dependrà el col·legi El Carme?
- Quina serà la relació de l'Escola amb la Congregació?
- ...

Les Germanes van esmerçar tots els esforços necessaris per esvair ràpidament tots els dubtes que havien emergit. Es van fer presents a l'escola sempre que ho vam necessitar i ens van acompanyar en tot el procés de canvi de titularitat. Es van organitzar trobades amb l'equip directiu, el claustre de professors, el consell escolar, la junta d'AMPA...

Cal agrair a les Germanes M. Dolors Bosch, Rosa Bonet, Carme Lleyda, Dolors Ribes i també a les Germanes que estaven a l'escola Antònia Martí i Núria Fortuny, la seva disponibilitat, la capacitat de diàleg, la transparència en els plantejaments, la serenitat i la paciència per respondre i donar llum a tots els dubtes que es presentaven en les reunions dels corresponents estaments escolars.

Després de l'elaboració d'una sèrie de documents com les actes notarials, els estatuts o la cessió d'usdefruit (amb les modificacions corresponents), podem dir que el Patronat comença oficialment a exercir les seves funcions el dia 18 de maig del 2007, inscrita al registre de Fundacions amb el número 2.319.

4.- Components del Patronat

Escollir adequadament les persones idònies i explicar la funció dels Patrons en el si de la Fundació no era una tasca senzilla, així que es van definir uns trets orientatius que van ajudar a concretar el perfil desitjat.

Per escollir els Patrons es va prioritzar:

- a) El seu compromís envers l'escola, la Congregació i el coneixement de l'estil Vedruna.
- b) El perfil professional de cada membre, per emetre opinions i fer aportacions en els diversos temes que caldrà debatre.
- c) Persones amb sensibilitat per dur a terme els objectius que defineix el carisma Vedruna i on es remarca de forma especial l'atenció als més necessitats.

Van sorgir voluntaris com per exemple ex-alumnes, antics professors, membres d'antigues AMPES o Germanes, que a la vegada eren empresaris, banquers, administratius...

Fruit dels criteris esmentats, aquest fou el Patronat que es va nomenar:

Germana Antònia Martí Ricart, presidenta	Marta Tassies Cortadelles, vocal
Alfred Bros Cucurull, vicepresident	Miquel Font Barqué, vocal
M. Àngels Argelich Llanes, secretària	Magí Carné Tella, vocal
M. José Rodríguez Guimerà, tesorera	

Cal esmentar que l'excel·lent relació i entesa entre tots els Patrons han estat fonamentals per fer realitat els projectes que anaven sorgint. El treball en equip, la confiança mútua i el consens en les decisions han presidit sempre la nostra forma d'actuar. Prova de què aquest lligam s'anava enfortint i solidificant contínuament és que tots els Patrons es van presentar a les successives reeleccions que es van produir durant els anys de servei que va durar el Patronat.

5.- Millores plantejades pel Patronat

Any	Millora
2008	Ampliació de la tercera planta, amb aula d'informàtica, sala polivalent, aules ordinàries, espai d'atenció a la diversitat i lavabos.
2009	Ampliació de la sala d'actes, duplicant el seu aforament.
2010	Enrajolar els passadissos d'Educació Infantil.
2011	Renovació del <i>hall</i> de l'escola.
2012	Construcció del passadís del pati. Incorporació de les <i>tablets</i> a Educació Infantil. Incorporació dels <i>Chromebooks</i> a Cicle Superior d'Educació Primària.
2013	Instal·lació de projectors i pissarres digitals a les aules.
2014	Renovació de la cuina. Incorporació de les <i>tablets</i> a Cicle Inicial d'Educació Primària.
2015	Enrajolament del segon pis i del menjador dels alumnes. Renovació del mobiliari de les aules i del menjador.
2016	Remodelació de la façana de l'escola i enrajolament del primer pis. Incorporació de les <i>tablets</i> a Cicle Mitjà d'Educació Primària.
2017	Millorament de l'església (pintura, il·luminació i parquet presbiteri).

6.- Trobada de Patronats

Mollerussa, 7 de maig del 2011

Amb el desig de compartir i enfortir el compromís amb l'educació Vedruna, els Patronats de les escoles de la província de Tarragona cada any fèiem una trobada.

Aquest dia Mollerussa fou l'encarregada amfitriona de les altres localitats i també de fer que el testimoni de Joaquina reflectit en la seva frase *Tot per amor, res per força* continués viu en el món.

El següent programa d'actes, força complet, va intentar portar el segell d'una escola cristiana i a la vegada ser el reflex de la societat de Mollerussa.

Programa

Arribada.

Visita a l'escola.

Celebració de l'Eucaristia.

- Presideix Mossèn Jordi Orobitg, rector de la Parròquia.
  - Monició d'entrada: benvinguda per part de la presidenta del Patronat Germana Antònia Martí.
  - Cants amenitzats per alumnes de la Salle i El Carme.
  - Homilia: Conferència a càrrec de Mossèn Jordi Orobitg.
  - Cloenda de l'acte amb les paraules de la Germana provincial M. Dolors Ribes i entrega del record als assistents.
  - Benedicció final.
-

Visita al Museu de l'Aigua.

Visita al Museu dels Vestits de Paper.

Dinar de germanor al restaurant Resquitx.

Actuació de gimnàstica rítmica a càrrec d'alumnes de l'escola.

Comiat.

Una imatge de Santa Joaquina va ser el record d'aquest dia per a tots els Patrons. Amb el carisma Vedruna com a estendard, vàrem demanar que l'Esperit il·luminés i acompanyés els nostres treballs i que el testimoni de Joaquina de Vedruna continués sent memòria de Jesús avui en el nostre món.

7.- Valoració i conclusions

Quan voltem el cap i contemplem el paisatge construït aquests darrers deu anys, no podem evitar sentir un cert grau de satisfacció per la feina feta.

Hem posat en joc estratègies per donar vida i fer realitat el carisma, aollint en les nostres aules un 30% d'alumnes amb NEE, la majoria d'ells immigrants. Per altra banda, també facilitant les eines i el material necessaris perquè aquests infants disposin dels recursos adequats per reeixir en els seus aprenentatges.

Endemés, ajudar a què les famílies amb menys recursos poguessin gaudir de totes les activitats que oferia l'escola ha estat un objectiu prioritari per aquest Patronat.

No hem estalviat esforços per concórrer a totes les convocatòries de subvencions i ajuts publicades per diferents estaments, malgrat l'enorme quantitat de documentació que calia elaborar.

Cada any, tal com especificuem en la relació de l'apartat anterior, hem invertit els recursos necessaris per realitzar millores en el centre, tant a nivell arquitectònic com en noves tecnologies o mobiliari.

En definitiva, no preteníem res més que realitzar el somni de Joaquina i també el nostre: fer una escola de qualitat, amb compromís social, on tothom sigui ben acollit, evangelitzadora, catalana i capaç de donar la resposta que cada moment històric precisa.

En data 17 de novembre del 2017, el Patronat de la Fundació Vedruna El Carme de Mollerussa deixa la titularitat del col·legi El Carme. El sentiment de nostàlgia i enyor per l'etapa viscuda, per la feina feta i per l'enriquiment que ha suposat per a cadascun de nosaltres formar part del Patronat es fa present, encara que som conscients que aquest pas s'havia de fer i era un canvi obligat per donar resposta a l'escola Vedruna del segle XXI.

Fent nostres les paraules de la Germana Mabel Burgell diríem que:

Avui, ens trobem aquí perquè hem fet tot un camí. Un camí que és, d'una banda, el punt final d'un llarg recorregut. I un camí que és també el punt de partida per donar una nova embranzida a totes les escoles Vedruna, mitjançant la Fundació Vedruna Catalunya Educació.

Només ens resta agrair a la Congregació l'oportunitat donada per compartir el repte il·lusiónant que hem viscut com a Patrons de la Fundació Vedruna El Carme de Mollerussa, i desitjar tot l'encert del món als Patrons que regiran el destí de la nova Fundació.

Que Santa Joaquina ens acompanyi i ens dugui a tots al palmell de la seva mà. Segur que sí.

Amb tot l'afecte.

Patronat Col·legi Vedruna El Carme de Mollerussa.

Sant Boi de Llobregat

Durant el curs 1999-2000, l'equip provincial de Tarragona va anar tenint reunions amb la Gna. Antònia Bonet, representant de la titularitat a l'escola, i amb el director Josep M. Roca. La Gna. Pilar Bas va ser qui ens va orientar i donar respostes als dubtes que ens va generar l'anunci que, de cara al curs vinent, Sant Boi havia de deixar de dependre directament de la Congregació i passar a ser una Fundació.

En un primer moment, ni a l'equip directiu ni al claustre ens feia cap gràcia el fet de passar a ser una Fundació, de passar a dependre de les decisions d'un Patronat. Per tant, els primers moments van ser de recels i dubtes. Alguns teníem la sensació que ens deien: *us deixem l'escola i ja us espavilareu*. Especialment perquè els darrers 20 anys l'escola havia passat força dificultats a nivell econòmic.

Però mica en mica vam anar superant les reticències. A partir d'aleshores ens van demanar que busquéssim les persones que crèiem que havien de formar part d'aquest Patronat, en un nombre que havia d'anar entre cinc i deu membres. Vam fer els deures i van trobar les persones que pel seu lligam amb l'escola i pel seu tarannà personal i professional pensàvem que podien donar un toc de qualitat a aquest nou Patronat. I, a temps passat, pensem que vam encertar plenament en l'elecció de les persones idònies. El 21 de març del 2000 es va fer la primera reunió per trencar el gel, conèixer-nos tots els Patrons i Patrones i assignar els càrrecs corresponents.

D'aquesta manera vam posar fil a l'agulla, i el 22 de juny de l'any 2000 vam anar tots els membres del primer Patronat a casa del notari per fer les signatures d'acceptació del càrrec.

La Congregació de Religioses Carmelites de la Caritat Vedruna van cedir gratuïtament l'usdefruit de les dependències de l'escola per un termini de 30 anys a la Fundació Cultural Privada Sagrat Cor-Vedruna, valorant aquest usdefruit en 431.358. 41.- €.

El primer Patronat va estar format per les següents persones:

Antònia Bonet Castellà, presidenta	Pilar Ribera Rius, vocal
Manuela Carranco Castillo, vicepresidenta	Maria Teresa Martí Armengol, vocal
Francesc Inarejos de las Heras, secretari	Josep M. Roca Carles, vocal
Xavier Galceran Terés, tresorer	Pilar Bas Cabré, vocal

Capella de l'escola. Any 2011.

En total vuit membres que vam acceptar el càrrec pels propers 6 anys, malgrat que els que cessessin podien ser reelegits novament. Aquest primer Patronat va ser escollit per la Gna. provincial, en diàleg amb els interessats. També es va fer constar en els estatuts que les renovacions successives es farien en dues fases. La primera a partir dels 3 primers anys amb la meitat dels seus membres (president, secretari i meitat dels vocals), i la segona després dels sis primers anys, proposant-se a renovació els membres restants, procedint així successivament. En aquestes renovacions, la part entera de la meitat més u dels seus membres serien sempre designats per la Congregació.

D'aquesta manera, el setembre del 2000 el Patronat va substituir l'antiga institució titular (Germanes de la Caritat Vedruna), passant a definir la identitat i l'estil educatiu del centre. Per altra banda, tenien la responsabilitat última davant la societat, l'administració educativa, els pares i les mares dels alumnes, el professorat i el personal d'administració i serveis. El titular del centre passà a ser el representant ordinari del Patronat en la comunitat educativa i davant el Departament d'Ensenyament de la Generalitat.

Aquest primer Patronat format per vuit membres en va tenir tres que exercien la docència a l'escola: Pilar Ribera, M. Teresa Martí i Josep M. Roca. També tres Germanes: Antònia Bonet, M. Teresa Martí i Pilar Bas. La Gna. Pilar Bas, que tenia força experiència en el tema de les Fundacions per haver-ne promogut ja prèviament en altres poblacions, va manifestar que ella en formava part, però que no assistiria a les reunions posteriors. Es justificava explicant que la seva feina com a guia i impulsora acabava en el moment de la constitució del Patronat davant el notari. D'aquesta manera, en la primera renovació va ser donada de baixa, així com la vicepresidenta Manuela Carranco, que per motius personals va manifestar que no podia continuar.

Jocs Florals. Curs 2013-14.

President Montilla signant al llibre d'honor amb el Sr. Jaume Bosch, alcalde de Sant Boi i el Sr. Josep M. Roca, Titular de l'escola. Any 2008.

De les renovacions posteriors m'agradaria parar-me a la del 14 de gener de 2008. En aquesta, la Gna. Antònia Bonet (presidenta del Patronat) va ser destinada a Madrid, la qual cosa impossibilitava que exercís les seves funcions. Per tant, es va procedir a l'entrada de Jordi Vilella Català com a president i Feli Martínez Fuentelsaz com a vicepresidenta. La resta de membres van continuar igual, passant la Gna. Antònia Bonet a ser vocal.

El 19 de desembre de 2012 es va fer l'adequació dels estatuts tal com ho marcava la Llei Catalana de Fundacions. D'aquí fins al final del Patronat només hi va haver el canvi de secretari el 5 de maig de 2014. Francesc Inarejos va deixar el càrrec, passant a ser vocal, i el Patronat va encarregar a Josep M. Roca que desenvolupés aquesta funció.

El Patronat de Sant Boi va fer la darrera reunió el 8 de maig de 2017 amb les signatures de tots els membres del Patronat, els quals acceptaven la dissolució del mateix en data 31 d'agost de 2017, amb la cessió de tots els béns i deutes al nou Patronat de Vedruna Catalunya Educació.

Va ser un dia de joia, però alhora un dia molt trist perquè posàvem fi a disset anys plens d'esforços i treball per tal de fer de l'escola Vedruna de Sant Boi una escola molt millor a nivell pedagògic. Acabava una etapa després de fortes inversions que han fet que tinguem espais i aules ben dotades estructuralment, on s'hi han incorporat les tecnologies més avançades per tal de fer una escola molt competitiva i seguir formant alumnes que siguin capaços de fer un futur millor.

Sant Sadurní d'Anoia

Des de l'any 1980 ja existia a l'escola un òrgan de participació que anomenàvem *consell educatiu*. Aquest era format per Germanes, professorat, pares i mares i, fins i tot, dos alumnes dels últims nivells, com una primera iniciativa de corresponsabilitat en el funcionament del centre. A més del consell educatiu, hi havia diverses comissions de treball també formades per pares, mares i professorat.

Sant Sadurní, juntament amb Vilafranca del Penedès, vam ser les primeres escoles on la Congregació va decidir que hi hagués una Fundació. En aquesta hi hauria també un Patronat que seria l'encarregat de vetllar perquè l'escola pogués continuar amb la mateixa vitalitat i empenta que durant l'època en què la gestió era portada només per les Germanes.

D'aquesta manera, els membres del primer Patronat vam fer cap a casa del notari per signar l'acceptació de Patró i Patrona el 20 de desembre de 1991.

Les persones que van formar aquest primer Patronat, juntament amb els seu respectiu càrrec, van ser les següents:

Presidenta (1991-1994): Gna. Felicidad Colàs

Secretària: Mercè Domènech (mare d'alumnes)

Tresorer: Jaume Lujà (pare d'alumnes)

Vocals: Gna. Mercè Armengol (presidenta 1996-1999)

Maria Forns (professional vinculada a l'escola)

Antònia Ventura (professora i directora de l'escola)

Josep M. Batalla (professor i president 2014-2017)

Posteriorment, també van formar part del Patronat les persones següents:

Gna. Marta Coca (presidenta 1994-1996)	Francesc Torradeflot (pare d'alumna)
--	--------------------------------------

Gna. Rosa M. Salord (presidenta 1999-2014)	Carme Tena (professora)
--	-------------------------

Gna. Pilar Bas	Sílvia Raventós (mare d'alumnes)
----------------	----------------------------------

Gna. Rosa Estruch	Josep M. Estruch (pare d'alumnes)
-------------------	-----------------------------------

Joan Cuñat (pare d'alumnes)	Ton Amat (pare d'alumnes)
-----------------------------	---------------------------

Joan M. Oliver (pare d'alumnes)	
---------------------------------	--

Des de l'any 1985 la direcció de l'escola l'havia assumit professorat seglar, això ja suposava una mostra de confiança de la Congregació i una major autonomia i facilitat de l'escola per adaptar-se al seu entorn.

Sala de lectura.

Nens de l'escola fent verema.

En constituir-se la Fundació l'any 1991 es va confirmar la voluntat de les Germanes de posar la gestió immediata de l'escola en mans de les persones que hi estaven directament més implicades, confiant-los-hi el dia a dia del centre. Tanmateix, garantien, a través dels estatuts i de la pròpia composició del Patronat, el manteniment del carisma i la línia educativa Vedruna i la coordinació amb les altres escoles de la institució.

L'experiència d'aquests 26 anys de Fundació pròpia ha sigut molt positiva, ja que hem tingut la sort de comptar sempre, al Patronat, amb persones que de forma desinteressada han acceptat la responsabilitat de prendre les decisions fonamentals de la gestió de l'escola, en moments de gran satisfacció però també en altres més difícils i compromesos.

Durant tot aquest període hem mantingut la col·laboració i l'enriquiment mutu entre tots els centres Vedruna de Catalunya, de manera especial amb les escoles de la nostra mateixa província i, de forma molt significativa, des de la creació de la Coordinadora Educativa Vedruna. D'aquesta manera, compartíem un mateix projecte educatiu i molts aspectes de formació, projectes escolars, recursos, proveïdors, etc. Així mateix, hem participat amb entusiasme en les diverses trobades i sessions de formació, d'intercanvi i de celebració, a nivell de professorat, de directius i dels mateixos Patronats.

Amb la constitució d'una Fundació única que vol englobar totes les escoles Vedruna de Catalunya, entenem que es pretén consolidar i assegurar el futur d'aquesta proposta educativa al nostre país, i aprofitar la força del conjunt de la nostra xarxa en benefici de tots, mantenint però l'arrelament i l'adaptació de cada centre a la realitat de la seva població.

- Alguns dels fets més rellevants durant els anys de la Fundació han estat:
- La construcció d'un nou mòdul per ubicar l'Educació Primària (1995).
- L'ampliació i adequació per impartir l'Educació Secundària Obligatòria (1996).
- La incorporació a la Coordinadora Educativa Vedruna, formada per les escoles de la província Vedruna de Tarragona (2008).
- La celebració del 125è aniversari de l'escola a Sant Sadurní (2009).
- El final de la presència de les Germanes a l'escola i a la població (2014).

Santa Coloma de Queralt

Vedruna Sta. Coloma de Queralt, en aquell temps anomenat col·legi de les Germanes Carmelites, és una escola que comença a fer història amb l'arribada, el **27 d'octubre de l'any 1862**, d'una comunitat de quatre Germanes cridades per la Junta de Beneficència a petició de dos sacerdots, Mn. Isidre i Mn. Joan Segura, fills de Sta. Coloma. L'atenció als malalts, als pobres i als desvalguts van ser objectius prioritaris de les Germanes en arribar al poble però, paral·lelament a aquestes activitats, l'escolarització de les noies va ser també una aportació important, en un moment en el qual ningú es preocupava per la seva educació. En un primer moment s'estableixen al Carrer Major i els nivells que s'impartiren van ser: escola elemental, parvulari i més tard escola dominical, amb una matrícula de 200 noies.

El **1897** es traslladen a una altra casa situada al Raval dels Capellans, i és el **1970** quan finalment s'inaugura l'escola actual, que va impartir fins a Batxillerat Superior de Ciències. L'escola també comptava amb un internat, primerament només de nenes, més tard va ser mixt.

L'**1 de desembre de 1988**, la comunitat de Germanes manifesten la voluntat de tancar el centre i aquesta demanda arriba al Departament d'Ensenyament.

El **28 de gener de 1989** es demana suspendre l'expedient de tancament i es constitueix l'Associació Promotora Mare de Déu del Carme. Els pares i les mares de l'escola n'assumeixen la titularitat i es crea el primer Patronat nomenat per la Congregació:

Sr. Josep Bergadà	Sr. Santiago Solé
Sr. Magí Trullols	Sr. Josep Ma Farré
Sra. M. Teresa Meroño	Sra. M. dels Àngels Albi
Sra. Josefina Mas	

El **20 de novembre de 1992** es convoquen les primeres eleccions en les quals queda constituïda una junta que, a partir d'ara, aniran renovant la meitat dels seus membres cada dos anys. La Congregació, amb la Gna. Dolors Bosch com a Superiora, es manté al centre i continua col·laborant en alguns serveis de l'escola com l'internat, la porteria, la vigilància del pati al migdia... Dues d'elles imparteixen classes i la Gna. Adelina Cabré continua sent la directora pedagògica.

El setembre de l'any 2002 les últimes Germanes (Gna. Assumpta Morlans, Gna. Manuela Omella i Gna. M. José Ugarte) deixen l'escola i es traslladen a altres comunitats de la Congregació.

El **8 de gener de 1997** la titularitat convoca una assemblea extraordinària per comunicar a la comunitat educativa el possible tancament a curt termini, degut a l'ofec econòmic que pateix el centre. No obstant això, la resposta de l'assemblea no és pas de tancament, sinó que s'acorda la creació d'una Fundació per fer front a aquest estat econòmic delicat, tot esperant que en arribar els concerts educatius a Educació Infantil pugui millorar la situació.

El **6 de novembre de 1997**, en assemblea general de l'associació promotora s'acorda:

Aula d'Educació Infantil fent panellets. Any 2015.

Sopar festa fi de curs. Any 2016.

Pati de l'escola nevat. Any 2016.

Recollir el compromís verbal per part de la Comunitat Carmelita, de cedir gratuïtament els béns o contingut de l'edifici envers l'Associació Promotora Col·legi Mare de Déu del Carme, amb el coneixement que part dels mateixos revertirà en el fons fundacional de la Fundació Privada Col·legi Mare de Déu del Carme de Sta. Coloma de Queralt.

Realitzar tràmits de formalització d'aquesta cessió i, posteriorment, la donació de béns en propietat de l'Associació Promotora Col·legi Mare de Déu del Carme de Sta. Coloma de Queralt envers la Fundació Privada Mare de Déu del Carme.

I finalment el **8 de juliol de 1998** es crea la Fundació Privada Col·legi Mare de Déu del Carme per poder donar continuïtat al centre, evitant el seu tancament.

Són 82 persones les que constitueixen la Fundació Privada Col·legi Mare de Déu del Carme. Cada un dels socis aporta la quantitat de 1.000 pessetes (82.000 pts en total). El conjunt de les aportacions constitueix la dotació inicial de la Fundació.

El Patronat de la Fundació està format per:

Sr. Ramon Tèrmens Navarro (president)

Sr. Joan Mestre Segalà (vocal)

Sr. Antonio Amenós Capdevila (vicepresident)

Sr. Josep Maria Ferré Pont (vocal)

Sr. Ramon Duch Mestre (secretari)

Sra. Maria del Carmen Sureda Bosch (vocal)

Sr. Joaquim Ballabriga Palau (vocal)

Sra. Immaculada Ximenes Alió (vocal)

Sr. Josep Bergadà Torres (vocal)

S'estableixen unes quotes voluntàries d'aportacions a la Fundació de 3.000 pessetes anuals, de 2.500 pessetes trimestrals o de donacions d'import lliure amb la periodicitat que el soci vulgui. D'aquesta manera s'aconsegueixen diners per fer front al dèficit i continuar un nou curs escolar.

I finalment, igual que la resta d'escoles de la província de Tarragona, vam passar el setembre del 2017 a formar part de Vedruna Catalunya Educació.

Tarragona

1.- Presentació

Era el 5 de juny de 1866 quan tres Religioses Carmelites de la Caritat Vedruna es responsabilitzaren de l'asil d'òrfenes Maria Immaculada, a la plaça de Palau de Tarragona. El 1917 s'instal·len en un nou col·legi al carrer August i, finalment el 1964, al carrer Santa Joaquina de Vedruna.

Tan sols interrompuda pels fets de la Guerra Civil, la seva acció educativa i evangèlica va deixar petjada del seu carisma en generacions d'infants i joves de la ciutat i dels pobles dels voltants de Tarragona.

El pas del temps ha fet que la pròpia Institució Religiosa s'anés adaptant als esdeveniments pedagògics, socials i culturals del país i de la ciutat, essent pionera en innovació educativa, formació en valors evangèlics i humans, resultant una educació familiar.

2.- Constitució de la Fundació

El dia 22 de maig de 2001, davant el notari de Tarragona Sr. José Luis Maroto Ruiz, se signa l'acte notarial amb la presència de la Gna. Maria-Carme Lleyda Basiana, apoderada en nom i representació

Església de l'escola i part de la façana del centre.

de la Congregació de Religioses Carmelites de la Caritat Vedruna i en la seva qualitat de Superiora de la Cúria Provincial de la província de Tarragona. Per part de la Fundació, la Gna. Pilar Bas Cabré, el Sr. Enric Anton Grau, el Sr. Josep Nolla Salvadó, la Sra. Carme Vericat Royo, el Sr. Isidre Bonet Miró, el Sr. Joan-Andreu Torres Sabaté i la Sra. Carme Artells Ribas, sota la denominació de FUNDACIÓ CULTURAL PRIVADA SAGRAT COR DE JESÚS.

La Congregació és plena propietària dels béns que es descriuen tot especificant els espais que seran propis del col·legi Sagrat Cor de Jesús, dels espais comuns i dels que seran de la comunitat de Religioses.

L'inventari dels béns va ser valorat en 32.069.700.- de pessetes (192.742,78 euros) i l'usdefruit serà per 20 anys.

En aquesta constitució s'adjunten els primers estatuts de la Fundació i queda registrada a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el número 1.599.

3.- Juntes de la Fundació: els Patrons

Els Patrons presents en l'acte de constitució de la Fundació acorden la creació i distribució dels càrrecs següents:

Maqueta de l'edifici de l'escola.

Presidenta: la Germana Pilar Bas Cabré

Vicepresident: el senyor Joan-Andreu Torres Sabaté

Secretària: la senyora Carme Vericat Royo

Tresorer: el senyor Isidre Bonet Miró

Vocals: el senyor Enric Anton Grau, la senyora Carme Artells Ribas i el senyor Josep Nolla Salvadó

La Fundació assumeix a partir d'aquest moment la titularitat del col·legi Sagrat Cor de Jesús de Tarragona. Per tant, es responsabilitza de continuar la tasca educativa i formativa de la seva comunitat educativa en la línia del carisma Vedruna.

El 29 de juny de 2009 es realitza la segona renovació, en la qual el president és el senyor Joan-Andreu Torres Sabaté, vicepresident el senyor Josep M. Adam Anfrons, secretària la senyora Carme Vericat Royo, tresorer el senyor Isidre Bonet Miró i de vocals el senyor Enric Anton Grau, el senyor Josep Nolla Salvadó i la senyora M. Mercè Martorell Comas.

El dia 9 de novembre de 2012 es realitza la tercera renovació amb el canvi de vocal del senyor Enric Anton Grau a la Germana Teresa Marcè Casas.

El dia 29 de juny de 2015 es du a terme la quarta renovació amb el canvi de secretària, que assumeix la senyora Esther Clotet Romeu.

4.- Organització

L'aprovació dels diferents estatuts que s'han hagut d'anar modificant fins la unificació de totes les Fundacions de Catalunya i el reglament de règim intern.

Per facilitar la gestió econòmica, el manteniment del centre, les obres de millora i el seguiment dels seus processos, es crea el curs 2013-2014 un equip de gestió per assessorar el Patronat de la Fundació.

Canvis de denominació de la Fundació i del col·legi. El dia 14 de desembre de 2012 s'acorden els canvis de nom i es fan els tràmits oportuns per tal que la nova denominació sigui: FUNDACIÓ VEDRUNA SAGRAT COR i col·legi VEDRUNA SAGRAT COR.

El 30 de gener de 2013 a Tàrrrega es reuniren els Patrons i Patrones de totes les Fundacions de la província de Tarragona per la seva unificació en una sola, la Fundació Vedruna Catalunya Educació.

L'any 2016 s'inicien les converses amb l'equip de Vedruna Catalunya per tal d'explicar el procés que se seguirà davant el plantejament d'unificar totes les Fundacions en una única Fundació Vedruna Catalunya Educació.

El 23 de novembre de 2016 es constitueix a Vic la Fundació Vedruna Catalunya i la seva junta del Patronat.

El 27 de març de 2017 se signa l'acta de fusió de la Fundació Vedruna Sagrat Cor amb la Fundació Vedruna Catalunya.

El 8 de maig de 2017 es ratifica la fusió mitjançant l'absorció de la nostra Fundació per la Fundació Vedruna Catalunya. A partir del setembre es dissol la Fundació Vedruna Sagrat Cor.

5.- Actes

5.1. La Llar d'Infants. El 23 de maig de 2003 s'obté la Resolució d'Obertura per 3 unitats de 41 llocs escolars. El 12 de desembre de 2005 la Direcció General de Centres Educatius de la Generalitat de Catalunya aprova el projecte presentat per la Fundació. El 30 de març de 2006 es publica l'autorització definitiva de la Llar d'Infants pels grups de 0 a 2 anys amb 5 unitats i la capacitat de 74 llocs escolars.

5.2. Medalla d'Or de la ciutat de Tarragona. El dia 18 de maig de 2007 l'ajuntament de la ciutat de Tarragona va concedir la Medalla d'Or de la ciutat a la nostra Fundació.

L'acte va tenir lloc al saló de sessions del Palau Municipal amb la presència de l'alcalde Sr. Joan Miquel Nadal, el conseller de cultura Sr. Albert Vallvé, el vicari general de l'arquebisbat Mn. Miquel Barberà, les Germanes de la Comunitat Religiosa i representants del col·legi, dels pares, mares i alumnes.

Després de la brillant conferència de l'escriptora i exalumna Sra. Olga Xirinacs, Gna. Pilar Bas com a presidenta de la Fundació agraeix la concessió de la Medalla d'Or, que rep en mans de l'alcalde la Gna. Dolors Bosch.

5.3. Compra del terreny a la Institució Religiosa. El 2006 s'inicien les converses amb la Institució Religiosa i amb l'ajuntament de Tarragona per tal de plantejar la compra, per part de la Fundació, del terreny on es vol construir el pavelló esportiu. El 2007 es va fer efectiva la compra dels terrenys, propietat de la Institució Religiosa a la Fundació.

5.4. Inauguració del Pavelló. La primera pedra es va col·locar el dia 20 de juny de 2009 amb la presència d'autoritats municipals, de la Institució Religiosa i de la comunitat educativa. El dia 18 de desembre s'inaugura.

5.5. Celebració dels 50 anys de la inauguració del col·legi al carrer Santa Joaquina de Vedruna. El setembre de 1964 es va inaugurar el col·legi passant del carrer August al carrer Santa Joaquina de Vedruna, mantenint el nom de Sagrat Cor de Jesús.

La comunitat educativa va celebrar aquest esdeveniment al llarg del curs 2014-2015 amb exposicions, concursos, celebracions festives i la presentació del llibre *Educant en femení*, entre altres.

5.6. El 2 de març de 2011 s'aproven els estatuts de la colla gegantera Sagrat Cor i el 17 de març de 2011 se signa l'acord de col·laboració entre la colla i la Fundació. A partir d'aquest any inicien les activitats amb la seva participació en diverses trobades geganteres d'arreu del país, juntament amb un grup de timbalers i grallers.

El dia 12 d'abril de 2015 va organitzar la trobada de gegants de totes les escoles de Catalunya.

5.7. Trobades de Patrons de les Fundacions de la província de Tarragona. A Tarragona es va realitzar la tradicional trobada de Patronats el 22 de març de 2003. Vam ser la cinquena escola on es va fer aquesta trobada.

6.- Cloenda

El camí que la institució ha dut a terme per adaptar-se a les circumstàncies vitals i socials al llarg d'aquests darrers anys no és fruit de la improvisació ni de la irreflexió, ans el contrari. S'ha fet amb la reflexió i la comunicació entre tots els agents que hem anat intervenint en aquest procés. Per la qual cosa, cal agrair la participació i la col·laboració de tots els estaments que configuren la nostra comunitat educativa: Germanes de la nostra comunitat, l'equip directiu, el claustre de professors, l'Associació de Pares i Mares, el personal de serveis i tot l'alumnat.

Aquest camí s'ha fet de la mà de les altres Fundacions que configuraven la província de Tarragona, perquè tots plegats continuéssim el carisma Vedruna des de l'acompanyament a les famílies i l'educació de llurs fills i filles.

Avui el camí el fem tots plegats amb la mateixa il·lusió de sempre sota una sola Fundació Vedruna Catalunya Educació.

Aula d'Educació Infantil.

Inauguració del pavelló.

*Parlament del Titular Sr. Joan Andreu Torres,
en la inauguració del pavelló.*

Exposició de fotografies.

Presentació dels gegants restaurats.

*Visita al Passeig Arqueològic el dia de la Trobada
de Patronats.*

Tàrrrega

L'octubre de 1827, tot acceptant la proposta del Consell Municipal de Tàrrrega, Joaquina de Vedruna i tres Gnes. més assumiren el compromís d'atendre les necessitats de l'hospital de la vila. Van arribar a Tàrrrega el 28 d'octubre de 1927. Era la seva primera Fundació.

Malgrat no haver reeixit l'esmentada experiència, el 5 de gener de 1862, cinc Germanes Carmelites de la Caritat s'instal·laren a les dependències de l'hospital amb l'encàrrec municipal d'atendre'l i obrir, alhora, una escola gratuïta de nenes, la qual es mantingué fins el 1936.

Davant la impossibilitat d'acollir les nombroses sol·licituds d'escolarització i aprofitant l'excel·lent disposició de la corporació municipal, les Gnes. Carmelites decidiren construir un nou col·legi al carrer Ponent. S'inaugurà el dia 26 de setembre de 1886.

Durant aquests anys hi hagué dos centres i dues comunitats de Gnes.

Després del parèntesi de la Guerra Civil es varen reprendre de nou les activitats escolars, unificant les dues comunitats.

Aquests anys, fins arribar a la dècada dels seixanta, hi va haver a l'escola una intensa activitat acadèmica. A més dels estudis de Cultura General i Comerç, es van aprovar els estudis de Batxillerat i l'Escola de Magisteri.

Amb un internat molt nombrós, l'any 1968 la Congregació decidí construir un nou col·legi al Pla del Perelló. Aquest fou inaugurat oficialment el 10 de gener de 1970.

- Aquest edifici és el que actualment està en funcionament, després d'haver fet les constants remodelacions que els continus plans d'educació ens han anat marcant.
- Fou l'any 1977 quan el Sr. Joan Novell Balagueró fou nomenat director, essent el primer director seglar de Secundària de les escoles de la província Vedruna de Tarragona. Va romandre en el càrrec per un període de 28 anys, impulsant en el centre una formació sòlida, *humano-cristiana* i de qualitat, en base a l'acció de tutoria, ben reconeguda a la ciutat i a la comarca.
- Durant dos cursos de finals de la dècada dels 80, el col·legi participà en el Pla Experimental de Cicle Superior de l'EGB (que no es va aplicar, ja que s'imposà un nou sistema educatiu), el qual va promoure el Departament d'Ensenyament de la Generalitat.

Aula llar d'infants.

Biblioteca.

Amb l'inici del nou mil·lenni, el col·legi prengué la decisió d'invertir recursos econòmics i molt capital humà per poder impartir un model educatiu de qualitat. El maig de 2006 obtingué la primera certificació de qualitat. UNE-EN ISO 9001:2000.

El més transcendental d'aquests últims temps ha estat la cessió, per part de la Congregació, de la titularitat del col·legi a la Fundació Privada col·legi Sant Josep de Tàrraga, dirigida per un Patronat de la seva màxima confiança.

Des de la proposta per part de la Congregació fins a la posada en marxa hi hagué un intens treball per l'elaboració dels estatuts. Sorgiren, com era d'esperar, nombroses dificultats i dubtes. El procés fou lent. Volíem que tots els Patrons tinguessin clar el compromís que assumien. Arran d'una darrera reunió amb la Gna. General on s'exposaren amb molta sinceritat inquietuds, sentiments particulars i després d'importants aclariments, tots els membres acceptaren el repte que la Congregació demanava.

El primer Patronat de la Fundació fou:

Presidenta: Rosa Estruch Pijoan	Vocal: Sr. Joan Novell Balagueró
Vicepresident: Sr. Antoni Montoliu Torné	Vocal: Sra. Manolita Perelló Panadés
Secretari: Sr. Jaume Plens Porta	Vocal: Josep M. Castelló i Mateu
Tresorera: Sra. M. Montserrat Tenas Briansó	

Així doncs, el dia 25 de febrer de 2005 i davant el notari de la ciutat, es va signar l'escriptura de carta fundacional de la nova Fundació.

Els diversos Patrons d'aquests anys han treballat amb il·lusió, esperit de servei i entusiasme per tal que l'escola reeixís. No han escatimat esforços ni temps: l'escola ha estat part de la seva vida.

El dia 21 d'octubre de 2007, en un acte solemne a la sala de plens de l'ajuntament de Tàrraga, el Sr. Joan Amézaga i Solé (alcalde de la ciutat) concedí la Medalla d'Or de la ciutat a la Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna pels seus 150 anys de presència a la ciutat, educant i atenent els malalts de l'hospital.

Valls

La història de la nostra escola està íntimament lligada a la creació per part de les Vedruna de la Casa de la Caritat, situada a l'antic convent dels caputxins de Valls. Ja en els inicis es va constatar que aquell establiment benèfic donava resposta a una necessitat social i que calia trobar una font d'ingressos per ajudar al seu manteniment. Sorgiren diverses idees per ajudar a sostenir amb èxit el demanat projecte i una d'elles fou la creació d'un col·legi.

Així doncs, el gener de 1864 es feia saber que hi havia un grup de persones interessades en crear un col·legi per a nenes de caire privat, el benefici del qual serviria per al manteniment de la Casa de la Caritat i per atendre la subsistència de la mateixa Comunitat de Religioses que la gestionaven. S'arribà a un acord amb l'ajuntament per a l'ocupació de les dependències de l'ala esquerra del complex (a l'ala dreta hi havia la Casa de la Caritat) que es transformaria d'aquesta manera en el col·legi Nostra Senyora del Lledó el mateix setembre del 1864.

I així va continuar més d'un segle fins que, a finals dels anys 80, canvis polítics a l'ajuntament van fer replantejar la continuïtat del projecte social i benèfic de la Casa de la Caritat. L'obra necessitava ser transformada. Els nous plantejaments requerien una implicació municipal que no estaven disposats a afrontar, argumentant que les necessitats socials eren altres i que es podia trobar mitjans per ajudar a les famílies que hi poguessin haver. Això va conduir cap el seu tancament definitiu.

Tanmateix, canvis polítics a l'ajuntament van fer replantejar la continuïtat del projecte. A primers de maig de 1991 la Comunitat de Valls va rebre la visita de l'equip general, el màxim organisme de la Congregació religiosa, amb presència de la Superiora General (Gna. Felisa Aragón), la vicària primera consultora (Gna. Agnès Tokuko) i la tercera consultora i prefecte d'Ensenyament (Gna. Sagrario Róbles). Amb aquesta visita, i després d'estudiar quina era la situació de la Comunitat, es posaren sobre la taula tres possibles variables com a sortida d'aquell atzucac: considerar la vinculació al projecte amb residència per part de les religioses, abandonar el projecte sense descartar que continués acollint la Comunitat o abandonar definitivament el projecte i la seva residència, suposant la marxa de les religioses de Valls. Greus qüestions que obligaven a un replantejament de la Casa de la Caritat i, com a conseqüència, també del col·legi i de la permanència de les religioses.

La decisió final que la Congregació acabà adoptant no trigà en produir-se, confirmant definitivament que estava impossibilitada per poder fer front ella sola a la nova realitat que se'ls plantejava. Així doncs, va deixar el projecte assistencial i va anunciar la seva marxa de la ciutat. Va ser a finals d'agost de l'any 1991 quan la Comunitat de les Germanes Carmelites de Valls va deixar la vila de manera voluntària, però forçades per aquestes circumstàncies de tancament de la Casa de la Caritat i també per les males condicions en què estava l'edifici.

I el col·legi i la seva comunitat educativa? I els pares? Quin va ser el seu paper? Els canvis que llavors es començaren a produir van agafar a la comunitat educativa força desprevinguts, malgrat que la situació feia anys que no es veia del tot clara.

A partir de l'abril de 1991, l'APA demana a les Germanes sobre la continuïtat de l'escola. Als mitjans de comunicació sortien notícies sobre el tancament de l'escola i els pares es feien preguntes que no tenien resposta per part de les Germanes.

Carnaval 2018.

Claustre de professores i professors. Any 2018.

Jornada de portes obertes de l'escola. Un alumne de cada classe des de la llar fins a 6è.

L'edifici és de l'ajuntament i el contracte de lloguer és amb la comunitat, saben com quedarà?

El servei de menjador, que fins llavors era prestat per les Germanes queda sense atenció. S'ha de buscar pel proper curs una empresa que faci el servei de càtering?

En vista dels problemes es comença a organitzar un seguit de reunions de l'APA i mestres de l'escola per solucionar-los.

Abans del juny del 1991, finalment es comunica que l'escola continuarà com a mínim un curs més però que la intenció era deixar-la. És a partir d'aquí que es crea la Comissió Gestora formada per una Germana, membres de l'APA i mestres a fi d'estudiar les possibilitats de la continuïtat de l'escola sense la presència de la Comunitat a Valls.

Per conveni es podien haver quedat mentre hi residís una Germana que hagués prestat serveis a la mateixa.

Durant l'estiu la comissió anava treballant per preparar el curs següent, esperant si hi hauria alguna Germana al capdavant de l'escola, que finalment va ser la Gna. M. Dolors Bosch, la qual ja estava implicada en la comissió com a delegada d'educació a la Província. Serà la titular del col·legi el curs 1991-1992.

L'equip de professors i els membres de l'APA van treballar intensament tot l'estiu per tal que el nou curs escolar pogués començar tal i com estava previst. A finals del curs 1990-1991 es va fer una circular a tots els pares dels alumnes de l'escola per aclarir tots els dubtes i tranquil·litzar-los de la nova situació. Mentrestant, la ciutadania val·lenca es va mobilitzar a fer escrits a la premsa demanant signatures i demanant mostres de suport a la continuïtat de les Germanes a Valls.

El curs començà amb normalitat absoluta continuant amb el Sr. Jordi Domènech com a director del centre. Continuarien a l'escola impartint classes dues religioses. Per tant, no hi hauria canvis en aquest aspecte en comparació amb la situació del curs anterior.

Amb tot això, la Comissió Gestora s'encarregà de treballar per redreçar la situació i buscar suports que creguessin que el projecte educatiu no es podia aturar. Amb un projecte engrescador damunt de la taula i pares i mestres il·lusionats, la Congregació, després de veure la inquietud dels pares i el treball que s'estava fent, dona el seu suport de cara a preparar el terreny per encarar el futur, sempre que l'ajuntament assegurí la continuïtat de la contracta.

El 14 d'octubre de 1991 es fa una assemblea general extraordinària a la sala d'actes del col·legi. Els membres de l'APA prepararen un comunicat per llegir en públic davant dels presents per dilucidar els dubtes respecte la situació:

“ Assabentats dels rumors que per la nostra ciutat s'han fet córrer sobre la nostra escola, suposen que per falsa o poca informació del tema, la Junta de l'APA vol deixar clars els següents punts: el col·legi continua i continuarà amb l'esperit que el caracteritza d'escola cristiana amb ideari Vedruna, volem dir amb això que la continuïtat està garantida. En previsió de la que la Comunitat Vedruna pogués deixar a la llarga la titularitat del Col·legi (...), la Junta de l'APA manté reunions periòdiques amb la titular i el professorat, encaminades a estudiar una

futura viabilitat del col·legi, tot mantenint la nostra manera de ser que ens caracteritza com a escola (...).

Els pares presents en aquella reunió, però, no en tingueren prou amb aquella declaració i van demanar tenir més informació sobre el futur del col·legi. La tensió que llavors hi havia per part de tots quedà recollida a les actes d'aquell dia: com que es tracta d'un tema prou important i no satisfan aquestes explicacions als pares, es demana a la titular de l'escola Gna. M. Dolors Bosch que contesti a les preguntes. La Gna. Bosch explica que per manca de vocacions es veuen obligades a un replantejament de l'ampli camp apostòlic. Per altra part, aquí a Valls es donen factors de pes que cal considerar: l'edifici de propietat municipal, la manca d'èxit en el diàleg entre les escoles concertades vallenques i ser un centre amb una sola línia. La Congregació no veu un futur per a l'escola. Es torna a parlar amb l'ajuntament per valorar quines seguretats ens ofereix el contracte.

El dia 6 de novembre de 1991 es va produir la reunió anunciada a l'assemblea entre la Gna. provincial, la Gna. Narcisa Fiol i l'alcalde de Valls, Alfred Pérez de Tudela, per buscar el compromís de l'ajuntament de cara a la continuïtat de la contracta amb el col·legi. En ella, tal com quedà reflectit posteriorment a les actes de l'APA, s'acordà que es respectaria el contracte vigent fins l'any 2015 i que es faria un informe per saber els comptes econòmics del centre. No es tanquen les portes i creix l'esperança.

Durant els 9 anys següents es compagina el funcionament normal de l'escola amb les negociacions amb l'ajuntament, per tal de renovar el conveni d'arrendament amb la nova Fundació que es crearia per gestionar l'escola.

La Comissió Gestora funciona com a titularitat col·legiada. La Gna. Pilar Bas en fa l'acompanyament i el Sr. Martí Barberà fa de representant de la titularitat. La comissió va ocupar-se de compaginar el funcionament normal de l'escola amb les negociacions amb l'ajuntament per tal de renovar el conveni d'arrendament amb la nova Fundació que es crearia per a gestionar l'escola. Argumentaren amb convicció que la nova forma jurídica d'una Fundació vers on s'anava seria continuïtat històrica amb la comunitat Vedruna, perquè tenia idèntica finalitat de servei educatiu a Valls amb una mateixa proposta Vedruna.

Finalment, les Germanes renoven el conveni d'arrendament amb l'ajuntament el 31 de juliol de 1998, fent constar que la titularitat del centre serà assumida per la Fundació Cultural Privada Mare de Déu del Lledó, que en aquells moments està en tràmit, mantenint el mateix ideari i projecte propi de l'escola Vedruna.

El 20 d'octubre del 1999 es registra la Fundació Mare de Déu del Lledó a la Generalitat de Catalunya i el gener del 2000 es presenta el nou Patronat de la Fundació a la comunitat educativa.

Sensacions dels Patrons

Quan les monges decideixen marxar sentim que ens han deixat sols però, per altra part, ens segueixen acompanyant coincidint amb un APA jove i un professorat totalment implicat. Ens engresquem i il·lusionem en aquest nou projecte.

Ens vam fer nostra l'escola!

Enfront de les dificultats que teníem per tirar endavant aquesta nova etapa, ens animem a celebrar el 130è aniversari de l'escola. La finalitat era donar impuls i ressò a l'escola de la ciutat de Valls, agraint alhora la complicitat de tota la comunitat educativa i el recolzament de molts ciutadans i exalumnes.

El primer Patronat de la nostra escola va estar format per les següents persones:

President: Antonio Francisco Tudela Ortega	Vocal: Martí Barberà Montserrat
Vicepresidenta: Pilar Bas Cabré, cvv	Vocal: Jordi Domènech Gurí
Secretària: M. Dolors Farré Cuadras	Vocal: Agustín Moncunill Curcó
Tresorer: Eduard González Ribas	Vocal: Eduardo Torrens Gavaldà
Vocal: Francisco Casas Casas	Vocal: Antonio Salat Brunel

Posteriorment es van incorporar les següents persones:

Rosa Bonet Busquet com a vicepresidenta el 2001

M. Teresa Solé Domingo com a vocal el 2001

Dolors Martínez García com a secretària el 2004

Joan Francesc Bonet Serrano com a tresorer el 2004

Núria Canals Sabaté com a secretària el 2011

Han passat més de 25 anys. Quan des de direcció general, ara fa un parell d'anys (?), se'ns informa que deixarem de ser Fundació Cultural Privada Mare de Déu del Lledó per ser Fundació Vedruna Catalunya Educació, el sentiment és ambivalent... Per una part, una mica tristos per haver de deixar allò que hem fet, que ens hem sentit tan nostre i que ens ha costat tant de tirar endavant. Tanmateix, per l'altra part ho veiem amb l'alegria que ens dona el fet que després de 154 anys d'escola a Valls continuarem aquí com sempre, fent el millor per la nostra escola, també com a Vedruna Catalunya.

Estem orgullosos d'haver format part d'aquest equip i haver col·laborat, en la mesura de les nostres possibilitats, perquè l'esperit Vedruna continuï formant part de la nostra ciutat.

Vilafranca

Any 1991. Els nostres inicis, la nostra vida.

El 21 de gener de l'any 1991 es reuneixen les persones que formen part del primer Patronat de la Fundació Cultural Privada Sant Elies, tal com ho van acceptar i va quedar constituïda el 20 de desembre del 1990.

En aquells moments, que una Congregació renunciés a la titularitat d'una escola era quelcom tan innovador que esdevenia estrany. Creiem que va ser l'envelliment de les Germanes i la manca de vocacions el que va portar-les a reflexionar i a fer un pas valent i certament arriscat. Veient-ho ara, amb la perspectiva dels anys que han passat, confirma la gran confiança que van demostrar tenir en tots els seus claustres.

Per part dels professors i pares (AMPA), aquest pas va crear, d'entrada, dubtes i temors sobre la continuïtat i el futur de les escoles, la seguretat dels llocs de treball... Es van fer consultes i van demanar assessoraments. Tota la informació rebuda confirmava que no calia témer res.

El curs 1990-1991 naixia la FUNDACIÓ CULTURAL PRIVADA SANT ELIES.

El primer Patronat el van formar:

Gna. Rosa Bonet com a presidenta	Josep Roca, tresorer
Gna. Montserrat Gillué, vocal 1r	Antoni Comas, vocal 2n
Carme Via, vocal 3r	Josep Arayo, vocal 4t
Joan Solé, secretari	

Anar fent camí, amb dubtes, incerteses i també il·lusió. Guiats per les Gnes. Rosa i Montserrat que donaven la seguretat i confiança necessàries en aquells inicis. Potser una mica com aquell nen petit que quan fa les primeres passes necessita sentir la mà dels pares per avançar segur.

Tot i que tota la comunitat educativa va entenent que hi ha i hi haurà canvis en la gestió de l'escola, la presència i referència de les Germanes és imprescindible.

L'any 1994 mor la Germana Montserrat Guillué i entra un nou membre al Patronat, Teresa Masqué, mare i mestra del centre. Ja només queda una Germana al Patronat.

En acabar el curs 1996-1997 (és a dir al cap de cinc anys) la Germana Rosa Bonet, després de 25 anys a l'escola, és destinada a Cambrils.

Al mateix temps, la Gna. M. Teresa Gamisans arriba a l'escola des de Sant Sadurní i s'incorpora al Patronat. Aquests canvis marquen un punt d'inflexió en la nostra Fundació.

Teresa Masqué és escollida nova presidenta del Patronat, càrrec que recau per primera vegada en una seglar.

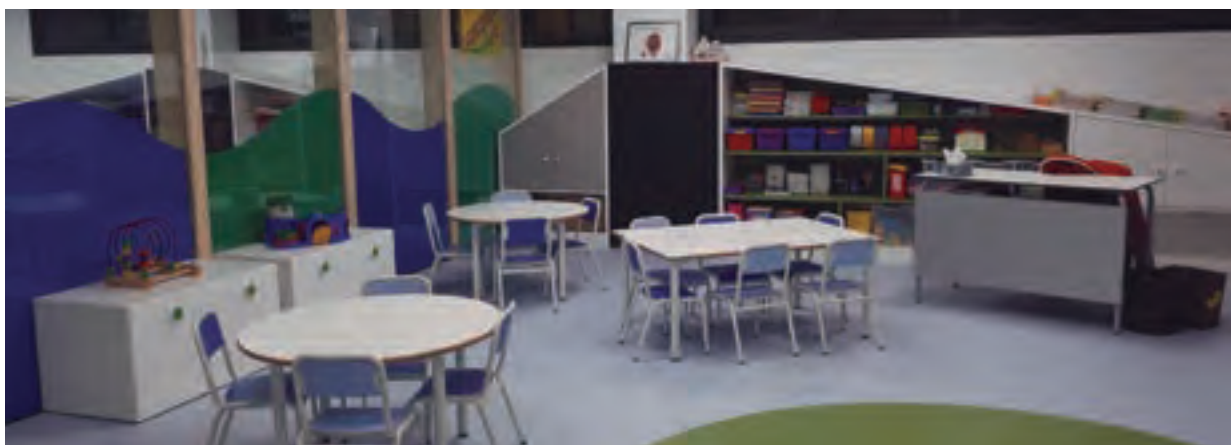
Tot i que la presència d'una Germana al Patronat ha sigut sempre molt important com a referent congregacional, en aquells moments els seglars som majoritaris.

Aquesta va ser una circumstància important, ja no érem aquells nens que comencen a caminar sota la protecció dels pares. Ja érem adults, calia caminar sols. Prenem plena consciència que la Congregació ha deixat a les nostres mans el seu tresor més preuat: les seves escoles.

Sentim una gran responsabilitat, enfortida per la seva absoluta confiança. Creix la nostra implicació i el nostre compromís. Dos objectius bàsics i claus que guiaran el nostre fer són:

- Ser garants del carisma fundacional de Sta. Joaquina i de la seva transmissió vivencial a tota la comunitat educativa: claustre, alumnat i famílies.
- Garantir la viabilitat de l'escola, tant des del punt de vista pedagògic com econòmic.

Aula nova de P-3.

Claustre de professores i professors. Any 2012.

Alumnat treballant amb els Chromebooks.

L'any 2003 es renovà part dels Patrons: Antoni Comas i Josep Roca deixen pas a Àngels Guardiet i Joan Miró.

El setembre del 2006, Josep Arayo demana deixar el Patronat després de molts anys. Entra a formar-ne part Joan Torrents.

Una de les dificultats que vàrem haver d'afrontar va ser la precarietat econòmica en què es trobava l'escola i que dificultava avançar en els canvis necessaris, tant des del punt de vista pedagògic com estructural.

L'escola, al ser tan antiga, necessitava reformes urgents i constants. Iniciem un pla econòmic que ens donarà més estabilitat, confiança i que ens portarà a nous plantejaments. I és així com a finals del curs 2006-2007 ens plantegem la necessitat de tenir una escola nova.

Donem coneixement d'aquest projecte a la Congregació i iniciem contactes i tràmits amb l'ajuntament que van avançant a poc a poc, però amb fermesa.

Aquest nou projecte és una injecció d'il·lusió i motivació per a tota l'escola.

Al cap de 4 anys de treballar-hi, per circumstàncies totalment alienes a l'escola, el projecte va quedar tallat.

Passat el disgust inicial i amb una situació econòmica totalment sanejada, iniciem la remodelació de la nostra vella escola. Calia adequar-la als nous reptes tecnològics, modificar les aules, el laboratori, els patis...

Un fet important a ressaltar és que el compromís del Patronat va molt més enllà d'una responsabilitat amb la feina.

També cal destacar la diversitat dels Patrons. En tots els Patronats hi ha hagut persones la professió dels quals no es desenvolupava en l'àmbit escolar: això donava una gran amplitud de mires perquè a vegades els problemes del dia a dia ceguen i impedeixen veure més enllà. Ha sigut una gran sort poder comptar amb destacats professionals en diferents especialitats, amb els que sempre hem tingut en comú l'estima per l'escola i el seu carisma.

Els Patrons estimem l'escola com a nostra, ens hi dediquem en cos i ànima, no planyem ni hores ni esforços. Aquest fort sentiment de pertinença que ens empeny a treballar intensament és alhora el que en el moment de passar a pertànyer a la Coordinadora, i més endavant a Vedruna Catalunya, ens exigirà un gran esforç i capacitat d'obertura.

Passar a pertànyer a un col·lectiu més ampli comporta pèrdues i guanys. Cal aprendre a renunciar a l'individualitzat, amb tot el que això comporta, en bé d'un projecte comú més ampli i amb perspectiva de futur.

El març del 2007, degut a una nova llei de Fundacions que diu que només tres dels Patrons poden ser treballadors del centre, hi ha canvis en el Patronat. Carme Via i Joan Solé renuncien al seu càrrec i entren en el seu lloc Assen Càmarà i Francesc Canals.

L'any 2005, concretament el dia 16 de juny, es crea la Coordinadora Vedruna de Tarragona. Les 14 Fundacions de la província de Tarragona ens aplegem sota l'aixopluc de la Coordinadora. Neixen projectes comuns i responsabilitats compartides.

La nostra escola hi participà activament. En el projecte de Pastoral de la província, hi participa durant els 4 primers anys un membre de la nostra escola (T. M.). Més endavant, la nostra titular (A.G.) passa a formar part de la junta permanent.

El desembre del 2012 es renoven els estatuts de la Fundació Cultural Privada Sant Elies canviant el nom de la mateixa. A partir d'aleshores es dirà FUNDACIÓ VEDRUNA SANT ELIES.

El 9 de maig de l'any 2016, després de 26 anys de Fundació, fem la nostra darrera reunió de Patronat amb el cor una mica encongít, com quan el fill que ja ha crescut marxa de casa i deixa un buit.

Han sigut uns anys de treball intens, de forta vivència, de créixer en l'estimació de l'escola, d'aprendre els uns dels altres .

Un balanç absolutament positiu i que creiem que ha de ser el fonament de la nova etapa que comença: Vedruna Catalunya.

Composició dels diferents Patronats des de 1990 fins a 2016

Rosa Bonet, Montserrat Gillué, Carme Via, Joan Solé, Josep Roca , Josep Arayo, Toni Comas

---

Rosa Bonet, Teresa Masqué, Carme Via, Joan Solé, Josep Roca, Josep Arayo, Toni Comas

---

M. Teresa Gamisans, Teresa Masqué, Carme Via, Joan Solé, Josep Roca , Josep Arayo, Toni Comas

---

M. Teresa Gamisans, Teresa Masqué, Carme Via, Joan Solé, Àngels Guardiet, Joan Miró, Josep Arayo

---

M. Teresa Gamisans, Teresa Masqué, Carme Via, Joan Solé, Àngels Guardiet, Joan Miró, Josep Arayo

---

M. Teresa Gamisans, Teresa Masqué, Carme Via, Joan Solé, Àngels Guardiet, Joan Miró, Joan Torrents

---

M. Teresa Gamisans, Teresa Masqué, Assen Càmara, Francesc Canals, Àngels Guardiet, Joan Miró, Joan Torrents

---

M. Teresa Gamisans, Teresa Masqué, Assen Càmara, Dolors Queralt, Àngels Guardiet, Josep Arayo, Joan Torrents

---

A ritme de la
Coordinadora
Educativa Vedruna

El per què de la Coordinadora

La manca de Germanes va propiciar que a la província de Tarragona s'acordés anar fent Fundacions a cada escola des del 1990. D'aquesta manera, s'escollia un Patronat per cada centre, format per gent de la pròpia escola i altres persones del municipi vinculades sentimental i afectivament amb el col·legi, i que sovint pertanyien a sectors professionals que es creia que podrien aportar una visió i una experiència alternatives. El temps, com he explicat en pàgines anteriors, ha demostrat que va ser un encert i que no només es van conservar i mantenir les escoles, sinó que totes es van millorar. El procés es va efectuar sense fer soroll i sense perdre cap dels valors de l'ideari i del carisma Vedruna.

A mesura que les Fundacions s'anaven estenent i consolidant, l'equip provincial, que cada vegada tenia un paper més discret, seguia sent el pal de paller de tota l'estructura Vedruna de Tarragona. A les escoles, igual que passa amb els fills quan es fan grans i s'independitzen, seguim veient en l'equip provincial els veritables pares que, tot i ja ser independents d'ells, segueixen estant allí i són una garantia que ens aporta a tots tranquil·litat i seguretat per qualsevol contratemps que pugui succeir.

Però els darrers anys de la Gna. Carme Lleyda com a provincial, ella mateixa i el seu equip començaven a plantejar-se la possibilitat de deixar la coordinació que exercien sobre les escoles en temes pedagògics, pastorals i altres, a una coordinadora que s'encarregués d'harmonitzar i cohesionar els diferents Patronats de la província.

A nivell personal recordo que la Gna. Carme Lleyda, llavors provincial, i la Gna. Rosa Bonet que feia les tasques de prefecte d'estudis, em van venir a veure a Sant Boi, pels voltants del mes de febrer de 2005. Van explicar-me que volien crear una Junta de Federació de Patronats per millorar la coordinació entre les escoles. Aquesta assumiria, entre altres coses, el paper que ara feia la província a nivell pedagògic, pastoral i d'optimització de serveis i recursos.

Em van explicar que comptaven amb mi i que anaven parlant amb les persones que creien que podien ser les més adequades per desenvolupar aquesta tasca. Jo recordo que, una vegada recuperat de la sorpresa, els vaig comentar que podia ser una bona idea però que donava per suposat que en la futura Junta d'aquella hipotètica Federació hi hauria un percentatge raonable de Germanes. Seguidament em van proposar si volia formar part d'aquesta Junta: els vaig dir que sí, que em sentia molt afalagat per la confiança dipositada en mi. Aquesta conversa la vam tenir en un dels rebedors de les visites que teníem a la porteria de l'escola de Sant Boi, i el xoc que vaig percebre dins meu quan em van explicar que volien que jo en fos el president va ser descomunal. Recordo que passats uns segons, que es van fer eterns, els vaig manifestar que considerava que hi havia seglars més preparats i amb més experiència que jo a les escoles de la província. Em van dir que havia estat una decisió molt meditada; tot i així, ens vam donar un temps per anar madurant l'idea.

Imagino que de la mateixa manera que m'ho van proposar a mi, ho van fer a la resta dels meus companys de Junta. No sé realment com ho van viure ells, però de ben segur que moltes de les meves sensacions deuen ser comunes entre els qui, en un futur no gaire llunyà, esdevindrien els meus companys i companyes de Junta.

Passos previs

A nivell de província de Tarragona, des del 1964 fins al 2006, animava l'acció evangelitzadora i pastoral la Germana del consell provincial encarregada del camp educatiu, que inicialment es denominava *prefecte d'estudis* i després *prefecte d'educació provincial*. A partir del setembre del 2005 ja va ser la Coordinadora Educativa Vedruna qui es va fer càrrec de la coordinació pedagògica de les 15 escoles que formaven la província de Tarragona. De fet, encara hi va haver un curs d'acompanyament, especialment per part de les Gnes. M. Dolors Ribes i M. Dolors Bosch, però va ser la CEV qui va entomar des d'un bon principi aquesta tasca. Fins i tot a les reunions que hi havia sovint a Madrid entre les delegades d'educació de cadascuna de les 8 províncies que hi havia a Espanya, Tarragona al llarg del curs 2005-2006 ja hi va enviar el president de la CEV Josep M. Roca, en substitució de la Gna. M. Dolors Bosch. Va ser el primer home representant d'una província Vedruna en les reunions de les delegades d'educació. Aquest grup el coordinava la Gna. Tomy Pastrana i el formaven 6 Germanes, una seglar femenina per la província de Madrid i un seglar masculí per Tarragona.

Entre altres tasques s'encarregava de la formació institucional, que durant molts anys va agrupar un bon grapat de docents de totes les escoles Vedruna d'Espanya, que acostumaven a fer-se presents durant el mes de juliol a Salamanca, Madrid o Valladolid. Així doncs, es dedicaven tres dies a una formació conjunta que havien preparat meticulosament totes les delegades d'educació de les diferents províncies. Eren unes jornades de formació però també d'identitat i retrobament, en les quals es reflexionava sobre la tasca educativa que dúiem a terme i es marcaven línies noves. Per part de Tarragona, any rere any hi assistia una bona colla de professors, representant cadascuna de les nostres 14 escoles.

El llistat següent correspon a les Germanes que van assumir la tasca de ser prefecte d'estudis o prefecte d'educació provincial:

- **Montserrat Roig** (1964-1976) fou la primera prefecte d'estudis provincial de la nova província en temps de les dues primeres Germanes provincials: Germana Guadalupe Bosch (1964-1970) i Germana Remei Mata Dalmau (1970-1976). Impulsa especialment les titulacions acadèmiques, la formació pedagògica i la coordinació dels col·legis per departaments. Es constitueix el Consell Educatiu Provincial (desembre de 1973) amb les coordinadores de cadascun dels departaments, que alhora tenen Germanes que fan l'enllaç local. El Departament de Pastoral tenia 4 seccions: Apostolat Vocacional, Catequètica, Missions i Pastoral Social – Associacions. Hi havia una Germana coordinadora i una Germana enllaç en cada col·legi.
- **Antònia Bonet Castellà** (1976- 1982) assumí la prefectura d'educació quan era provincial la Germana Núria Fortuny (1976-1982). El 1977 es fan els passos necessaris per constituir, de manera participativa, l'equip educatiu de la província. D'aquí en surt una comissió per la transformació de centres (1978) formada per les Germanes Carme Babot, M. Dolors Rius i M. Teresa Sala. El curs 1980-1981 es recondueix Sant Boi, el qual vivia una època convulsiva i d'un cert desgovern que va fer que el propi equip provincial i la Congregació es plantegés el tancament del centre.
- **M. Dolors Bosch** (1982-1993) com a membre del consell provincial es responsabilitza de la prefectura d'educació, amb les Germanes provincials Antònia Bonet Castellà (1982-1988) i M. Narcisa

Fiol Sáiz (1988-1994). Treballava en equip – Comissió Educativa Provincial – que, coordinada per ella, estava formada per les Germanes Pilar Bas Cabré, Rosa Estruch Pijoan i Maria Trullols Fort. Portaven tota l'animació educativa, la formació conjunta i la coordinació pedagògica. S'impulsen els equips de pastoral a cada col·legi i la planificació pastoral en base a la pròpia realitat (Raïmat, 1989). Es demana que la/el coordinadora/or de pastoral formi part de l'equip directiu. Algunes Germanes que formaren part de l'equip de pastoral provincial foren: M. Dolors Tribó, Mercè Custodi, Pilar Navàs, Josefina Peñarroya i M. Rosa Magriñà.

— **Pilar Bas Cabré** (1994-2000) fou prefecte d'educació que, per primera vegada, no era consellera (quan era provincial la Germana M. Dolors Tribó Trepant (1994-2000)) i seguia treballant amb la Comissió Educativa Provincial. Funcionava simultàniament l'equip de pastoral provincial format per Germanes i seglars (com M. Pilar Navàs o Josefina Peñarroya, entre altres).

— **Rosa Bonet Busquet** (2000-2006) exercí com a prefecte d'educació, sense ser consellera. Seguia treballant amb la Comissió Educativa Provincial, en la qual s'incorporaren seglars, fins que el 2006, quan era provincial la Germana Carme Lleyda (2000-2006), es constituí la Coordinadora Educativa Vedruna, de la qual va formar part com a vocal de la primera Junta.

La darrera Germana provincial de la província de Tarragona fou la **M. Dolors Ribes Burrut** (2006-2012), que amb el seu consell animava les comunitats i vetllava per la bona marxa de la Coordinadora Educativa Vedruna i de l'equip de pastoral provincial, que funcionaven amb plena autonomia i recolzament mutu.

Foto del grup dels assistents a les jornades de formació de Vedruna Espanya. Valladolid 2004.

Eucaristia. Trobada de formació de Vedruna Espanya a Valladolid l'any 2004.

Sopar de cloenda dels assistents de la província de Tarragona a la trobada de formació de Vedruna Espanya. Valladolid 2007.

L'equip de pastoral

Respecte a la pastoral de les escoles Vedruna, cal fer esment que des de sempre hi ha hagut un sentit evangelitzador molt marcat. Durant la dècada dels 70 s'organitza la província de Tarragona amb quatre seccions: pastoral, cultural-artística, pedagògica i d'ensenyament. Hi havia una Germana que feia d'enllaç entre tots els col·legis, amb diversos departaments de cada secció.

El Consell Educatiu Provincial va estar format per 16 responsables de departaments coordinats per la Germana Montserrat Roig, que era la prefecte d'estudis.

Consten diverses trobades: una d'elles a Sant Martí de Sesgueioles, on es van agrupar moltes persones que formaven part dels equips de pastoral de cada centre.

Marca una fita significativa la trobada de Raïmat (1989), on es convocaven tots els membres dels equips de pastoral. Alguns iniciaren el camí a partir d'aquest fet, per elaborar la planificació de pastoral de la pròpia escola, en base al mètode d'anàlisi de la realitat que la M. Narcisa havia treballat a Colòmbia.

A nivell de província de Tarragona, animava l'acció pastoral i evangelitzadora la Germana del consell provincial encarregada del camp educatiu: Antònia Bonet (1978- 1982) i M. Dolors Bosch (1982-1993), que treballava en equip – Comissió Educativa Provincial – coordinada per la prefecte d'educació, amb les Germanes Pilar Bas, Rosa Estruch i Maria Trullols.

L'equip de pastoral provincial, que antigament només el formaven Germanes, començà progressivament a incloure seglars: Mercè Garriga de Bellpuig, Jordi Mandoli de Valls, Alba Companys de Manresa, Manel Salas de Balaguer... A més a més de les Germanes Mercè Custodi i M. Dolors Bosch. Es reunien setmanalment a Santa Coloma, on hi havia el Centre de Recursos Pastorals.

La Junta de la CEV va plantejar, com una de les primeres decisions, el fet que calia que a Tarragona hi hagués un equip de pastoral format per quatre persones: Mercè Custodi, Alba Company, Manel Salas i Jordi Mandoli. A tots ells se'ls va alliberar una tarda perquè des de la seu de pastoral de la província, que era a Santa Coloma de Queralt, poguessin disposar de dues hores recompensades, entre moltes altres que feien de manera altruista, per coordinar la pastoral de les escoles i treballar perquè cada claustrer pogués disposar de materials, especialment pels temps litúrgics com Advent-Nadal i Quaresma-Pasqua. També altres com per exemple Santa Joaquina el 22 de maig o dies assenyalats com el dia escolar de la no violència. Van fer molt bona feina amb molt pocs recursos i van crear nombrosos dossiers de materials que van ser de gran utilitat a l'hora de ser treballats a cada escola. Van ser l'aigua que, de manera silenciosa, rega el test de cada escola per mantenir viu el carisma Vedruna.

Recordo que, un any després de començar a funcionar la CEV, es va fer la presentació de la Proposta Educativa Vedruna renovada, va ser a l'inici del curs 2006-2007. Aquell mateix any (el 29 de setembre de 2006) es va fer una trobada amb els coordinadors de pastoral de les escoles Vedruna de Tarragona a Poblet. Es va fer amb la intenció de treballar conjuntament i replantejar la pastoral de cada escola: es tractava de posar el comptaquilòmetres a zero i començar a partir d'aquí a igualar els ritmes, alhora que s'adaptava una estratègia comuna.

Tanmateix, la CEV va fer mans i mànigues per treure els recursos suficients i, finalment, va poder enviar els quatre membres de l'equip de pastoral a fer un curs de 205 hores que organitzava el SECC a Sant Ignasi.

Equip de Pastoral Vedruna de la província de Tarragona. Alba Company, Jordi Mandoli, Mercè Custodi i Manel Salas. Any 2006.

Una de les satisfaccions més grans va ser quan es va poder crear un mitjà de comunicació eficaç entre l'equip de pastoral provincial i els equips de pastoral de les escoles. Això va ser possible gràcies a la creació de la pàgina web www.pastoralvedruna.org. Posteriorment es va fer un disseny conjunt, per tal de poder ser utilitzada per les altres dues províncies de Catalunya: Barcelona i Girona. En aquest moment es van fer diferents trobades dels equips de Pastoral Educativa Escolar amb la Pastoral Juvenil Vedruna de les tres demarcacions territorials de Catalunya.

El recés

Una consideració a part mereix el tema del recés que ha aglutinat, al llarg de divuit edicions, un prestigi per a l'organització i la gran participació de molt professorat de les nostres escoles. Es pot dir que el recés ha esdevingut un clàssic de la província de Tarragona. Era un espai per reflexionar i créixer, però alhora també una trobada lúdica, cultural i de convivència.

El Recés d'Educadors Vedruna va ser una iniciativa de l'equip de la província de Tarragona, format per M. Dolors Bosch, Mercè Custodi, Teresa Masqué i Jordi Mandoli. A continuació s'incorporaran noves persones com l'Alba Company, en Manel Salas i la Mercè Garriga. En les primeres edicions es feia al Monestir de Poblet i posteriorment va esdevenir itinerant: sempre amb l'objectiu de conèixer espais religiosos rellevants del nostre país i d'oferir un matí d'aturada per a la reflexió, el diàleg interior i la convivència.

El 1r Recés va començar amb l'inici del segle actual, el curs 2000-2001, quan ni tan sols existia la Coordinadora Educativa Vedruna, però ja hi havia un equip de pastoral molt potent. Quan vam començar a existir com a Junta de CEV el curs 2005-2006, penso que sempre vam donar el nostre suport al grup de pastoral, que era el veritable motor d'aquesta trobada. Crec que sempre es van fer en dissabte i dins del propi curs escolar, almenys no tinc pas constància que fos un altre dia. S'han fet a diferents llocs: com es pot apreciar a la graella que trobareu tot seguit, alguns s'han repetit més que altres, a vegades perquè el tema que es volia treballar semblava més escaient en un lloc concret, altres per qüestions de calendari, altres per centralitat, però pel general tots han estat llocs emblemàtics del país que ens predisposava a sensacions extraordinàries, pel que són i també pel que representen. Equip de pastoral, ponents i entorn han fet que aquestes trobades, amb números d'assistència molt respectables, hagin estat sempre molt ben valorades per les persones que hi vam assistir.

A Poblet es van fer 6 Recés, 4 a les Benedictines de Montserrat, 3 a la Cova de Sant Ignasi de Manresa i 1 a Vallbona de les Monges, a Montblanc, a Montseny, a Món Sant Benet i a Sant Crist de Balaguer. 18 edicions ininterrompudes, que van sortir de Tarragona i que van fer seu Vedruna Catalunya Educació.

Núm.	Curs escolar	Data	Lloc i tema
1r Recés	2001-2002		Monestir de Poblet
2n Recés	2002-2003	16/11/2002	Monestir de Poblet
3r Recés	2003-2004	13/03/2004	Monestir de Poblet: "Persones per un món nou"
4t Recés	2004-2005	16/10/2004	Monestir de Poblet
5è Recés	2005-2006	22/10/2005	Vallbona de les Monges: "En la pau del cenobi" On Joaquina va gaudir de la pau i el silenci en les visites a les seves filles
6è Recés	2006-2007	21/10/2006	Monestir de les Benedictines de Montserrat: "Trobar la felicitat en les coses senzilles"
7è Recés	2007-2008	24/11/2007	La Cova, Manresa: "Compromesos amb la Justícia, el fruit de la qual és la Pau"
8è Recés	2008-2009	25/10/2008	Monestir de Poblet
9è Recés	2009-2010	20/03/2010	Montblanc: "L'experiència de Montblanc. L'esforç Vedruna"
10è Recés	2010-2011	14/05/2011	Monestir de Poblet: "Ser cristià avui"
11è Recés	2011-2012		La Cova, Manresa: "Descobrir la interioritat"
12è Recés	2012-2013	09/03/13	Monestir de Montserrat: "Mirant endins... Més a fons"
13è Recés	2013-2014	22/03/2014	La Cova, Manresa: "La Cova de Sant Ignasi a Manresa. L'experiència del pelegrí"
14è Recés	2014-2015	09/05/2015	Ruta del Montseny: "Caminada contemplativa pel Montseny seguint les passes de Joaquina"
15è Recés	2015-2016	03/10/2015	Monestir de les Benedictines de Montserrat: "Ser per comunicar. Comunica't amb tu mateix"
16è Recés	2016-2017	01/10/2016	Món Sant Benet (Sant Fruitós de Bages): "Comuniquem-nos amb tots els sentits"
17è Recés	2017-2018	03/03/2018	Santa Cecília de Montserrat: "La dimensió espiritual de l'art"
18è Recés	2018-2019	09/03/2019	Sant Crist de Balaguer: "Vida interior i silenci. Construcció de l'ésser"
19è Recés	2019-2020	30/11/2019	Verdú: "Compromís amb sentit"

Recés a Manresa. Any 2007.

Recés a Montblanc. Any 2010.

*Recés al Monestir de les Benedictines de Montserrat.
Any 2016.*

Recés a Poblet. Any 2005.

He format part de més d'una edició i sempre han esdevingut unes jornades plenament gratificants, amb un nombre molt elevat d'educadors Vedruna participant-hi i un nivell de satisfacció realment accentuat. De fet, de no ser així no hagués tingut el recorregut i l'assistència que ha tingut.

Darrerament s'organitza pel conjunt de totes les escoles Vedruna de Catalunya. En un primer moment sembla ser que va patir una petita davallada, però amb el decurs del temps es va recuperant de mica en mica.

Són molts els educadors que voluntàriament han dedicat i dediquen un temps i un espai per créixer en la fe. Com a escola cristiana és un goig organitzar-lo any rere any, veient que es manté ferma la participació dels educadors.

Es constitueix la CEV

Tots els grans esdeveniments tenen una data concreta: per la CEV serà el 16 de juny de 2005, el dia del seu naixement. Va ser un acte molt senzill, com és i ha estat sempre el tarannà Vedruna, però alhora ple de significació i d'emoció.

Ens vam trobar aquell dijous del mes de juny a Tarragona per fer el bateig inicial i el tret de sortida del que ha estat, durant dotze anys, l'equip que ha intentat facilitar les coses a les escoles i que ha gestionat el pas cap a Vedruna Catalunya Educació de la manera més racional possible.

16 de juny de 2005. Constitució de la Coordinadora Educativa Vedruna a Tarragona.

Aquest any 2005 marca una nova fita: del procés de transformació passem a un projecte de cohesió entre totes les Fundacions; s'inicia a Tarragona, en data 16 de juny, la **Federació de Fundacions de les Escoles Vedruna de la província de Tarragona**.

Representants de tots els Patronats, ben conscients de la importància d'aquest acte, sintonitzaven amb les paraules de la nostra provincial Gna. Carme Lleyda quan, referint-se a l'acta fundacional, deia: és una fita històrica que manifesta un pas més de confiança i de voluntat de seguir units i en comunió. També qualificava la Federació com *una audaç i actualitzada resposta a la urgència de deixar el projecte educatiu ben cohesionat*.

Les signatures de l'acta fundacional i dels estatuts foren acompanyades del nomenament de la primera Junta de la Federació. El seu president, Josep M. Roca, deixa constància del repte que suposa per a totes les nostres escoles avançar i planificar cohesionades .

Començarem l'acta amb la pregària *A les teves mans*. Concloguérem amb un brindis de desig i convicció que la Federació, exponent d'unió i col·laboració, és el camí que possibilitarà la continuïtat del carisma Vedruna en la tasca educacional dels nostres infants i joves.

Vam signar l'acta fundacional els delegats i delegades dels Patronats de les set escoles que ja estàvem constituïdes: per part de Sant Sadurní d'Anoia, la Gna. Rosa Salord i Josep M. Batalla; per Vilafranca del Penedès, Teresa Masquè i Àngels Guardiet; per Cardona la Gna. Carme Bertran i Roser Creus; per Valls només la Gna. Rosa Bonet, ja que el Sr. Anton Salat no va poder assistir-hi; per Balaguer la Gna. Roser

Galceran i Manel Salas; per Sant Boi la Gna. Antònia Bonet i Josep M. Roca; finalment, per Tarragona la Gna. Pilar Bas i Josep Nolla.

La resta d'escoles que entraran més endavant, a mesura que es vagin constituint les Fundacions amb els seus respectius Patronats i siguin reconeguts i acceptats pel Protectorat del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, hauran de fer la sol·licitud per escrit, de manera que consti l'acta del Patronat en què es pren l'acord.

Vull reproduir textualment les paraules de la Gna. provincial Carme Lleyda, que són l'expressió i el desig del que sentia en aquell moment la província i l'itinerari que ens encomanava seguir:

Bona tarda a totes i a tots els aquí presents!

La nostra trobada d'avui, molt senzilla i del tot significativa, quedarà registrada a la història de la família Vedruna en la seva vessant del carisma educatiu.

Des de fa una colla d'anys, ser menys GG ens començà a fer comptar plenament amb els educadors i educadores de les nostres escoles i, amb el pas del temps, anàrem creixent en la certesa que l'escola anava molt més enllà de nosaltres i que, sense vosaltres, el servei educatiu tenia les seves hores comptades.

Fruit de la necessitat que llavors educadors/es i GG vàrem veure plegats, venim fent un llarg procés de transformació de les escoles que, a dia d'avui, podem contemplar amb quasi totes les titularitats transferides.

Per la Federació de Fundacions de les Escoles Vedruna de la província de Tarragona és una fita històrica que manifesta un pas més de confiança i de voluntat de seguir units i en comunió, valorant aquesta iniciativa com una audaç i actualitzada resposta a la urgència que sentim de deixar aquest projecte educatiu ben cohesionat, a l'uníson amb els valors i la línia educativa Vedruna.

El gest real de transferència a vosaltres, 1ª Junta Directiva d'aquesta Federació d'Escoles, el vivim amb goig i del tot esperançades. Us sabem persones il·lusionades per aquest projecte i molt identificades amb el carisma. I us n'estem molt agraïdes!

Des d'aquest moment compteu amb el nostre compromís d'acompanyament i de suport i, sobretot, compteu sempre amb el suport i la benedicció de Joaquina qui ara, a través vostre, sent com els seus braços van allargant-se per continuar la tasca d'educar cristianament els infants, adolescents i joves dels nostres pobles i ciutats.

La primera Junta de la Federació Vedruna, que per imperatius legals no es va poder inscriure amb aquest nom i que es va haver de canviar pel de Coordinadora Educativa Vedruna (CEV), a més d'haver de reformar alguns dels seus estatuts per resoldre problemes jurídics i de competències, va estar formada per 6 persones, de les quals 2 eren Germanes i les altres 4 mestres en actiu en 4 escoles diferents.

Finalment, el director dels Serveis Territorials de Tarragona comunicava que s'havia permès la seva inscripció i l'aprovació dels estatuts degudament diligenciats el 4 de desembre de 2006. Aquestes són les persones designades amb els seus càrrecs respectius:

Signatura de les primeres escoles adherides a la Federació de Fundacions de Tarragona i brindis en finalitzar els parlaments.

Sr. Josep M. Roca Carles (President)	Sr. Josep Nolla Salvadó (Tresorer)
Gna. Roser Galceran Folch (Vicepresidenta)	Gna. Rosa Bonet Busquet (Vocal)
Sr. Manel Salas Flotats (Secretari)	Sr. Francesc Recasens Massagué (Vocal)

Comencem a caminar

Al cap de pocs dies d'estar constituïts, concretament el dia 22 de juny de 2005 i abans de les vacances d'estiu, la Junta ja ens vam reunir a Tarragona per agafar la primera mostra de contacte i intentar planificar, a grans trets, el curs vinent.

Tinc la sensació que iniciàvem un camí nou amb moltes ganes i molta esperança, però que no sabíem ben bé com seria. Enteníem que havíem estat designats per conduir un vaixell i que el futur ens marcaria cap a quin port hauria d'anar. Però per damunt de tot, jo percebia que estàvem davant d'un moment històric, que la província havia posat en nosaltres una incipient dosi de confiança i que calia fer el que havíem fet fins ara a cadascuna de les nostres escoles, alguns ja des de feia molts anys en llocs directius: treballar amb criteri, esforç i rigor. Ara, a banda de seguir-ho fent per cadascuna de les escoles de les quals érem mestres de l'equip docent, calia afegir-hi també la resta de les escoles que formàvem la província de Tarragona.

Aquesta primera reunió per a mi va ser clau. Vaig percebre en la mirada i en les expressions de les meves companyes i companys de Junta que realment tots estàvem molt il·lusionats, que teníem moltes ganes de fer coses pel col·lectiu i que estàvem disposats i ansiosos per sembrar el gra que donés sentit a la nostra tasca. Calia ser valent i tirar les llavors. Potser nosaltres no en recolliríem els fruits, però de ben segur que amb el temps contribuiríem a un millor futur per a cadascuna de les 15 escoles de la província.

Les vacances d'estiu ens van servir per recuperar forces, però també per barrinar idees i projectes que ens vam presentar mútuament en una trobada de Junta que va tenir lloc a Tarragona la primera setmana de setembre, concretament el dia 5 de setembre de 2005. Abans del dijous 24 de novembre de 2005, data en què vam fer la primera assemblea gestionada per la CEV, la Junta vam tenir encara tres reunions més per planificar accions futures i intentar resoldre, entre altres, un tema que ens va semblar cabdal. Crec que va resultar un encert de gestió i una molt bona carta de presentació pels titulars i directors de les nostres escoles, que van rebre la nostra proposta de formació amb interès i expectació. Tot just començava la lliga i la Junta de la CEV: vam guanyar el primer partit.

El que ara pot semblar quelcom sense importància i gairebé ridícul de fer-ne esment, va significar un descobriment i una gran oportunitat per la formació de les nostres escoles. Resulta que, pel general, cada escola organitzava la formació mitjançant entitats que es dedicaven a fer cursos per a mestres, com per exemple Rosa Sensat o els ICEs de diferents universitats, però desconeixíem que cada centre podia organitzar la seva formació, i que aquesta no estava subjecta a fer cap tipus de desplaçament, perquè els formadors es podien fer presents en el lloc on se'ls convoqués. El que avui és tan evident, el 2005 representava un desconeixement total per gairebé la totalitat dels dirigents de les nostres escoles.

Els cursos de formació van ser tota una novetat i un encert per les nostres escoles, que titulars i directors van valorar molt positivament. Però la coordinació de la formació a nivell de província

no només la vam gestionar a nivells de cursos formatius globals: també vàrem coordinar el pla de formació per la província de Tarragona pel trienni 2006-2009. Cada any teníem un objectiu diferent: el 2006-2007, *com viure i treballar amb els altres* tractava d'esbrinar què exigeix a la persona saber treballar en grup; el 2007-2008 ens vam proposar treballar l'educació de l'autonomia i la capacitat crítica dels nostres alumnes; i finalment, pel 2008-2009, volíem incidir en la creació d'un ambient positiu i motivador a les nostres escoles. Per acabar les darreres hores de formació que havíem fet tots, es va fer una trobada conjunta de totes les escoles Vedruna de Catalunya en un acte al Fòrum de Barcelona, que va servir per aplegar tots els docents de les nostres escoles. Va ser un acte molt bonic i de reafirmació de sentiment i pertinença a un col·lectiu. Dels 1.360 assistents, 538 eren de Tarragona.

Reunió de la Junta de la CEV a Balaguer. Any 2005.

La Junta de la CEV sempre hem estat convençuts que la formació personal i de grup és imprescindible per poder ser educadors competents, i és per això que des del primer moment, ja el mateix curs 2006-2007, vàrem organitzar una formació per tots els 556 docents que hi havia en el conjunt de les nostres escoles. Per primera vegada ho vam fer agrupant escoles per proximitat i alhora desplaçant els formadors i ponents a cada escola. També vam apostar per la formació dels equips de pastoral, professors de religió i pels equips directius. Finalment, els quatre membres de l'equip de pastoral van fer un curs de formació pastoral, un dia setmanal al llarg de tot un curs, que organitzava el SECC a la casa d'Exercicis del Jesuïtes de Sarrià del Col·legi Sant Ignasi. El curs següent es va finançar l'assistència de dues persones més: la Montse Montoliu, professora a Tàrraga, i la Mercè Garriga de Bellpuig, que posteriorment va passar a formar part de l'equip de pastoral de la província de Tarragona.

Proveïdors i recursos compartits

Mirant actes i arxius de la CEV, he trobat una gran quantitat d'acords amb empreses i proveïdors. La Junta teníem una espècie de neguit permanent per optimitzar recursos i serveis. Un potencial de 15 escoles, més de 500 professors, gairebé 7.400 alumnes i unes 5.400 famílies ens donaven una carta de presentació d'un gran grup, encara que només fos a nivell quantitatiu. Pensàvem que fer un *pack* conjunt per a tantes escoles ens havia de proporcionar uns preus molt més favorables a cada escola, i també que la CEV podria demanar un ràpel que permetés contribuir a les despeses de manteniment de la pròpia CEV, ja que ser membre de la Junta era un càrrec altruista i gratuït. D'aquesta manera, el cost que hauria de pagar cada escola per contribuir al seu manteniment seria molt baix o fins i tot nul. I de fet, així va ser. Recordo que alguns anys no es va pagar res, és més, alguna escola va arribar fins i tot a rebre un taló de la CEV perquè les compres comunes que havia fet superaven la petita aportació que havia de realitzar pel sosteniment de la Coordinadora. A tall d'exemple, dir que el segon any de la CEV vam repartir beneficis a les escoles per un valor de 9.475.- €, bàsicament pel fet de fer la formació de l'any 2006 de manera conjunta. Eren els primers moments i ningú estava obligat a fer les compres a les empreses amb les quals havia pactat la Junta de la CEV. Qui ho feia era perquè així ho volia lliurement i, a part de rebre un preu millor directament, també es beneficiava del ràpel que arribava a la CEV i que nosaltres traspasàvem a les escoles. Hi havia col·legis que per compromisos que tenien amb subministradors concrets o per altres motius, seguien amb els seus propis proveïdors. Tanmateix eren molt pocs i en algunes coses molt concretes, perquè l'oferta del conjunt acostumava a superar àmpliament la que hom tenia com a centre individual.

Agendes, bates, mobiliari, paper, carpetes, formació, entre altres, van ser les primeres propostes que la Junta de la CEV va negociar amb professionals i industrials de manera conjunta. També es van buscar empreses per serveis comuns com la llicència ambiental, les assegurances, la protecció de dades, les auditories, els quadernets Vedruna...

En Josep Nolla, tresorer de la Junta, va presentar els comptes del curs 2005-2006 i del 2006-2007 amb uns números molt modestos, però que les despeses de la Coordinadora autofinançaven sense cap aportació especial de les escoles i a més, encara donaven benefici.

El raonament de la Junta era molt simple però alhora molt coherent i racional: anar junts no podia representar més costos que anar per separat.

A nivell institucional, la Junta de la CEV vam dur a terme diferents trobades amb personalitats i institucions per tal de donar a conèixer el col·lectiu de les 15 escoles i oferir col·laboracions. Això va ser especialment els primers anys, ja que després ho acostumàvem a fer com a Vedruna Catalunya.

Per altra banda, des del primer moment vam dedicar moltes reunions a anar fent col·laboracions amb les altres dues províncies de Catalunya: Barcelona i Girona. De totes maneres, aquest és un tema que tractaré a part, perquè crec que mereix una atenció especial pel que va ser en si i pel que va esdevenir en el pas dels anys, fins arribar al moment actual.

Un dels primers acords que vam prendre com a Junta va ser que, malgrat que teníem la seu a Tarragona, faríem reunions de Junta en les diferents escoles de la nostra província. Jo recordo que em posava en contacte amb el/la titular de cada escola i li comunicava que un dia determinat tindríem reunió de Junta al seu centre. Tan sols els demanaven una dependència per poder tenir la nostra reunió. Això també ens permetia fer una visita per conèixer el centre, així com diferents problemàtiques que cada escola en concret pogués tenir. La veritat és que, per part de la Junta, va ser un procediment molt positiu i alhora va tenir una bona valoració per part dels propis centres. També he de dir que ens vam sentir sempre i a tot arreu molt ben acollits i valorats, i que mai ens va faltar el berenar o algun aperitiu per poder beure i picar una mica. Tot i que als sis membres de la Junta ens anava més bé buscar un lloc o una escola propera i equidistant per a tots, la veritat és que anar a llocs extrems com Cardona, Cambrils, Balaguer o Sant Boi mai va representar cap problema per a ningú de nosaltres.

A mesura que anava passant el temps creixia també el volum de coses que calia coordinar pel conjunt de totes les escoles. A nivell de Junta de la CEV, el nostre nivell d'autoexigència es feia cada vegada més gran. Cap de nosaltres estàvem alliberats de la feina de les nostres escoles; per tant, tot el temps dedicat a pensar, a les reunions, entrevistes o visites, era un temps extra que se sobreposava a la càrrega diària que ja teníem en cadascun dels nostres col·legis. Tanmateix, no vaig sentir mai cap queixa de ningú i ho fèiem sempre sense mirar el rellotge. Els anys posteriors es va decidir que les tres persones de la Junta que potser desenvolupàvem més activitats (la Roser Galceran, en Manel Salas i jo mateix) tinguéssim també una petita compensació econòmica, bàsicament per sufragar les despeses dels viatges, els peatges i els aparcaments que en el decurs del temps anaven sent més freqüents. Tot això va ser consensuat per tots els companys i companyes de Junta i presentat i acceptat per l'Assemblea de Patronats.

L'objectiu principal era servir a les escoles, intentant suplir el que feia abans l'equip provincial. Teníem molt clar que el nostre paper era altament important i el nostre treball estava encarat a consolidar la CEV. Alhora ens proposàvem seguir treballant en direcció a dos eixos principals: la formació comuna i l'optimització de recursos i serveis que ens permetessin abaratir costos a les escoles, dotar a la CEV de recursos i donar solucions enfront de problemes comuns. Crec sincerament que la feina que vam dur a terme va ser, segons la meua modesta opinió, molt més fructífera del que les expectatives inicials feien preveure.

Sabiem perfectament que, com a tota cosa nova, a l'actual Junta ens tocava obrir camins i assentar les bases que permetessin als que vinguessin darrere pujar al vagó d'un tren que va rutllar molt aviat, i pels qui en un futur fossin cridats a conduir-lo, tinguessin una càrrega més lleugera, que es trobessin camins oberts i que poguessin aprofitar el que vam anar fent.

Vull manifestar, sense voler pecar d'agosarat, que em sembla que entre els sis membres de la Junta vam crear una relació de feina vers un objectiu comú, però alhora utilitzant el llenguatge d'avui dia,

també una relació plena de bon *rotllo*. Vam compartir ideals comuns, vam discrepar en alguns aspectes, però vam ser un grup capaç, creïble, coherent, cohesionat i compromès. En definitiva, dins del grup vaig trobar, fent servir paraules de Santa Joaquina, caliu de família.

La meua experiència em diu que si quan es treballa en grup i hi ha un bon clima i unes relacions personals bones, la feina que es fa té un alt percentatge de possibilitats de sortir bé. De no ser així, es generen uns mecanismes d'autocorrecció, sense que ningú se senti ni ferit ni menyspreat. El clima creat a la Junta va ser tan positiu que ens hem trobat i hem compartit taula en esdeveniments familiars i, fins i tot, aquesta forta relació s'ha mantingut en el temps.

Malgrat això, res hagués estat possible sense el suport i recolzament de la titularitat, la direcció i els Patronats de cadascun dels nostres 15 centres. He de donar, molt sincerament, les gràcies per la seva comprensió i pel seu suport, ja que també soc conscient que la precipitació i arrauxament en algunes accions que vam iniciar van fer que no fossin tan satisfactòries com en un principi esperàvem. De tot això la Junta n'èrem conscients i només demanàvem humilitat per reconèixer les errades, que personalment crec que ja fèiem, i seny i prudència per rectificar.

També m'agradaria donar les gràcies a l'equip provincial, que va confiar-nos la tasca que estem desenvolupant, i al nou equip que el va substituir, format per la Gna. M. Dolors Ribes, la Gna. M. Dolors Bosch i la Gna. Antònia Nadal. Amb elles vam tenir una reunió a Cambrils, poc després de ser nomenades, en la qual ens van manifestar el seu suport i col·laboració per tirar endavant projectes que sense l'equip provincial resultarien inviàbles en aquells moments. Gràcies en definitiva per tanta bondat i comprensió de tantes persones i espero, personalment i també com a Junta de la CEV, no haver decebut a ningú.

L'aval de l'Equip Provincial i la Congregació

L'any 2007 la pròpia Congregació, havent passades les primeres reticències i vençudes ja gairebé totes les pors que es van generar en moltes Germanes per la creació dels Patronats, opinava el següent de la transformació dels centres a la província de Tarragona:

- Ha servit per mantenir viu el carisma Vedruna en un futur immediat. La manca de vocacions exigeix decisions noves.
- Calia respondre al que s'havia apuntat en capítols anteriors respecte a la *transformación de obras*.
- Es creia que cada realitat era molt singular i els que estan implicats en ella la poden acompanyar més a prop amb interès i estima.
- Ha afavorit la implicació dels laics (professors) en el propi centre i també de persones de cada poble interessades amb el model Vedruna.
- Sabien que la gent de cada escola la sentien com quelcom seu i es preocupaven perquè anés bé.
- Ha facilitat el treball i la trobada en equip.

Alhora, també es justificava el paper de la Coordinadora Educativa Vedruna en aquests termes:

- Per mantenir viu el sentit de pertinença a l'escola Vedruna.
- Per buscar estratègies comunes perquè les escoles segueixin sent evangelitzadores.
- Per afavorir l'acompanyament de les escoles.
- Per organitzar la formació de professors i equips directius.
- Per compartir experiències.

També es va valorar molt positivament el fet que la CEV estava molt lligada i tenia la col·laboració de l'equip de pastoral provincial. Vull recordar que en Manel Salas formava part tant de la CEV, de la qual n'era el secretari, com de l'equip de pastoral. Així doncs, hi havia un enllaç directe entre la Junta de la CEV i l'equip de pastoral. Fins i tot, aquest equip de pastoral disposava d'una seu pròpia dins l'escola de Santa Coloma de Queralt.

Per tot això la Congregació valorava molt positivament els passos donats, ja que creien que la Junta de la CEV i els Patronats responien i mostraven interès per qualsevol activitat que organitzava la província, col·laborant en les activitats que es proposaven: objectiu de l'any, trobades formatives, pastoral, etc. Destacaven especialment la cura que havien posat vers l'orientació pedagògica i la pastoral de cada centre. També afegien que en cap moment havien vist un distanciament amb la província o que volguessin més autonomia o independència, per acabar puntualitzant que seguïem totes les indicacions que donava l'equip d'educació.

I per concloure, recordaven el fet que en cap moment havien cedit la propietat dels edificis i els terrenys. Per contra, simplement se'n va cedir el seu ús per un temps determinat i els membres que formaven part del Patronat eren gent de diferents camps professionals i molt vinculats a l'escola, amb un càrrec que mai va ser vitalici, sinó que s'havia de renovar cada quatre anys.

La gent dels Patronats eren tan fidels a la Congregació que, per exemple el cas de Sant Boi i també d'algun altre col·legi, una vegada efectuada la compra de terrenys per ampliar l'escola, aquests es van inscriure notarialment com a propietats de la Congregació i no del propi Patronat. Tanmateix, la Congregació només en va avalar la compra amb una hipoteca sobre el propi edifici, totes les despeses van córrer a càrrec del Patronat en qüestió.

XXVIè Capítol General

Del 22 de juliol al 22 d'agost de 2011 es va celebrar a Vic el XXVIè Capítol General i en ell es va demanar a la Superiora General i al seu consell que erigissin la província Vedruna d'Europa, que s'hauria de regir d'acord amb el Document de Reestructuració elaborat durant el sexenni 2005-2011 i aprovat per la Superiora General anterior, en conformitat amb el seu consell, el 16 de juliol de 2011.

Aquest fet va ser per a mi el més determinant per la futura dissolució dels Patronats de Tarragona i la seva integració en la Fundació Vedruna Catalunya Educació.

Des del 2005, diferents persones de les tres províncies de Catalunya ens anàvem trobant per començar a organitzar activitats comunes, especialment en alguns aspectes com per exemple la pastoral. Per part de Tarragona, la CEV va aprovar que fóssim en Manel Salas i jo els seus representants. Tot seguit s'hi va incorporar la Gna. Roser Galceran. De tot això en parlaré més endavant, però ara voldria ressaltar que ja feia anys que els tres equips provincials de Catalunya tenien trobades per repensar el futur. Tan bon punt va ser creada la CEV, va ser aquesta qui va passar a portar la representació de Tarragona.

A Tarragona tots els Patronats ja estaven constituïts i actuaven com a tal, tot i que, per qüestions legals, Manresa, L'Espluga de Francolí, Bellpuig i Mollerussa encara no havien estat reconeguts pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

No enteníem ben bé quin seria el futur immediat. Erem conscients que passaven coses, que els temps requerien noves formes de fer i d'associar-se, però tot plegat era una incògnita. Més ben dit, una gran confusió (pensem que en aquell moment a Tarragona hi havia l'equip provincial, la Junta de la CEV i 14 Patronats que tenien un funcionament autònom). L'equip provincial va passar pels Patronats per explicar els acords del XXVIè Capítol pel que feia referència a l'estructura i organització dels centres. Es va explicar el plantejament institucional en educació amb la creació del Equipo de Centros Educativos per a tota Espanya, que substituïria les delegades d'educació. Per part de Tarragona, era jo mateix qui assistia a aquestes reunions en representació de la nostra província des que es va crear la CEV.

De totes maneres, en aquells moments no sabíem res del que passaria amb els Patronats de Tarragona. El camp de possibilitats estava obert. Es parlava, entre altres opcions, de crear una Fundació de Fundacions per la nostra província que es responsabilitzés bàsicament de tres aspectes comuns: carisma, formació i pastoral.

Es va fer una trobada a Valladolid sobre patrimoni de les escoles Vedruna el 3 de desembre de 2009, la qual tenia com a objectiu conèixer diferents opcions per rendibilitzar el patrimoni tangible, rebutjant les fórmules que no semblaven adequades i veure què i com es podien portar a terme les propostes més escaients, sempre tenint en compte la realitat de cada centre. Hi havia com a assistents: l'equip general, l'equip de la delegació continental, els equips provincials, els administradors provincials, els coordinadors i coordinadores d'educació, el Sr. Agustín (membre del CTT) i el Sr. Ricardo Bernardo (assessor jurídic de les escoles de Castella-Lleó).

Pel que fa a Tarragona, es va fer constar que eren Fundacions individuals, a les quals s'havia fet la cessió en precari per un temps concret, passat el qual es podrien tornar a formular o sospesar altres possibilitats. També es va veure la dificultat d'establir un criteri comú. Calia prendre decisions d'acord amb la realitat de cada centre: *no se puede ahogar la continuidad y el carisma educativo por rentabilizar el patrimonio.*

Es va apuntar també la possibilitat d'estudiar en alguns casos el lloguer amb opció de compra, ja que les Fundacions també necessitaven tenir patrimoni perquè en el futur no podrien comptar amb els actuals avals de la Congregació.

La rendibilització del patrimoni és fonamental avui en dia per cobrir les necessitats de les Germanes, però sobretot és necessària si es vol atendre la missió àmplia de la Congregació, assegurant la viabilitat de les escoles.

Davant tanta diversitat de cadascuna de les nostres escoles, i quan dic diversitat ho dic en tots els aspectes que condicionen la vida de cada centre, es va acordar enviar una fitxa a cada província en què es deia que:

No se trata de hacer un estudio económico de cada centro, sino de una toma de conciencia del punto en que nos encontramos, de cuál es nuestro pensamiento en este momento y hacia donde creemos que podrían ir nuestras decisiones.

Tot això ens feia adonar que les coses anaven canviant, sense saber ben bé quin seria el seu final. Aquesta situació provocava un cert neguit, tot i que en el dia a dia, cada escola, cada Patronat i cada treballador dels nostres centres seguíem desenvolupant la nostra tasca amb la mateixa dedicació i compromís

que havíem fet sempre. Realment aquest va ser un fet singular i difícil de comprendre ja que, malgrat que la Congregació tenia clar el camí a seguir, alguns Patronats no acabaven de veure amb viabilitat plena el destí final, potser perquè no ho vam saber explicar prou bé o perquè, a vegades, hom no vol veure allò que intueix amb cert recel. Però a Tarragona resulta sorprenent la calma i la serenitat amb què es van viure aquets moments. Cap escola ni cap Patró o Patrona va posar mai cap pal a la roda.

Per altra banda, les reunions que teníem amb els equips coordinadors de Barcelona i Girona sovint marcaven un ritme que feia accentuar més les diferències. Teníem temps i objectius diferents, de manera que costava arribar a un consens comú entre les tres províncies. Les dues persones que anàvem en representació dels Patronats de Tarragona érem en Manel Salas, jo mateix i la Gna. Roser Galceran més endavant. Nosaltres no acabàvem de veure clares algunes propostes presentades i quan en sotmetíem les decisions a l'Assemblea, aquesta es mostrava reticent i cautelosa. Per tant, aquest clima creat, aquesta atmosfera existent, ens neguitejava a tots plegats i creava més incertesa de cara al futur.

Això va significar el final de l'equip provincial, no només de Tarragona, sinó de la resta de les petites províncies que hi havia a tota Espanya: Lleó, València, Valladolid...

La CEV va haver d'agafar un paper més protagonista a partir d'aquesta decisió. Si l'equip provincial, que era el pal de paller de les escoles de Tarragona, deixava d'existir, la Junta de la CEV enteníem que el nostre paper havia de canviar a partir de les decisions del XXVIè Capítol General.

És evident que els Patronats, que ja estaven tots constituïts i en ple funcionament, podien seguir el dia a dia de la mateixa manera que havien fet darrerament, però no és menys cert que formant com formàvem part del grup Vedruna, també va ser necessari moltes vegades el recolzament del conjunt de la resta d'escoles.

De cop i volta et trobaves en terra de ningú. I en aquest terreny desert no sabíem ben bé quin havia de ser el nostre paper.

Les províncies de Barcelona i Girona tenien molt clara la fita on havíem d'anar plegats, especialment les persones que en aquella època tenien responsabilitats en la província de Barcelona. La Congregació havia decidit suprimir les antigues províncies per crear-ne una d'única a nivell d'Europa, que a la pràctica volia dir a nivell d'Espanya. Als Patronats de Tarragona s'intuïa un futur diferent que tard o d'hora havia d'arribar.

En aquest context, la Junta de la CEV intentàvem esbrinar també quin seria el futur de les escoles de Tarragona i quin missatge calia proporcionar a la resta de les escoles, que en aquests moments més que mai necessitaven un acompanyament. Teníem molt clar que calia estar al seu costat i coordinar tot el procés.

Van ser uns anys molt durs fins la trobada del 30 de gener de 2014 a Tàrraga. Aquest serà el moment que marcarà un abans i un després en el futur dels Patronats i de les escoles Vedruna de Tarragona. No em vull estendre més aquí, perquè aquesta data mereix un apartat especial que intentaré descriure més endavant.

Ara tan sols vull reproduir el discurs íntegre de la Gna. provincial en funcions M. Dolors Ribes, a la trobada de Patronats de Manresa del dia 14 d'abril de 2012:

Benvolguts amics i amigues membres dels Patronats,

Fa pocs dies recordàvem les paraules de Jesús en l'últim sopar quan deia als seus amics-deixebles: Ardentment he desitjat compartir aquesta Pasqua amb vosaltres (Lluc 22, 15).

No puc, ni vull, comparar-me amb el meu Mestre i Senyor, però amb les degudes distàncies sí que un desig pregon, alguna cosa crema en el meu cor personalment i com a representant de la Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat-Vedruna al trobar-me aquest any amb vosaltres, els membres dels Patronats de les escoles Vedruna de Tarragona. Per què? Tinc el sentiment d'un comiat. És cert, a nivell congregacional, com ja sabeu, aquesta estructura de petites províncies canòniques: Girona, Tarragona, Lleó, Barcelona... amb la qual hem funcionat fins ara s'acaba. Amb la nova província d'Europa una altra forma està naixent. No hi haurà l'equip provincial de cada indret que vetlli d'una forma immediata per les escoles. Per suposat que hi haurà acompanyament, serà d'una altra manera. Quan totes les peces estiguin al seu lloc ja us ho explicarem degudament.

I pensant en comiat em surt dir-vos unes paraules a mode de testament. Ja sabem que en el testament hi ha les últimes voluntats, serà un testament no davant notari, sinó en família, amb la tendresa i estimació tal com els pares parlen als fills per última vegada... i més que dir-los coses noves... en aquell moment fan síntesi d'allò que és essencial, d'allò que volen que gravin en el seu cor. És com em sento jo ara en nom de la Congregació a l'hora de dirigir-me als Patronats, als estimats i valorats Patronats dels que sou membres tots vosaltres. Perquè us encomanem allò que és més important per a tots:

- les persones,*
- la seva formació integral,*
- la formació en la fe,*
- l'obertura a la transcendència.*

És de capital importància que els Patronats us feu conscients, una vegada més, del tresor que porteu entre mans i, com diu Pau: aquest tresor el portem en vasos de terrissa (2 Cor 4,7). És molt valuós i a la vegada molt fràgil.

Per això us recomano que:

- 1. Poseu tota l'ànima en promoure, sostenir i defensar l'ideari i el projecte educatiu, els quals es caracteritzen per la defensa d'una educació cristiana inspirada en la proposta educativa Vedruna.
I per promoure, sostenir i defensar cal:
Llegir, aprofundir, reunir-se per debatre, contrastar, avaluar, pregar, fomentar una bona relació entre els membres feta de diàleg, transparència, confiança, respecte, fidelitat i estima.*
- 2. Tingueu cura de la formació integral dels membres de la comunitat educativa: educadors, famílies, personal dels diferents serveis, alumnes... Que no surtin només alumnes brillants de les nostres escoles, sinó persones íntegres.*
- 3. Vetlleu pel vostre compromís de fe. Una fe arrelada en Jesús que necessita ser conreada, celebrada i compartida. Si bé la fe és un do, un regal que no podem ni exigir ni imposar als altres, sí que la podem suplicar al bon Déu, i buscar la forma de transmetre-la.*

Gna. Provincial M. Dolors Ribes en la trobada de Patronats a Manresa el 14 d'abril de 2012.

4. *Manteniu viva la flama del carisma. No podem pensar que el carisma Vedruna s'encarna només en les Germanes; com a do de l'esperit a l'Església també s'encarna en vosaltres, els membres dels Patronats Vedruna a qui se us confia la gestió, animació i dinàmica dels centres en continuïtat històrica amb l'esperit de Santa Joaquina.*
5. *Proseguiu la tasca que cadascun dels Patronats teniu iniciada. Valorant allò aconseguit i també aprofitant les dificultats per aprendre de l'experiència que us aporten; ajudeu-vos i encoratgeu-vos mútuament. Busqueu solucions amb el diàleg fins el consens sempre que sigui possible, encara que, a vegades, uns o altres hàgiu de cedir pel bé comú.*
6. *Enfortiu els lligams amb els altres centres. El nostre model de Coordinadora Educativa Vedruna es basa en la confiança, la interrelació i la recerca comuna. És molt important que els membres que voluntàriament i gratuïtament assumeu el compromís de formar part de la CEV, experimenteu comunió en la identitat, la força de la unitat i un sentit de pertinença que us porti el goig d'avançar conjuntament.*
7. *Finalment, una paraula per la Junta de la CEV. Aquesta paraula per a cadascun de vosaltres —Josep M. Roca, Josep Nolla, Manel Salas, Roser Galceran, Francesc Recasens i Àngels Guardiet— és de profund reconeixement i agraïment. És impagable l'interès, la dedicació i la responsabilitat en la tasca de coordinació assumida al llarg d'aquests quasi 7 anys. Gràcies! Moltes gràcies! Tan de bo sempre pugueu experimentar la confiança, l'adhesió i el recolzament de tots els Patronats.*

I per acabar del tot una imatge: la del sentinella. Us convido a ser sentinelles. Joan Pau II anomenava els joves sentinelles del futur, convidant-los a mirar cap endavant, cuidant d'aquest futur. Traslladant-ho als Patronats, diríem que els Patronats sou els sentinelles del present, perquè tenint cura del present podem construir el futur que desitgem.

És probable que la imatge de sentinella tingui connotacions de solitud, avorriment o passivitat en la nostra cultura, però en la Bíblia el sentinella és símbol del poble que espera anhelant el seu Déu, aquell que salvarà Israel de tots els seus mals i per això diu el salmista: la meva ànima desitja el Senyor, més que els sentinelles el matí (Sl. 130).

Agafem la imatge bíblica del sentinella, el que està a la espera, a la torre de vigilància de dia i de nit. I en aquesta espera té la mirada posada en l'horitzó per reconèixer els qui venen

pels camins. La seva experiència i capacitat li permeten conèixer de lluny qui ve en senyal de pau i qui ve en senyal de guerra, a qui s'ha de barrar el pas i a qui es deixa entrar com portador de bones noves... Qualsevol perill és detectat. I així, amb aquesta bona custòdia tot està protegit: persones, instal·lacions i material.

Gràcies, Patronats, sentinelles del present, perquè sabem que als vostres ulls no se'ls escapa res i que la vostra mirada i el vostre cor vetllen constantment per ser fidels al tresor que se us ha confiat.

En nom de l'equip provincial en funcions aquí presents i en nom de la Congregació, gràcies, infinites gràcies! Seguim comptant joiosament amb vosaltres.

Aquestes boniques paraules de la que fins aleshores era la Gna. provincial M. Dolors Ribes ens van permetre esbrinar, o potser millor intuir, cap a on aniria el futur més immediat de les nostres escoles, i també el fet que les Germanes seguien mantenint el seu compromís amb les escoles.

Després de debatre el tema més d'un dia durant les juntes ordinàries de la CEV, vam creure oportú, de manera unànime, passar una enquesta a cada Patronat perquè tinguéssim per escrit l'opinió de cadascun d'ells i de tots en el seu conjunt. A continuació, vam preparar una reunió conjunta de tots els Patronats amb els més alts estaments de la Congregació per parlar del nostre futur.

Trobada de Patronats - Congregació a Tàrrrega

Vam citar a Tàrrrega, el dijous 30 de gener de 2014, una representació dels Patrons i Patrones de cada escola, a poder ser el president, per si calia prendre *in situ* alguna decisió. També la Gna. Narcisa Fiol, provincial de Vedruna Europa, la Gna. Tomy Pastrana, coordinadora general del Equipo de Centros Educativos i la Gna. Montse Espinalt com a delegada d'educació de la zona de Catalunya.

Prèviament, nosaltres ja coneixíem els resultats de les quatre preguntes de l'enquesta que ens van contestar els Patronats. Tot seguit en faig un resum, buscant el criteri general i sense entrar en comentaris i precisions individuals.

A la primera pregunta: *Quines millores o avantatges veieu en el fet de ser Patronats amb gairebé una total independència en el model de gestió?* Les respostes més repetides es poden resumir en aquestes idees: implicació, compromís, coneixement de la realitat, autonomia, llibertat, rapidesa i consens en la gestió de les nostres escoles.

La segona pregunta deia així: *Considerereu que en el moment globalitzat que estem vivint podem seguir en la mateixa línia? O ens cal fer canvis i agrupaments més grans?* Aquí les respostes van ser molt diverses, però podem sintetitzar que el 63% dels Patronats es decantava per una agrupació més gran com a resposta i garantia de futur. En canvi, el 37% restant es mantindria en la situació actual, amb més coordinació entre les escoles de Tarragona i la resta de Catalunya.

La tercera pregunta ja era molt més directa: *Estaríeu disposats a perdre part de la vostra autonomia a favor d'una unió més gran amb la resta d'escoles de Tarragona?* El 80% de les enquestes deia que hi estarien disposats, que segurament perdrien autonomia a nivell particular com a Fundació però l'objectiu seria guanyar personalitat i força com a grup de Fundacions dins de Vedruna Catalunya. També

s'afegia que s'estaria a favor d'una unió que abracés totes les escoles de Catalunya que lliurement volguessin adherir-se a la nova estructura.

I, finalment, la darrera pregunta era la següent: *Què demanaríeu a la CEV, a Vedruna Catalunya i/o a la Congregació respecte al futur de les escoles Vedruna?* Les respostes es poden simplificar de la següent manera: A la CEV, lideratge en el procés i major poder decisor. A Vedruna Catalunya, consciència de la realitat plural de les nostres escoles. A la Congregació, bàsicament claredat, marcar les línies de futur i que unifiqui els criteris.

Finalment, a l'enquesta vam deixar un espai obert per altres coses que cadascú volgués expressar i m'agradaria destacar-ne les següents apreciacions manifestades:

- Acceptem que hi ha d'haver un canvi, però quan es presenti la situació i les propostes en podrem parlar.
- Ens agradaria saber també com quedarà el tema del patrimoni i què pensa fer la Congregació al respecte.
- El nivell d'implicació del personal docent i de serveis de l'escola és més gran quan la gestió és més propera.
- El coneixement de les persones que componen la direcció i els Patronats augmenta el grau de motivació.
- Que la millora beneficiï a totes les escoles i hi hagi un fons comú de solidaritat. Estem oberts a tot, però primer cal saber a canvi de què.

Ja teníem per escrit les respostes dels nostres Patronats, respostes que vam presentar al final de l'acte a l'assemblea. L'assemblea va començar a les 10 del matí i no va acabar fins les 2 de la tarda, amb el següent ordre del dia:

A la taula hi havia les quatre persones que vam prendre la paraula: Gna. Narcisa Fiol, Gna. Tomy Pastrana, Gna. Montse Espinalt i jo mateix com a president de la CEV, que em va tocar obrir l'acte. Totes les persones de la mesa vàrem fer el nostre parlament.

Ordre del dia

10.00 h Arribada.

10.05 h Salutació i presentació de l'acte a càrrec de Josep M. Roca, president de la CEV.

10.15 h Paraules de Narcisa Fiol, provincial de Vedruna Europa.

10.25 h Montserrat Espinalt, delegada d'educació de Vedruna Catalunya.

10.55 h Tomy Pastrana, coordinadora general del Equipo de Centros Educativos de Europa.

11.25 h Descans. Esmorzar.

11.55 h Presentació del buidatge i dels resultats de l'enquesta.

12.25 h Moment de reflexió i intercanvi entre els membres de cada Patronat.

12.40 h Debat obert. Aportacions a nivell general.
Acords i/o votacions si s'escau.

14.00 h Finalització de l'acte.

No tinc el discurs íntegre de cadascuna d'aquestes persones, però sí que vull deixar constància íntegra de tot el que vaig dir jo personalment, perquè en el meu parlament hi ha un resum dels assistents, amb els diferents càrrecs que tenien en cadascun dels seus Patronats, i també perquè crec que va ser un discurs molt pensat i meditat, sense decantar balança cap a cap lloc, però amb una mentalitat oberta respecte al camí que ens tocava emprendre molt aviat. De fet, vaig intentar sintetitzar el que la Junta de la CEV havíem parlat moltes vegades i que intuïem que ara ja estava a tocar, malgrat que encara no sabíem ben bé què ens proposaria la Congregació. La meua intervenció va ser aquesta:

Bon dia:

Sigueu tots i totes molt benvinguts a aquesta trobada de Patronats.

Permeteu-me que no presenti les persones que m'acompanyen en aquesta taula, perquè són de sobres conegudes, però sí que els doni les gràcies pel fet de voler-nos acompanyar.

Diguem que possiblement sigui la representació més qualificada en l'actualitat de la pròpia institució. Gràcies, Narcisa, per la teva presència com a provincial de Vedruna Europa i com a persona que, sent provincial, vas posar en marxa les primeres Fundacions de la nostra antiga província.

Tomy Pastrana, coordinadora general del Equipo de Centros Educativos de la Provincia de Europa, gracias por tu presencia y bienvenida.

I Montserrat Espinalt que ens acompanya en qualitat de delegada d'educació de la zona "C" o Catalunya. Benvinguda també, Montserrat.

Permeteu-me també que parli de vosaltres, els assistents. Vull fer esment a tres consideracions que crec que mereixen ser destacades:

- 1.- Avui som presents aquí 51 persones. Xifra realment important.*
- 2.- Però encara té més rellevància destacar que hi som representats els 14 Patronats.*
- 3.- Quantitativament és molt important el nombre d'assistents, però qualitativament encara més. Tots els presidents i presidentes dels 14 Patronats són presents avui aquí, malgrat les dificultats que ha comportat per alguns el fet que, al no ser docents, han hagut de demanar festa a la seva empresa.*

També hi ha 9 vicepresidents, 3 secretaris, 4 tresorers i 19 vocals.

La fórmula dels Patronats va començar a la nostra província el 22 de maig de 1989, sent la Germana provincial, com he dit abans, Narcisa Fiol. Bé, Santa Coloma no va ser ben bé un Patronat, va ser el que tècnicament en el món jurídic-associatiu en diuen una Associació Promotora.

L'any següent, el 1990, es va continuar amb els Patronats a les nostres escoles del Penedès: Sant Sadurní i Vilafranca. Després vindrà Cardona, fins arribar al 7 d'abril de 2006 al Patronat de Mollerussa, que serà el darrer en ser constituït.

Per tant, el 5 d'abril del 2014 farà 25 anys de l'inici del primer Patronat. 25 anys en els quals l'autonomia, la implicació, el compromís, la rapidesa, el coneixement de la realitat... ens han permès dotar a les nostres escoles d'unes grans millores tecnològiques i estructurals. També ens ha permès estar més a prop del col·lectiu de treballadors i fomentar el caliu familiar i l'esperit de família, que és un dels nostres eixos principals.

A tot això, el 16 de juny de 2005 es va fer a Tarragona l'acte fundacional de la Coordinadora Educativa Vedruna. En gairebé aquests 9 anys, la CEV ha intentat coordinar no només aspectes formatius i pedagògics pel conjunt de les 14 escoles, sinó també entrar en un marc més ampli com el de la gestió de recursos.

Hem fet d'interlocutors amb l'equip de gestió i/o Patronat de les Fundacions de Barcelona i Girona, tot posant les primeres pedres al que anomenem Vedruna Catalunya Educació. Però el nostre paper quedava i queda sovint diluït per la complexitat d'haver de representar a 14 Patronats, a 14 amos diferents i independents.

Malgrat tot, s'han fet moltes coses i s'ha avançat en moltes altres. Els meus companys de Junta han fet un paper molt lloable en la representació del nostre col·lectiu. Moltes hores de reunions, molts desplaçaments, molta feina... Imagineu què hagués representat per cadascuna de les nostres escoles, com a Patronats independents, si haguéssim hagut d'enviar un representant per cadascun dels temes, aspectes o àmbits d'acció.

Crec sincerament que la Junta de la CEV hem fet molt. En tot cas hem fet el que hem pogut, el que hem sabut o ens heu deixat, i us asseguro que no ha estat pas poc. Hem tret hores del temps que invertim a la nostra escola i del nostre propi temps personal per dedicar-lo al col·lectiu.

En qualsevol cas, ara venen temps nous. Tant la Congregació com el propi país estan immersos en moments peculiars i això ha fet que la Junta de la CEV haguem decidit consultar-vos i trobar-nos el dia d'avui per escoltar, debatre i prendre les decisions que creguem oportunes. Jo, personalment, espero que siguin per consens i que ens permetin avançar.

La Congregació en altres temps ens va dir que calia fer Patronats com a millor manera de gestionar els nostres centres i, malgrat els dubtes i les incerteses, ho vam acceptar. En els temps actuals, en un món tan globalitzat, de ben segur que fan falta nous reptes.

Els Patronats som bona gent, molt bona gent, només ens mou l'estima a les nostres escoles i un model educatiu que hem fet nostre. Estic segur que es posi on es posi el punt de convergència, el camí que ens cal assolir, ho farem i serem capaços de renunciar a petites coses pròpies per assolir una fita molt més àmplia.

Que Santa Joaquina ens acompanyi i ens guiï.

Moltes gràcies...

La Germana Narcisa va explicar, entre altres coses, tot el procés que havia portat a la província de Tarragona a crear les Fundacions de cada escola i també la feina feta pels Patronats. La Germana Montse

va parlar bàsicament de la importància que suposava en aquells temps poder treballar en xarxa. També explicava que anant junts tots hi guanyaríem, alhora que també va matisar que cap escola hauria de renunciar a les seves històries i a les seves arrels. La Germana Tomy va parlar de la necessitat d'estar totes les escoles d'Espanya ben coordinades i connectades en xarxa.

Tot seguit vam fer una petita pausa i en retornar a la sala d'actes, la Junta de la CEV vam presentar els resultats de l'enquesta que ens van remetre els diferents Patronats, amb les quatre preguntes que havíem fet (no explico els resultats perquè ja ho he fet anteriorment). Tot seguit, es va obrir un debat.

A tot això, va produir-se un cert moment de tensió quan un Patró d'una escola va manifestar que preferia que les Germanes que ens acompanyaven a la mesa no fossin presents al debat que tot seguit iniciàrem. Les Germanes no van posar inconvenients a la proposta i van abandonar la sala.

El debat entre les persones assistents va ser intens. La majoria dels Patrons no van intervenir però, en canvi, alguns altres com per exemple una escola nostra del Penedès van expressar amb molta fermesa les seves pors i els dubtes que una unió de tots els col·legis Vedruna de Catalunya els generava. Alguns Patrons es van aliar i van donar suport a aquests plantejaments. No obstant això, la majoria va manifestar que, tot i el dolor que per a ells representava perdre l'autonomia que fins ara tenia cadascuna de les nostres escoles, no es podia nadar en contra corrent i veien que era inevitable que, tard o d'hora, les Fundacions de cada escola i amb elles els Patronats haurien de desaparèixer per integrar-se en una única.

Després de deixar-nos sols per poder debatre, en entrar les Germanes novament a la sala, jo personalment els vaig explicar a grans trets el debat que havíem tingut. En definitiva, la Junta de la CEV, una vegada presentats a l'assemblea els resultats de l'enquesta realitzada als Patronats, ens semblava que l'horitzó de futur, gairebé per tots els Patronats i potenciat per la pròpia Congregació, hauria de ser la convergència en una Fundació única que agrupés totes les escoles de Catalunya.

D'aquesta proposició se'n deriven diversos escenaris, que alhora definirien quin havia de ser el nostre posicionament com a Coordinadora Educativa Vedruna a partir d'ara, i que vam presentar a l'assemblea perquè escollissin el que creien que havia d'imperar entre les següents opcions:

- Cada Fundació es manté independent i gestiona directament el seu futur amb la Congregació (la CEV no intervé).
- Fer camí amb Vedruna Catalunya en els marcs de pastoral, formació i carisma gestionat per la Coordinadora.

Cada Patronat -a nivell particular- s'implica en la seva representativitat a Vedruna Catalunya per realitzar qualsevol altra gestió.

- S'encarrega a la Coordinadora liderar el procés de Vedruna Catalunya en el futur, amb totes les seves conseqüències.

En aquest cas i conseqüentment, l'assemblea atorga a la Coordinadora el dret de la presa de decisions a Vedruna Catalunya (condició indispensable per poder liderar aquest procés).

El nostre plantejament com a Junta de la CEV va ser conclòs amb les següents reflexions: anar junts suposa segurament millores, però també renunciés. Possiblement seria un error històric encallar-nos

en el present, calia pensar en clau de futur a nivell econòmic, social, polític... I finalment, vam acabar expressant que no vèiem factible una organització amb 14 escoles i 14 maneres de fer diferents.

La conclusió final va ser que calia preparar el camí cap a una Fundació única i un únic Patronat a nivell de les 35 escoles de Catalunya. L'assemblea, per unanimitat, va encarregar a la CEV liderar tot el procés, inclosa la presa de decisions que de ben segur s'haurien de prendre al llarg del camí. Així ho vam acceptar i vam agafar el compromís d'anar informant a tots els Patrons i Patrones dels diferents passos i acords que aniríem prenent.

A la Junta de la CEV se'ns girava feina nova, però el nostre grau de satisfacció era molt gran, perquè almenys ara sí que sabíem quin era el full de ruta, quin era el nostre horitzó, cap a on havíem d'anar i amb qui. El com estava per fer, però aquesta ja era una tasca que calia pensar, discutir i consensuar amb els qui en aquell moment estàvem a l'equip coordinador de Vedruna Catalunya.

Estic plenament convençut que la trobada de Tàrraga va marcar un abans i un després en tot el procés de canvi que hi va haver a les nostres escoles de Catalunya, de la mateixa manera que va facilitar el camí per arribar on s'ha arribat actualment. Encara faltarien tres anys i mig perquè les 14 escoles de Tarragona entréssim, els primers, a l'edifici comú que s'havia construït pel conjunt de totes les 35 escoles de Catalunya. Vam ser els primers inquilins a ocupar l'edifici. Aquest temps va servir per perfilar detalls i preparar un camí que era previsible i gairebé inevitable, també per tancar altres possibilitats que en un primer moment s'havien plantejat, de les quals en parlaré en el capítol següent.

Feina feta. Dificultats i esperances

La Junta de la CEV, des del seu nomenament el 16 de juny de 2005 fins a la seva dissolució el 31 d'agost de 2017, hem intentat coordinar i fer més fàcil la gestió al conjunt de les nostres 15 escoles en un principi, i 14 després que Montblanc passés a ser titularitat del Bisbat.

Nosaltres actuàvem com 14 grups, amb un potencial de més de set mil alumnes, més de cinc-cents/es professors/es i unes cinc mil quatre-cents famílies que ens confiaven l'educació dels seus fills i filles. Com a conjunt érem un gran grup, encara que només fos a nivell quantitatiu.

Si ens agrupéssim en categories per nombre d'alumnat trobaríem escoles grans com Tarragona, Tàrraga, Balaguer, Cambrils i Vilafranca. Altres de perfil mitjà com Mollerussa, Manresa i Sant Boi. I darrerament les més petites pel nombre d'alumnat que tenen o perquè tenen una sola línia com Sant Sadurní, Cardona, Valls, Bellpuig, l'Espluga de Francolí i Santa Coloma de Queralt.

Per norma general, les persones que formàvem la Junta de la CEV i d'altres comissions pertanyíem gairebé exclusivament a escoles de perfil gran o mitjà. Les escoles més petites tenien més dificultats per alliberar persones a temps parcial, per poder-lo dedicar al servei de tot el grup. Sabíem que les escoles grans tenien més possibilitats que les petites, però érem conscients que calia buscar mecanismes perquè hi hagués persones d'aquests claustres que també formessin part de la Junta de la CEV, dels equips de pastoral i d'altres que en poguessin sorgir.

A vegades la Junta teníem la sensació que, malgrat tenir sempre el suport i el recolzament de la resta d'escoles, trobàvem a faltar una col·laboració i implicació més directa amb les propostes i els projec-

tes comuns que portàvem a terme. Vedruna Tarragona era patrimoni de tots i seria el que volguéssim que fos.

Moltes de les coses que havíem fet de forma conjunta van servir per millorar quantitativament i qualitativament cadascuna de les nostres escoles. El col·lectiu i la pluralitat enriqueix i creiem que, a nivell de formació, la força del grup va donar una dimensió i una solidesa impossibles d'aconseguir a nivell individual. També vam poder gestionar una infraestructura com *Clikedu*, que ens va permetre millorar la gestió de cadascuna de les nostres escoles i possibilitar el treball en xarxa.

Vam facilitar la feina perquè l'equip de pastoral fes un treball magnífic, i a nivell comercial vam optimitzar proveïdors i serveis que ens van permetre aconseguir millors preus i condicions.

També vam propiciar les trobades de directors, que van ser molt ben rebudes i que ens van permetre conèixer-nos més i millor, com també intercanviar experiències i projectes que hem posat a disposició del conjunt.

Com a Junta també vam voler fer algunes de les reunions ordinàries en els diferents col·legis de la nostra demarcació. Vam poder fer la roda completa i passar per tots. Va ser una manera d'atansar-nos als claustres i a les problemàtiques de cada escola.

Però no tot va ser un camí de roses. També vam patir, ens vam neguitejar i ens vam enfrontar a plantejaments i postulats que semblaven impossibles d'acceptar.

Finalment, convèncer i consensuar estratègies comunes a gust de cada Patronat i aconseguir a 14 escoles diferents sovint era una tasca que requeria una gran dosi de paciència.

La marca Vedruna té avui en dia més prestigi que mai. La feina ben feta durant molts anys, l'arrelament que hem tingut als nostres pobles, viles i ciutats, el tarannà senzill i una pedagogia activa i realista basada en el respecte i l'amor ens han permès tenir el reconeixement de la majoria dels nostres conciutadans. Com a Junta pensàvem que calia seguir vetllant per continuar fent de cadascun dels nostres centres un referent i un model d'escola cristiana i catalana, per això els posàvem també el gentilici de cadascun dels nostres pobles, en el meu cas *santboiana*.

Aquest reconeixement, la bonança econòmica viscuda els primers anys de vida de la CEV i la feina ben feta dels nostres Patronats ens van permetre afrontar moltes obres i millores que, també en el sentit purament infraestructural, van representar una gran millora per als nostres col·legis.

Les trobades dels Patronats amb l'equip provincial, que malgrat que correspondria al propi equip provincial fer-ne una valoració més acurada, van estar marcades per la sintonia i la complicitat entre els mateixos Patronats i les màximes responsables a nivell provincial.

També vam reiniciar les trobades de Patronats que s'havien fet en el passat i que es van paraitzar durant un temps. El Patronat amfitrió, juntament amb la CEV planificàvem aquests encontres, que eren un exemple de convivència, un espai lúdic i un intercanvi cultural que ens permetia conèixer noves escoles i indrets emblemàtics de cada poble o ciutat. A l'annex he volgut posar una graella que recull l'any, la població, els assistents i altres consideracions que són molt significatives per la importància que van comportar aquestes trobades. Una vegada, un Patró em va

comentar que per a ell era una cita anual molt esperada en què es retrobava amb un grup d'amics als que veia d'any en any.

De totes maneres, possiblement el reconeixement més gran va ser la concessió de la Creu de Sant Jordi a la nostra institució. De tot això ens n'hem de sentir orgullosos perquè cadascú de nosaltres ens som partícips. Germanes, educadors i educadores que ens han precedit van anar posant el seu gra de sorra que al final ha esdevingut una muntanya que tothom respecta i admira.

A Tarragona fa anys que vam tenir la sort de ser pioners d'un sistema descentralitzador i d'una participació de laics que, juntament amb els Patronats, ens van permetre afrontar el present i el futur amb molt optimisme.

Tradicionalment, els darrers anys de la CEV acostumàvem a acabar el curs a Cambrils amb un dinar de tots els titulars i directores de les nostres escoles. A partir del curs 2016-2017, el paper de la CEV ja va estar força diluït perquè els titulars, que aleshores érem anomenats directores generals, ja només anàvem a les trobades que organitzava Vedruna Catalunya Educació amb la resta de directores generals de les altres escoles de Catalunya. Tot i això, encara vam organitzar un dinar plegats el dia 2 de juny de 2017, que va tenir un regust de comiat de tants temps i moments viscuts plegats.

En aquesta trobada hi havia directores generals d'escoles que havien començat aquell mateix curs escolar, però vam voler que hi assistissin també altres que ja no ho eren, perquè havien plegat o s'havien jubilat, però que havien fet en les seves escoles i amb tots nosaltres un llarg camí. Allí hi van ser la Gna. Maria Trullols, la Gna. Rosa Estruch, la Gna. Antònia Martí, Josep M. Batalla, Josep Rosell, Josep Manel Ligeró, M. Àngels Cunyat i en Manel Sala de Cardona.

Els presents em van fer un regal, que crec que havia de ser extensiu a tota la Junta de la CEV. Sovint s'acostuma a fer reconeixements al cap de qualsevol grup, quan aquest sense un equip potent i consolidat no seria res. Crec que aquest és el meu cas, però ja sabem que malgrat que els cavalls són els qui fan la feina, és el cotxer qui s'emporta la propina.

La Junta de la CEV

Quan el 16 de juny de 2005 es va constituir a Tarragona la CEV, molts de nosaltres potser no sabíem per què ens havien escollit, però de ben segur que la il·lusió que ens va generar aquest grau de confiança ens va esperonar a tots plegats a posar la màxima sapiència i voluntat en totes i cadascuna de les comeses que teníem per endavant. Calia dur a terme les tasques que ens encomanarien amb la màxima eficàcia i eficiència possible.

Ara, quan miro enrere, m'adono que tot el que hem fet té un mèrit extraordinari. El nostre camí no ha estat pas exempt de dificultats, i això dona encara més relleu a tot el que hem anat a complint. Com totes les coses que hom emprèn, hi ha encerts i errades, llums i ombres. I en les nostres actuacions i decisions, tant individuals com col·lectives, de ben segur que també n'hi ha hagut. Soc conscient que algunes de les llavors que vam sembrar no van donar el fruit esperat, però altres van fer que la collita en el seu conjunt fos excel·lent.

Segons el meu parer, res del que hem fet no hagués estat possible sense aquestes tres premisses: en primer lloc, sense la voluntat i el desig de servir i donar de forma altruista bona part del nostre temps

pel bé comú de les escoles de la província Vedruna de Tarragona; en segon lloc, ho hem forjat perquè hem cregut en el projecte, l'hem fet nostre i hi hem abocat tota l'entrega i emotivitat possible; i finalment, perquè no hem estat una Junta com la que pot haver-hi en qualsevol altra entitat o consell d'administració, sinó més aviat un grup d'amics treballant per un mateix objectiu. També és cert que sense el suport de les 14 escoles a qui representàvem tampoc haguéssim pogut aconseguir bona part de les fites proposades.

Malgrat fer les eleccions pertinents que marcava la llei, la manca de candidats va propiciar que fóssim renovats, sempre amb tots els vots afirmatius. Per això la Junta de la CEV vam ser el mateix equip des de la seva creació el juny del 2005 fins que es va dissoldre al passar a Vedruna Catalunya Educació el setembre del 2017. Només va canviar el segon any un membre. La Gna. Rosa Bonet que va fer una tasca silenciosa i discreta, com és ella, però fonamental com a guia en els primers moments, ja que el 2005 formava part de l'Equip Provincial d'Educació i això ens va facilitar molt les coses. De ben segur que sense tu, Rosa, la CEV no hagués començat mai a caminar amb la decisió i el ritme que ho va fer.

La va substituir l'Àngels Guardiet, que llavors era la directora de Vilafranca i ja estava molt a prop d'agafar el relleu de qui aleshores era la titular de l'escola: Teresa Masqué. La decisió de comptar amb ella la vam prendre per unanimitat en Junta ordinària. Recordo, Àngels, quan et vaig venir a veure a Vilafranca amb la Gna. Rosa Bonet i et vam proposar que formessis part de la Junta. La teva cara de sorpresa era un poema, però aquesta voluntat de servei i de treballar pel conjunt de la província va fer que no ens ho posessis gaire difícil. Admiro moltes coses de tu, però especialment la teva frescor i espontaneïtat, que donava un to diferent però necessari en tots els debats que teníem dins la Junta.

En Francesc Recasens era el titular de la nostra escola de Cambrils quan va entrar a formar part de la Junta com a vocal. Home de tarannà tranquil ens feia veure sempre la llum, encara que només fos una esclatxa on alguns hi vèiem una foscor absoluta.

En Josep Nolla era el director de la nostra escola de Tarragona, lloc on hi havia la seu de la Junta. Sempre estava atent perquè no faltés de res. Molt bona persona, previsor i pencaire, va desenvolupar la tasca de tresorer amb molt rigor i encert.

A en Manel Salas crec que el vaig veure per primera vegada el dia que es va constituir la Junta de la CEV a Tarragona. Era mestre a la nostra escola de Balaguer. Va ser el secretari de la Junta i un treballador infatigable. Mai faltava a cap convocatòria. He compartit amb ell la representació de la Junta a les trobades dels primers anys amb VCE i he admirat, entre moltes altres coses, la seva serenitat i la seva capacitat de reflexió sobre qualsevol fet i estratègia proposada. Molt compromès amb el col·lectiu, va ser la brúixola del grup que va propiciar que no ens desviéssim del camí.

A la Gna. Roser Galceran la coneixia de trobades anteriors de directors i titulars que convocava la província. Dins de la Junta tenia el càrrec de vicepresidenta. Des d'un primer moment em va semblar una persona amb les idees molt clares. Les coses que creia que havia de dir les deia sense ambigüitats, de manera directa i contundent. És una persona intel·ligent, ferma i detallista, que sempre va procurar que la Junta ens sentíssim a gust. Per a mi, Roser, has estat sovint un referent. També, al ser Germana, ens va fer de pont entre la Junta i la Congregació moltes vegades. Possiblement, sense ella la CEV no hagués tingut el protagonisme que va tenir.

Ser president amb aquest equip humà, amb aquesta plantilla, per mi va ser una tasca molt còmoda. Quan havia de desplaçar-me per fer una trobada de Junta no em suposava cap sacrifici. Treballar per un projecte en el qual creus, per un col·lectiu que el sents teu i amb un grup de persones que ben aviat van passar de ser companys a ser un grup d'amics, tot això va ser una sort i una riquesa de què estaré eternament agraït. No només he gaudit molt del temps que hem compartit, sinó que he après molt de tots i cadascun de vosaltres.

Nosaltres passarem com ho fan totes les persones, però la feina que hem fet quedarà com a testimoni i llegat per les persones que vinguin darrere nostre.

La Junta de la CEV a Finlàndia l'abril del 2016.

Dinar de la Junta de la CEV a Balaguer. Any 2005.

Reconeixement a la Junta de la CEV en la darrera trobada de Patronats de Bellpuig el 2 d'abril de 2016.

El pas de la
Coordinadora
Educativa Vedruna a
Vedruna Catalunya
Educació

9

Primers passos

La Junta de la CEV es va constituir el 16 de juny de 2005. Sense gairebé haver aterrat en el càrrec, ja ens vam trobar immersos en el curs següent sota la denominació de “Vedruna Catalunya”.

Uns anys abans, aquest tema havia estat tractat en més d'una ocasió pels equips provincials de Girona, Barcelona i Tarragona. Sempre va resultar un tema difícil perquè hi havia, a banda de plantejaments diferents, una història i una realitat molt diferent en cadascuna de les tres províncies Vedruna de Catalunya. Aquest i la gestoria Vedruna van ser els punts més diferenciadors entre Tarragona i les altres províncies.

De totes maneres, crec que per la majoria dels titulars de les escoles de Tarragona, en aquella època molts ja érem seglars, aquest era un tema que competia a la Congregació o bé a la província de Tarragona; així doncs, nosaltres acceptaríem, de més o menys grat, les decisions que ens fessin arribar. En aquella moments, per part de Tarragona em consta que van assistir a diferents reunions les Germanes Antònia Nadal, M. Dolors Bosch, M. Dolors Ribes, Rosa Bonet i potser alguna altra que ara no recordo.

Tanmateix, a partir del curs 2005-2006, aquest serà un tema que afrontarà la Junta de la CEV. L'equip provincial de Tarragona ens va passar aquest assumpte perquè arribéssim a acords sobre una futura unió de totes les escoles de Catalunya.

La Junta de la CEV va anomenar el Manel Salas i a mi perquè fóssim els representants de la Coordinadora i de les escoles de Tarragona. Certament era tot un compromís, però vam acceptar la designació per responsabilitat personal i institucional i també perquè, almenys això és el que pensava i penso jo, algú havia de fer-se'n càrrec.

Era evident que el tema era realment complicat per diferents raons que intentaré explicar. En primer lloc, se'ns demanava gestionar i arribar a acords en una qüestió que no havia quedat resolta. La Congregació, que jo sàpiga, no s'havia ni pronunciat ni posicionat en aquest tema. Jo tenia la sensació que sobre nosaltres s'accentuava una responsabilitat que ens depassava. També se'ns demanava arribar a acords com a representants de 14 escoles, amb la complicació que cadascuna d'elles estava regentada per un Patronat independent que podia vetar perfectament les decisions que nosaltres acordéssim. Havia de passar tot per una assemblea general i això, a part de resultar poc pràctic, era esgotador. I finalment, per part de Girona i Barcelona hi havia Germanes a la taula negociadora; en canvi, de Tarragona érem dos seglars, amb molt bona voluntat, això ho puc garantir, però sovint indecisos per la complexitat de la qüestió. És per això que sempre vaig pensar que jugàvem en inferioritat, sobretot abans que s'incorporés amb nosaltres la Gna. Roser Galceran.

La província de Barcelona ja estava constituïda en Fundació des del 12 de març de 2002, una Fundació que es va començar a gestar en l'època que era provincial la Gna. Roser Bergadà. Això no obstant, si parléssim de noms propis, caldria ressaltar molt especialment la Gna. M. Àngels Muro, que tres anys abans ja havia creat una comissió en la qual, a més d'ella mateixa, també hi havia en Josep Closa, en aquell temps director de l'escola Vedruna de Berga, i en Ramon Rial, que en aquell moment era el coordinador pedagògic de l'escola de l'Escorial de Vic.

La província de Girona es va constituir com a Fundació el 22 de març de 2006, malgrat que no serà fins l'any 2008 que hi entrarà la primera escola, que serà Tordera. La primera presidenta del Patronat serà

la Gna. M. Dolors Sitges, persona que va tenir un paper cabdal perquè Girona fes el pas d'escoles sota el paraigües de la Congregació cap a una Fundació que agrupés totes les escoles de la seva província. Per diferents motius que no explicaré ara, la resta d'escoles van anar entrant mica en mica dins de la Fundació, excepte tres que no ho van fer mai: Girona, Malgrat i Ripoll, els quals van dependre de la Congregació fins l'any 2018 en què, juntament amb la resta de col·legis, van entrar a formar part de Vedruna Catalunya Educació.

Recordo les primeres reunions a la biblioteca de la casa Mare de Vic, aquella sala en què hi ha fotografies penjades de totes les Gnes. Generals, amb la data de quan van exercir el càrrec. En un primer moment allí hi havia representant a Barcelona la Gna. Montse Espinalt, en Josep Closa i en Ramon Rial, que aleshores formaven part de la Fundació Vedruna Barcelona. De Girona recordo la Gna. Teresa Carrió i la Gna. M. Àngels Capa. De Tarragona, en Manel Salas i jo.

Tinc la sensació que les primeres reunions van ser una mica per fer presa de contacte per part de tots els interlocutors que estàvem asseguts al voltant de la taula. Calia trencar el gel i crear ponts de confiança, ja que en els primers plantejaments estàvem força allunyats. Tarragona teníem una realitat i una complexitat molt especials que generaven alguns inconvenients.

D'aquestes reunions en vaig aprendre molt, i sovint en sortia amb més problemes que quan hi havia entrat. Calia explicar, a la Junta de la CEV primer i als representants dels Patronats després, tots els temes tractats i això requeria molta prudència i pedagogia. Crec que el meu company de batalla, en Manel Salas, també coincidirà amb mi en moltes d'aquestes apreciacions, si més no en què la coca de fruita de la Divina Pastora posada en una capsa, que compartíem tots plegats en acabar la trobada junt amb algun refresc, era excel·lent i ens recompensava a tots plegats dels possibles mals de cap i desacords que s'haguessin pogut produir durant el debat.

Amb el pas del temps les reunions es van fer més regulars i es va canviar també d'ubicació. Per part de Tarragona es va incorporar una nova persona: la Gna. Roser Galceran, que també era membre de la Junta de la CEV; per part de Girona es van incorporar persones noves com la Gna. Maria Busquets, en Ramon Reyero i en Mario Mercader, a més d'Albert Pijoan, qui tindrà un aterratge al grup ja gairebé al final del procés. Per part de Barcelona crec que la Gna. Àngels Muro també va ser present en alguna d'elles. Moltes d'aquestes trobades les vam fer a la biblioteca de la sala de la comunitat de les Germanes de Manresa. Recordo que quan acordàvem la data, que normalment era un dijous a les 4 de la tarda, jo telefonava a la Gna. Maria Trullols de Manresa i ella sempre ens va facilitar i proporcionar tot el que li demanàvem. Manresa era un lloc cèntric i ben comunicat que ens anava bé a tots plegats, tenint en compte que era equidistant a les diferents procedències de cadascú de nosaltres.

Les darreres reunions les vam fer a Barcelona, a la seu que Vedruna Barcelona tenia al carrer Bruc 30, i on hi havia la gestoria de Barcelona i Girona. De Tarragona ja no hi havia cap escola, Sant Boi i Sant Sadurní van ser les darreres escoles que van decidir encarregar els seus serveis de gestoria a la firma Teixidó.

Aquí va ser, segons el meu parer, on hi van haver les diferències més grans entre els representants de Barcelona i Tarragona fonamentalment.

Recordo molt especialment les trobades del curs 2010-2011. Barcelona volia fer un pas més endavant i demanava fixar ja un calendari per fer efectiva una sola Fundació per a totes les escoles de Catalunya.

Moltes de les nostres escoles de Tarragona no hi estaven d'acord, preferien enfortir carisma, pastoral i formació, temes en els quals hi havia ple consens, i anar obrint camins en altres coses, però mica en mica. Vam anar celebrant una reunió cada mes, des del setembre fins al gener de 2011. Era tan gran l'encallament i les discrepàncies en què ens trobàvem que finalment algunes veus de la Congregació, com la Gna. Isabel Molpeceres, van demanar que es paralitzessin les reunions fins després del XXVIè Capítol General. He de dir que per mi va ser com un alleujament. Des del febrer fins al curs següent no vam tornar a parlar del tema, tot esperant què es diria en el Capítol General de l'estiu.

En una de les reunions del equip de les tres províncies, celebrada a la seu de la gestoria Vedruna a Barcelona el mes d'octubre o novembre de 2010, la Fundació Vedruna Barcelona ens va presentar un document sobre com imaginàvem Vedruna Catalunya a curt termini. Ens vam comprometre a estudiar-ho per separat cadascun del tres grups: Fundació Vedruna Barcelona, Fundació Vedruna Girona i Coordinadora Educativa Vedruna de Tarragona.

A la trobada del dia 2 de desembre de 2010 a Barcelona, vam presentar per separat les conclusions a les quals havíem arribat. Recordo que Barcelona va presentar amb suport digital una hipotètica Vedruna Catalunya Educació, ja plenament consolidada per fer-se efectiva l'any 2017. Girona es va afegir a aquests postulats. Amb el pas del temps podríem afirmar que les seves profecies o desitjos es van acomplir gairebé al cent per cent.

Per part de Tarragona, la Junta de la CEV vam consensuar un text que vam presentar a l'equip provincial del moment, que ens va donar el seu suport. Va ser un text molt meditat, algun punt del qual, vist amb la realitat actual, pot semblar poc afortunat, però amb la perspectiva i la realitat del moment, crec sincerament que va ser correcte i coherent.

En aquells moments, curs 2010-2011, el què faria la Congregació era una incògnita, i els Patronats de les 14 escoles de Tarragona i la Junta de la CEV dèiem fonamentalment a l'escrit el que gairebé repetíem reunió rere reunió: no podíem córrer, havíem de ser prudents i esperar esdeveniments. Mai vam compartir les preses de Barcelona. Crec sincerament que per aquestes dates ja estàvem tots convençuts que el futur havia d'anar cap a una unió real de totes les escoles de Catalunya, però que calia "menjar poc i pair bé".

Aquesta era l'argumentació que vam presentar com a Junta de la CEV a la reunió del 2 de desembre de 2010:

Resulta summament difícil, gairebé impossible, saber com serà el futur de Vedruna Catalunya Educació. A hores d'ara hi ha molts condicionants, molts interrogants que creen massa dubtes.

Fent un símil diríem que tot just fa poc hem comprat els terrenys del futur edifici, però ens manca molta cosa. Ens manca saber com serà el subsol per determinar la fondària que hem de donar a l'edifici (conèixer exactament com serà Vedruna Europa). Ens manca perfilar una major i potser millor redistribució de les estances (falta saber quin paper o incidència tindrà la Red de Centros Vedruna sobre les nostres escoles). Ens manca saber com finançarem l'edifici (cal saber què dirà la Comissió de Transmissió de la Titularitat). Ens manca confirmar que tot estigui d'acord amb la normativa existent (cal donar cobertura jurídica al que fem i/o volem fer). I finalment ens manca determinar quines seran les estances comunes i quines les privades en aquest edifici (partim de realitats fundacionals i jurídiques molt diferents).

Malgrat tot això, constatem que els darrers temps hem avançat molt les 3 províncies de Catalunya. Evidenciem que són moltes més les coses que ens apropen que les que ens separen. Entre elles volem destacar la part carismàtica, que per nosaltres és la més fonamental, i que al nostre parer és la que tenim més cohesionada i consolidada.

En el procés de transformacions de centres impulsat i urgit per diferents capítols, cadascuna de les 8 províncies d'Espanya va plantejar la participació dels seglars com a pas previ per poder arribar a la transformació i traspàs de la titularitat. Es van presentar diferents opcions: venda, traspàs, cessions, cotitularitats, Fundacions... De tots els casos en tenim exemples.

Catalunya, possiblement per la seva tradició de Fundacions, es va encaminar vers aquesta forma jurídica. Es van debatre dues possibilitats: una Fundació per cada escola, així van començar fa 20 anys les escoles del Penedès i Tona, i una Fundació única per província.

Tarragona optà pel primer camí, ja que una sola Fundació semblava reproduir en el Patronat d'aquesta Fundació el que havia estat l'equip provincial, i no es veié oportú passar una responsabilitat d'aquesta magnitud a un Patronat seclar, ja que les Germanes tenien clar que la situació històrica que vivien no permetia la seva presència de manera indefinida.

D'aquesta manera, el Govern Provincial endegà el procés de Fundacions en cada escola i alhora l'aglutinació de totes elles en una entitat jurídica: la Coordinadora Educativa Vedruna. La Junta d'aquesta Coordinadora, per estatuts, té com a objectiu primordial vetllar per la continuïtat del carisma Vedruna i garantir el sentit de pertinença a un conjunt més ampli. El que el Govern Provincial va decidir en aquell moment pensem que mereix un reconeixement i entenem també que no seria prudent posar traves al que la pròpia institució ha promogut.

Si analitzem la realitat de les 14 escoles de Tarragona ens adonem de la seva diversitat. Tres escoles tenen un edifici que no pertany a la Congregació. També quatre d'elles tenen una precarietat manifesta perquè es troben en nuclis rurals amb una manca important d'alumnat. Finalment, les 14 escoles són Fundacions amb independència fiscal, financera, mercantil, laboral, jurídica i de gestió. Ens uneix l'ideari o la proposta educativa Vedruna, la pastoral (fortament consolidada) i la formació, així com accions puntuals d'optimització de recursos. Els projectes i planificacions es duen a terme quan les parts implicades ho acorden. Només és patrimoni de tots allò que realment és de tots.

Totes les nostres Fundacions han acceptat lliurement formar part del col·lectiu que aglutina la Coordinadora Educativa Vedruna. La pròpia CEV té força d'autoritat i és la que coordina i vincula les entitats i Fundacions associades pels camins definits en els estatuts i d'acord a les finalitats de la Coordinadora. La Junta directiva de la CEV és l'òrgan de govern que representa, regeix i administra la CEV. L'equip provincial s'implica en la tasca que porta a terme la Junta de la CEV, sense interferir en la seva dinàmica.

Per tant, nosaltres manifestem la nostra voluntat de seguir avançant cap a una estructura de zona (al desaparèixer les tres províncies actuals) i creiem que cal refondre els estatuts de la Fundació Cultural Privada Joaquina de Vedruna-Catalunya, que podria ser l'entitat jurídica comuna, el Patronat del qual vindria integrat per representants del Patronat Fundació Vedruna Barcelona, Fundació Vedruna Girona i Junta de la Coordinadora Educativa Vedruna Tarragona, i si cal alguna persona més d'altres organismes com Red de Centros, CTT, etc.

Aquesta Fundació seria el marc de referència per les accions conjuntes de Vedruna-Catalunya a nivell d'educació: formació institucional i pastoral. Ens agradaria que les escoles Vedruna de Catalunya poguéssim estar totes sota el mateix paraigües que ens dona abrigall i cohesió. També ens agradaria que el mànec fos suficientment gran per poder ésser portats per cadascuna de les tres Fundacions: Fundació Vedruna Barcelona, Fundació Vedruna Girona i Coordinadora Educativa Vedruna, amb les obligacions que comporta formar part d'una escola Vedruna, però també amb el respecte als Patronats de cadascuna de les nostres entitats i la seva autonomia.

Superant entrebancs

No tot el procés va ser costós i amb punts de vista tan allunyats, bàsicament per les sinèrgies creades i per la por que tota novetat comporta en les persones, sinó que també hi van haver moments en què les coincidències i els acords presos van ser plenament satisfactoris per a tots.

En la darrera reunió del curs 2005-2006, que va tenir lloc a Vic el dia 6 de juliol de 2006, es va consensuar un document amb 4 punts que tot seguit enumero de manera esquemàtica:

1.- Responsables en l'àmbit educatiu

- Barcelona
- Girona
- Tarragona: Coordinadora d'Educació. En aquestes reunions, Roser Galceran i Josep M. Roca
- Cal aclarir qui representarà a Vedruna Catalunya a diferents nivells: estatal, congregacional, administratiu...

2.- Condicions o premisa d'actuació

- Cada província té la mateixa representativitat
- Autoritat i capacitat de decisió per part de les persones assistents a la reunió
- Avaluació dels acords presos

3.- Possibles línies d'acció concretes i avaluables

- Representativitat única o unificada
- Formació directors/es
- Trobades Valladolid
- Setmana de carisma
- Trobada alumnes 5è EP a Vic - quadern editat com Vedruna Catalunya - Pastoral
- Concretar en cada acció conjunta qui respon de tots els aspectes: organitzatiu/ convocatòries/ despeses totals. No derivar una mateixa acció a diferents responsables
- Resolucions de pastoral - repetidament sorpresos els membres del nostre equip de pastoral per canvis en acords presos o no execució de projectes acceptats
- Interacció amb els equips de pastoral de la província de Barcelona i Girona

Extracte de la reunió de pastoral Vedruna Catalunya:

- Tendir cap a una pastoral unificada a nivell de Catalunya
- Creació d'una pàgina web conjunta de tots els nivells de pastoral de Catalunya i Pastoral Juvenil Vedruna

Això permetrà:

- Distribució dels materials de l'any: Lema de l'any, Advent- Nadal, Quaresma- Pasqua, Santa Joaquina, dia de la Pau...
- Trobades interprovincials (alumnes de 1r de CS de Primària a VIC)
- Trobada de coordinadors/es de Pastoral Educativa de Catalunya.
- Aprofundir en la coordinació entre Pastoral Educativa Escolar (PEE) i Pastoral Juvenil Vedruna (PJV)

4.- Unificació del material de suport de l'alumnat

- Agendes, carpetes, bates...
- Mobiliari
- Concretar-ho amb dates/ responsables/ industrials/ pressupost/ percentatges...

Malgrat les dificultats que en si mateix comportava seguir consensuant tot el procés, la Junta de la CEV teníem molt clar que calia seguir avançant, calia seguir fent camí. El principal problema per nosaltres era saber transmetre a l'assemblea de titulars i Patronats quin era l'*statu quo* del moment, sense ser gaire pessimistes per contagiar rebuig i frustració, ni massa realistes per desdibuixar una realitat i un sentiment de moltes persones que no veien una hipotètica unió de totes les escoles Vedruna de Catalunya com una solució que calia acceptar.

D'aquesta manera, a l'assemblea de final de curs que vam tenir a Tarragona el dia 9 de juny de 2006, jo mateix vaig presentar la memòria del curs 2005-2006, primer curs també de la Junta de la CEV. Vam explicar el moment que vivíem amb Vedruna Catalunya amb les paraules textuais que seguidament reproduïxo:

Finalment, deixeu-me que us expliqui una prioritat que tindrem i que, de fet, ja tenim actualment. No podem pas discutir aquella dita popular que afirma que la unió fa la força. En els temps actuals resulta molt costós i esgotador anar per lliure. Això succeeix gairebé en tots els camps, i en el món de l'educació també.

La manca de vocacions i la consegüent pèrdua de Germanes a les escoles fan més necessari que mai que els centres estiguem units i federats, especialment els que compartim un mateix projecte. És per això que considerem una prioritat començar a intensificar el treball per cimentar les bases que ens portin a la unió de les tres províncies Vedruna de Catalunya en una de sola.

La majoria de les escoles de la nostra Congregació es troben a Catalunya, i els objectius i interessos de cadascun dels nostres centres coincideixen en un percentatge molt alt. Fins i tot a nivell comercial, la marca Vedruna amb 34 escoles i 20.000 alumnes a Catalunya pot representar molts avantatges per la majoria dels nostres col·legis si som capaços de gestionar-ho amb encert.

Som conscients que cadascuna de les tres províncies tenim formes de fer, i fins i tot realitats jurídiques, ben diferents, però crec i creiem que hem d'anar fent passos perquè Vedruna-Catalunya sigui el més aviat possible una realitat. Aquesta és una de les nostres prioritats de cara al curs vinent. Hem tingut i seguirem mantenint reunions amb representants de les altres províncies que ens han de permetre avançar. També en això demanem el vostre recolzament i ens comprometem a mantenir-vos puntualment informats.

Crec fermament que aquestes paraules van donar serenor i tranquil·litat a alguns Patrons i Patrones que es començaven a neguitejar pels possibles canvis que poguessin haver-hi a les seves escoles. La

Junta de la CEV debatíem sempre el tema obertament quan ho fèiem en reunió ordinària de Junta, però en canvi ens manifestàvem molt prudents quan calia informar a l'assemblea. Ho fèiem sense faltar a la veritat. Sovint les mateixes coses, els mateixos fets, els podem explicar de dues maneres ben diferents sense falsejar la realitat: d'una manera més sensata o d'una altra més hostil. He d'agrair molt la cautela i prudència dels meus companys i companyes de Junta. El seu equilibri va facilitar enormement les coses.

Comencem a actuar com a grup únic

A mesura que l'equip coordinador de Vedruna Catalunya ens anàvem coneixent més, també avançàvem més. D'aquesta manera van començar a sorgir moltes idees per fer actuacions comunes.

Recordo que una de les primeres coses que vam fer de manera conjunta va ser pactar un model d'agenda comuna per les tres províncies. Després del primer any, els titulars i directors pedagògics de les escoles de Tarragona ens van manifestar que els agradava més el model que tradicionalment fèiem nosaltres des de ja feia un cert temps, i és així com el curs següent vam tornar al nostre antic model.

Durant aquest temps moltes escoles van abandonar les assegurances que gairebé tots teníem amb el Sr. Gassiot. Barcelona i Tarragona vam optar per contractar els serveis del Sr. Joaquim Vear. Conec el Sr. Quim Vear perquè vaig portar les negociacions amb ell i crec que va ser un molt bon encert, tant és així que avui en dia encara és qui porta totes les assegurances del conjunt de les escoles de Vedruna Catalunya Educació. En aquell moment, Girona crec que va seguir amb l'empresa del Sr. Gassiot, fins que, fa un parell d'anys aproximadament, es va passar a Vear, completant d'aquesta manera totes les assegurances de les escoles Vedruna de Catalunya en un mateix agent o representant.

D'aquesta situació en voldria destacar que fer les coses pel conjunt no va significar mai un compromís de permanència. En temes que no fossin carismàtics, hom podia entrar i sortir de la proposta concreta del grup en el moment que ho creguéu oportú. Vull ressaltar aquest tarannà de llibertat que va servir per sembrar confiança i seguretat en els nostres Patronats.

En aquesta mateixa línia destacaria dues coses més. Barcelona, que sempre ha estat molt creativa en certes coses, va editar uns llibres de cultura religiosa que van substituir els de religió. Totes les escoles de la seva província van adoptar-los. Tarragona va seguir amb els llibres de religió però, mica en mica, alguna escola primer i després altres van anar fent el canvi cap als de cultura religiosa. Algunes escoles, com per exemple la de Sant Boi, no ho vam fer fins el curs 2017-2018, coincidint amb l'entrada a Vedruna Catalunya Educació.

L'altre aspecte a ressaltar és el fet que, per adornar classes i passadissos, es van fer servir plafons amb textos de Santa Joaquina, que es van posar al servei de les escoles i qui ho volia els comprava.

Recordo també que hi havia carpetes i portafolis que editaven les gràfiques DIAC de Vic, malgrat que les escoles de Tarragona vam seguir amb els proveïdors que ja teníem.

Alguns tenien i tenen molt clar que anar en grup implica un compromís, perquè els que fan les negociacions no en poden treure el mateix rendiment quan el pacte és per tot el col·lectiu, a diferència de quan ho és només per les escoles que ho estimin convenient. Però en aquells moments, Barcelona era

un únic Patronat, si exceptuem Tona, i Tarragona érem 14 Patronats independents que tenien unes sinèrgies difícils de canviar de cop i volta. Calia calma i prudència. La maquinària anava funcionant, però l'engranatge requeria temps i paciència.

Altres coses conjuntes que vam dur a terme van ser les trobades amb el Conseller d'Educació Ernest Maragall i la Consellera Irene Rigau, així com amb el Sr. Miquel Garcia, Director General de centres concertats. Ens presentàvem, no com a tres províncies dins de Catalunya, sinó com a un únic col·lectiu: escoles Vedruna de Catalunya. Un grup potent perquè érem i som, encara avui en dia, la institució religiosa dedicada a l'ensenyament amb més escoles al país.

Aquest fet ens va fer veure la necessitat que cadascuna de les nostres escoles comenci sempre el seu nom per *Vedruna* seguit del municipi on es troba. Per exemple, Vedruna Balaguer. Altres afegien després del topònim *Vedruna* el nom pel qual era coneguda l'escola, com per exemple: Vedruna Sant Josep Tàrrrega o Vedruna Sagrat Cor Tarragona. Però sempre l'inici era amb *Vedruna*. Això facilitava que només posant el nom *Vedruna*, sortissin tot seguit les 36 escoles que tenim a Catalunya.

La majoria de les nostres escoles tenien com a nom *El Carme* o *Nostra Senyora del Carme*, ja que en el moment de la fundació, el Bisbe de Vic Pau de Jesús Corcuera, va demanar que la nova Congregació es posés sota l'advocació de la Mare de Déu del Carme. Per tant, és lògic pensar que un ampli ventall de les escoles Vedruna portessin el nom de Mare de Déu del Carme.

En altres escoles es posà per primera vegada el nom de *Col·legi Sagrat Cor*. La primera escola serà la de Palafrugell l'any 1869. 11 anys més tard es repeteix el mateix nom en el bateig de l'escola de Sant Feliu de Guíxols, i en els darrers anys del segle aquest nom serà molt freqüent.

La justificació cal buscar-la en la gran devoció popular que hi havia en aquell temps pel Sagrat Cor. Cal recordar, a títol d'exemple, que el 1886 es fa entrega a Don Juan Bosco (fundador dels Salesians) de part del cim de la muntanya del Tibidabo perquè hi construeixi un temple dedicat al Sagrat Cor de Jesús. Seran moltes les institucions religioses que, els darrers anys del segle XIX, batejaren les seves escoles amb aquest nom.

Un altre exemple de les actuacions que vam fer de manera conjunta va ser l'edició en català dels quadernets Vedruna, que es feien per cicles i que, abans d'editar-los DIAC, ho feia l'Editorial Cruïlla amb el *copyright* de la Congregació. També altres tríptics, especialment publicitaris o de la proposta educativa, que es feien pel conjunt de totes les escoles.

Logotip de Vedruna Catalunya que ja fèiem servir per actes i comunicacions conjuntes.

Es va tenir especial cura en la coordinació dels grups de pastoral de les tres províncies. Crec que aquí el lideratge de Tarragona va ser molt important, ja que veníem d'una llarga tradició i d'un equip molt consolidat, que portava la pastoral de la nostra província amb molta competència i encert.

I guardo per al final el que per a mi van ser les dues coses més brillants i esplendoroses, tant per la seva transcendència com per la seva acceptació pel conjunt de tot el professorat. Dues coses que han marcat i marquen encara part del temps de Vedruna Catalunya. Em refereixo a *Click Edu* i a la formació institucional.

Respecte a *Click Edu* he de dir que des d'un bon principi vaig estar en les negociacions que vam portar a la seu de la Fundació de Vedruna Barcelona al carrer Bruc, amb l'Ignasi Nogués com a representant de la plataforma. Aquí i en aquest tema hauríem de parlar de noms propis i afegir que va ser l'aposta de la persona que en aquell moment la CEV teníem com a màxim representant de tot el camp digital: en Jaume Sabaté de la nostra escola de Tarragona, qui ens va fer decantar cap a *Click Edu*.

La Junta de la CEV havíem fet passos per buscar la millor plataforma per les escoles de Tarragona. Havíem tingut converses amb *Educ@mos* i amb pedagogia interactiva, però en Jaume ens va encaminar cap a *Click Edu*.

L'oferta econòmica que ens va presentar l'Ignasi superava amb escreix qualsevol de les altres dues. L'Ignasi Nogués i la seva empresa van fer un esforç considerable per poder ser l'escollida. Era evident que van valorar que valia la pena presentar una bona oferta per tal de poder accedir a un pastís tan important com va ser el contracte amb una institució que presentava gairebé 1.800 treballadors i uns 20.000 alumnes. Ell sempre ha reconegut que gran part del seu èxit actual és degut a la confiança i el compromís de les nostres escoles. Actualment seguim vinculats amb ells i estem molt satisfets de totes les prestacions que ens ofereixen.

L'altre èxit indiscutible va ser el fet d'idear una mateixa formació per tots els docents dels nostres centres. La idea va ser de l'equip de formació que en aquell moment hi havia a Vedruna Catalunya i que estava format per un representant de cada província: Manel Salas, Mario Mercader i Ramon Rial. Es tractava de fer una formació de 30 hores, que tindria el corresponent certificat per cada mestre, i que culminaria en un acte que celebraríem tots els participants junts a final de curs en una sessió d'unes 10 hores.

Vull esmentar que les tres províncies teníem institucionalitzada la formació de la mateixa manera: un any es feia una formació que marcava cada província per a tots els seus mestres. L'altre corresponia per a cada claustre dissenyar la seva pròpia formació. Per últim, el tercer any qui ho escollia era cada docent a nivell particular d'acord amb el seu equip directiu.

El 2008 es va escollir com a tema "El clima escolar positiu i motivador". Va ser un èxit de participació i es va fer una cloenda al Fòrum de Barcelona que va ser del tot excel·lent. De Tarragona hi vam participar 538 persones entre docents i convidats i en la cantata van intervenir 228 alumnes. N'adjunto un resum en forma de graella amb les participacions de cadascuna de les nostres Fundacions.

El 2011 es va fer l'acte final a l'hotel Melià de Sitges, amb una participació molt semblant i amb el propòsit de millorar les metodologies utilitzades. El tema va ser "Metodologies actualitzades, actives i creatives".

Cloenda al Fòrum de Barcelona de la formació institucional, amb tot el professorat de les escoles Vedruna de Catalunya. Any 2008.

Escola	Inscrits curs	Assistents reals al Fòrum dels inscrits	Convidats	Total	Alumnes cantata
Balaguer	50	45	16	61	29
Bellpuig	17	13	3	16	17
Cambrils	63	58	3	61	0
Cardona	24	24	7	31	11
L'Espluga	18	15	4	19	17
Manresa	25	25	11	36	20
Mollerussa	33	33	0	33	42
Montblanc	18	18	0	18	15
St. Boi	28	26	4	30	25
St. Sadurní	33	28	4	32	10
Sta. Coloma	15	15	0	15	0
Tarragona	53	45	2	47	0
Tàrrega	44	35	21	56	30
Valls	16	19	2	21	0
Vilafranca	52	45	17	62	12
Totals	490	444	94	538	228

El 2014 la trobada final va ser a Girona i el tema escollit era “L’educador Vedruna acompanyant de processos educatius”.

Finalment, el 2017 es va fer al Palau de Congressos de Tarragona la cloenda de tot allò treballat aquell curs, que es va centrar en el tema “A ritme de projecte”, i que va donar peu a la proposta del nou projecte educatiu elaborat.

Vam voler que, per primera vegada, la cloenda d’aquest acte no es fes ni a finals de juny ni a primers de juliol, perquè es va voler escenificar a Tarragona el dia 1 de setembre de 2017, que va ser quan les

primeres escoles vam entrar a la casa comuna de Vedruna Catalunya Educació. La resta d'escoles de Barcelona i Girona ho van fer el curs següent.

Repensar el treball que calia organitzar per a cada claustre va ser una responsabilitat i un èxit d'en Manel, en Mario i en Ramon. Els altres ens vam dedicar a organitzar tot el tema de la planificació i de trobar un local que ens permetés encabir tantes persones i alhora facilitar l'operativitat pels temes de logística, com per exemple els esmorzars i dinars per a tanta gent.

Finalment, afegir que es va tenir cura que cada acte es fes en una província diferent, com a símbol d'unió i alhora de pluralitat.

Tornem a trobar pedres al camí

En una trobada que hi va haver a Valladolid el 3 de desembre de 2009 sobre patrimoni respecte a Tarragona, es va fer constar que eren Fundacions individuals, a les quals se'ls havia fet la cessió en precari per un temps concret, passat el qual es podria tornar a formular o veure altres possibilitats. També es va veure la dificultat d'establir un criteri comú. Calia prendre decisions d'acord amb la realitat de cada centre: *no se puede ahogar la continuidad y el carisma educativo por rentabilizar el patrimonio.*

Això a la Junta de la CEV i als Patronats ens feia pensar que no calia córrer, que la Congregació anava definint el model a seguir.

A les portes del XXIè Capítol General de l'estiu del 2011, les coses van seguir més o menys igual. L'engranatge que s'esperava va seguir topant amb les presses d'uns i la tranquil·litat dels altres. Havíem fet moltes coses comunes i havien anat bé. Era evident que això ens enfortia, però estàvem trepitjant sorra fina i qualsevol cosa ens podia enfonsar. I així era i així va ser. El moment que vivia Tarragona requeria molta paciència. Fins i tot algunes persones van proposar la creació d'una comissió perquè establís el disseny que dotés a les escoles Vedruna d'una nova estructura jurídica que agrupés tots els Patronats en un de sol.

Poc després, en l'assemblea ordinària de titulars i presidents de Patronat, vam explicar tot el recorregut fet fins aleshores, i vam esmentar que era evident que en aquest procés no tot havia sigut un camí de roses. A més, vam puntualitzar que en les reunions que fèiem teníem punts de vista força diferents però que, igual que els arbres ben arrelats, havíem aguantat les envestides, i això havia donat solidesa a la nostra gestió.

Era evident que havíem fet moltes coses que havien anat bé, i també que el destí estava escrit. Tan sols era qüestió d'esperar i de fer-ho de la millor manera possible. El què no era discutible, el quan i el com, sí. Calia esperar millors moments, però la collita no estava perduda. Teníem la voluntat de seguir intentant-ho, res no estava perdut. Com deia en Miquel Martí i Pol: *tot estava per fer, però tot era possible...*

Intervenció de l'equip provincial de Tarragona

Durant el curs 2010-2011, l'equip provincial va fer una visita a cadascun dels 14 Patronats i va poder escoltar i viure la incertesa que es vivia pel fet de no saber gairebé res sobre el futur de cadascuna

de les seves escoles. Fruit de tot això, el 28 de maig de 2010 l'equip provincial va presentar un escrit a l'assemblea en què explicava que la província de Tarragona, la CEV i tots els Patronats ens preguntàvem cap a on volíem anar de cara al futur amb Vedruna Catalunya. Deia així:

La província de Tarragona, la CEV, tots nosaltres, ens preguntem: cap a on volem anar, de cara el futur, amb Vedruna Catalunya a nivell d'educació?

Per a situar-ho correctament es fa necessari recordar el procés que ens ha portat fins aquí, saber on som ara i perfilar el futur que volem, amb el qual ens comprometem.

I.- D'on venim?

A la província de Tarragona portem un llarg procés de transformació de centres. A nivell de Catalunya ens avançàvem i dissenyàvem un futur real més enllà de les Germanes. Fa ben poc fèiem el repàs dels últims 20 anys i subratllàvem amb goig que s'havien aconseguides les fites d'identitat compartida, participació ampliada i de trajectòria satisfactòria per a tots, laics i Germanes.

En aquest marc, es va fer el pas de l'equip d'educació a la Junta de la CEV com a representant de l'Associació Coordinadora de Centres Vedruna, a la qual voluntàriament tots el Patronats hi sou associats i treballa de forma col·legiada, amb eficàcia i sense protagonismes pel bé de tots.

II.- On som i què fem ara?

Com a província, a hores d'ara, veiem acabat el procés (faltava Montblanc i estàvem perfilant els acords amb l'arquebisbat que n'assumiria la titularitat, tal com els havíem proposat).

A nivell de Catalunya, una representació de la CEV participa en l'equip interprovincial que anomenem Vedruna Catalunya. Hi ha necessitat d'una estructura més organitzada i d'un treball consensuat en els aspectes d'interès comú.

En la trobada de superiors de comunitats, mentre reflexionàvem sobre el pla de zona, es va fer sentir la veu de qui demanava per aquest equip interprovincial: coordinació, ordre del dia... Es deia que les provincials marquessin el full de ruta.

També sentim la necessitat de major informació del seu treball, que es facin actes, que es posin fites i que s'avaluïn.

Els equips provincials a la reunió conjunta d'abril hi dedicarem un temps. S'acordà que es reunirien amb els delegats d'educació i un seglar més de cada província per reflexionar el tema. Segons consta en l'acta d'aquesta reunió del 20 d'abril, s'ha donat l'escomesa de redactar els acords de cap a on volem caminar a tres laics: Manel Salas, Ramon Rial i Ramon Reyero.

III.- Cap a on volem anar?

Ens cal fer el disseny, dialogar i consensuar què volem des de la província de Tarragona: volem un futur en continuïtat històrica al nostre procés, en el marc dels canvis que es presenten ara a nivell congregacional.

- 1.- *A nivell congregacional: en el proper Capítol General (agost 2011) es canviarà l'estructura de les actuals 8 províncies d'Espanya per a constituir 3 zones com a camí vers la província única a Europa. Si bé aquest canvi d'estructura afectarà directament a Germanes i comunitats, també repercutirà, en alguna mesura, a les escoles (especialment les que, per no estar encara transformades o transferides, depenen de les Germanes).*
- 2.- *A nivell de zones, caldrà que es reestructurin segons la seva realitat plural. La zona C, formada per les tres províncies catalanes, també és plural i haurà de caminar unida en el futur, des de la seva diversitat.*
- 3.- *Per animar aquesta província única s'està treballant en com configurar la Red de Centros Vedruna, de manera similar a com ho han fet fins ara les delegades d'educació, i tenint en compte el present i el pròxim futur d'unes escoles transformades o en vies de fer-ho. Hi treballa la CTT, l'equip de formadors en carisma i els delegats actuals, coordinats per l'equip d'educació de la DC. Aquesta xarxa de centres de la província d'Europa no podrà pretendre una unitat igualitària, haurà de ser un paraigua que empari i aculli les tres zones amb totes les seves realitats.*
- 4.- *Concretament la nostra província en aquest marc de la zona volem:*
  - *Ajudar-nos en tot el possible, en tot el fonamental, allò que fa referència a una mateixa identitat Vedruna*
  - *Caminar units, amb Girona i Barcelona, però no uniformes. Desitgem comunió amb molt respecte a la diversitat**Els trets d'aquesta diferència neixen de la concepció de Fundacions locals, que es configuren com a entitats descentralitzades i autònomes, on cada Patronat és responsable de la gestió i administració del propi centre.*

Volem mantenir la peculiaritat que ens defineix i que valorem tan positivament (al llarg de 20 anys n'hem fet experiència): la participació real us ha fet créixer en molts sentits i ha permès la implicació de molta gent i la sana autonomia que us ha donat creativitat i compromís.
- 5.- *Mai sota l'afalac d'un somni bell o d'una utopia de Catalunya forta, podrem pretendre ser una unitat sense diferenciació perquè:*
  - a) *Hem nascut diferents, essent tots fills de Santa Joaquina*
  - b) *Suposaria perdre una autonomia valuosa, que no és independent*
  - c) *Si s'imposa un model damunt els altres, aboliríem valors preuats**Tampoc políticament o a nivell social, Catalunya és uniforme.*

Maldarem per anar endavant i caminar units amb la zona i amb la Red de Centros, en tot allò que ens pot ajudar a avançar plegats, els que tenim una mateixa identitat Vedruna, nascuda d'una mateixa proposta educativa.
- 6.- *Propostes:*
  - a) *Debatre la nostra posició i donar confiança al Manel Salas que, en representació de la CEV, dialogarà i proposarà*
  - b) *L'assessoria Vedruna necessita estabilitat: fer un compromís ferm amb aquells centres que hi voleu pertànyer de manera definitiva*
  - c) *L'estructura nova de zona (al desaparèixer les 3 províncies actuals) ens obliga a tornar a formular els estatuts de la Fundació Cultural Privada Joaquina de Vedruna Catalunya, que podrà ser l'entitat jurídica comuna, el Patronat del qual vindria integrat per representants del Patronat*

Fundació Vedruna Girona, el Patronat Fundació Vedruna Barcelona i la Junta de la Coordinadora Vedruna de Tarragona.

Aquesta Fundació seria el marc de referència per les accions conjuntes de Vedruna Catalunya a nivell d'educació: formació institucional i pastoral.

Cal tenir en compte els aspectes en els quals cada escola —amb el seu Patronat— és completament autònoma, d'acord als propis estatuts:

- Fiscals: cada escola és una empresa amb NIF propi*
- Financers: operacions bancàries (pòlisses, hipoteques, etc.)*
- Mercantils: compravenda de qualsevol tipus i abast (des de terrenys, passant pel mobiliari, materials editorials i curriculars, fins al material fungible de l'escola)*
- Laborals: contractació de professorat i personal no docent. Amb base al conveni d'ensenyament, qualsevol tipus de modificació*
- Jurídics: gestories i assessoraments*
- De gestió energètica, manteniment i hostalera*
- Pedagògics: metodologies, recursos i projectes*
- Qualsevol acció i/o gestió que precisa d'un fons de capital inicial*

Tot seguit plantejaven un diàleg que elles consideraven vital i que calia que cada Patronat ho debatés internament en base a tres preguntes que ens feien:

- Aquest disseny és el que volem?*
- Aquestes tres propostes són viables?*
- La CEV, ara i en el futur, té tasca encomanada segons expressen els estatuts de l'associació. Quines competències caldrà enfortir en el futur?*

Tot comença a encarrilar-se

Els Patronats ens vam reunir el 30 de gener a Tàrrrega amb la Gna. provincial d'Europa Narcisa Fiol, la Gna. Tomy Pastrana, coordinadora general del Equipo de Centros Educativos i la Gna. Montserrat Espinalt, delegada d'educació de la zona C. No entraré en matisos perquè al capítol anterior ja he parlat sobradament de la importància d'aquesta data. Per primera vegada hi va haver un pronunciament oficial.

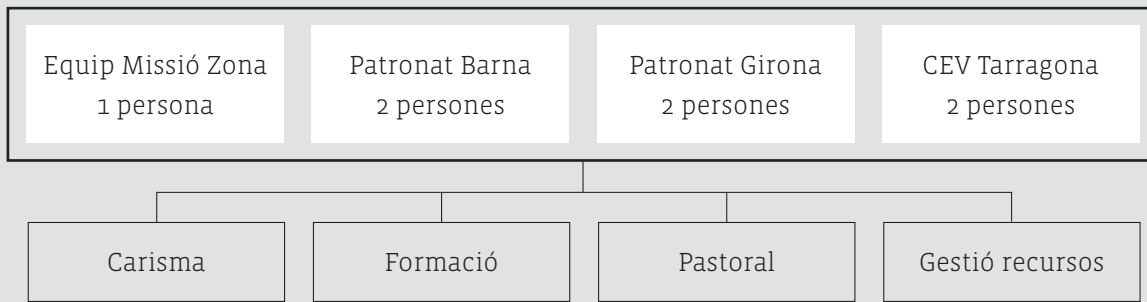
Tanmateix, arribava final de curs i no teníem cap resposta concreta de la Congregació. És per aquest motiu que vam adreçar una breu carta a la Gna. provincial d'Europa per preguntar quin era l'estat de la qüestió, ja que ens calia informar a l'assemblea. Dèiem el següent:

Benvolguda Narcisa,

Com ja sabeu, durant tots aquests anys els nostres Patronats i les seves Fundacions han estat fidels a l'esperit de la Congregació i a l'estil educatiu de Joaquina de Vedruna.

En els últims temps, la Congregació ens ha demanat seguir fent aquesta tasca però buscant una forma d'organització diferent, amb llaços més estrets amb totes les Fundacions catalanes.

Equip Coordinador VEDRUNA CATALUNYA EDUCACIÓ

Cercant respostes en aquest sentit, el passat 30 de gener, a Tàrrrega vam convocar l'assemblea de la CEV en la qual ens féreu l'honor de ser-hi present, juntament amb els Patronats de les 14 escoles de Tarragona. En el marc d'aquesta trobada, es va fer l'encàrrec a l'actual Junta de liderar el procés cap a un horitzó comú on semblava que hi havia de dir Vedruna Catalunya.

Així doncs, a les acaballes del curs i a punt d'organitzar la propera assemblea de la CEV, li demanem l'estat de la qüestió en aquesta matèria. A fi i efecte d'informar els nostres Patronats i procurant amb totes les nostres limitacions d'ésser curosos representants de la voluntat sempre generosa i al costat de la Congregació i de les nostres escoles.

Gràcies i fins aviat!

Paral·lelament, el que s'havia fet i acordat no s'havia perdut pas. Allí restava. El projecte de futur de Vedruna Catalunya Educació, dissenyat el curs 2009-2010 aviat va ser millorat i substituït per un altre més actual i ambiciós, però ja en aquell primer document es feia esment que l'equip coordinador de Vedruna Catalunya Educació és un òrgan decisor en els acords que prèviament han acceptat les parts representades.

La relació és d'igualtat, de manera que totes les parts integrants gaudeixen del mateix vot i veu, arribant pel diàleg, a prendre les determinacions per consens.

La presidència de l'equip l'exerceix la persona nomenada per l'equip de missió de zona. Inicialment serà un Germana.

Vull destacar el fet que el document ja parlava en present, i no en futur, quan en realitat molts altres documents i estatuts expliquen la seva normativa fent servir el temps verbal de futur. Això podia fer pensar que ja no hi havia marxa enrere.

Per part de Tarragona es va decidir que les dues persones representants de l'equip coordinador fossin la Gna. Roser Galceran i en Josep M. Roca.

El dijous 8 de novembre de 2012 es va modificar la constitució de l'equip coordinador de Vedruna Catalunya Educació. La representació de cada província es mantenia en dos membres, però la Gna. Montserrat Espinalt va passar a ser la representant de la Congregació, cosa que ja li donava una posi-

ció de lideratge dins del grup, com així va ser fins arribar a ser nomenada presidenta del Patronat. La composició dels membres de l'equip coordinador va passar de set a nou persones. Aquests en seran els membres:

Maria Busquets	FPEV Girona
Josep Closa	FPEV Barcelona
Montserrat Espinalt	Representant de la Congregació
Roser Galceran	Equip provincial de "Centros Educativos"
Àngels Muro	Equip provincial de "Centros Educativos"
Albert Pijoan	FPEV Girona
Ramon Rial	FPEV Barcelona
Josep M. Roca	CEV Tarragona
Manel Salas	CEV Tarragona

Vam elaborar la definició, l'objectiu, la composició i estructura, el funcionament, les funcions i competències que tindrà aquest nou òrgan oficial de la nostra institució, així com les relacions dels nivells provincials de zona, a través d'un organigrama.

Així mateix vam acordar la constitució de 4 equips de treball per dinamitzar els diferents àmbits. A la reunió constitutiva vam proposar les següents persones:

- **Carisma:** Montse Feliu, Alba Company i Ramon Reyero
- **Formació i innovació pedagògica:** Mario Mercader, Manel Salas i Ramon Rial
- **Pastoral:** Angel Vallicrosa, Montse Feliu, Jordi Mandoli i M. Carme Molist
- **Gestió de recursos:** Josep Closa, Roser Galceran i Albert Pijoan

Tot el que feia referència a la funció, funcionament, composició i altres, es va recollir en un document aprovat l'any 2012, que adjunto a l'apartat d'annexos per qui ho vulgui consultar.

Ara la màquina funcionava a ple rendiment i gran part de les trobades eren per perfilar detalls menors, tenint en compte que la feina grossa ja estava feta.

En aquest temps es van produir algunes trobades amb les altres Fundacions Vedruna de les escoles d'Espanya. En algunes d'aquestes reunions també es va plantejar el tema del patrimoni.

La primera trobada va ser a Vic del 10 al 13 de juliol de 2012, amb els equips gestors de totes les Fundacions d'Espanya. Després en recordo com a mínim dues més: una a Madrid els dies 30 i 31 de gener del 2013 i una altra a Saragossa el 8 i 9 de maig del mateix any.

Més tard, un any abans de constituir-se el Patronat de VCE, concretament el curs 2016-2017, ja va ser l'equip de gestió actual el que es va encarregar d'aquests afers.

Patrons i Patrones no coneixíem encara el calendari que faria que la nostra tasca com a Patrons de cada escola arribés a la seva fi. Els rumors ja apuntaven que es volia crear una Fundació única amb un Patronat nou pels voltants del curs 2016-2017, però no hi havia res oficial.

De totes maneres tothom tenia clar que el procés era qüestió de setmanes, i ja ningú va plantejar cap oposició ni cap desafiament. Era un sentiment profund, quelcom que ens dolia molt, especialment per les implicacions que tots havíem tingut en la nostra escola, però tots sabíem que el destí estava escrit.

Visita als Patronats de Tarragona per preparar el camí

És així com, ara que tot estava al sac i ben lligat, l'equip de gestió, juntament amb la Gna. Montserrat Espinalt, van creure que calia començar a explicar a Patronats, mestres, personal no docent, famílies i alumnes, els canvis que hi hauria a partir del setembre de 2017.

Les 35 escoles de Catalunya no entrariem totes juntes a l'estructura de Vedruna Catalunya Educació. Assessorats per experts ens van recomanar que l'entrada es fes esglaonada, entre altres coses per motius logístics. I es va creure oportú que les escoles de Tarragona, que tenien 14 Patronats independents, fossin les primeres escoles en entrar en la nova casa comuna. Barcelona estava ja constituïda com una sola Fundació, exceptuant l'escola de Tona que també tenia un Patronat propi, malgrat que totes les activitats les feien amb la resta d'escoles de la seva província. Girona tenia un Patronat que agrupava a les seves escoles, però alhora també hi havia tres col·legis que eren propietat de la Congregació.

D'aquesta manera es va acordar un calendari d'entrada progressiva per a cada província: el setembre del 2017 entrarien les escoles de Tarragona, el setembre del 2018 les de Barcelona i Tona i finalment el setembre del 2019, les de Girona, a les quals es va voler donar més temps per solucionar els problemes que tenien les tres escoles que he explicat anteriorment.

De fet, l'entrada de Tarragona es va produir el mateix dia 1 de setembre de 2017, ja que l'experiència i el volum de feina important que va generar es van poder solucionar amb menys dificultats de les previstes. D'aquesta manera, el Patronat de Vedruna Catalunya Educació vam acordar en Junta ordinària que, una vegada solucionats els problemes de les tres escoles gironines, podien acurtar un any el seu ingrés i fer-ho al mateix temps que Barcelona i Tona. Per tant, el setembre del 2018 les 34 escoles Vedruna de Catalunya ja formaven part d'una única Fundació.

Així doncs, durant el curs escolar 2015-2016, es va fer la primera visita a les escoles de Tarragona per explicar el calendari i tot el que comportarien, a partir del dia 1 de setembre de 2017, els possibles canvis que es produïssin. Calia tranquil·litzar totes les persones, explicar als treballadors la nova estructura i que els seus drets laborals es respectarien. Calia aclarir també als Patronats tota la culminació del procés, així com el calendari i la renúncia que haurien de fer per dissoldre el seu propi Patronat i signar l'acceptació d'ingrés del seu centre en la nova Fundació.

Com era lògic, es va començar per fer l'explicació als Patronats. Van ser els primers. En menys d'un mes ens vam reunir amb cadascun dels Patronats de les 14 escoles de la nostra província. Mitjançant un *power point* que explicava tot el camí passat, present i futur, la Gna. Montserrat Espinalt va anar fent les explicacions. Tot seguit es pot veure l'itinerari que es va seguir.

Data	Lloc	Hora	Lloc	Hora	Lloc	Hora
Dilluns 11 gener	Tàrrega	15.00h	Bellpuig	18.30h		
Dimecres 13 gener	Manresa	15.00h	Cardona	19.00h		
Divendres 22 gener	Sta. Coloma de Queralt	11.00h	Mollerussa	15.00h	Balaguer	19.00h
Dilluns 1 febrer	Vilafranca del Penedès	15.00h	Sant Sadurní d'Anoia	19.00h		
Dimecres 3 febrer	Sant Boi de Llobregat	17.00h				
Dijous 11 febrer	Tarragona	16.30h	Valls	19.30h		
Divendres 12 febrer	Cambrils	10.30h	L'Espluga de Francolí	16.00h		

Es va considerar que les persones que havíem d'acompanyar la Germana Montserrat fóssim en Manel Salas, que ja era membre de l'equip de gestió, la Gna. Roser Galceran i jo mateix, en qualitat de vice-presidenta i president de la CEV. Era evident que a nosaltres ens coneixien tots i això sempre suscita més confiança.

Es pot veure perfectament com intentàvem agrupar dues escoles per proximitat. Normalment en un dia en visitàvem dues, per no allargar els temps que havíem de deixar les nostres activitats. En set dies vam poder visitar tots els Patronats dels 14 col·legis de Tarragona.

Les explicacions, molt obertes i col·loquials (no oblidem que érem un nombre petit de persones), van ser en general ben acollides, tot i que vaig poder percebre en els Patrons i les Patrones un cert sentiment de tristesa. La tristesa que sempre es produeix quan arriba un final, però alhora un sentiment d'esperança pel nou projecte comú. Ja sabem que la vida són etapes i que sovint cal adaptar-se a realitats canviants.

He d'afegir que, exceptuant una escola, a la resta van ser-hi presents tots els Patrons i Patrones.

Vam voler donar tranquil·litat i garanties explicant que el pas cap a Vedruna Catalunya calia interpretar-lo com una necessitat dels temps actuals, però que també havia de servir per un objectiu molt concret: que tots hi guanyem.

Recordo que ens vam comprometre amb quatre aspectes fonamentalment:

- 1.- Compaginar allò millor de la xarxa amb el millor i la personalitat pròpia de cada centre
- 2.- No penalitzar la bona gestió
- 3.- La vida de cada escola seguiria sent gestionada per la pròpia escola
- 4.- Els recursos que generés cada centre passarien a una bossa comuna, però en quedaria constància i sempre serien de l'escola en qüestió. Una vegada descomptada la solidaritat vers altres centres amb menys possibilitats, el gruix dels diners generats per cada centre seguirien pertanyent al propi centre.

Uns mesos més tard es va fer una explicació similar, no exactament igual, als claustres de cada escola i al personal no docent que tenien contracte laboral al propi centre.

La junta de la CEV va fer molt perquè aquest pas fos pacífic i s'acceptés sense oposició. És evident que, si en lloc d'aplanar el camí, hi haguéssim posat pedres, possiblement alguns Patronats haguessin demanat a la Congregació poder comprar l'escola, o bé haguessin buscat una altra alternativa que no fos la unió de tots els col·legis Vedruna de Catalunya en una sola Fundació i amb un sol Patronat.

El mèrit de Tarragona va ser la paciència i el fet de treballar incansablement per arribar a un consens. Aquests posicionaments de Barcelona i Tarragona em recorden a l'actual situació política que des de fa uns deu anys hi ha entre Catalunya i Espanya. Tant de bo poguessin seure tots en una taula per arribar a acords tal com ho vam fer les províncies de Girona, Tarragona i Barcelona.

Quan les conjuntures van ser favorables, especialment quan des de la Congregació es va definir l'itinerari, les coses van anar més bé i més ràpides. Aleshores, la Coordinadora Educativa Vedruna vam facilitar el camí perquè tot aquest procés fos possible, i crec que ho vam fer amb discreció i elegància. Per bona part dels nostres Patronats va ser una acceptació resignada. Dolia acceptar el traspàs d'escoles que estimaven molt i que consideraven pròpies.

Salvant totes les diferències que de ben segur hi deuen haver, jo compararia la generositat dels nostres Patronats amb la de Santa Joaquina quan, ja en els seus darrers dies, va pensar en la Gna. Veneranda Font per ser la seva successora. Havia estat sempre al seu costat, des del mateix dia de la Fundació el 26 de febrer de 1826.

El Sr. Bisbe preferia a Paula Del Puig però, per no posar pals a la roda i que això pogués provocar el final de la seva Fundació, ho va acceptar de manera resignada. Molts Patrons i Patrones tenien un doble sentiment. El cervell deia que anar junts donava més garanties a les seves escoles, però el cor s'hi resignava. La seva generositat, que la van fer palesa en el dia a dia de cadascuna de les seves escoles, va ser mantinguda fins al final per no provocar un cisma. Gràcies, Patrons i Patrones, perquè ens heu donat una magistral lliçó de generositat.

Constitució de la Fundació Vedruna Catalunya Educació

L'any 2016 passarà a la història Vedruna per la celebració dels 190 anys de vida de la Congregació, i també perquè el 23 de novembre de 2016 es va fer l'acte de signatura a Vic, amb la presència de la Gna. Narcisa Fiol, provincial d'Europa, de les 11 persones que van formar el primer Patronat de la Fundació Vedruna Catalunya Educació. El lloc escollit per donar la benvinguda a la nova Fundació va ser el Manso Escorial de Vic, lloc emblemàtic i punt d'origen de l'escola Vedruna.

La Gna. Mabel Burgell, coneixedora de la història i del projecte educatiu de la institució, va acompanyar els nous Patrons i l'equip de coordinació de Vedruna Catalunya com a acte previ a la signatura, amb una serena i profunda reflexió centrada en Joaquina de Vedruna, la seva obra i la necessitat de donar respostes al futur.

La posada en marxa de la Fundació, que en un període de tres anys hauria d'anar acollint totes les escoles Vedruna de Catalunya, malgrat que es va poder escurçar el temps i fer-ho en només dos anys, marca un punt d'inflexió i es converteix en una clau de volta per al futur de les escoles.

D'aquesta manera, es dona formalitat a un procés de treball que va néixer fa uns 12 anys, pel qual les escoles Vedruna no només compartim un mateix projecte educatiu, sinó que passem a ser part integrada d'una mateixa estructura organitzativa. Compartirem, doncs, recursos educatius i econòmics, processos i acompanyaments de formació i una relació única amb l'administració educativa.

El dia de la signatura em van passar pel cap molts pensaments i anècdotes que havia viscut fins arribar a aquell moment. Vaig pensar que començàvem un camí que no tenia marxa enrere. Camí que ens va demanar a tots els qui vam estar des del primer dia a l'equip coordinador de les tres províncies: temps, paciència, habilitat estratègica i esforç quotidià. Onze anys immersos en un debat lògic i comprensible sobre com havíem de recórrer aquest camí. Va caldre renunciar al futur desitjable que volien uns per un futur factible. Vaig pensar que tots, en general, vam ser conscients del moment i context que vivíem.

L'acte es va celebrar a Vic el 23 de novembre de 2016, en una tarda plujosa que no va impedir l'assistència de tots els participants. Entre les persones assistents hi havia l'Enric Puig, secretari general de la Fundació de l'Escola Cristiana de Catalunya, i l'alcaldeessa de Vic, Anna Erra. La seva participació esdevé clau per continuar essent, a través de la Fundació Vedruna Catalunya Educació, una institució al servei del nostre país. La Fundació acollirà 34 escoles, a més de dues d'associades, amb un total de 1.700 educadors, 300 persones del personal d'administració i serveis, 20.000 alumnes i prop de 14.500 famílies.

Les escoles de les antigues províncies de Tarragona, Barcelona i Girona s'integraran així en una xarxa educativa present a 31 poblacions de la geografia de Catalunya, per tal de donar futur al nostre projecte educatiu i ser, a la vegada, una resposta a les necessitats educatives del segle XXI.

Els membres d'aquest primer Patronat amb el seu càrrec corresponent són els següents:

Gna. Montserrat Espinalt Soldevila (presidenta)	Sr. Jordi Espona Arumí (vocal)
Sr. Josep M. Roca Carles (vicepresident)	Sra. Rosa Estruch Pijoan (vocal)
Gna. Roser Galceran Folch (secretària)	Sr. Joaquim Moner Navarri (vocal)
Sra. Maria Alba Amado Camprubí (vocal)	Sr. Albert Romaguera Canals (vocal)
Gna. María Busquets Jordá (vocal)	Sr. Antoni Serrat Callís (vocal)
Sra. Maria del Mar Callau Roig (vocal)	

Es va crear un Patronat on es va voler buscar equilibri de Patrons i Patrones entre les tres províncies, fins i tot a nivell de Germanes.

Entre els 11 membres, 5 vam ser homes i 6, dones. Entre aquestes, 4 eren Germanes que pertanyien 2 a Tarragona, 1 a Barcelona i 1 a Girona.

També es va voler mantenir la proporcionalitat de Patrons atenent al número d'escoles i alumnes. En aquest cas, Barcelona i Tarragona teníem estadístiques força semblants, mentre que Girona tenia menys escoles i alumnes. D'aquesta manera, 4 Patrons o Patrones venim de Tarragona i Barcelona i 3 són els que ho fan des de Girona.

El membres del primer Patronat al moment de signar davant el Sr. Josep Vilana, notari, i amb presència de la Gna. Narcisa Fiol, provincial d'Europa.

Fins i tot, quan fa un any va presentar la seva renúncia en Joaquim Moner per raons personals, es va cobrir la seva baixa amb un altre membre de la mateixa província de Girona: en Salvador Vaquer.

És evident que en futures renovacions aquest equilibri entre províncies ja no caldrà que sigui una premissa, perquè mica en mica tots anem assimilant que ja no formem part d'una de les tres províncies Vedruna que hi havia a Catalunya.

El mateix va passar amb l'equip de gestió. El cap de l'equip, en Josep Closa, provenia de l'antic Patronat de Barcelona, juntament amb el cap del departament d'economia i finances, l'Òscar Pajuelo. Per part de Tarragona hi ha en Manel Salas, que era l'antic secretari de la Junta de la CEV i que ara porta tot el tema de la formació, i l'Alba Company, que ara és la cap de pastoral. Girona tenia l'Albert Pijoan com a cap del departament de recursos humans.

Podríem discutir, i estar d'acord o no, si l'agrupació de totes les escoles Vedruna de Catalunya era necessària o imprescindible per garantir el futur, també si s'hagués pogut optar per altres fórmules o no, però de ben segur que tots coincidíem en què tota aquesta *moguda*, com s'acostuma a dir col·loquialment avui en dia, va ser un canvi històric, especialment en el model organitzatiu i de gestió.

Preparats pel futur

En uns moments d'incertesa com els que estem vivint actualment, i amb la baixada tan gran de la natalitat, hom podria pensar que el futur de la Fundació en general i de les escoles en concret no es presenta gaire esperançador. Tanmateix, això no és així. Anar tots junts ens ha permès treballar tots sota les mateixes directrius, de la mateixa manera i amb els mateixos objectius.

S'ha renovat el projecte educatiu que actualment està centrat en sis grans blocs: la persona, l'entorn, les actituds d'aprenentatge, les maneres d'aprendre, les competències del segle XXI i el moll de l'os del projecte. S'han fet apostes innovadores i creatives, com el tema dels *chromebooks*, itinerari psicopedagògic per tot l'alumnat des del mateix moment que entra en una escola Vedruna, i podria donar molts altres exemples.

Primer Equip de Gestió de Vedruna Catalunya Educació.

Les compres comunes per un grup tan nombrós permeten abaratir el preu dels serveis dels proveïdors, alhora que dona publicitat al conjunt i sentiment de ser molts i en molts llocs, especialment en el tema dels xandalls, les bates o l'equipament esportiu.

És evident que a algunes escoles situades en ciutats o pobles petits amb nuclis de població i amb una forta competència, a vegades deslleial per part de l'escola pública, els és molt difícil resistir en el dia a dia, però el suport i l'escalf del grup ajuda a tirar endavant.

El millor actiu penso que és l'arrelament a cadascuna de les 31 poblacions del país on hi ha presència Vedruna. Cal mantenir, i si és possible millorar, el prestigi aconseguit en el decurs de tants anys de presència.

Però per damunt de tot hi ha les persones: molts mestres compromesos amb la institució, en contínua evolució per adaptar-se cada vegada més a les exigències d'una nova manera d'educar. Mestres que, quan es parla de Vedruna, reafirmen el seu sentiment de pertinença. El seu treball és el que dona sentit i cohesió a tot el grup.

Gaudim els bons moments, tinguem esperança en els contratemps i treballem sempre amb il·lusió.

Vedruna té futur...

Estadísticas de les escoles

10

Celebració del dia de la pau

Fent tallers al pati

Alumnes escola Vedruna de la Província de Tarragona el curs 2005-06

Població	Nº alumnes
Balaguer	850
Bellpuig	250
Cambrils	1100
Cardona	400
L'Espluga de Francolí	300
Manresa	450
Mollerussa	700
Montblanc	250
Sant Boi de Llobregat	450
Sant Sadurní d'Anoia	450
Santa Coloma de Queralt	250
Tarragona	850
Tàrrrega	800
Valls	300
Vilafranca del Penedès	800
Total	8200

Actualització dades escola curs 2006-07

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa		
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
Llar 0-1 anys	0	0	1	3			1	2	1	3	0	0			
Llar 1-2 anys	2	26	1	17			1	13	1	11	1	11			
Llar 2-3 anys	2	40	1	25			1	18	1	19	2	30			
	4	66	3	45			3	33	3	33	3	41			
P-3	2	51	1	20	3	75	1	21	1	19	2	52	3	68	
P-4	2	52	1	21	3	75	1	15	1	21	2	52	3	73	
P-5	2	53	1	24	3	75	1	21	1	22	2	54	3	76	
	6	156	3	65	9	225	3	57	3	62	6	158	9	217	
1r Primària	2	54	1	23	3	75	1	24	1	16	2	55	3	74	
2n Primària	2	54	1	24	3	75	1	17	1	16	2	55	3	78	
3r Primària	2	48	1	23	3	75	1	14	1	15	2	54	3	78	
4t Primària	2	54	1	20	3	75	1	21	1	18	2	52	3	76	
5è Primària	2	54	1	18	3	77	1	22	1	20	2	55	2	51	
6è Primària	2	49	1	15	3	80	1	22	1	17	2	52	2	56	
	12	313	6	123	18	457	6	120	6	102	12	323	16	413	
1r ESO	2	61			3	91	1	20							
2n ESO	2	59			3	91	1	27							
3r ESO	2	62			3	88	1	16							
4t ESO	2	48			3	75	1	15							
	8	230			12	345	4	78							
1r Batxillerat	2	50													
2n Batxillerat	2	47													
	4	97													
Mòduls															
Total	34	862	12	233	39	1027	16	288	12	197	21	522	25	630	
Professors		58		17		65		25		16		34		35	
P.N.D.		2		5		0		4		3		22			

	Montblanc		Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups	Total alumnes
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes		
	1	5							1	8	1	5	0	0			6	26
	1	13			2	23			2	26	3	37	2	21			16	198
	1	27			1	20			2	40	3	60	1	20			15	299
	3	45			3	43			5	74	7	102	3	41			37	523
	1	21	2	50	1	27	1	23	2	50	2	50	1	25	2	52	25	604
	1	25	2	51	1	26	1	21	2	50	2	51	1	26	2	53	25	612
	1	25	2	50	1	27	1	15	2	50	2	50	1	25	2	52	25	619
	3	71	6	151	3	80	3	59	6	150	6	151	3	76	6	157	75	1835
	1	26	2	50	1	26	1	15	2	52	2	50	1	25	2	50	25	615
	1	24	2	48	1	21	1	19	2	50	2	50	1	25	2	51	25	607
	1	24	2	48	1	24	1	22	2	50	2	50	1	27	2	49	25	601
	1	19	2	47	1	24	1	12	2	50	2	50	1	25	2	51	25	594
	1	24	2	48	1	26	1	24	2	54	2	51	1	23	2	51	24	598
	1	23	2	48	1	24	1	13	2	51	2	50	1	25	2	52	24	577
	6	140	12	289	6	145	6	105	12	307	12	301	6	150	12	304	148	3592
	2	37			1	29			2	61	3	72			2	56	16	427
	2	38			1	26			2	66	2	56			2	63	15	426
	2	37			1	21			2	64	2	54			2	63	15	405
	2	36			1	18			2	51	2	52			2	49	15	344
	8	148			4	94	0		8	242	9	234			8	231	61	1602
									2	50	1	31					5	131
									2	60	1	31					5	138
									4	110	2	62					10	269
										1	13						1	13
										1	13						1	13
	20	404	18	440	16	362	9	164	35	883	37	863	12	267	26	692	332	7834
		37		30		31		15		64		60		20		49		556
		2		1		5		12		7		10		8				81

Actualització dades escola curs 2007-08

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa		
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
Llar 0-1 anys			1	6					1	6					
Llar 1-2 anys	2	26	1	14			1	17	1	14	2	25			
Llar 2-3 anys	2	40	1	21			1	24	1	20	1	16			
P-3	2	49	1	27	3	75	1	23	1	21	2	50	3	69	
P-4	2	52	1	21	3	75	1	22	1	21	2	50	3	68	
P-5	2	51	1	22	3	75	1	16	1	22	2	52	3	76	
1r Primària	2	54	1	24	3	79	1	22	1	21	2	54	3	72	
2n Primària	2	53	1	22	3	77	1	24	1	16	2	54	3	75	
3r Primària	2	54	1	24	3	75	1	18	1	17	2	52	3	76	
4t Primària	2	52	1	25	3	75	1	14	1	15	2	52	3	75	
5è Primària	2	52	1	21	3	75	1	21	1	19	2	51	3	77	
6è Primària	2	55	1	19	3	77	1	24	1	21	2	55	2	51	
1r ESO	2	60			3	80	1	21							
2n ESO	2	59			3	88	1	21							
3r ESO	2	54			3	87	1	27							
4t ESO	2	60			3	75	1	14							
1r Batxillerat	2	41													
2n Batxillerat	2	47													
Mòduls															
Total	34	859	12	246	39	1013	15	308	12	213	21	511	26	639	
Professors		55		18		64		26		18		34		36	
P.N.D.		9		5		22		4				24		7	

	Montblanc		Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups	Total alumnes
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes		
	1	3							1	8	1	10					5	33
	1	20			1	9			2	26	3	41	2	20			16	212
	1	21			2	29			2	40	2	37	1	21			14	269
																		514
	1	26	2	50	1	25	1	23	2	50	2	49	1	24	2	51	25	612
	1	20	2	51	1	26	1	21	2	50	2	53	1	25	2	52	25	607
	1	25	2	50	1	26	1	23	2	52	2	52	1	26	2	51	25	619
																		1838
	1	24	2	51	1	27	1	15	2	49	2	52	1	25	2	54	25	623
	1	27	2	50	1	25	1	13	2	54	2	54	1	25	2	52	25	621
	1	23	2	49	1	25	1	18	2	50	2	50	1	25	2	52	25	608
	1	24	2	48	1	25	1	23	2	50	2	53	1	27	2	54	25	612
	1	17	2	49	1	23	1	14	2	50	2	51	1	25	2	53	25	598
	1	25	2	49	1	27	1	24	2	54	2	54	1	25	2	55	24	615
																		3677
					1	23			2	61	2	60			2	60	13	365
					1	34			2	59	2	71			2	64	13	396
					1	24			2	56	2	59			2	63	13	370
					1	21			2	66	2	48			2	47	13	331
																		1462
									2	41	1	29					5	111
									2	56	1	29					5	132
																		243
											1	13					1	13
	12	255	18	447	16	369	9	174	35	872	35	865	12	268	26	708		8069
		19		30		32		15		63		64		22		52		548
		5		1		5		2		7		6		1		13		111

Actualització dades escola curs 2009-10

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa		
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
Llar 0-1 anys									1	6					
Llar 1-2 anys	2	26	1	17			1	18	1	23	2	24			
Llar 2-3 anys	2	36	1	23			1	18	1	11	1	16			
	4	62	2	40			2	36	3	40	3	40			
P-3	2	53	1	22	3	75	1	24	1	18	2	50	3	77	
P-4	2	50	1	24	3	75	1	25	1	19	2	50	3	75	
P-5	2	53	1	26	3	75	1	22	1	23	2	51	3	70	
	6	156	3	72	9	225	3	71	3	60	6	151	9	222	
1r Primària	2	53	1	25	3	75	1	22	1	20	2	52	3	70	
2n Primària	2	54	1	21	3	75	1	14	1	22	2	50	3	75	
3r Primària	2	52	1	23	3	75	1	22	1	26	2	50	3	71	
4t Primària	2	55	1	26	3	75	1	25	1	16	2	54	3	73	
5è Primària	2	52	1	25	3	75	1	16	1	17	2	55	3	76	
6è Primària	2	55	1	26	3	75	1	17	1	19	2	48	3	74	
	12	321	6	146	18	450	6	116	6	120	12	309	18	439	
1r ESO	2	58			3	90	1	21							
2n ESO	2	61			3	90	1	27							
3r ESO	2	55			3	86	1	19							
4t ESO	2	51			3	82	1	17							
	8	225			12	348	4	84							
1r Batxillerat	2	40													
2n Batxillerat	2	54													
	4	94													
Mòduls															
Total	34	858	11	258	39	1023	15	307	12	220	21	500	27	661	
Professors		59		16		63		27		19		37		36	
P.N.D.		3		6		4		4				21		7	

	Montblanc		Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups	Total alumnes
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes		
	1	6							1	8							3	20
	1	12			2	16			2	26	2	22	2	21			16	205
	1	23			1	18			2	40	2	42	1	24			13	251
	3	41			3	34			5	74	4	64	3	45			32	476
	1	23	2	52	1	21	1	10	2	51	2	52	1	25	2	51	25	604
	1	24	2	50	1	25	1	17	2	50	2	44	1	25	2	54	25	607
	1	26	2	50	1	26	1	21	2	51	2	51	1	24	2	51	25	620
	3	73	6	152	3	72	3	48	6	152	6	147	3	74	6	156	75	1831
	1	24	2	52	1	26	1	20	2	55	2	54	1	25	2	53	25	626
	1	26	2	50	1	24	1	22	2	50	2	54	1	25	2	53	25	615
	1	24	2	50	1	28	1	15	2	50	2	53	1	25	2	53	25	617
	1	25	2	50	1	25	1	12	2	55	2	52	1	25	2	52	25	620
	1	22	2	50	1	25	1	19	2	54	2	51	1	25	2	52	25	614
	1	26	2	50	1	24	1	23	2	54	2	52	1	25	2	54	25	622
	6	147	12	302	6	152	6	111	12	318	12	316	6	150	12	317	150	3714
	1	28			1	22			2	55	2	62			2	56	14	392
	1	25			1	26			2	57	2	60			2	57	14	403
	2	44			1	23			2	60	2	54			2	63	15	404
	1	31			1	21			2	50	2	60			2	47	14	359
	5	128			4	92			8	222	8	236			8	223	57	1558
									2	37	1	27					5	104
									2	55	1	16					5	125
									4	92	2	43					10	229
											1	14					1	14
											1	14					1	14
	17	389	18	454	16	350	9	159	35	858	33	820	12	269	26	696	325	7822
		33		31		31		15		64		65		20		51		567
		2		1				2		6		4						60

Actualització dades escola curs 2010-11

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa		
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
Llar 0-1 anys							1	1	1	2					
Llar 1-2 anys	2	25	1	20			1	17	1	10	1	11			
Llar 2-3 anys	2	40	1	21			1	20	1	21	2	30			
	4	65	2	41			3	38	3	33	3	41			
P-3	2	49	1	26	3	75	1	18	1	14	2	53	3	75	
P-4	2	50	1	20	3	75	1	24	1	18	2	52	3	74	
P-5	2	51	1	24	3	75	1	25	1	19	2	50	3	73	
	6	150	3	70	9	225	3	67	3	51	6	155	9	222	
1r Primària	2	51	1	25	3	75	1	23	1	26	2	53	3	68	
2n Primària	2	51	1	21	3	74	1	21	1	20	2	52	3	72	
3r Primària	2	53	1	21	3	76	1	15	1	22	2	52	3	73	
4t Primària	2	54	1	24	3	76	1	21	1	26	2	50	3	69	
5è Primària	2	51	1	25	3	76	1	25	1	17	2	53	3	74	
6è Primària	2	54	1	23	3	70	1	15	1	18	2	56	3	74	
	12	314	6	139	18	447	6	120	6	129	12	316	18	430	
1r ESO	2	60			3	90	1	23							
2n ESO	2	58			3	92	1	21							
3r ESO	2	58			3	88	1	21							
4t ESO	2	45			3	73	1	15							
	8	221			12	343	4	80							
1r Batxillerat	2	37													
2n Batxillerat	2	38													
	4	75													
Mòduls															
Total	34	825	11	250	39	1015	16	305	12	213	21	512	27	652	
Professors		59		17		66		30		21		35		37	
P.N.D.		3		6		18		4		2		24		8	

	Sant Boi	St. Sadurní	Sta. Coloma	Tarragona	Tàrrrega	Valls	Vilafranca				
	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Total grups	Total alumnes	Difer. grups	Difer. alumnes
				1 8	1 7			4	18	1	-2
		2 19		2 26	2 21	2 21		14	170	-2	-35
		1 14		2 40	2 33	1 21		13	240	0	-11
		3 33		5 74	5 61	3 42		31	428	-1	-48
	2 50	1 25	1 16	2 50	2 51	1 26	2 49	24	577	-1	-27
	2 52	1 26	1 11	2 52	2 54	1 25	2 49	24	582	-1	-25
	2 50	1 25	1 17	2 50	2 48	1 24	2 54	24	585	-1	-35
	6 152	3 76	3 44	6 152	6 153	3 75	6 152	72	1744	-3	-87
	2 53	1 26	1 22	2 55	2 51	1 23	2 50	24	601	-1	-25
	2 50	1 27	1 20	2 54	2 53	1 24	2 52	24	591	-1	-24
	2 50	1 22	1 21	2 52	2 53	1 25	2 53	24	588	-1	-29
	2 49	1 27	1 17	2 52	2 54	1 25	2 53	24	597	-1	-23
	2 50	1 25	1 12	2 55	2 52	1 26	2 52	24	593	-1	-21
	2 50	1 24	1 18	2 53	2 52	1 25	2 52	24	584	-1	-38
	12 302	6 151	6 110	12 321	12 315	6 148	12 312	144	3554	-6	-160
		1 21		2 61	2 63		2 56	13	374	-1	-18
		1 19		2 58	2 63		2 58	13	369	-1	-34
		1 25		2 57	2 54		2 58	13	361	-2	-43
		1 24		2 64	2 46		2 54	13	321	-1	-38
		4 89		8 240	8 226		8 226	52	1425	-5	-133
				2 35	1 32			5	104	0	0
				2 35	1 21			5	94	0	-31
				4 70	2 53			10	198	0	-31
					1 23			1	23	0	9
					1 23			1	23	0	9
	18 454	16 349	9 154	35 857	34 831	12 265	26 690	310	7372	-15	-450
	31	36	15	65	59	20	48		539		-28
	1	4	2	20	6	3	14		115		

Actualització dades escola curs 2011-12

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa	
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes
Llar 0-1 anys			1	5					1	4				
Llar 1-2 anys	2	26	1	15			1	9	1	11	2	25		
Llar 2-3 anys	2	38	1	22			2	22	1	14	1	16		
	4	64	3	42			3	31	3	29	3	41		
P-3	2	54	1	24	3	75	1	22	1	19	2	50	3	75
P-4	2	50	1	25	3	75	1	18	1	15	2	54	3	75
P-5	2	51	1	21	3	75	1	24	1	16	2	51	3	75
	6	155	3	70	9	225	3	64	3	50	6	155	9	225
1r Primària	2	54	1	25	3	75	1	26	1	21	2	50	3	71
2n Primària	2	53	1	24	3	75	1	22	1	23	2	52	3	70
3r Primària	2	49	1	22	3	75	1	22	1	20	2	52	3	73
4t Primària	2	52	1	21	3	75	1	15	1	22	2	52	3	75
5è Primària	2	52	1	23	3	75	1	21	1	26	2	49	3	72
6è Primària	2	53	1	23	3	75	1	24	1	17	2	53	3	74
	12	313	6	138	18	450	6	130	6	129	12	308	18	435
1r ESO	2	64			3	88	1	16						
2n ESO	2	60			3	90	1	21						
3r ESO	2	57			3	85	1	21						
4t ESO	2	51			3	85	1	22						
	8	232			12	348	4	80						
1r Batxillerat	1	30												
2n Batxillerat	2	41												
	3	68												
Mòduls														
Total	33	832	12	250	39	1026	16	305	12	208	21	504	27	660
Professors		60		13		62		29		18		35		35
P.N.D. (*)		2		5		2		2		1		22		8

(*) P.N.D. només que estigui en nòmina d'escola; no contractat per empresa aliena.

	Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
							1	8	1	9					4
			1	14			2	26	1	15	2	20			13
			1	24			2	40	2	24	1	21			13
			2	38			5	74	4	48	3	41			30
	2	50	1	19	1	11	2	48	2	50	1	26	2	49	24
	2	50	1	27	1	17	2	51	2	50	1	27	2	49	24
	2	50	1	26	1	11	2	51	2	51	1	25	2	50	24
	6	150	3	72	3	39	6	150	6	151	3	78	6	148	72
	2	51	1	26	1	17	2	49	2	46	1	25	2	52	24
	2	50	1	25	1	22	2	52	2	53	1	25	2	50	24
	2	50	1	25	1	20	2	53	2	52	1	23	2	53	24
	2	48	1	23	1	20	2	50	2	53	1	26	2	51	24
	2	50	1	28	1	16	2	51	2	55	1	25	2	52	24
	2	50	1	26	1	11	2	57	2	53	1	25	2	52	24
	12	299	6	153	6	106	12	312	12	312	6	149	12	310	144
			1	19			2	54	2	68			2	61	13
			1	20			2	58	2	54			2	59	13
			1	21			2	51	2	60			2	63	13
			1	25			2	53	2	48			2	43	13
			4	85			8	216	8	230			8	226	52
							2	53	1	25					4
							2	34	1	29					5
							4	87	2	54					9
									1	18					1
									1	18					1
	18	449	15	348	9	145	35	839	33	813	12	268	26	684	308
		31		33		16		66		61		15		50	
		1				2		5		8		6		17	

Actualització dades escola curs 2012-13

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa		
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
Llar 0-1 anys			1	4			1	8	1	4					
Llar 1-2 anys	2	26	1	13			1	10	1	12	1	13			
Llar 2-3 anys	2	40	1	18			1	20	1	16	2	25			
	4	66	3	35	0	0	3	38	3	32	3	38	0	0	
P-3	2	60	1	25	3	75	1	25	1	12	2	51	3	80	
P-4	2	54	1	23	3	75	1	20	1	22	2	51	3	70	
P-5	2	50	1	24	3	75	1	17	1	15	2	53	3	70	
	6	164	3	72	9	225	3	62	3	49	6	155	9	220	
1r Primària	2	51	1	22	3	73	1	26	1	17	2	52	3	73	
2n Primària	2	53	1	24	3	74	1	26	1	22	2	47	3	73	
3r Primària	2	55	1	23	3	75	1	23	1	25	2	52	3	73	
4t Primària	2	50	1	21	3	74	1	21	1	19	2	51	3	73	
5è Primària	2	51	1	22	3	75	1	16	1	24	2	51	3	70	
6è Primària	2	56	1	22	3	74	1	23	1	26	2	49	3	67	
	12	316	6	134	18	445	6	135	6	133	12	302	18	429	
1r ESO	2	54			3	87	1	26							
2n ESO	2	65			3	85	1	14							
3r ESO	2	54			3	87	1	19							
4t ESO	2	51			3	76	1	19							
	8	224	0	0	12	335	4	78	0	0	0	0	0	0	
1r Batxillerat	1	36													
2n Batxillerat	1	30													
	2	66	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Mòduls															
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Total	32	836	12	241	39	1005	16	313	12	214	21	495	27	649	
Professors		53		13		64		29		17		36		36	
P.N.D. (*)		1		4		3		3		1		21		7	

(*) P.N.D. només que estigui en nòmina d'escola; no contractat per empresa aliena.

	Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups	Total alumnes
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes		
							1	8	1	7					5	31
			1	18			2	26	1	12	1	13			11	143
			1	19			2	38	2	20	2	28			14	224
	0	0	2	37	0	0	5	72	4	39	3	41	0	0	30	398
	2	50	1	26	1	19	2	56	2	43	1	28	2	51	24	601
	2	53	1	20	1	11	2	46	2	49	1	26	2	51	24	571
	2	51	1	25	1	16	2	50	2	51	1	26	2	49	24	548
	6	154	3	71	3	46	6	152	6	143	3	80	6	151	72	1720
	2	53	1	26	1	10	2	52	2	51	1	25	2	49	24	580
	2	51	1	27	1	16	2	51	2	42	1	25	2	52	24	583
	2	54	1	21	1	22	2	58	2	50	1	25	2	48	24	604
	2	48	1	26	1	21	2	52	2	53	1	24	2	51	24	584
	2	47	1	24	1	20	2	53	2	52	1	26	2	49	24	580
	2	50	1	28	1	15	2	50	2	50	1	25	2	55	24	590
	12	303	6	152	6	104	12	316	12	298	6	150	12	304	144	3521
			1	25			2	62	2	64			2	61	13	379
			1	18			2	52	2	64			2	63	13	361
			1	16			2	48	2	52			2	59	13	335
			1	22			2	45	2	47			2	48	13	308
	0	0	4	81	0	0	8	207	8	227	0	0	8	231	52	1383
							2	28	1	26					4	90
							2	45	1	25					4	100
	0	0	0	0	0	0	4	73	2	51	0	0	0		8	190
									2	13					2	13
	0	0	0	0	0	0	0	0	2	13	0	0	0	0	2	13
	18	457	15	341	9	150	35	820	34	771	12	271	26	686	308	7022
		31		32		16		64		59		22		44	0	516
		1		4		2		6		7		3		3	0	66

Actualització dades escola curs 2013-14

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa	
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes
Llar 0-1 anys			1	2					1	4				
Llar 1-2 anys	2	28	1	15			2	19	1	9	1	8		
Llar 2-3 anys	2	34	1	16			1	11	1	16	1	15		
	4	62	3	33	0	0	3	30	3	29	2	23	0	0
P-3	2	60	1	23	3	63	1	21	1	17	2	58	3	75
P-4	2	60	1	27	3	82	1	25	1	12	2	51	3	78
P-5	2	50	1	24	3	73	1	22	1	21	2	50	3	72
	6	170	3	74	9	218	3	68	3	50	6	159	9	225
1r Primària	2	49	1	26	3	79	1	21	1	15	2	55	3	71
2n Primària	2	47	1	20	3	69	1	25	1	20	2	51	3	75
3r Primària	2	47	1	23	3	73	1	26	1	22	2	46	3	68
4t Primària	2	55	1	22	3	82	1	23	1	26	2	52	3	72
5è Primària	2	50	1	20	3	72	1	21	1	18	2	51	3	71
6è Primària	2	51	1	21	3	82	1	16	1	23	2	50	3	68
	12	299	6	132	18	457	6	132	6	124	12	305	18	425
1r ESO	2	60			3	91	1	23						
2n ESO	2	55			3	93	1	26						
3r ESO	2	56			3	81	1	15						
4t ESO	2	51			3	80	1	18						
	8	222	0	0	12	345	4	82	0	0	0	0	0	0
1r Batxillerat	1	36												
2n Batxillerat	1	44												
	2	80	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mòduls														
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Total	32	833	12	239	39	1020	16	312	12	203	20	487	27	650
Professors	52		19		70		32		17		36		39	
P.N.D. (*)	2		5		23		4		1		20		8	

(*) P.N.D. només que estigui en nòmina d'escola; no contractat per empresa aliena.

	Sant Boi	St. Sadurní	Sta. Coloma	Tarragona	Tàrrrega	Valls	Vilafranca		
	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Grups Alumnes	Total grups	Total alumnes
				1 4				3	10
		1 9		2 22	1 11	1 9		12	130
		1 12		2 37	2 24	1 19		12	184
	0 0	2 21	0 0	5 63	3 35	2 28	0 0	27	324
	2 45	1 25	1 16	2 49	2 43	1 28	2 44	24	567
	2 50	1 27	1 19	2 56	2 44	1 28	2 49	24	608
	2 53	1 21	1 10	2 50	2 49	1 27	2 52	24	574
	6 148	3 73	3 45	6 155	6 136	3 83	6 145	72	1749
	2 54	1 27	1 16	2 54	2 51	1 27	2 51	24	596
	2 52	1 25	1 11	2 54	2 50	1 24	2 48	24	571
	2 52	1 28	1 15	2 50	2 41	1 26	2 51	24	568
	2 51	1 21	1 21	2 56	2 48	1 25	2 50	24	604
	2 49	1 26	1 21	2 55	2 54	1 23	2 53	24	584
	2 48	1 24	1 20	2 53	2 53	1 26	2 49	24	584
	12 306	6 151	6 104	12 322	12 297	6 151	12 302	144	3507
		1 27		2 48	2 59		2 61	13	369
		1 25		2 62	2 59		2 59	13	379
		1 17		2 54	2 56		2 63	13	342
		1 16		2 44	2 48		2 50	13	307
	0 0	4 85	0 0	8 208	8 222	0 0	8 233	52	1397
				2 34	1 30			4	100
				2 27	1 25			4	96
	0 0	0 0	0 0	4 61	2 55	0 0	0	8	196
					2 11			2	11
	0 0	0 0	0 0	0 0	2 11	0 0	0 0	2	11
	18 454	15 330	9 149	35 809	33 756	11 262	26 680	305	7184
	31	32	16	64	61	20	53	542	0
	1	4	2	6	7	3	9	95	0

Actualització dades escola curs 2014-15

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa	
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes
Llar 0-1 anys														
Llar 1-2 anys	1	13	1	13			1	7	2	19	1	9		
Llar 2-3 anys	2	33	2	33			1	24	1	10	1	15		
	3	43	3	46	0	0	2	31	3	29	2	24	0	0
P-3	2	50	1	22	3	74	1	12	1	19	2	50	3	75
P-4	2	59	1	23	3	64	1	21	1	20	2	57	3	75
P-5	2	60	1	26	3	84	1	24	1	12	2	51	3	78
	6	169	3	71	9	222	3	57	3	51	6	158	9	228
1r Primària	2	49	1	23	3	73	1	21	1	20	2	50	3	72
2n Primària	2	50	1	24	3	87	1	19	1	15	2	54	3	73
3r Primària	2	51	1	20	3	71	1	24	1	20	2	49	3	75
4t Primària	2	47	1	21	3	79	1	23	1	23	2	47	3	68
5è Primària	2	53	1	25	3	85	1	21	1	27	2	51	3	69
6è Primària	2	51	1	20	3	74	1	21	1	16	2	51	3	65
	12	301	6	133	18	469	6	129	6	121	12	302	18	422
1r ESO	2	56			3	95	1	16						
2n ESO	2	51			3	92	1	23						
3r ESO	2	51			3	79	1	24						
4t ESO	2	52			3	69	1	15						
	8	210	0	0	12	335	4	78	0	0	0	0	0	0
1r Batxillerat	1	35												
2n Batxillerat	1	44												
	2	79	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mòduls														
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Total	31	802	12	250	39	1026	15	295	12	201	20	484	27	650
Professors	55		17		65		29		17		34		36	
P.N.D. (*)	2		7		23		4		0		19		7	

(*) P.N.D. només que estigui en nòmina d'escola; no contractat per empresa aliena.

	Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
															0
			1	6			2	16	1	8	2	15			12
			1	13			2	40	1	20	1	18			12
	0	0	2	19	0	0	4	56	2	28	3	33	0	0	24
	2	45	1	25	1	12	2	50	2	43	1	27	2	55	24
	2	41	1	25	1	15	2	52	2	39	1	28	2	47	24
	2	50	1	27	1	19	2	57	2	46	1	27	2	48	24
	6	136	3	77	3	46	6	159	6	128	3	82	6	150	72
	2	55	1	23	1	11	2	51	2	47	1	24	2	52	24
	2	53	1	29	1	15	2	54	2	51	1	27	2	51	24
	2	50	1	24	1	12	2	55	2	45	1	27	2	49	24
	2	50	1	26	1	14	2	55	2	41	1	25	2	50	24
	2	50	1	23	1	19	2	56	2	48	1	25	2	49	24
	2	52	1	27	1	20	2	53	2	54	1	22	2	54	24
	12	310	6	152	6	92	12	324	12	286	6	150	12	305	144
			1	30			2	52	2	57			2	59	13
			1	29			2	48	2	60			2	63	13
			1	23			2	62	2	59			2	57	13
			1	19			2	45	2	53			2	51	13
	0	0	4	101	0	0	8	207	8	229	0	0	8	230	52
							1	36	1	28					3
							1	33	1	30					3
	0	0	0	0	0	0	2	69	2	58	0	0	0	0	6
															0
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	18	446	15	349	9	138	32	815	30	729	12	265	26	685	298
	32		32		15		63		64		20		49		528
	1		4		2		6		6		3		11		95

Actualització dades escola curs 2015-16

Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa	
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes
Llar 0-1 anys			1	5					1	4	1	1		
Llar 1-2 anys	2	20	1	16			1	12	1	20	1	6		
Llar 2-3 anys	1	20	1	17			1	17	1	19	1	14		
	3	40	3	38	0	0	2	29	3	43	3	21	0	0
P-3	2	50	1	26	3	69	1	25	1	12	2	50	3	75
P-4	2	50	1	26	3	74	1	12	1	18	2	50	3	74
P-5	2	58	1	24	3	68	1	21	1	19	2	58	3	73
	6	158	3	76	9	211	3	58	3	49	6	158	9	222
1r Primària	2	57	1	28	3	86	1	24	1	12	2	52	3	77
2n Primària	2	51	1	23	3	75	1	20	1	23	2	50	3	72
3r Primària	2	49	1	25	3	85	1	19	1	15	2	54	3	75
4t Primària	2	50	1	22	3	71	1	24	1	19	2	50	3	73
5è Primària	2	48	1	22	3	73	1	24	1	22	2	49	3	60
6è Primària	2	53	1	24	3	87	1	19	1	27	2	50	3	69
	12	308	6	144	18	477	6	130	6	118	12	305	18	426
1r ESO	2	56			3	88	1	23						
2n ESO	2	55			3	88	1	18						
3r ESO	2	50			3	91	1	20						
4t ESO	2	49			3	69	1	24						
	8	210	0	0	12	336	4	85	0	0	0	0	0	0
1r Batxillerat	1	33												
2n Batxillerat	1	34												
	2	67	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mòduls														
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Total	31	783	12	258	39	1024	15	302	12	210	21	484	27	648
Professors	54		20		80		29		20		33		39	
P.N.D. (*)	2		5		15		3		1		19		8	

(*) P.N.D. només que estigui en nòmina d'escola; no contractat per empresa aliena.

	Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
															3
			1	11			2	26	1	10	1	6			12
			1	8			2	35	2	17	2	26			12
	0	0	2	19	0	0	4	61	3	27	3	32	0	0	26
	2	50	1	25	1	14	2	50	2	50	1	27	2	48	24
	2	49	1	28	1	11	2	54	2	41	1	26	2	55	24
	2	42	1	27	1	15	2	55	2	42	1	27	2	51	24
	6	141	3	80	3	30	6	159	6	133	3	80	6	154	72
	2	50	1	29	1	18	2	60	2	44	1	26	2	50	24
	2	54	1	24	1	12	2	57	2	51	1	26	2	52	24
	2	53	1	28	1	14	2	60	2	44	1	26	2	50	24
	2	49	1	23	1	12	2	58	2	45	1	28	2	51	24
	2	49	1	28	1	14	2	53	2	42	1	25	2	54	24
	2	52	1	28	1	17	2	58	2	48	1	26	2	51	24
	12	307	6	160	6	70	12	346	12	266	6	157	12	308	144
			1	30			2	61	2	55			2	62	13
			1	31			2	60	2	59			2	61	13
			1	28			2	55	2	51			2	57	13
			1	23			2	64	2	56			2	59	13
	0	0	4	112	0	0	8	240	8	221	0	0	8	239	52
							2	35	1	24					4
							2	37	1	27					4
	0	0	0	0	0	0	4	72	2	51	0	0	0	0	8
									2	18					2
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	18	448	15	371	9	100	34	878	31	698	12	269	26	701	302
	32		31		14		63		55		20		50		540
	1		4		2		7		6		2		13		88

Actualització dades escola curs 2016-17

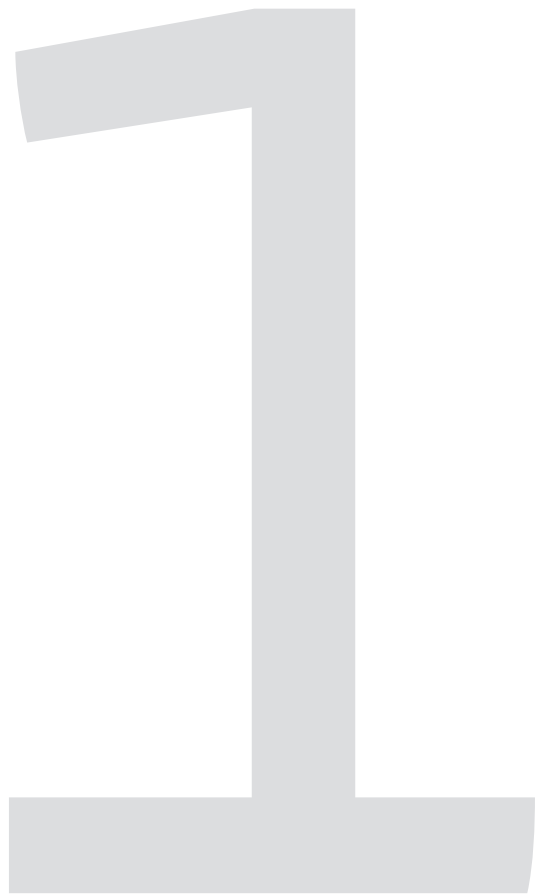
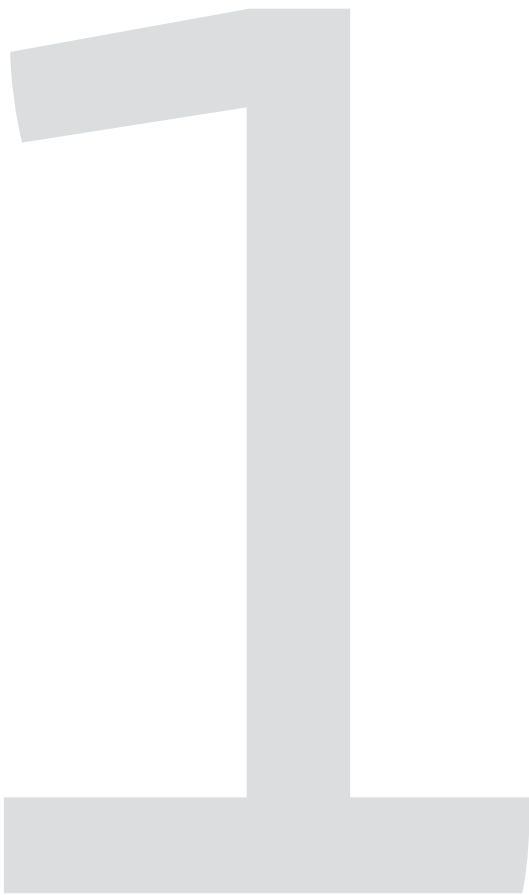
Nivell	Balaguer		Bellpuig		Cambrils		Cardona		L'Espluga		Manresa		Mollerussa	
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes
Llar 0-1 anys			1	4			1	3	1	1		1		
Llar 1-2 anys	2	26	1	16			1	4	1	13	1	7		
Llar 2-3 anys	2	36	1	21			1	17	1	27	1	12		
	4	62	3	41	0	0	3	24	3	41	2	20	0	0
P-3	2	50	1	19	3	60	1	18	1	18	2	50	3	66
P-4	2	51	1	26	3	71	1	24	1	14	2	51	3	75
P-5	2	51	1	26	3	77	1	12	1	18	2	49	3	74
	6	152	3	71	9	208	3	54	3	50	6	150	9	215
1r Primària	2	58	1	26	3	66	1	21	1	20	2	54	3	73
2n Primària	2	55	1	25	3	82	1	21	1	13	2	50	3	77
3r Primària	2	51	1	23	3	75	1	20	1	22	2	51	3	72
4t Primària	2	49	1	25	3	86	1	17	1	17	2	54	3	75
5è Primària	2	50	1	24	3	73	1	24	1	19	2	49	3	73
6è Primària	2	50	1	21	3	75	1	22	1	25	2	49	3	60
	12	313	6	144	18	457	6	125	6	116	12	307	18	430
1r ESO	2	60			3	93	1	22						
2n ESO	2	59			3	83	1	20						
3r ESO	2	54			3	88	1	16						
4t ESO	2	49			3	74	1	19						
	8	222	0	0	12	338	4	77	0	0	0	0	0	0
1r Batxillerat	2	31												
2n Batxillerat	2	34												
	4	65	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mòduls														
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Total	34	814	12	256	39	1003	16	280	12	207	20	477	27	645
Professors	58		22		76		26		20		34		40	
P.N.D. (*)	2		4		16				1		20		9	

(*) P.N.D. només que estigui en nòmina d'escola; no contractat per empresa aliena.

	Sant Boi		St. Sadurní		Sta. Coloma		Tarragona		Tàrrrega		Valls		Vilafranca		Total grups
	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	Grups	Alumnes	
			1	1			1	8	1	8					3
			1	7			2	26	1	8	1	4			12
			1	19			2	40	2	26	2	13			12
	0	0	3	27	0	0	5	74	4	42	3	17	0	0	30
	2	44	1	18	1	10	2	50	2	42	1	25	2	45	24
	2	48	1	24	1	12	2	54	2	54	1	25	2	49	24
	2	50	1	28	1	11	2	54	2	51	1	27	2	53	24
	6	142	3	70	3	33	6	158	6	133	3	77	6	147	72
	2	41	1	28	1	15	2	55	2	41	1	26	2	52	24
	2	50	1	28	1	17	2	60	2	49	1	26	2	53	24
	2	54	1	28	1	13	2	56	2	48	1	26	2	51	24
	2	53	1	27	1	14	2	59	2	50	1	27	2	51	24
	2	48	1	24	1	12	2	58	2	46	1	27	2	52	24
	2	49	1	27	1	13	2	53	2	46	1	25	2	52	24
	12	295	6	162	6	84	12	341	12	280	6	157	12	311	144
			1	31			2	66	2	52			2	61	13
			1	33			2	66	2	66			2	66	13
			1	28			2	58	2	58			2	55	13
			1	25			2	48	2	48			2	51	13
	0	0	4	117	0	0	8	238	8	224	0	0	8	233	52
							2	49	1	31					5
							2	33	1	24					5
	0	0	0	0	0	0	4	82	2	55	0	0	0	0	10
									2	21					2
	0	0	0	0	0	0	0	0	2	21	0	0	0	0	2
	18	437	16	376	9	117	35	893	34	755	12	251	26	691	310
	32		28		14		64		65		20		56		555
	1		2		2		7		4		2		13		83

Annexos

Alumnes i personal l'any 2016 abans de passar a VCE

Població	Nom del centre	Fundació	Data inici de l'activitat	Nombre d'alumnes	Nombre de professors	Antiguitat mitjana del personal	PND
Balaguer	Vedruna Balaguer	Fundació Vedruna Balaguer	01.04.2000	805	52	15,20	7
Bellpuig	Vedruna Bellpuig	Fundació Vedruna Bellpuig	01.07.2008	246	15	20,84	11
Cambrils	Cardenal Vidal i Barraquer	Col·legi Cardenal Vidal i Barraquer	01.09.1996	1027	73	15,24	20
Cardona	Vedruna Carme Cardona	Vedruna Carme Cardona	26.11.1992	305	28	16,62	5
L'Espluga de Francolí	Vedruna Mare de Déu del Carme	Fundació Mare de Déu del Carme Vedruna l'Espluga de Francolí	01.10.2007	201	15	21,55	5
Manresa	Vedruna Manresa	Fundació Privada Vedruna Manresa	15.10.2007	487	34	13,83	19
Mollerussa	Vedruna Mollerussa	El Carme Mollerussa	07.04.2006	645	40	25,70	13
Sant Boi de Llobregat	Vedruna Sant Boi	Fundació Vedruna St. Boi de Llobregat	01.09.2001	444	31	15,58	2
Sant Sadurní d'Anoia	Vedruna Sant Sadurní	Fundació Cultural Privada Vedruna St. Sadurní d'Anoia	20.12.1990	372	17	20,70	13
Santa Coloma de Queralt	Vedruna Mare de Déu del Carme	Associació Promotora Mare de Déu del Carme	01.08.2008	137	14	20,13	4
Tarragona	Vedruna Sagrat Cor	Fundació Vedruna Sagrat Cor de Tarragona	25.05.2001	888	60	16,70	6
Tàrrrega	Vedruna Tàrrrega	Fundació Vedruna Sant Josep Tàrrrega	01.05.2006	768	53	15,16	9
Valls	Vedruna Lledó Valls	Fundació Vedruna Mare de Déu del Lledó	09.02.1999	272	21	13,00	2
Vilafranca del Penedès	Vedruna Sant Elies	Fundació Vedruna Sant Elies	20.12.1990	701	50	20	13
Totals				7298	503	17,88	129

Assistents trobada Patronats a Tàrraga, 30 de gener de 2014

Població	President	Vicepresident	Secretari	Tresorer	Vocal	Total Dinar	
Balaguer	Josep Rosell	Mercè Viola		Josep M. Mentuy	Roser Galceran Jesús Polo Manel Salas	6	No
Bellpuig	Leonor Ortiz	Albert Garrós			M. Àngels Cuñat	3	No
Cambrils	Francesc Recasens					1	Sí
Cardona	Manel Sala	Xavier Tristany			Empar Rubio Pilar Moreno	4	No
L'Espluga de Francolí	Teresa Roig				M. Dolors Abel M. Mar Callau	3	No
Manresa	Josep Domènech	Maria Trullols				2	Sí
Mollerussa	Antònia Martí	Alfred Bros	M. Àngels Argelich		Magí Carné Miquel Font	5	No
Sant Boi de Llobregat	Jordi Vilella			Xavier Galceran	Josep M. Roca	3	No
Sant Sadurní d'Anoia	Rosa Salord	Josep M. Batalla			Jaume Lujan	3	Sí
Santa Coloma de Queralt					Carme Coma Jordi Dalmases	2	No
Tarragona	Joan Andreu Torres				Josep Nolla Teresa Marcè	3	Sí
Tàrraga	Rosa Estruch	Joan Novell	Jaume Plens	Isaac Pardo	Manolita Perelló Josep M. Castelló	6	Sí
Valls	Anton Salat	M. Teresa Solé	Núria Canals		Jordi Mandoli	4	No
Vilafranca del Penedès	Àngels Guardiet	Teresa Masqué		Joan Torrents		3	Sí
Totals	13	9	3	4	19	48	18

Dades fundacionals de la província de Tarragona

Ordre	Data Fundació	Provincial	Població
1	22.05.1989	Narcisa Fiol	Santa Coloma de Queralt
2	20.12.1990	Narcisa Fiol	Sant Sadurní d'Anoia
3	20.12.1990	Narcisa Fiol	Vilafranca del Penedès
4	26.11.1992	Narcisa Fiol	Cardona
5	29.09.1995	M. Dolors Tribó	Cambrils
6	09.02.1999	M. Dolors Tribó	Valls
7	15.06.1999	M. Dolors Tribó	Balaguer
8	22.06.2000	Carme Lleyda	Sant Boi de Llobregat
9	25.05.2001	Carme Lleyda	Tarragona
10	25.02.2005	Carme Lleyda	Tàrraga
11	18.03.2005 Cessió titularitat: 29.05.2007	Carme Lleyda M. Dolors Ribes	Manresa
12	06.04.2006 Cessió titularitat: 29.05.2007	Carme Lleyda M. Dolors Ribes	L'Espluga de Francolí
13	06.04.2006 Cessió titularitat: 12.03.2018	Carme Lleyda M. Dolors Ribes	Bellpuig
14	07.04.2006 Cessió titularitat: 07.01.2009	Carme Lleyda M. Dolors Ribes	Mollerussa
15	15.10.1974		Montblanc

Nom nova Fundació	Cessió usdefruit	Valoració inventari o dotació inicial
Associació Promotora Col·legi Mare de Déu del Carme	La Congregació deixa en precari ... les dependències del Centre ... senyalades als planells ... de manera indefinida	Valoració de l'inventari: 1.855.400.- pessetes
Fundació Cultural Privada Vedruna		Valoració de l'inventari: 7.720.985.- pessetes
Fundació Cultural Privada Sant Elies		Valoració de l'inventari: 7.712.809.- pessetes
Fundació Cultural Privada Mare de Déu del Carme	Donació de l'edifici antic	Aportació de 5.515.200.- pessetes Valoració de l'inventari: 6.000.000.- pessetes
Fundació col·legi Cardenal Vidal i Barraquer		Valoració de l'inventari: 137.200.- pessetes corresponent al mobiliari dels dos edificis
Fundació Cultural Privada Mare de Déu del Lledó	La propietat és municipal	
Fundació Cultural Privada Nostra Senyora del Carme	30 anys	Valoració de l'inventari: 18.316.000.- pessetes
Fundació Cultural Privada Sagrat Cor. Vedruna	30 anys	Valoració de l'inventari: 10.038.200.- pessetes
Fundació Cultural Privada Sagrat Cor de Jesús	20 anys	Valoració de l'inventari: 32.069.700.- pessetes
Fundació Privada Sant Josep de Tàrraga	10 anys	Valoració de l'inventari: 586.834,81.- €
Fundació Privada Vedruna Manresa	10 anys	Dotació inicial de 30.000.- €. Valoració de l'inventari: 150.000 a 180.000.- €
Fundació Privada Mare de Déu del Carme Vedruna de l'Espluga de Francolí	10 anys Cessió d'usdefruit a 22.05.2007	Dotació inicial de 30.000.- €
Fundació Privada Mare de Déu del Carme de Bellpuig	20 anys Cessió d'usdefruit a 31.03.2008	Dotació inicial de 30.000.- €
Fundació Privada El Carme de Mollerussa	10 anys Cessió d'usdefruit a 07.01.2009	Dotació inicial 30.000.- €
Verge de la Serra. Agrupació Sindical	Fusió de dos titularitats: Bisbat (La Mercè) i Verge del Carme (Vedrunes)	

Darrers membres dels Patronats abans de passar a Fundació VCE el dia 1 de setembre de 2017

Escola	Darrera renovació	President	Vicepresident
Balaguer	18.12.2012	Josep Rosell Garrofé	Maria Mercè Viola Torra
Bellpuig	19.02.2015	Montserrat Boleda Grañó	Albert Garrós Iglesias
Cambrils		Francesc Recasens Massagué	Rosa Bonet Busquet
Cardona	31.12.2014	Manel Sala Queralt	Xavier Tristan Claret
L'Espluga de Francolí	25.09.2013	Teresa Roig Gaya	Lluís Poca Casanovas
Manresa	10.01.2014	Josep Domènech José	Maria Trullols Fort
Mollerussa	10.12.2013	Antònia Martí Ricart	Alfred Bros Cucurull
Sant Boi de Llobregat	05.01.2015	Jordi Vilella Català	Felicitas Martínez Fuentelsaz
Sant Sadurní d'Anoia	10.06.2014	Rosa M. Salord Solé	Josep M. Batalla Rosell
Santa Coloma de Queralt	23.02.2015	Begoña Aranda Roma	
Tarragona	28.10.2015	Joan Andreu Torres Sabaté	Josep M. Adam Anfrons
Tàrraga	06.10.2014	Rosa Estruch Pijoan	Antonio Montoliu Torné
Valls	10.03.2015	Antonio Salat Brunel	M. Teresa Solé Domingo
Vilafranca del Penedès	12.03.2013	M. Àngels Guardiet Bergalló	M. Teresa Masqué Rodón

Secretari	Tresorer	Vocals	Total
Jesús Polo Sellart	José Maria Mentuy Fornons	Roser Galceran Folch Antònia Nadal Gené Laura Pons Mediavilla Manel Salas Flotats	8
Irene Jové Pedrós	Xavier Albà Oria	M ^a Àngels Cuñat Colell Núria Fortuny Plaixats M. Mercè Garriga Bacardí Leonor Ortiz Roca Josep M. Solé Clària	9
Carles Martí	Concepció Manresa	Ramon Farrés Santiago Mateu M. Dolors Bosch Vicent Sanromà Mn. Norbert Miracle	9
Montserrat Ruiz de León	Maria Rosa Moya Herrerías	Mercè Boixadera de León Ermínia Cunill Serra Pilar Moreno Terricabres Marta Ribalta Ribera Empar Rubio Martínez	9
Ramon Cera Espasa	Josefina Salvadó Òdena	M. Dolors Abel Mateu M. del Mar Callau Roig Carmen García Madrid	7
Jordi Creus Borràs	Joan Vilalta Ballús	Lluís Font Berenguer	5
M. Àngels Argelich Llanes	Josefa Rodríguez Guimerà	Magí Carné Tella Miquel Font Barqué Marta Tàssies Cortadelles	7
Josep M. Roca Carles	Xavier Galcerán Terés	Antònia Bonet Castellà M. Teresa Martí Armengol Francesc Inarejos de las Heras Miquel Amargós Marduenga	8
Silvia Raventós Cuyàs	Jaume Luján Escoto	Anton Amat Ibáñez Josep M. Estruch Jané Carme Tena Canals	7
Susana Orga Prats	Pietat Monné Solé	Francesc X. Abelló Mateu Núria Cabau Roset Andreu Hernández Roset Montserrat Solé Canela Imma del Río Torrents	8
Esther Clotet Romeu	Isidro Bonet Miró	Teresa Marcè Casas Mercedes Martorell Comas Josep Nolla Salvadó	7
Jaume Plens Porta	Isaac Pardo Cortés	Josep M. Castelló Mateu Manolita Perelló Panadès Carles Segarra Alcubierre	7
Núria Canals Sabaté	Josep Menero Güell	Martí Barberá Montserrat M. Dolors Farré Cuadras Marta Güell Guasch Francisca Solé Gordo Núria Tomàs Borràs	9
M. Teresa Gamisans Reixachs	Joan Torrents Andreu	Josep Arayo Sánchez M. Dolors Queralt Viñals Assen Càmara Pérez	7

Habitants dels diferents municipis

Ciutat	1497 (*)	1553 (*)	1717	1787	1857	1900	1950	2000	2010	2017
Balaguer	467	369	1.620	3.634	5.368	4.938	6.469	13.275	16.766	16.670
Bellpuig	87	91	486	1.108	1.635	2.374	3.137	4.041	4.942	4.985
Cambrils	157	245	732	1.651	2.140	2.653	4.076	19.942	32.422	32.855
Cardona	205	244	1.720	2.512	4.660	3.855	6.591	5.567	5.116	4.728
L'Espluga	129	151	663	2.132	3.471	3.654	3.016	3.654	3.949	3.756
Manresa	305	353	5.669	8.421	15.264	23.252	40.452	63.742	76.209	75.152
Mollerussa	34	30	132	193	967	1.759	3.705	9.581	14.733	14.574
Montblanc	334	457	1.512	4.098	6.601	5.741	4.421	6.029	7.456	7.307
Sant Boi	147	38	842	2.093	2.759	5.311	10.811	79.337	82.411	82.142
Sant Sadurní	37	30	483	1.065	2.772	2.671	4.168	9.539	11.909	12.749
Santa Coloma	101	205	837	2.099	2.740	2.886	3.285	2.615	3.153	2.695
Tarragona	637	960	4.915	9.909	19.760	25.207	40.084	114.097	140.184	131.507
Tàrrega	285	310	1.413	3.909	5.687	6.477	8.622	12.548	17.189	16.599
Valls	245	665	3.116	8.155	13.588	12.625	11.650	20.382	25.158	24.112
Vilafranca	315	386	1.894	3.673	6.284	7.749	11.177	30.024	38.218	39.532

(*) Els fogatges constitueixen una documentació essencial en les investigacions sobre el poblament medieval i modern. Gràcies al coneixement del seu funcionament i del tipus de dades que recullen, els investigadors poden establir una aproximació a la demografia catalana en el període en què es van realitzar els recomptes. Així, ens mostren que la població catalana entre els segles XIV i XVI era molt minsa tot i que trobem, pràcticament, les mateixes localitats que avui dia.

Però quan s'utilitzen les dades dels fogatges per a l'estudi de la demografia medieval i moderna, s'han de tenir en compte els següents elements:

- L'objectiu dels fogatges era fiscal i això fa que els recomptes de focs no siguin sempre ajustats a la realitat, ja que es podien modificar per equilibrar les quantitats a pagar.
- En el procés de realització dels fogatjaments es podia incórrer en frau, tot i que els juraments que s'exigien als elegits per les Corts i als representants de les viles tenien molta força en aquella època, i que les advertències de càstig també esdevenien una mesura dissuasòria.
- La inclusió o exclusió de diferents grups de població com els pobres, les ordes mendicants, els jueus, etcètera.
- En els fogatges no està determinat el nombre de membres de cada llar familiar. La majoria d'estudis contemporenals contemplen una mitjana de quatre persones per foc, xifra considerada el màxim que el país podia alimentar fins al segle XVIII.
- La diferència de criteri respecte a les unitats fogatjades. En alguns casos es parla de pobles i vegueries i en altres de bisbats i parròquies.

Equip coordinador VCE

Vic, novembre 2012

Benvolguts i benvolgudes

El passat dijous 8 de novembre es va constituir a Vic **L'EQUIP COORDINADOR VEDRUNA CATALUNYA EDUCACIÓ**:

Maria Busquets	FPEV Girona
Josep Closa	FPEV Barcelona
Montserrat Espinalt	Representant de la Congregació
Roser Galceran	Equip Provincial de "Centros Educativos"
Àngels Muro	Equip Provincial de "Centros Educativos"
Albert Pijoan	FPEV Girona
Ramon Rial	FPEV Barcelona
Josep M ^a Roca	CEV Tarragona
Manel Salas	CEV Tarragona

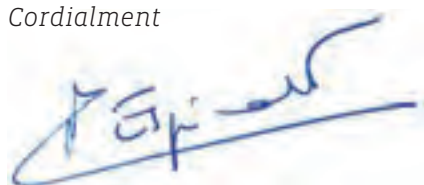
El document que us adjuntem inclou la **DEFINICIÓ, L'OBJECTIU, LA COMPOSICIÓ i ESTRUCTURA, EL FUNCIONAMENT, LES FUNCIONS i COMPETÈNCIES QUE TINDRÀ AQUEST NOU ÒRGAN OFICIAL DE LA NOSTRA INSTITUCIÓ**, així com les relacions dels nivells provincials i de ZONA, a través d'un organigrama.

El mateix document preveu la constitució de 4 equips de treball per dinamitzar els diferents àmbits, i que en la reunió constitutiva vàrem proposar que en podrien formar part:

- **Carisma:** Montse Feliu / Alba Company / Ramon Reyero
- **Formació i innovació pedagògica:** Mario Mercader / Manel Salas / Ramon Rial
- **Pastoral:** Àngel Vallicrosa / Lourdes Fargas / Jordi Mandoli / M. Carme Molist
- **Gestió de recursos:** Josep Closa / Roser Galceran / Albert Pijoan

Voldríem que en aquesta nova etapa de treball conjunt fóssim capaços de gestionar i de respondre a les necessitats que tenen totes les nostres escoles en un futur que, alhora que incert, hem de poder enfocar amb esperança.

Cordialment

Esperant la vostra conformitat, agraeixo ja des d'ara la vostra col·laboració i implicació i us convoco a una primera reunió: **DIJOURS 13 DE DESEMBRE a les 4h. a Vic.**

Germanes amb contracte laboral o en actiu a Tarragona, curs 2008-2009

Població	Germanes	Nº total
Balaguer	Roser Galceran, Mercè Custodi i Antònia Nadal	3
Bellpuig		
Cambrils	Rosa Bonet, Teresa Martí i Dolors Tribó	3
Cardona		
L'Espluga de Francolí		
Manresa	Maria Trullols	
Mollerussa	Antònia Martí	1
Sant Boi de Llobregat		
Sant Sadurní d'Anoia	Rosa Salord	1
Sta. Coloma de Queralt		
Tarragona	Pilar Bas	1
Tàrrega	Rosa Estruch i Marta Ripoll	2
Valls		
Vilafranca	M. Teresa Gamisans	1
Total		12

Germanes amb contracte laboral o en actiu a Tarragona, curs 2010-2011

Població	Germanes	Nº total
Balaguer	Roser Galceran	1
Bellpuig		
Cambrils		
Cardona		
L'Espluga de Francolí		
Manresa		
Mollerussa	Antònia Martí	1
Sant Boi de Llobregat		
Sant Sadurní d'Anoia	Rosa Salord	1
Sta. Coloma de Queralt		
Tarragona	Pilar Bas	1
Tàrrega	Rosa Estruch i Marta Ripoll	2
Valls		
Vilafranca	M. Teresa Gamisans	1
Total		7

Personal i alumnes en el moment de cada Fundació

Població	Curs escolar	Nombre alumnes	Nombre professors	Antiguitat mitjana person.
Balaguer	1999-00	805	52	15,20
Bellpuig	2008-09	246	15	20,84
Cambrils	1996-97	1027	73	15,24
Cardona	1992-93	305	28	16,62
L'Espluga de Francolí	2007-08	201	15	21,55
Manresa	2007-08	487	34	13,83
Mollerussa	2006-07	645	40	25,72
Sant Boi de Llobregat	2000-01	444	31	15,58
Sant Sadurní d'Anoia	1990-91	372	17	20,7
Sta. Coloma de Queralt	1990-91	137	14	20,13
Tarragona	2001-02	888	60	16,70
Tàrraga	2005-06	768	53	15,16
Valls	1999-00	272	21	13
Vilafranca Penedès	1990-91	701	50	20

Trobades de Patronats

Nº	Data	Lloc	Temàtica
1	23.05.1998	Cambrils	Criteris que cal prioritzar en la gestió dels col·legis
2	08.05.1999	Vilafranca	Joaquima de Vedruna i la seva obra S.XIX-XXI. Taula rodona
3	13.05.2000	Vic	Eucaristia al Manso
4	14.04.2001	Cardona	Evolució de l'esperit educatiu en Joaquina V.
5	09.03.2002	Valls	Declaració programàtica del Fòrum de Valladolid
6	22.03.2003	Tarragona	Trets pedagògics de Santa Joaquina
7	18.04.2009	Balaguer	Identitat-missió compartida. Dades del camí fet en 20 anys
8	17.04.2010	Sant Boi de Llobregat	Carisma Vedruna. Etapes de creixement. Recursos educatius
9	07.05.2011	Mollerussa	Eucaristia Salutació Cloenda
10	14.04.2012	Manresa	Paraules de comiat als Patronats. Passa torxa a Junta CEV
11	06.04.2013	Tàrrrega	Paraules Gna. Rosa Estruch; Josep M. Castelló i Josep M. Roca
12	26.04.2014	Sant Sadurní d'Anoia	Projecte Robòtica. Hta. De les trobades de Patronats
13	10.04.2015	L'Espluga de Francolí	Paraules. Pla marc de Pastoral
14	02.04.2016	Bellpuig	Hem fet camí junts. Iniciem una nova etapa. Paraules Cloenda.

Ponents	Assistents	Altres
Gna. Mabel Burgell i Gna. M. Dolors Tribó	29	Dinar de germanor
Gna. Pilar Bas, Teresa Masqué, Martí Barberà i Joan Andreu Torres	50	Dinar de germanor
	30	Dinar de pícnic a Folgueroles
Gna. Mabel Burgell	30	Dinar de germanor
Gna. Mabel Burgell	35	Calçotada a la pròpia escola
Gna. M. Dolors Tribó	40	Dinar de germanor a la pròpia escola
Gna. M. Dolors Ribes i Gna. M. Dolors Bosch	71	Visita Balaguer antic i dinar de germanor al restaurant del “Sant Crist”
P. Ignasi Salat sj. Gna. M. Dolors Ribes	60	Visita casc antic St. Boi i termes romanes. Dinar a El Castell
Mn. Orobig Josep M. Roca Gna. M. Dolors Ribes	70	Visita Museu Aigua i Museu Vestits Paper. Dinar al Resquitx
Gna. M. Dolors Ribes	80	Itinerari casc antic i cova. Dinar a Els Miradors de Montserrat de Santpedor
Conferència Teresa Masqué. “Eduador Vedruna”	82	Visita Ermita i Parc de Sant Eloi i Església Alba amb pintures de Minguell. Dinar al Gat del Rosal
Josep M. Batalla Josep M. Roca	81	Visita Museu del Cava i de la xocolata. Dinar a Cal Blai
Mar Callau. Alba Company	76	Visita Museu de la Vila Rural i dinar a Art
Josep M. Roca Gna. Montse Espinalt Gna. Narcisa Fiol	103	Visita casc antic i Parròquia. Dinar al Castell del Remei

Capítol I. La denominació, els fins i el domicili

Article 1

Amb la denominació COORDINADORA EDUCATIVA VEDRUNA es constitueix la Coordinadora d'Entitats sense ànim de lucre que, a l'empara de l'article 22 de la Constitució, regularà les seves activitats d'acord amb la Llei 7/1997, de 18 de juny, d'Associacions (DOGC 2423, d'1 de juliol) i els seus estatuts.

Article 2

La finalitat fundacional és:

- a) Promoure, sostenir i defensar l'ideari i projecte educatiu de les entitats coordinades, les quals es caracteritzen per la defensa d'una educació cristiana inspirada en la Proposta Educativa Vedruna.
- b) Coordinar i procurar l'activitat institucional de les entitats coordinades, facilitant que els òrgans de govern d'aquestes entitats rebin suport i ajut en el desenvolupament de la seva tasca educativa.
- c) Representar al conjunt d'entitats coordinades enfront d'organismes públics, privats i eclesials, en les qüestions relacionades amb els drets i interessos comuns.
- d) Organitzar i promoure, amb la col·laboració de les entitats coordinades, activitats que tinguin com a finalitat la formació integral dels membres de la Comunitat Educativa de les diferents escoles que es coordinen, mitjançant l'organització o finançament de publicacions, cursos, sortides i altres activitats.
- e) Orientar i possibilitar la realització d'activitats de lleure i temps lliure dirigides a promoure la formació integral i el contacte amb l'entorn natural i social.
- f) Promoure l'ajuda i la solidaritat amb els més necessitats.
- g) Potenciar i desenvolupar la participació en activitats culturals.
- h) Potenciar i desenvolupar la pràctica esportiva entre els alumnes i altres membres de la comunitat educativa.
- i) Possibilitar millores en les diferents escoles coordinades, assessorant i sostenint experiències en l'àmbit de la renovació i investigació pedagògica.
- j) Qualsevol altra activitat tendint a les finalitats formatives que comporta l'oferta del model educatiu definit en el caràcter propi dels centres i que comporti una labor d'acord amb els següents principis generals: educació cristiana en la llibertat i responsabilitat, en la catalanitat de llengua i de continguts.

En queda exclòs tot ànim de lucre.

Article 3

1. El domicili de la Coordinadora Educativa Vedruna s'estableix a Tarragona, carrer Santa Joaquina de Vedruna, núm. 10, 3r.
2. L'activitat principal de la Coordinadora es realitzarà dins l'àmbit de Catalunya.

Capítol II. Els membres de la Coordinadora, els seus drets i les seves obligacions

Article 4

1. Els membres de la Coordinadora són inicialment les entitats signatàries de l'acta de constitució. Posteriorment formaran part de la Coordinadora les noves Entitats que assumeixin la titularitat de centres docents vinculats a la Congregació Religiosa de les Germanes Carmelites de la Caritat-Vedruna.
Les entitats que vulguin formar part de la Coordinadora hauran de presentar una sol·licitud per escrit a la Junta Directiva, la qual prendrà una decisió sobre això en la primera reunió que tingui lloc i la comunicarà en l'Assemblea General més immediata”.
2. Cada entitat designarà dues persones que la representin en els òrgans de govern de la Coordinadora. Aquestes persones, que actuaran com a delegades de l'entitat, són escollides per l'òrgan de govern de cada entitat.
3. Es podran establir vincles de col·laboració i participació entre la Coordinadora i aquelles entitats vinculades amb la Proposta Educativa Vedruna que estiguin interessades en el projecte de la Coordinadora.

Article 5

1. Assistir amb veu i vot a les reunions de l'Assemblea General.
2. Elegir o ser elegits per als llocs de representació o per exercir càrrecs directius.
3. Exercir la representació que se'ls confereixi en cada cas.
4. Intervenir en el govern i les gestions, en els serveis i les activitats de la Coordinadora, d'acord amb les normes legals i estatutàries.
5. Exposar a l'Assemblea i a la Junta Directiva tot el que considerin que pugui contribuir a fer més plena la vida de la Coordinadora i més eficaç la realització dels objectius socials bàsics.
6. Sol·licitar i obtenir explicacions sobre l'administració i la gestió de la Junta Directiva o dels mandataris de la Coordinadora.
7. Ésser escoltats prèviament a l'adopció de mesures disciplinàries.
8. Rebre informació sobre les activitats de la Coordinadora.
9. Fer ús dels serveis comuns que la Coordinadora estableixi o tingui a la seva disposició.
10. Formar part dels grups de treball.
11. Posseir un exemplar dels estatuts.
12. Consultar els llibres de la Coordinadora.

Article 6

Són deures dels membres de la Coordinadora:

1. Comprometre's amb les finalitats de la Coordinadora i participar activament per assolir-les.
2. Contribuir al sosteniment de les despeses de la Coordinadora amb el pagament de quotes, derrames i altres aportacions econòmiques fixades pels estatuts i aprovades d'acord amb aquests.
3. Complir la resta d'obligacions que resultin de les disposicions estatutàries i reglamentàries.
4. Acatar i complir els acords vàlidament adoptats pels òrgans de govern de la Coordinadora.

Article 7

Són causes per ser donat de baixa de la Coordinadora:

1. Que ho decideixi l'entitat interessada, que ha de comunicar per escrit la seva decisió a la Junta Directiva.
2. No satisfer les quotes fixades.
3. No complir les obligacions estatutàries.

Capítol III. L'Assemblea General

Article 8

1. L'Assemblea General és l'òrgan sobirà de la Coordinadora; els seus membres en formen part per dret propi i irrenunciable.
2. Els membres de la Coordinadora, reunits en Assemblea General legalment constituïda, decideixen per majoria els assumptes que són competència de l'Assemblea.
3. Tots els membres queden subjectes als acords de l'Assemblea General, incloent-hi els absents, els qui en discrepen i els presents que s'han abstingut de votar.

Article 9

L'Assemblea General té les facultats següents:

- a) Modificar els estatuts.
- b) Elegir i separar els membres de la Junta Directiva i controlar-ne l'activitat.
- c) Aprovar el pressupost anual i la liquidació de comptes anuals, i també adoptar els acords per a la fixació de la forma i l'import de la contribució al sosteniment de les despeses de la Coordinadora i aprovar la gestió feta per l'òrgan de govern.
- d) Acordar la dissolució de la Coordinadora.
- e) Incorporar-se a altres unions d'associacions o separar-se'n.
- f) Sol·licitar la declaració d'utilitat pública.
- g) Aprovar el reglament de règim interior.
- h) Acordar la baixa o la separació definitiva, amb un expedient previ, de les entitats coordinades.
- i) Conèixer les sol·licituds presentades per a entrar a la Coordinadora i autoritzar l'admissió de nous membres.
- j) Conèixer les baixes per raó distinta a la de la separació definitiva.
- k) Resoldre sobre qualsevol altra qüestió que no estigui directament atribuïda a cap altre òrgan de la Coordinadora. La relació de les facultats que es fa en aquest article té un caràcter merament enunciatiu i no limita les atribucions de l'Assemblea General.

Article 10

1. L'Assemblea General es reuneix en sessió ordinària com a mínim un cop l'any, dins dels mesos compresos entre setembre i juliol, ambdós inclusivament.
2. L'òrgan de govern pot convocar l'assemblea general amb caràcter extraordinari sempre que ho consideri convenient, i ho ha de fer quan ho sol·liciti un 60% dels coordinats; en aquest cas, l'assemblea ha de tenir lloc dins el termini de trenta dies a comptar de la sol·licitud.

Article 11

1. L'assemblea és convocada per la Junta Directiva mitjançant una convocatòria, que ha de contenir com a mínim, l'ordre del dia, el lloc, la data i l'hora de la reunió.
2. La convocatòria s'ha de comunicar quinze dies abans de la data de la reunió, individualment i mitjançant un escrit adreçat al domicili que consti en la relació actualitzada d'associats que ha de tenir la Coordinadora.
3. Les reunions de l'Assemblea General, les presideix el president de la Coordinadora. Si no hi és, l'han de substituir, successivament, el vice-president o el vocal de més edat de la Junta. Hi ha d'actuar com a secretari qui ocupi el mateix càrrec a la junta directiva.
4. El secretari redacta l'acta de cada reunió, que han de signar ell mateix i el president, amb un extracte de les deliberacions, el text dels acords adoptats, el resultat numèric de les votacions i la llista de les persones assistents.

Al començament de cada reunió de l'Assemblea General es llegeix l'acta de la sessió anterior a fi que s'aprovi o s'esmeni. Cinc dies abans, de tota manera, l'acta i qualsevol altra documentació ha d'estar a disposició dels socis al local social.

Article 12

1. L'assemblea general es constitueix vàlidament sigui quin sigui el nombre de persones associades presents o representades.
2. Un mínim no superior al 10% dels associats pot sol·licitar a la junta directiva la inclusió en l'ordre del dia d'un o més assumptes per tractar i, si ja s'ha convocat l'assemblea, sempre que ho facin dins el primer terç del període comprès entre la recepció de la convocatòria i la data de la reunió d'aquella. La sol·licitud també es pot fer directament a l'assemblea, que decideix el que considera convenient, però únicament pot adoptar acords respecte als punts no inclosos en l'ordre del dia comunicat en la convocatòria, si així ho decideix una majoria de les tres quartes parts de les persones presents.

Article 13

1. En les reunions de l'Assemblea General, correspon un vot a cada membre de la Coordinadora.
2. Els acords es prenen per majoria simple de vots dels socis presents o representats.
3. Per adoptar acords sobre la separació dels membres, la modificació dels estatuts, la dissolució de la Coordinadora, la constitució d'una Coordinadora amb associacions similars o la integració en una de ja existent, cal un nombre de vots equivalent a les dues terceres parts dels assistents. En qualsevol cas, l'elecció de la Junta Directiva, si es presenten diverses candidatures, es fa per acord de la majoria relativa dels socis presents o representats.
4. Les candidatures que es presentin formalment tenen dret a una còpia de la llista dels socis i dels seus domicilis certificada pel secretari amb el vist-i-plau del president.

Capítol IV. La Junta Directiva

Article 14

1. Regeix, administra i representa la Coordinadora la Junta Directiva, que componen el president, el vice-president, el secretari, el tresorer i els vocals. Aquests càrrecs han de ser exercits per persones diferents.
2. L'elecció dels membres de la Junta Directiva, que han de ser associats, es fa per votació de l'Assemblea General. Es procurarà que els membres de la Junta Directiva representin Entitats diferents. Les persones elegides entren en funcions després d'haver acceptat el càrrec, que tindrà una durada de quatre anys.
3. El nomenament i el cessament dels càrrecs han de ser certificats pel secretari sortint, amb el vist-i-plau del president sortint, i s'han de comunicar al Registre d'Associacions.

Article 15

1. Els membres de la junta Directiva exerceixen el càrrec durant un període de 4 anys, sense perjudici que puguin ser reelegits.
2. El cessament des càrrecs abans d'extingir-se el termini reglamentari del seu mandat pot esdevenir-se per:
  - a) dimissió voluntària presentada mitjançant un escrit en el qual se n'exposin els motius,
  - b) malaltia que incapaciti per exercir el càrrec,

- c) baixa com a membre de la Coordinadora,
  - d) sanció par una falta comesa en l'exercici del càrrec, imposada d'acord amb el que estableix l'article 13.3 dels estatuts.
3. Les vacants que es produeixin en la Junta Directiva s'han de cobrir en la primera reunió de l'Assemblea General que tingui lloc. Mentrestant, un membre de la Coordinadora pot ocupar provisionalment el càrrec vacant.
4. Les renovacions es faran en dues fases: La primera renovació serà després dels dos primers anys i es proposaran a renovació els càrrecs de: President, Secretari i la meitat dels vocals començant pels de menys edat; la segona renovació serà després dels quatre primers anys i es proposarà a renovació els altres membres restants, procedint així successivament.

Article 16

1. La Junta Directiva té les facultats següents:
- a) Representar, dirigir i administrar la Coordinadora de la manera més àmplia que reconegui la Llei; així mateix, complir les decisions preses per l'Assemblea General, d'acord amb les normes, instruccions i directrius que aquesta Assemblea estableixi.
  - b) Prendre els acords que calgui en relació amb la compareixença davant dels organismes públics i per exercir tota mena d'accions legals i interposar els recursos pertinents.
  - c) Proposar a l'Assemblea General la defensa dels interessos de la Coordinadora.
  - d) Proposar a l'Assemblea General la defensa de l'establiment de les quotes que els membres de la Coordinadora han de satisfer.
  - e) Convocar les assemblees generals i controlar que es compleixin els acords que s'hi adoptin.
  - f) Presentar el balanç i l'estat de comptes de cada exercici a l'Assemblea General perquè els aprovi, i confeccionar els pressupostos de l'exercici següent.
  - g) Contractar els empleats que la Coordinadora pugui tenir.
  - h) Inspeccionar la comptabilitat i preocupar-se perquè els serveis funcionin amb normalitat.
  - i) Establir grups de treball per aconseguir de la manera més eficient i eficaç els fins de la Coordinadora i autoritzar els actes que aquests grups projectin dur a terme.
  - j) Nomenar els vocals de la Junta Directiva que s'hagin d'encarregar de cada grup de treball, a proposta dels mateixos grups.
  - k) Dur a terme les gestions necessàries davant d'organismes públics, entitats i altres persones per aconseguir els mitjans necessaris per al compliment dels seus fins.
  - l) Obrir comptes corrents i llibretes d'estalvis a qualsevol establiment de crèdit d'estalvi i disposar dels fons que hi hagi en aquest dipòsit.
  - m) Resoldre provisionalment qualsevol cas que no hagin previst els estatuts i donar-ne compte en la primera reunió de l'Assemblea General.
  - n) Qualsevol altra facultat que no estigui atribuïda d'una manera específica a algun altre òrgan de govern de l'associació o que li hagi estat delegada expressament.

Article 17

1. La Junta Directiva, convocada prèviament pel president o per la persona que el substitueixi, s'ha de reunir en sessió ordinària amb la periodicitat que els seus membres decideixin.
2. S'ha de reunir en sessió extraordinària quan la convoqui amb aquest caràcter el president o bé si ho sol·licita un 60% dels membres que la componen.

Article 18

1. La Junta Directiva queda constituïda vàlidament si ha estat convocada amb una mínima antelació de cinc dies i hi ha un quòrum de la meitat més un.

2. Els membres de la Junta Directiva estan obligats a assistir a totes les reunions que es convoquin, encara que, per causes justificades, poden excusar-se'n. L'assistència del president o del secretari o de les persones que els substitueixin hi és necessària sempre.
3. La Junta Directiva procurarà prendre les decisions per consens. En el seu defecte, els acords es prendran per majoria simple de vots dels assistents.

Article 19

1. La Junta Directiva pot delegar alguna de les seves facultats en una o diverses comissions o grups de treball si compta, per fer-ho, amb el vot favorable de dos terços del seus membres.
2. També pot nomenar, amb el mateix quòrum, un o uns quants mandataris per exercir la funció que els confiï amb les facultats que cregui oportú conferir-los en cada cas.

Article 20

Els acords de la Junta Directiva s'han de fer constar en el llibre d'actes i han de ser signats pel secretari i el president. En iniciar-se cada reunió de la Junta Directiva, s'ha de llegir l'acta de la sessió anterior perquè s'aprovi o es rectifiqui, si és procedent.

Capítol V. El president i el vice-president

Article 21

Són pròpies del president les funcions següents:

- a) Dirigir i representar legalment la Coordinadora, per delegació de l'Assemblea General i de la Junta Directiva.
- b) Presidir i dirigir els debats, tant de l'Assemblea General com de la Junta Directiva.
- c) Emetre un vot de qualitat decisorí en els casos d'empat.
- d) Establir la convocatòria de les reunions de l'Assemblea General i de la Junta Directiva.
- e) Visar les actes i els certificats confeccionats pel secretari de la Coordinadora.
- f) Les atribucions restants pròpies del càrrec i aquelles per a les quals el deleguin l'Assemblea General o la Junta Directiva.

El president és substituït, en cas d'absència o malaltia, pel vice-president o el vocal de més edat de la Junta, per aquest ordre.

Capítol VI. El tresorer i el secretari

Article 22

El tresorer té com a funció la custòdia i el control dels recursos de la Coordinadora, com també l'elaboració del pressupost, el balanç i la liquidació de comptes. Porta un llibre de caixa. Signa els rebuts de quotes i altres documents de tresoreria. Paga les factures aprovades per la Junta Directiva, les quals han d'ésser visades prèviament pel president, i ingressa el que sobra en dipòsits oberts en establiments de crèdit o d'estalvi.

Article 23

El secretari ha de custodiar la documentació de la Coordinadora, aixecar, redactar i signar les actes de les reunions de l'Assemblea General i la Junta Directiva, redactar i autoritzar els certificats que calgui lliurar, i també portar el llibre de registre de socis.

Capítol VII. El règim econòmic

Article 24

Aquesta Coordinadora no té patrimoni fundacional.

Article 25

Els recursos econòmics de la Coordinadora es nodreixen de:

- a) Les rendes del seu capital.
- b) Els donatius que rebí de particular, persones físiques i jurídiques, amb l'expres de ser directament aplicades al compliment de la finalitat fundacional.
- c) Les subvencions d'Organismes Públics que rebí amb l'objecte previst en el paràgraf anterior.
- d) Les ajudes i col·laboracions de particulars i entitats públiques o privades, sempre que no condicionin o desvirtuin els fins associatius.
- e) Les aportacions de les entitats associades.

Article 26

Tots els membres de la Coordinadora tenen l'obligació de sostenir-la econòmicament, mitjançant quotes o derrames, de la manera i en la proporció que determini l'Assemblea General, a proposta de la Junta Directiva.

L'Assemblea General pot establir quotes d'ingrés, quotes periòdiques mensuals —que s'abonaran per mesos, trimestres o semestres, segons el que disposi la Junta Directiva— i quotes extraordinàries.

Article 27

L'exercici econòmic coincideix amb l'any natural i queda tancat el 31 de desembre.

Article 28

En els comptes corrents o llibretes d'estalvis obertes en establiments de crèdit o d'estalvi, hi han de figurar les signatures del president, el tresorer i el secretari.

Per poder disposar dels fons caldrà la firma del president o secretari i la del tresorer.

Capítol IX. Règim disciplinari

Article 29

La junta directiva pot sancionar les infraccions comeses pels socis que incompleixen les seves obligacions.

Aquestes infraccions es poden qualificar de lleus, greus i molt greus, i les sancions corresponents poden anar des d'una amonestació fins a l'expulsió de la Coordinadora, segons el que estableixi el reglament intern.

El procediment sancionador s'inicia d'ofici o bé com a conseqüència d'una denúncia o comunicació. La Junta Directiva nomena un instructor, que tramita l'expedient sancionador i proposa la resolució, amb audiència prèvia del presumpte infractor. La resolució final, que ha de ser motivada, l'adopta aquest òrgan de govern.

Els socis sancionats que no estiguin d'acord amb les resolucions adoptades poden sol·licitar que s'hi pronunciï l'Assemblea General, que les confirmarà o bé acordarà les resolucions de sobreseïment oportunes.

Capítol X. La dissolució

Article 30

La Coordinadora pot ser dissolta si ho acorda l'Assemblea General, convocada amb caràcter extraordinari expressament per a aquest fi, per majoria absoluta de vots.

Article 31

1. Un cop acordada la dissolució, l'Assemblea General ha de prendre les mesures oportunes tant pel que fa a la destinació dels béns i drets de la Coordinadora, com a la finalitat, l'extinció i la liquidació de qualsevol operació pendent.
2. L'Assemblea està facultada per elegir una comissió liquidadora sempre que ho cregui necessari.
3. Els membres de la Coordinadora estan exempts de responsabilitat personal. La seva responsabilitat queda limitada a complir les obligacions que ells mateixos hagin contret voluntàriament.
4. Al romanent net que resulti de la liquidació se li donarà el destí que acordi l'Assemblea General, d'acord amb les Lleis i, en tot cas, sempre es destinarà a una entitat pública o privada sense afany de lucre.
5. Les funcions de liquidació i d'execució dels acords a què fan referència els apartats anteriors d'aquest mateix article són competència de la Junta Directiva si l'Assemblea General no confereix aquesta missió a una comissió liquidadora especialment designada.

Tarragona, el .... de ..... de 2006

Els presents estatuts són els aprovats per acord adoptat en acta fundacional de data 16 de juny de 2005 i posteriorment rectificats i definitivament aprovats per assemblea general de ... de ..... de 2006.

Signa: Manel Salas i Flotats
Secretari

Signa: Josep Ma. Roca i Carles
Vist-i-plau President

Preàmbul

1. Definició

2. Objectiu

3. Composició i estructura

Membres Nomenament i durada Àmbits d'acció

4. Funcionament

4.1. L'Equip Coordinador

4.2. La presidència

4.3. Nomenament dels àmbits de treball i durada

4.4. Finançament

5. Funcions i competències

6. RELACIONS dels nivells PROVINCIAL i de ZONA. Organigrama

7. Funcions dels ÀMBITS DE TREBALL

Preàmbul

La unificació de les antigues Províncies Vedruna de Catalunya: Barcelona / Tarragona / Girona, en el sol àmbit de l'anomenada ZONA "C", configura **una nova realitat**, que determina necessàriament **noves formes d'organització i coordinació** del conjunt d'escoles Vedruna que, sota diferents formes de titularitat, es troben a Catalunya.

Des de tots els punts de vista (històric, carismàtic, pedagògic, patrimonial i social) el conjunt d'aquestes escoles, des de la pròpia singularitat de cadascuna, constitueix una important institució educativa a Catalunya, que encarna, des dels temps fundacionals de la Congregació, una forma de presència i d'actuació amb personalitat pròpia, reconeguda socialment com "escola Vedruna".

D'aquí la proposta de creació d'un **Equip Coordinador de Vedruna Catalunya Educació**, vinculat a l'Equip de "Centros Educativos" de la Província d'Europa.

1. Definició

És l'**Equip representatiu dels tres antics àmbits provincials**. En l'actualitat, vinculat orgànicament a la Congregació a través de l'Equip de "Centros Educativos", i responsable de representar i coordinar el conjunt de les escoles Vedruna de Catalunya i d'orientar-ne l'itinerari, en el marc dels acords acceptats per consens i en l'esperit del Carisma educatiu que els és propi i que té els seus orígens en la seva fundadora, Joaquina de Vedruna.

2. Objectiu

Impulsar la Proposta Educativa Vedruna en les escoles Vedruna de Catalunya, donar cohesió a l'itinerari i a les actuacions conjuntes i vetllar per la fidelitat actualitzada al propi Carisma.

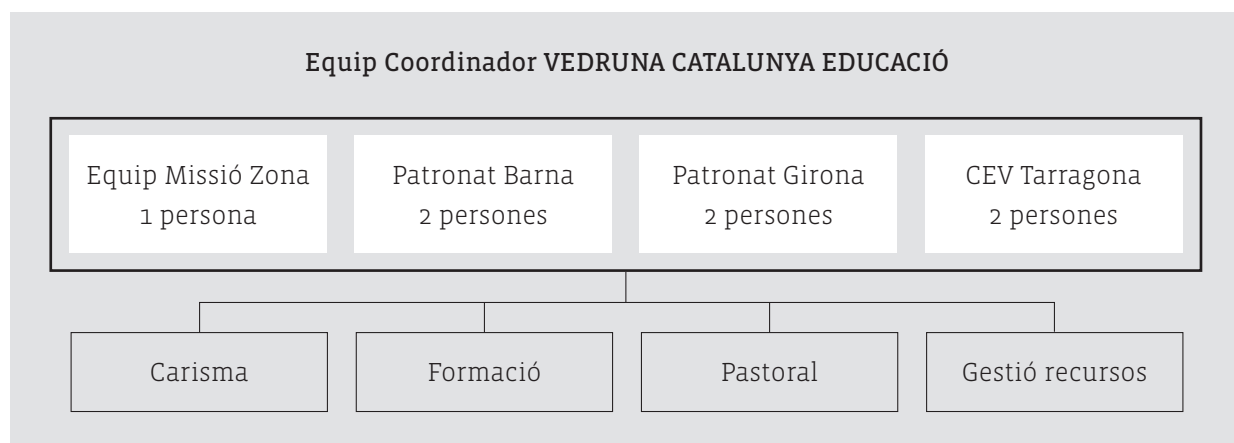
3. Composició i estructura

L'equip Coordinador de Vedruna Catalunya Educació estarà format per:

- 2 persones nomenades per la Fundació Privada Educativa Vedruna Barcelona
- 2 persones nomenades per la Fundació Privada Educativa Vedruna Girona
- 2 persones nomenades per la Coordinadora Educativa Vedruna de Tarragona
- 1 representant de la Congregació nomenada per la Gna. Provincial.
- Membres de l'equip de "Centros Educativos" representants de la Zona

*El nomenament tindrà una durada de quatre anys, essent renovats la meitat cada dos anys. No obstant això, podran ser reelegits, per períodes d'igual durada.

*ELS ÀMBITS D'ACCIÓ de L'EQUIP COORDINADOR són actualment: Carisma, Formació, Pastoral i Gestió de recursos.

4. Funcionament

4.1. L'Equip Coordinador de VEDRUNA CATALUNYA EDUCACIÓ és un òrgan decisor en els acords que prèviament han acceptat les parts representades.

La relació és d'igualtat, de manera que totes les parts integrants gaudeixen del mateix vot i veu, arribant pel diàleg, a prendre les determinacions per consens.

4.2. La presidència de l'Equip l'exerceix la persona nomenada per l'Equip Provincial. Inicialment serà un germana. Aquesta presidència comporta:

- a) Ostentar la representació institucional de l'Escola Vedruna de Catalunya en les relacions amb l'Administració pública i les diverses institucions (eclesials, civils, congregacionals...)
- b) La convocatòria de les reunions en la periodicitat mensual i sempre que es consideri oportú.
- c) La presidència i moderació de les reunions segons l'ordre del dia proposat amb antelació.
- d) Poder delegar les seves funcions, quan es vegi convenient.

4.3. El nomenament dels equips dels àmbits de treball, per part de l'Equip Coordinador es farà de manera que la representativitat sigui significativa.

4.4. **El finançament** de les hores de dedicació dels laics de l'Equip Coordinador i dels membres dels equips de treball, es fixarà per part de les tres Entitats que els anomenen, i repercutirà de forma proporcional en les escoles.

5. Funcions i competències

5.1. **Promoure accions conjuntes** en bé de totes les escoles Vedruna de Catalunya.

5.2. **L'aprovació i l'animació dels projectes conjunts** presentats per les comissions dels àmbits de treball o per iniciativa pròpia. **Marcar fites** a curt, mitjà i llarg termini per avançar en mútua col·laboració.

5.3. Enfortir la formació de les **persones formadores en Carisma**, recolzar la seva tasca i fer-ne un seguiment.

5.4. **Tenir cura de la Formació** dels equips docents, directius i personal de serveis en línia de la Proposta Educativa Vedruna.

5.5. **Vetllar i impulsar la Pastoral de Centres** com a eix vertebrador del nostre projecte educatiu.

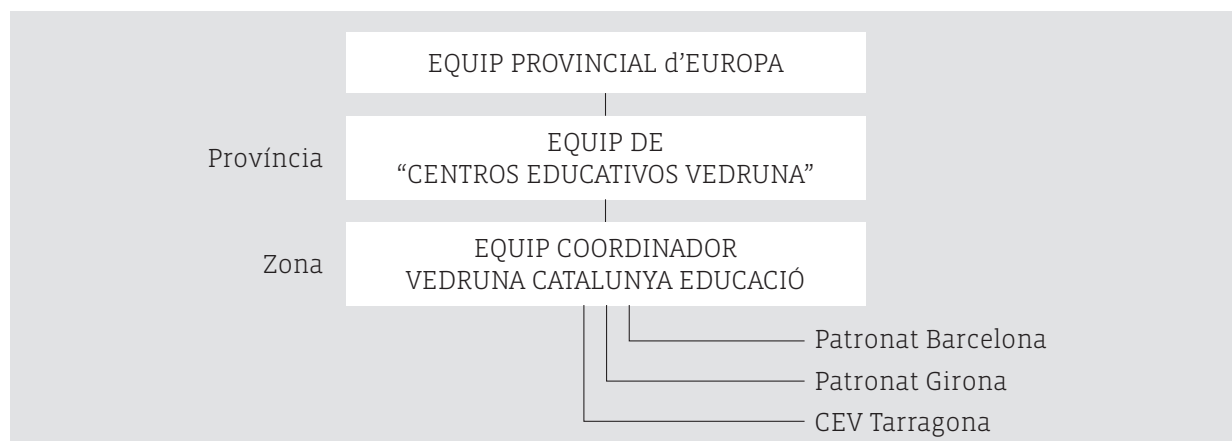
5.6. **Estudiar i animar propostes de millora** pel conjunt dels Centres, a nivell: pedagògic, tècnic i de recursos humans o econòmics.

5.7. **Restar atents a les necessitats que vagin sorgint** per a donar la resposta més encertada, encarant els nous reptes amb creativitat i sentit institucional.

5.8. **Fer el seguiment i avaluar** el desenvolupament de les accions impulsades des dels diferents àmbits.

5.9. Estudiar i proposar els mecanismes necessaris per al **manteniment econòmic de Vedruna Catalunya Educació**.

6. RELACIONS dels nivells PROVINCIAL i de ZONA

7. Funcions dels ÀMBITS DE TREBALL

7.1. Àmbit de Formació i innovació pedagògica

- a) Vetllar per la formació Institucional Vedruna, de forma periòdica, en format triennial.
- b) Promoure aspectes comuns de formació en els diferents sectors educatius de la Comunitat Educativa (Titulars/Directors Generals, Professorat, Ampa's i personal d'administració i serveis)
- c) Empènyer projectes pedagògics que puguin ser compartits entre les escoles Vedruna.

7.2. Àmbit de Formació en Carisma

- a) Facilitar l'organització, la gestió i la formació en Carisma del professorat.
- b) Participar en les línies de formació i d'elaboració del disseny dels cursos de carisma Vedruna (professors nous, línies Vedruna)
- c) Fer d'interlocutor amb la coordinació general del Carisma Vedruna.

7.3. Àmbit de Pastoral de Centres

- a) Procurar l'animació en l'àmbit de la Pastoral a partir del Document **"L'acció pastoral a l'Escola Vedruna"** que compartim totes les escoles.
- b) Ofertar propostes formatives, en l'àmbit de la Pastoral, per al professorat i especialment pels Coordinadors/es dels Equips de Pastoral de les escoles.
- c) Animar els Equips de Pastoral de les Escoles.
- d) Coordinar i organitzar activitats interescolars per a l'alumnat d'edats diverses.

7.4. Àmbit de gestió de recursos

- a) Afavorir la implementació de les Noves Tecnologies i la comunicació entre les escoles.
- b) Estudiar, contractar i fer el seguiment d'empreses comunes a les Escoles Vedruna.
- c) Establir convenis amb proveïdors.
- d) Estudiar i proposar els mecanismes i recursos necessaris pel finançament de les activitats conjuntes de Vedruna Catalunya Educació.

Aquest s'ha de considerar un document que expressa un primer plantejament per a coordinar el camí d'acció conjunta. L'experiència de la seva posada en pràctica ens ajudarà a reajustar i a millorar el que calgui.

Tindrà una vigència inicial de tres cursos escolars.

Novembre del 2012

Estatuts VCE

Capítol I. La denominació, els fins i el domicili

Article 1

Amb la denominació Associació VEDRUNA-CATALUNYA EDUCACIÓ es constitueix aquesta entitat, que regula les seves activitats d'acord amb el que estableix la Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació, i els seus estatuts.

Article 2

Els fins de l'associació són:

- Coordinar les entitats catalanes que agrupen les escoles Vedruna: FPEV Girona, FPEV Barcelona i Coordinadora de Fundacions Vedruna de Tarragona
- Coordinar empreses de serveis a les escoles.
- Desenvolupar projectes de millora.

Per aconseguir les seves finalitats, l'associació realitza les activitats següents:

- Reunions periòdiques dels representants de les entitats catalanes que agrupen les escoles.
- Dissenyar i desenvolupar projectes formatius i pedagògics.
- Establir equips de treball en els àmbits de pastoral, gestió, formació i innovació pedagògics.
- Relacionar-se amb les institucions que desenvolupen projectes afins a la PEV.

En queda exclòs tot ànim de lucre.

Article 3

1. El domicili de l'associació s'estableix a Vic i radica al carrer Torras i Bages , núm. 7-9.
2. Les funcions d'aquesta associació s'exerceixen majoritàriament a Catalunya.

Capítol II. Els membres de l'associació i els seus drets i obligacions

Article 4

Poden formar part de l'associació totes les persones jurídiques que, de manera lliure i voluntària, tinguin interès en les seves finalitats.

1. La sol·licitud d'ingrés ha de ser acordada per l'òrgan competent.
2. Les normes per les quals es regula la persona jurídica en qüestió no han d'excloure la possibilitat de formar part d'una associació.
3. Les persones jurídiques designaran tres persones de la seva institució per a formar part de l'assemblea general.

Per integrar-se a una associació cal presentar una sol·licitud per escrit a la Junta Directiva, la qual prendrà una decisió sobre la petició en la primera reunió que tingui lloc i la comunicarà a l'assemblea general més immediata.

Article 5

Són drets dels membres de l'associació:

1. Assistir amb veu i vot a les reunions de l'Assemblea General.
2. Elegir o ser elegits per als llocs de representació o per exercir càrrecs directius.

3. Exercir la representació que se'ls confereixi en cada cas.
4. Intervenir en el govern i les gestions, en els serveis i les activitats de l'associació, d'acord amb les normes legals i estatutàries.
5. Exposar a l'Assemblea i a la Junta Directiva tot el que considerin que pugui contribuir a fer més plena la vida de l'associació i més eficaç la realització dels objectius socials bàsics.
6. Sol·licitar i obtenir explicacions sobre l'administració i la gestió de la Junta Directiva o dels mandataris de l'associació.
7. Ser escoltats prèviament a l'adopció de mesures disciplinàries.
8. Rebre informació sobre les activitats de l'associació.
9. Fer ús dels serveis comuns que l'associació estableixi o tingui a la seva disposició.
10. Formar part dels grups de treball.
11. Tenir un exemplar dels estatuts.
12. Consultar els llibres de l'associació.

Article 6

Són deures dels membres de l'associació:

1. Comprometre's amb les finalitats de l'associació i participar activament per assolir-les.
2. Contribuir al sosteniment de l'associació amb el pagament de quotes, derrames i altres aportacions econòmiques fixades pels estatuts i aprovades d'acord amb aquests.
3. Complir la resta d'obligacions que resultin de les disposicions estatutàries.
4. Acatar i complir els acords vàlidament adoptats pels òrgans de govern de l'associació.

Article 7

Són causes per ser donat de baixa de l'associació:

1. Que ho decideixi la persona interessada, que ha de comunicar per escrit a la Junta Directiva la seva decisió.
2. No satisfer les quotes fixades.
3. No complir les obligacions estatutàries.

Capítol III. L'Assemblea General

Article 8

1. L'Assemblea General és l'òrgan sobirà de l'associació: els seus membres en formen part per dret propi i irrenunciable.
2. Els membres de l'associació, reunits en Assemblea General legalment constituïda, decideixen per majoria els assumptes que són competència de l'Assemblea.
3. Tots els membres queden subjectes als acords de l'Assemblea General, incloent-hi els absents, els qui en discrepen i els presents que s'han abstingut de votar.

Article 9

L'Assemblea General té les facultats següents:

- a) Aprovar, si escau, la gestió de l'òrgan de govern, el pressupost i els comptes anuals.
- b) Elegir i separar els membres de l'òrgan de govern i controlar-ne l'activitat.
- c) Modificar els estatuts.
- d) Acordar la forma i l'import de les contribucions al finançament de l'associació o al pagament de les seves despeses, incloent-hi les aportacions al patrimoni de l'associació.

- e) Acordar la transformació, la fusió, l'escissió o la dissolució de l'associació.
- f) Acordar l'ingrés i la baixa en federacions o confederacions.
- g) Sol·licitar la declaració d'utilitat pública.
- h) Aprovar el reglament de règim intern i les seves modificacions.
- i) Conèixer les sol·licituds presentades per ser soci, i també les altes i les baixes degudes a una raó diferent de la separació definitiva.
- j) Ratificar, si escau, les baixes disciplinàries i les altres sancions imposades per la Junta Directiva per faltes molt greus.
- k) Resoldre sobre les qüestions que no estiguin expressament atribuïdes a cap altre òrgan de l'associació.

Article 10

1. L'Assemblea General es reuneix en sessió ordinària com a mínim un cop l'any, dins dels sis mesos següents a la data de tancament de l'exercici econòmic.
2. L'òrgan de govern pot convocar l'assemblea general amb caràcter extraordinari sempre que ho consideri convenient, i ho ha de fer quan ho sol·liciti un 10 % dels socis; en aquest cas, l'assemblea ha de tenir lloc dins el termini de trenta dies a comptar de la sol·licitud.

Article 11

1. L'Assemblea és convocada per l'òrgan de govern mitjançant una convocatòria que ha de contenir, com a mínim, l'ordre del dia, el lloc, la data i l'hora de la reunió.
2. La convocatòria s'ha de comunicar quinze dies abans de la data de la reunió, individualment i mitjançant un escrit adreçat al domicili que consti en la relació actualitzada de socis que ha de tenir l'associació.
3. Les reunions de l'Assemblea General, les presideix el president de l'associació. Si no hi és, l'han de substituir, successivament, el vicepresident o el vocal de més edat de la Junta. Hi ha d'actuar com a secretari qui ocupi el mateix càrrec a la Junta Directiva.
4. El secretari estén l'acta de cada reunió, que ha de signar juntament amb el president. Hi ha de figurar un extracte de les deliberacions, el text dels acords adoptats, el resultat numèric de les votacions i la llista de les persones assistents.

Al començament de cada reunió de l'Assemblea General es llegeix l'acta de la sessió anterior a fi que s'aprovi o s'esmeni. Cinc dies abans, de tota manera, l'acta i qualsevol altra documentació ha d'estar a disposició dels socis al local social.

Article 12

1. L'Assemblea General es constitueix vàlidament sigui quin sigui el nombre de persones associades presents o representades.
2. El 10 % dels socis poden sol·licitar a l'òrgan de govern la inclusió en l'ordre del dia d'un o més assumptes per tractar. En el cas que ja s'hagi convocat l'Assemblea, poden fer-ho dins el primer terç del període comprès entre la recepció de la convocatòria i la data en què aquest òrgan s'ha de reunir. L'assemblea únicament pot adoptar acords respecte als punts inclosos en l'ordre del dia, llevat que s'hagi constituït amb caràcter universal o que els acords es refereixin a la convocatòria d'una nova assemblea general.

Article 13

1. En les reunions de l'Assemblea General, correspon un vot a cada membre de l'associació.
2. Els acords es prenen per majoria simple de vots dels socis presents o representats i sempre que sigui possible per unanimitat.

3. Per adoptar acords sobre la modificació dels estatuts, la dissolució de l'associació, la constitució d'una federació amb associacions similars o la integració en una de ja existent, i la disposició o alienació de béns, es requereix una majoria qualificada dels socis presents o representats (els vots afirmatius superen la meitat dels emesos). En qualsevol cas, l'elecció de la Junta Directiva, si es presenten diverses candidatures, es fa per acord de la majoria simple o relativa dels socis presents o representats (més vots a favor que en contra).
4. Les candidatures que es presenten formalment tenen dret a una còpia de la llista dels socis i dels seus domicilis i adreces de correu electrònic, sempre que se n'hagi obtingut l'autorització expressa.

Capítol IV. La Junta Directiva

Article 14

1. La Junta Directiva regeix, administra i representa l'associació. Componen aquest òrgan el president, el secretari, el tresorer i els vocals, que han de ser exercits per persones diferents.
2. L'elecció dels membres de la Junta Directiva, que han d'estar associats i ser majors d'edat, es fa per votació de l'Assemblea General. Les persones elegides entren en funcions després d'haver acceptat el càrrec.
3. El nomenament i el cessament dels càrrecs s'han de comunicar al Registre d'Associacions mitjançant un certificat, emès pel secretari Sortint amb el vistiplau del president sortint, que ha d'incloure també l'acceptació de les persones que passen a ocupar aquests càrrecs.
4. Els membres de la Junta Directiva exerceixen el càrrec gratuïtament.

Article 15

1. Els membres de la Junta Directiva exerceixen el càrrec durant un període de tres anys, sense perjudici que puguin ser reelegits.
2. El cessament dels càrrecs abans d'extingir-se el termini reglamentari del seu mandat pot esdevenir-se per:
  - a) mort o declaració d'absència, en el cas de les persones físiques, o extinció, en el cas de les jurídiques,
  - b) incapacitat o inhabilitació,
  - c) renúncia notificada a l'òrgan de govern,
  - d) separació acordada per l'Assemblea General,
  - e) qualsevol altra causa que estableixin la llei o els estatuts.
3. Les vacants que es produeixin a la Junta Directiva s'han de cobrir en la primera reunió de l'Assemblea General que tingui lloc. Mentrestant, un membre de l'associació pot ocupar provisionalment el càrrec vacant.

Article 16

1. La Junta Directiva té les facultats següents:
  - a) Representar, dirigir i administrar l'associació de la manera més àmplia que reconegui la Llei, així mateix, complir les decisions preses per l'Assemblea General, d'acord amb les normes, instruccions i directrius que aquesta Assemblea estableixi.
  - b) Prendre els acords que calgui en relació amb la compareixença davant dels organismes públics i per exercir tota mena d'accions legals i interposar els recursos pertinents.
  - c) Proposar a l'Assemblea General la defensa dels interessos de l'associació.
  - d) Proposar a l'Assemblea General la defensa de l'establiment de les quotes que els membres de l'associació han de satisfer.

- e) Convocar les assemblees generals i controlar que es compleixin els acords que s'hi adoptin.
- f) Presentar el balanç i l'estat de comptes de cada exercici a l'Assemblea General perquè els aprovi, i confeccionar els pressupostos de l'exercici següent.
- g) Contractar els empleats que l'associació pugui tenir.
- h) Inspeccionar la comptabilitat i preocupar-se perquè els serveis funcionin amb normalitat.
- i) Establir grups de treball per aconseguir de la manera més eficient i eficaç els fins de l'associació, i autoritzar els actes que aquests grups projectin dur a terme.
- j) Nomenar els vocals de la Junta Directiva que s'hagin d'encarregar de cada grup de treball, a proposta dels mateixos grups.
- k) Dur a terme les gestions necessàries davant d'organismes públics, entitats i altres persones, per aconseguir:
  - subvencions o altres ajuts,
  - l'ús de locals o edificis que puguin arribar a ser un lloc de convivència i comunicació i també un centre de recuperació ciutadana.
- l) Obrir comptes corrents i llibretes d'estalvis a qualsevol establiment de crèdit o d'estalvi i disposar dels fons que hi hagi en aquest dipòsit. La disposició dels fons es determina a l'article 28.
- m) Resoldre provisionalment qualsevol cas que no hagin previst els estatuts i donar-ne compte en la primera reunió de l'Assemblea General.
- n) Qualsevol altra facultat que no estigui atribuïda d'una manera específica a cap altre òrgan de govern de l'associació o que li hagi estat delegada expressament.

Article 17

1. La Junta Directiva, convocada prèviament pel president o per la persona que l'hagi de substituir, s'ha de reunir en sessió ordinària amb la periodicitat que els seus membres decideixin, que en cap cas no pot ser inferior a una vegada cada trimestre.
2. S'ha de reunir en sessió extraordinària quan el president la convoqui amb aquest caràcter o bé si ho sol·licita un terç dels membres que la componen.

Article 18

1. La Junta Directiva queda constituïda validament si s'ha convocat amb antelació i hi ha un quòrum de la meitat més un dels seus membres.
2. Els membres de la Junta Directiva estan obligats a assistir a totes les reunions que es convoquin, encara que, per causes justificades, poden excusar-se'n. L'assistència del president o del secretari o bé de les persones que els substitueixin hi és necessària sempre.
3. La Junta Directiva pren els acords per majoria simple de vots dels assistents.

Article 19

1. La Junta Directiva pot delegar alguna de les seves facultats en una o diverses comissions o grups de treball si compta, per fer-ho, amb el vot favorable de dos terços dels seus membres.
2. També pot nomenar, amb el mateix quòrum, un o uns quants mandataris per exercir la funció que els confil amb les facultats que cregui oportú conferir-los en cada cas.
3. No són delegables la formulació dels comptes ni els actes que hagi d'autoritzar o aprovar l'Assemblea General.

Article 20

Els acords de la Junta Directiva s'han de fer constar en el llibre d'actes i els han de signar el secretari i el president. En iniciar-se cada reunió de la Junta Directiva, s'ha de llegir l'acta de la sessió anterior perquè s'aprovi o es rectifiqui, si és procedent.

Capítol V. La presidència i la vicepresidència

Article 21

1. Són pròpies de la presidència les funcions següents:
  - a) Dirigir i representar legalment l'associació, per delegació de l'Assemblea General i de la Junta Directiva.
  - b) Presidir i dirigir els debats, tant de l'Assemblea General com de la Junta Directiva.
  - c) Emetre un vot de qualitat decisorí en els casos d'empat.
  - d) Establir la convocatòria de les reunions de l'Assemblea General i de la Junta Directiva.
  - e) Visar les actes i els certificats confeccionats pel secretari de l'associació.
  - f) Les atribucions restants pròpies del càrrec i les delegades per l'Assemblea General o la Junta Directiva.
2. El president és substituït, en cas d'absència o malaltia, pel vicepresident —si n'hi ha— o bé el vocal de més edat de la Junta, per aquest ordre.

Capítol VI. La tresoreria i la secretaria

Article 22

El tresorer té com a funció la custòdia i el control dels recursos de l'associació, com també l'elaboració del pressupost, el balanç i la liquidació de comptes. Porta un llibre de caixa. Signa els rebuts de quotes i altres documents de tresoreria. Paga les factures aprovades per la Junta Directiva, les quals han de ser visades prèviament pel president, i ingressa el que sobra en dipòsits oberts en establiments de crèdit o estalvi.

Article 23

El secretari ha de custodiar la documentació de l'associació, aixecar, redactar i signar les actes de les reunions de l'Assemblea General i la Junta Directiva, redactar i autoritzar els certificats que calgui lliurar, i també portar el llibre de registre de socis.

Capítol VII. Les comissions o grups de treball

Article 24

La creació i constitució de qualsevol comissió o grup de treball, l'han de plantejar els membres de l'associació que vulguin formar-los, que n'han d'assabentar la Junta Directiva i explicar les activitats que es proposen dur a terme.

La Junta Directiva s'ha d'ocupar d'analitzar les diferents comissions o grups de treball, i un cop al mes ha de rebre de les persones que se n'encarreguin un informe detallat de les seves actuacions.

Capítol VIII. El règim econòmic

Article 25

Els recursos econòmics de l'associació es nodreixen de:

- a) les quotes que fixa l'Assemblea General per als seus membres,
- b) les subvencions oficials o particulars,

- c) les donacions, les herències o els llegats,
- d) les rendes del patrimoni mateix o bé d'altres ingressos que puguin obtenir-se.

Article 26

Tots els membres de l'associació tenen l'obligació de sostenir-la econòmicament, mitjançant quotes o derrames, de la manera i en la proporció que determini l'Assemblea General a proposta de la Junta Directiva.

L'Assemblea General pot establir quotes d'ingrés, quotes periòdiques mensuals —que s'han d'abonar per mesos, trimestres o semestres, segons el que disposi la Junta Directiva— i quotes extraordinàries.

Article 27

L'exercici econòmic coincideix amb l'any natural i queda tancat el 31 de desembre.

Article 28

En els comptes corrents o llibretes d'estalvis obertes en establiments de crèdit o d'estalvi, hi han de figurar les signatures del president, el tresorer i el secretari.

Per poder disposar dels fons n'hi ha prou amb dues firmes, una de les quals ha de ser la del tresorer o bé la del president.

Capítol IX. Règim disciplinari

Article 29

L'òrgan de govern pot sancionar les infraccions comeses pels socis.

Aquestes infraccions es poden qualificar de lleus, greus i molt greus, i les sancions corresponents poden anar des d'una amonestació fins a l'expulsió de l'associació, segons el que estableixi el reglament intern.

El procediment sancionador s'inicia d'ofici o bé com a conseqüència d'una denúncia o comunicació. En el termini de 10 dies, la Junta Directiva nomena un instructor, que tramita l'expedient sancionador i proposa la resolució en el termini de 15 dies, amb audiència prèvia del presumpte infractor. La resolució final, que ha de ser motivada i aprovada per dues terceres parts dels membres de la Junta Directiva, l'adopta aquest òrgan de govern també dins d'un període de 15 dies.

En els casos de sancions per faltes molt greus acordades per la Junta Directiva, les persones interessades poden sol·licitar la ratificació de la sanció davant la primera assemblea general que tingui lloc.

Capítol X. La dissolució

Article 30

L'associació pot ser dissolta si ho acorda l'Assemblea General, convocada amb caràcter extraordinari expressament per a aquest fi.

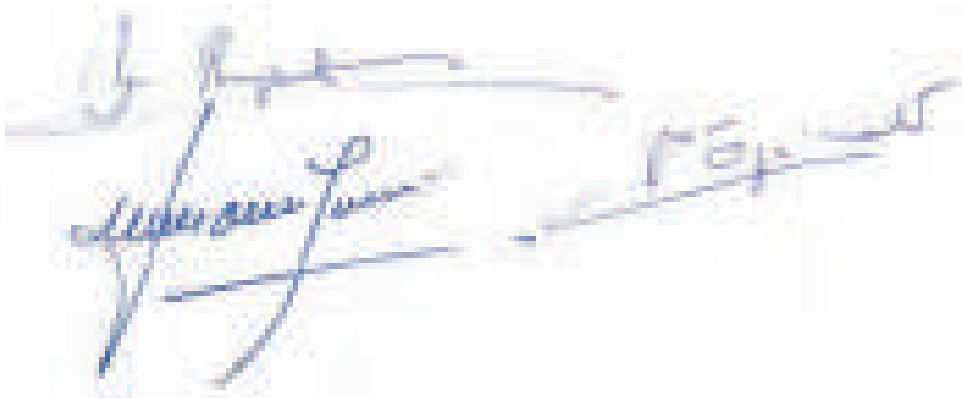
Article 31

1. Un cop acordada la dissolució, l'Assemblea General ha de prendre les mesures oportunes tant pel que fa a la destinació dels béns i drets de l'associació, com a la finalitat, l'extinció i la liquidació de qualsevol operació pendent.

2. L'Assemblea està facultada per elegir una comissió liquidadora sempre que ho cregui necessari.
3. Els membres de l'associació estan exempts de responsabilitat personal. La seva responsabilitat queda limitada a complir les obligacions que ells mateixos hagin contret voluntàriament.
4. El romanent net que resulti de la liquidació s'ha de lliurar directament a les entitats públiques o privades sense afany de lucre que designi l'Assemblea General.
5. Les funcions de liquidació i d'execució dels acords a què fan referència els apartats anteriors d'aquest mateix article, són competència de la Junta Directiva si l'Assemblea General no confereix aquesta missió a una comissió liquidadora especialment designada a aquest efecte.

Vic, 9 d'octubre de 2014

Signatures de tots els socis fundadors

The image shows a close-up of several handwritten signatures in blue ink on a white document. The signatures are written in a cursive style and are somewhat overlapping. The ink is a vibrant blue, and the background is a plain, light-colored surface.

Provincials de la província de Tarragona

Assistents amb el brindis després de signar l'ingrés a la Fundació Vedruna Catalunya Educació dels Patronats de la província de Tarragona.

*Signatures dels Patronats de Tarragona
el dia 17 de juliol de 2017 a Vic.*

Fonts
bibliogràfiques

12

- Alonso Fernàndez, A. M.: Historia documental de la Congregación de las Hermanas Carmelitas de la Caridad. Tomo I i II. Editorial Vedruna, Victoria, 1968-1971
- Actes de la Comissió Gestora de Vedruna Catalunya Educació
- Artola, M.: La burguesía revolucionaria; Madrid 1973
- Arxiu de la Coordinadora Educativa Vedruna de Tarragona
- Arxiu de la Província Vedruna de Tarragona
- Gran Enciclopèdia Catalana; Barcelona, 1976
- Llach Galilea, M. Teresa i Arumí Blancafort, Maria: Historia documental de la Congregación de las Hermanas Carmelitas de la Caridad-Vedruna. Tomo III. Editorial Claret, Barcelona, 2005
- Martín L.: Joaquina de Vedruna; Editorial Claret, Barcelona, 1983
- Martín L.: Paula Delpuig; Editorial Claret, Barcelona, 1991
- Quintana, M. J.: Obras completas; Biblioteca de Autores Españoles . Edit Rivadeneira, Madrid, 1961
- Soldevila, F.: Un segle de vida catalana. Volum I; Editorial Alcides, Barcelona, 1961
- Thomas, H.: La Guerra Civil Española; Ruedo Ibérico, 1975
- Tuñón de Lara, M.: Historia de España; Tomo VIII IX i X. Editorial Labor, Barcelona, 1983
- Vicens Vives, J.: Historia de España i América (Social i Económica). Tomo V. Editorial Vicens Vives, Barcelona, 1982
- Vilar, P.: Catalunya dins l'Espanya Moderna; Volum II; Edicions 62, Barcelona, 1987
- Wales Jimbo i Sanger Larry: Wikipedia, gener 2001

No hi ha llibre millor que el que escrivim plegats; *Caminant junts* és el resultat de la suma de molts esforços.

He volgut deixar constància de l'arrelament, el compromís, els somnis i els desvetllaments de moltes persones vers un projecte i unes escoles que van estimar i que sempre van sentir seves.

Un llibre viscut en present, on tots els protagonistes han sabut lluitar pel que volien i estimar el que tenien.

El futur de les persones i les institucions no està escrit, però de ben segur que neix d'haver viscut un passat que sovint se'ns fa present...

